

الْحَوَالِي

الابتدائية
الجزء الثالث مع الترجمة باللغة التاميلية

அந்நஹ்வுல் வாழிஹ்

தொடக்க நிலை மூன்றாம் பாகம் தமிழாக்கம்

3

அரபியில்

அலீ அல்ஜாரிம், முஸ்தஃபா அமீன்

தமிழில்

மல்லவி M. ஷேக் தாவுது மஹ்ழரி பாஜில் ஜமாலி M.A.,

வெளியீடு

UMM AL-QURA ACADEMY, SINGAPORE

ummalqurasg@gmail.com www.uqasg.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

النحو الواضح

الابتدائية
الجزء الثالث مع الترجمة باللغة التاميلية

அந்நஹ்வுல் வாழிஹ்

தொடக்க நிலை மூன்றாம் பாகம் தமிழாக்கம்

3

அரபியில்

அலி அல்ஜாரிம், முஸ்தஃபா அமீன்

தமிழில்

மவ்லவி M. ஷேக் தாவுது மஹ்முரி பாஜில் ஜமாலி M.A.,
பேராசிரியர், ஜமாலிய்யா அரபிக் கல்லூரி, பெரம்பூர், சென்னை 12.

வெளியீடு

UMM AL-QURA ACADEMY, SINGAPORE
ummalqurasg@gmail.com www.uqasg.com

புத்தக விபரம்

- பெயர் : அந்நஹ்வுல் வாழிஹ் 3 (தொடக்க நிலை)
தமிழாக்கம் : M. ஷேக் தாவூது மஹ்மூரி பாஜில் ஜமாலி M.A.,
பக்கங்கள் : 272
பதிப்பு : ஏப்ரல் 2019 (முதல் பதிப்பு)
உரிமை : UMM AL-QURA ACADEMY, SINGAPORE
வடிவமைப்பு : A. ஹைதர் அலி, 98849 58680
அச்சிட்டோர் : R.J. பிரிண்டர்ஸ், இராயபேட்டை, சென்னை 600 014.
போன்: 99626 92786, 80569 65673
வெளியீடு : UMM AL-QURA ACADEMY, SINGAPORE
ummalqurasg@gmail.com www.uqasg.com

முன்னுரை

புகழனைத்தும் இறைவனுக்கே!

இறைவனின் சாந்தியும் சமாதானமும் நமது நபி முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் மீதும் நபிமார்கள், ஸஹாபாக்கள், இமாம்கள், நல்லோர்கள் மற்றும் நம் அனைவரின் மீதும் உண்டாவதாக! ஆமீன்!

அந்நஹவுல் வாழிஹ் (தெளிவான இலக்கணம்) எனும் அரபு நூலை எகிப்து நாட்டு அறிஞர்களான அலி அல்ஜாரிம் மற்றும் முஸ்தஃபா அமீன் ஆகியோர் தொகுத்துள்ளார்கள். (அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நற்கூலி வழங்குவானாக! ஆமீன்) அல் இப்திதாயிய்யா (முதலாம் நிலை) மூன்று பாகங்களாகவும். அத்தானவிய்யா (இரண்டாம் நிலை) மூன்று பாகங்களாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

قَادَةَ எனும் அடிப்படை இலக்கண சட்டம், உதாரணங்கள், ஆய்வு, பயிற்சி என இலகுவான முறையில் அமைந்திருப்பது இந்த கிதாபின் சிறப்பு அம்சங்களாகும்.

இந்த கிதாபு சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பில் நடத்தப்படும் அப்டிலுல் உலமா தேர்விற்கு பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் அரபு மதரஸாக்களின் பாடத்திட்டத்திலும் உள்ளது.

இந்த கிதாபை சுருக்கமாக அடிப்படை இலக்கணச் சட்டங்கள், உதாரணங்கள், உதாரணங்களில் உள்ள தனித்தனி வார்த்தைகளுக்கு தனித்தனி அர்த்தங்கள், உதாரணங்களை மேற்கோள் காட்டி விளக்கம் மற்றும் வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் என அனைவருக்கும் புரியும்படி எளிமையாக மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இப்புத்தகம் அப்டிலுல் உலமா பயிலும் மாணவர்கள் மற்றும் அரபு இலக்கணத்தை உதாரணங்களோடு படித்து தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் அனைவருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதால் இதனை மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளேன்.

ஆலோசனை வழங்கி ஆர்வமுட்டிய எனது ஆசிரியப் பெருந்தகை ஜமாலிய்யா அரபிக் கல்லூரி பேராசிரியர் மவ்லவி **M. அப்துர் ரஹ்மான் பாஜில் பாகவி** M.A., அவர்களுக்கும், இந்நூல் பிழைகளின்றி சிறப்பாக வெளிவர எழுத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் சரிசெய்து ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்த எனது ஆசிரியப் பெருந்தகை கைரூல் பரிய்யா மகளிர் அரபிக் கல்லூரி முதல்வர் மவ்லவி டாக்டர் **M. ஷேக் அப்துல்லாஹ் ஜமாலி** M.A., Ph.D., அவர்களுக்கும் மற்றும் எனது ஆசிரியப் பெருந்தகை சென்னை பல்கலைக் கழக பேராசிரியர் மவ்லவி டாக்டர் **M. ஷம்சுத்தீன் ஜமாலி** M.A., M.Phil., Ph.D., அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்நூல் வெளிவர சிறப்பாக வடிவமைத்த **A. ஹைதர் அலி** அவர்களுக்கும், இந்நூல் வெளிவருவதற்கு தகுந்த ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் வழங்கிய மவ்லவி **N. முஹம்மது இத்ரீஸ் ஜமாலி** M.A., M.Phil., அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்

மவ்லவி **M. ஷேக் தாவுது** மஹ்ழரி பாஜில் ஜமாலி M.A.,
பேராசிரியர், ஜமாலிய்யா அரபிக் கல்லூரி, பெரம்பூர், சென்னை 12.

உள்ளோ...

பக்கம் எண்	தலைப்பு	பாடம்
9.....	الْمُبْتَدَأُ وَالْخَبْرُ، وَتَطَابُقُهُمَا	الدرس - ١
14.....	خَبْرُ الْمُبْتَدَأِ حِينَ يَكُونُ جُمْلَةً، أَوْ شِبْهَ جُمْلَةٍ	الدرس - ٢
22.....	خَبْرُ التَّوَاسِخِ حِينَ يَكُونُ جُمْلَةً أَوْ شِبْهَ جُمْلَةٍ	الدرس - ٣
28.....	مَوَاضِعُ فَتْحِ هَمْزَةٍ أَنْ	الدرس - ٤
34.....	الْمَصْدَرُ الْمَوْوَلُ مِنْ أَنْ وَالْفِعْلُ	الدرس - ٥
40.....	مَوَاضِعُ كَسْرِ هَمْزَةٍ إِنْ	الدرس - ٦
44.....	تَقْسِيمُ الْفِعْلِ إِلَى صَحِيحٍ وَمُعْتَلٍّ	الدرس - ٧
52.....	ضَمَائِرُ الرَّفْعِ الْبَارِزَةُ الْمُتَّصِلَةُ بِالْأَفْعَالِ	الدرس - ٨
58.....	إِسْنَادُ الْأَفْعَالِ الصَّحِيحَةِ وَالْمُعْتَلَّةِ إِلَى الضَّمَائِرِ الْبَارِزَةِ	الدرس - ٩
58.....	(١) إِسْنَادُ السَّلَامِ وَالْمَهْمُوزِ وَالْمِنَالِ إِلَى الضَّمَائِرِ	الدرس - ١٠
64.....	(٢) إِسْنَادُ الْمُضْعَفِ وَالْأَجُوفِ إِلَى ضَمَائِرِ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ	الدرس - ١١
72.....	(٣) إِسْنَادُ الْمَاضِي النَّاقِصِ إِلَى ضَمَائِرِ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ	الدرس - ١٢
81.....	إِسْنَادُ الْمُضَارِعِ وَالْأَمْرِ التَّاقِصِينَ إِلَى ضَمَائِرِ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ	الدرس - ١٣
89.....	الْمُجَرَّدُ وَالْمَزِيدُ	الدرس - ١٤
89.....	(١) مُجَرَّدُ الثَّلَاثِيِّ وَمَزِيدُهُ	الدرس - ١٥
95.....	(٢) مُجَرَّدُ الرَّبَاعِيِّ وَمَزِيدُهُ	الدرس - ١٦

98.....	هَمَزَاتَا الْوَصْلِ وَالْقَطْعِ	الدرس - ١٧
107.....	الْفِعْلُ الْأَزِيمُ وَالْفِعْلُ الْمُتَعَدِّي	الدرس - ١٨
119.....	تَعْدِيَةُ الْفِعْلِ بِالْهَمْزِ وَالْتَّضْعِيفِ	الدرس - ١٩
127.....	إِسْمُ الْفَاعِلِ	الدرس - ٢٠
132.....	إِسْمُ الْمَفْعُولِ	الدرس - ٢١
137.....	الْمُسْتَتَنَّى	الدرس - ٢٢
137.....	(١) الْمُسْتَتَنَّى بِاللَّامِ	الدرس - ٢٣
140.....	حُكْمُ الْمُسْتَتَنَّى بِاللَّامِ	الدرس - ٢٤
145.....	الْمُسْتَتَنَّى بِغَيْرِ وَسْوَى	الدرس - ٢٥
150.....	الْمُسْتَتَنَّى بِجَلَا وَعَدَا وَحَاشَا	الدرس - ٢٦
156.....	الْحَالُ	الدرس - ٢٧
159.....	أَنْوَاعُ الْحَالِ	الدرس - ٢٨
166.....	الْتَّمْيِيزُ	الدرس - ٢٩
171.....	حُكْمُ التَّمْيِيزِ	الدرس - ٣٠
171.....	(١) حُكْمُ تَمْيِيزِ الْوِزْنِ وَالْكَيْلِ وَالْمِسَاحَةِ	الدرس - ٣١
176.....	(٢) حُكْمُ تَمْيِيزِ الْعَدَدِ	الدرس - ٣٢
181.....	(٣) حُكْمُ التَّمْيِيزِ إِذَا كَانَ الْمُمَيِّزُ مَلْحُوظًا	الدرس - ٣٣
185.....	الْمُنَادَى	الدرس - ٣٤
192.....	الْمَمْنُوعُ مِنَ الصَّرْفِ	الدرس - ٣٥

192.....	(١) الْعَلَمُ الْمُنْوَعُ مِنَ الصَّرْفِ	الدرس - ٣٦
197.....	(٢) الصَّفَةُ الْمُنْوَعَةُ مِنَ الصَّرْفِ	الدرس - ٣٧
	(٣) الْمُنْوَعُ مِنَ الصَّرْفِ لِصِغَةِ مُنْتَهَى	الدرس - ٣٨
201.....	الْجُمُوعُ أَوْ أَلِفِ التَّأْنِيثِ	
205.....	(٤) جَرُّ الْمُنْوَعِ مِنَ الصَّرْفِ بِالْكَسْرَةِ	الدرس - ٣٩
209.....	التَّعْتُ الْحَقِيقِيُّ وَالسَّبْبِيُّ	الدرس - ٤٠
213.....	مُطَابَقَةُ التَّعْتِ لِلْمَنْعُوتِ	الدرس - ٤١
220.....	التَّعْتُ حِينَ يَكُونُ جُمْلَةً	الدرس - ٤٢
224.....	التَّوَكُّيدُ	الدرس - ٤٣
230.....	تَوَكُّيدُ الضَّمِيرِ الْمُتَّصِلِ وَالْمُسْتَتِرِ	الدرس - ٤٤
237.....	الْعُظْفُ	الدرس - ٤٥
241.....	مَعَانِي حُرُوفِ الْعُظْفِ	الدرس - ٤٦
248.....	وَأُو الْعُظْفِ وَوَأُو الْمَعِيَّةِ	الدرس - ٤٧
254.....	الْبَدَلُ	الدرس - ٤٨
261.....	أَدَوَاتُ الْإِسْتِفْهَامِ وَالْجَوَابِ	الدرس - ٤٩
265.....	بَقِيَّةُ أَدَوَاتِ الْإِسْتِفْهَامِ	الدرس - ٥٠
270.....	الْإِسْتِفْهَامُ وَالتَّنْفِي مَعًا	الدرس - ٥١

சுவனக்க...!

إِعْرَابٌ (உயிர்க்குறி)களும் **عَلَامَةٌ** (அடையாளக் குறியீடு)களும்

مُعْرَبٌ மற்றும் **مَبْنِيٌّ** உடைய பாடம் பின்பு கூறப்படும். **مُعْرَبٌ** உடைய **إِعْرَابٌ** (உயிர்க்குறி)கள் **رَفْعٌ، نَصْبٌ، جَرٌّ، جَزْمٌ** ஆகியவையாகும்.

مُعْرَبٌ உடைய பாடத்தில்

رَفْعٌ உடைய அடையாளமாக **صَمَّةٌ (١) (٢)** வரும்.

نَصْبٌ உடைய அடையாளமாக **فَتْحَةٌ (٣) (٤)** வரும்.

جَرٌّ உடைய அடையாளமாக **كَسْرَةٌ (٥) (٦)** வரும்.

جَزْمٌ உடைய அடையாளமாக **سُكُونٌ (٧) (٨)** வரும்.

இவற்றுக்கு **أَصْلِيَّةٌ** (அசல்) ஆன அடையாளங்கள் எனக் கூறப்படும்.

வேறு சில அடையாளங்களும் வரும். அவற்றுக்கு **نَائِبٌ** (பகரமான) அடையாளங்கள் எனக் கூறப்படும். அவற்றை அதற்குரிய பாடத்தில் பின்பு காணலாம்.

مَبْنِيٌّ உடைய நிலைகள் நான்கு வகைப்படும். அவை:

صَمٌّ (١)

فَتْحٌ (٢)

كَسْرٌ (٣)

سُكُونٌ (٤)

வேறு சில நிலைகளும் வரும். அவற்றை அதற்குரிய பாடத்தில் பின்பு காணலாம். மேற்கூறிய விஷயங்களை படித்து புரிந்து கொண்டால் அடுத்து வரக்கூடிய பாடங்களை புரிந்து கொள்வதற்கு இலகுவாக இருக்கும். இன்ஷா அல்லாஹ்...

الْمُبْتَدَأُ وَالْخَبْرُ، وَتَطَابُقُهُمَا

எழுவாய், பயனிலை மற்றும் அவ்விரண்டும்
ஒன்றுக்கொன்று தோதுவாக இருப்பது

الْقَوَاعِدُ:

٢٠١- الْخَبْرُ يُطَابِقُ الْمُبْتَدَأَ فِي الْإِفْرَادِ، وَالتَّنْيِيزِ، وَالْجَمْعِ، وَالتَّذْكِيرِ، وَالتَّأْنِيثِ.

٣٠١- إِذَا كَانَ الْمُبْتَدَأُ جَمْعًا لِعَبْرٍ عَاقِلٍ يَجُوزُ الْإِخْبَارُ عَنْهُ بِالْجَمْعِ وَبِالْمُفْرَدِ الْمَوْثِقِ.

சட்டங்கள்

خَبْرٌ - (பயனிலை) என்பது ஒருமை, இருமை, பன்மை, ஆண்பால், பெண்பால் ஆகியவற்றில் مُبْتَدَأٌ - (எழுவாய்)விற்கு தோதுவாக வரும்.

مُبْتَدَأٌ - என்பது அஃறினைக்குரிய பன்மையாக இருந்தால் خَبْرٌ -ரை பன்மையாகவும் பெண்பால் ஒருமையாகவும் கொண்டு வருவது கூடும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. புலி, கொடூர குணமுடையது	١. التَّمْرِ شَرِيسٌ
2. நாய் அன்புடையது	٢. الْكَلْبُ أَلِيفٌ
3. நட்சத்திரம் மின்னுகிறது	٣. النَّجْمُ لَامِعٌ
4. வாத்து நீந்துகிறது	٤. الْبَطَّةُ سَابِحَةٌ

5. ஜைனப், கீழ்ப்படியக்கூடியவள்	٥. زَيْنَبٌ مُطِيعَةٌ
6. நகரம், குடியிருப்பாக உள்ளது	٦. الْمَدِينَةُ عَامِرَةٌ
7. இரு மாணவர்கள் வருகை தந்துள்ளார்கள்	٧. التَّالِمِيذَانِ حَاضِرَانِ
8. இரு புத்தகங்கள் புதியதாக உள்ளன	٨. الْكِتَابَانِ جَدِيدَانِ
9. இரு காவலாளிகள் விழித்துள்ளார்கள்	٩. الْحَفِيزَانِ سَاهِرَانِ
10. இரு சிறுமிகள் முயற்சி செய்பவர்களாக உள்ளனர்	١٠. الْبِنَاتِ مَجْتَهِدَاتِ
11. இரு தோட்டங்கள் பழம் தருகின்றன	١١. الْحَدِيقَتَانِ مُثْمِرَتَانِ
12. இரு அறைகள் விசாலமாக உள்ளன	١٢. الْحُجْرَتَانِ وَاسِعَتَانِ
13. சமுதாய சேவகர்கள் புகழுக்குரியவர்களாக உள்ளனர்	١٣. الْمُحْسِنُونَ مَمْدُوحُونَ
14. மாணவர்கள் புத்திக்கூர்மை பெற்றவர்களாக உள்ளனர்	١٤. التَّلَامِيذُ أَذْكِيَاءُ
15. சோம்பேறிகள் தண்டிக்கப்படக்கூடியவர்கள்	١٥. الْكُسَالَى مُعَاقِبُونَ
16. தலைவிகள் நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்கள்	١٦. السَّيِّدَاتُ مَهْدَبَاتٌ
17. மரங்கள் இலை முளைத்துள்ளன	١٧. الشَّجَرَاتُ مُورِقَاتٌ أَوْ مُورِقَةٌ

18. கோட்டைகள் உயரமாக உள்ளன	١٨. الْفُصُورُ عَالِيَةٌ أَوْ عَالِيَاتٌ
-------------------------------	--

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

கொடூர குணமுடையது	شَرِسٌ	புலி	الْتَمِرُ
அன்புடையது	أَلِيْفٌ	நாய்	الْكَلْبُ
மின்னக்கூடியது	لَامِعٌ	நட்சத்திரம்	الْتَجْمُ
நீந்தக்கூடியது	سَاحِجَةٌ	வாத்து	الْبَطَّةُ
கீழ்ப்படியக் கூடியவள்	مُطِيعَةٌ	ஜைனப்	زَيْبُ
குடியிருப்பு	عَامِرَةٌ	நகரம்	الْمَدِينَةُ
வருகை தந்துள்ள இருவர்	حَاضِرَانِ	இரு மாணவர்கள்	الْتَمِيذَانِ
இரு புதியவை	جَدِيدَانِ	இரு புத்தகங்கள்	الْكِتَابَانِ
விழித்துள்ள இருவர்	سَاهِرَانِ	இரு காவலாளிகள்	الْحَفِيْرَانِ
முயற்சி செய்யும் இருவர் (பெண்பால்)	مُجْتَهِدَتَانِ	இரு சிறுமிகள்	الْبِنَاتَانِ
பழம் தரக்கூடிய இரண்டு (தோட்டங்கள்)	مُتَمِرَتَانِ	இரு தோட்டங்கள்	الْحَدِيْقَتَانِ

இரு விசாலமானவை	وَاسِعَتَانِ	இரு அறைகள்	الْحُجْرَتَانِ
புகழுக்குரியவர்கள்	مَمْدُوحُونَ	சமுதாய சேவகர்கள்	الْمُحْسِنُونَ
புத்திக் கூர்மையானவர்கள்	أَذْكِيَاءُ	மாணவர்கள்	الَّتْلَامِيذُ
தண்டிக்கப்படக் கூடியவர்கள்	مُعَاقِبُونَ	சோம்பேறிகள்	الْكُسَالِي
நல்லொழுக்கமுள்ள பெண்கள்	مُهَدَّبَاتٌ	தலைவிகள்	السِّيَدَاتُ
இலை முளைத்தவை	مُورِقَاتٌ	மரங்கள்	الشَّجَرَاتُ
கோட்டைகள்	الْقُصُورُ	இலை முளைத்துள்ளது	مُورِقَةٌ
உயரமானவை	أَوْ عَالِيَاتٌ	உயரமானது	عَالِيَةٌ

விளக்கம்:

வாக்கியத்தின் ஆரம்பம் **مُبْتَدَأٌ** (எழுவாய்) என்றும் வாக்கியத்தின் முடிவு **خَبْرٌ** (பயனிலை) என்றும் சொல்லப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட 1, 2, 3 ஆகிய உதாரணங்களில் எழுவாய், ஆண்பால் ஒருமையாக உள்ளது. அவ்வாறு பயனிலையும் ஆண்பால் ஒருமையாக எழுவாய்க்கு தோதுவாக உள்ளது.

4, 5, 6 ஆகிய உதாரணங்களில் எழுவாய், பெண்பால் ஒருமையாக உள்ளது. அவ்வாறு பயனிலையும் பெண்பால் ஒருமையாக எழுவாய்க்கு தோதுவாக உள்ளது.

7, 8, 9 ஆகிய உதாரணங்களில் எழுவாய், ஆண்பால் இருமையாக உள்ளது. அவ்வாறு பயனிலையும் ஆண்பால் இருமையாக எழுவாய்க்கு தோதுவாக உள்ளது.

10, 11, 12 ஆகிய உதாரணங்களில் எழுவாய், பெண்பால் இருமையாக உள்ளது. அவ்வாறு பயனிலையும் பெண்பால் இருமையாக எழுவாய்க்கு தோதுவாக உள்ளது. 13, 14, 15 ஆகிய உதாரணங்களில் எழுவாய், ஆண்பால் பன்மையாக உள்ளது. அவ்வாறு பயனிலையும் ஆண்பால் பன்மையாக எழுவாய்க்கு தோதுவாக உள்ளது.

16, 17, 18 ஆகிய உதாரணங்களில் முதல் உதாரணத்தில் உள்ள **السَّيِّدَاتُ** - எனும் எழுவாய், உயர்தினை பெண்பால் பன்மையாக உள்ளதால் அதன் பயனிலை **مُهَدَّبَاتٌ** -என உயர்தினை பெண்பால் பன்மையாக உள்ளது.

இரண்டாவது உதாரணத்தில் உள்ள **الشَّجَرَاتُ** -எனும் எழுவாய் ஆகிறது அஃறினை, பெண்பால் சீரான பன்மை (**جَمْعُ مُؤَنَّثٍ سَالِمٍ**) ஆக உள்ளதால் அதன் பயனிலை **مُورِقَاتٌ** என பெண்பால் பன்மையாகவும் **مُورِقَةٌ** -என பெண்பால் ஒருமையாகவும் உள்ளது.

மூன்றாவது உதாரணத்தில் உள்ள **الْقُصُورُ** -எனும் எழுவாய் ஆகிறது அஃறினை, முறைசாராத பன்மை (**جَمْعُ تَكْسِيرٍ**) ஆக உள்ளதால் அதன் பயனிலை **عَالِيَةٌ** -என பெண்பால் ஒருமையாகவும் **عَالِيَاتٌ** -என பெண்பால் பன்மையாகவும் உள்ளது.

خَبَرِ الْمُبْتَدَأِ حِينَ يَكُونُ جُمْلَةً، أَوْ شِبْهَ جُمْلَةٍ

எழுவாயின் பயனிலை, வாக்கியமாகவும் அல்லது
வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானதாகவும் இருக்கும் நிலை

الْقَوَاعِدُ:

٤٠١- كَمَا يَكُونُ خَبَرِ الْمُبْتَدَأِ مُفْرَدًا يَكُونُ جُمْلَةً فِعْلِيَّةً، أَوْ جُمْلَةً اِسْمِيَّةً، أَوْ شِبْهَ جُمْلَةٍ: أَي ظَرْفًا أَوْ جَارًّا وَمَجْرُورًا.

٥٠١- يَجِبُ أَنْ تَشْتَمِلَ جُمْلَةُ الْخَبَرِ عَلَى ضَمِيرٍ يَرِيبُهَا بِالْمُبْتَدَأِ.

சட்டங்கள்

எழுவாயின் பயனிலை என்பது ஒருமையாக வருவதைப் போன்று வினைச்சொல் வாக்கியமாகவும் அல்லது பெயர்ச்சொல் வாக்கியமாகவும் அல்லது வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானதாகவும் வரும். அதாவது ظَرْفٌ (கால, இடச் சூழல்) ஆக வரும். جَارٌ (جَرٌّ செய்யக் கூடியது) مَجْرُورٌ (جَرٌّ செய்யப்பட்டது) ஆகவும் வரும். (جَرٌّ உடைய அடையாளமாக كَسْرَةٌ வரும்)

பயனிலை வாக்கியம் தன்னை எழுவாயுடன் இணைக்கும் ஒரு பிரதிப் பெயர்ச்சொல்லுடன் அமைந்திருப்பது கட்டாயமாகும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. உடற்பயிற்சி தசை மூட்டுகளை வலுப்படுத்தும்	١. الْحَرَكَهَ تَقْوِي الْعَضَلَاتِ
2. தூய்மை, உடலை உற்சாகமாக்கும்	٢. النَّظَافَةَ تَنْشِطُ الْجِسْمِ

3. நீ கட்டளைக்கு அடிபணிந்தாய்	٣. أَنْتَ أَطَعْتَ الْأَمْرَ
4. ஆமை நகர்ந்துசென்றது	٤. أَلْسُدْحَفَاةٌ رَحَفَتْ
5. ஒழுக்கமுள்ளவன், அவளின் நண்பர்கள் அதிகமாக உள்ளனர்	٥. أَلْمُهَذَّبُ أَصْدِقَاؤُهُ كَثِيرُونَ
6. விளக்கு, அதன் ஒளி கடுமையாக (பிரகாசமாக) உள்ளது	٦. أَلْمِصْبَاحُ ضَوْؤُهُ شَدِيدٌ
7. சிறுமி, அவளின் அழகு கண்ணியமாக நடந்துகொள்வதாகும்	٧. أَلْبِنْتُ جَمَالَهَا الشَّرْفُ
8. வியாபாரிகள், அவர்களின் அடையாளம் உண்மை கூறுவதாகும்	٨. أَلتَّجَارُ شِعَارُهُمُ الصِّدْقُ
9. புத்தகம் பையில் உள்ளது	٩. أَلْكِتَابُ فِي الْقِمَطْرِ
10. சேனம், குதிரைமீது உள்ளது	١٠. أَلسَّرْجُ عَلَى الْفَرَسِ
11. மழை, மேகத்திலிருந்து பெய்கிறது	١١. أَلْمَطْرُ مِنَ السَّحَابِ
12. வெற்றி, உண்மை கூறுவதில் உள்ளது	١٢. أَلتَّجَاةُ فِي الصِّدْقِ
13. பாலம், நைல் நதிக்கு மேல் உள்ளது	١٣. أَلْقَنْطَرَةُ فَوْقَ النَّيْلِ
14. பூங்கா வீட்டிற்கு முன் உள்ளது	١٤. أَلْمُتَزَّةُ أَمَامَ الْبَيْتِ
15. கடிகாரம், தலையணைக்கு கீழ் உள்ளது	١٥. أَلسَّاعَةُ تَحْتَ الْوِسَادَةِ

16. இளைப்பாறுதல், களைப்பிற்குப் பிறகு உள்ளதாகும் / சுகம், கஷ்டத்திற்குப் பிறகு இருக்கிறது	١٦. أَرَّاحَةٌ بَعْدَ التَّعَبِ
---	---------------------------------

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

வலுப்படுத்தும்	تُقَوِّي	உடற்பயிற்சி	أَلْحَرَكَةُ
தூய்மை	التَّطَافَةُ	தசை மூட்டுகள்	الْعَضَلَاتُ
உடல்	الجِسْمُ	உற்சாகமாக்கும்	تُنَشِّطُ
அடிபணிந்தாய்	أَطَعْتَ	நீ	أَنْتَ
ஆமை	السُّلْحَفَاءُ	கட்டளை	الأَمْرُ
ஒழுக்கமுள்ளவன்	المُهَدَّبُ	நகர்ந்து சென்றது	رَحَفَتْ
அதிகமானவர்கள்	كثيرون	அவளின் நண்பர்கள்	أَصْدِقَاؤُهَا
அதன் ஒளி	ضَوْءُهُ	விளக்கு	المِصْبَاحُ
சிறுமி	الْبِنْتُ	கடுமையானது	شَدِيدٌ
கண்ணியம்/சிறப்பு	الشَّرْفُ	அவளின் அழகு	جَمَالُهَا
அவர்களின் அடையாளம்	شِعَارُهُمْ	வியாபாரிகள்	التَّجَارُ
புத்தகம்	الْكِتَابُ	உண்மை	الصِّدْقُ

பையில்	فِي الْمَطْرِ	இல்	فِي
மீது	عَلَى	சேனம்	السَّرْجِ
மழை	الْمَطْرُ	குதிரைமீது	عَلَى الْفَرَسِ
மேகத்திலிருந்து	مِنَ السَّحَابِ	இருந்து	مِنْ
பாலம்	الْقَنْطَرَةَ	வெற்றி	التَّجَاةَ
நைல் நதிக்கு மேல்	فَوْقَ النَّيْلِ	மேல்	فَوْقَ
முன்னால்	أَمَامَ	பூங்கா	الْمُتَّزَةِ
கடிகாரம்	السَّاعَةَ	வீட்டிற்கு முன்னால்	أَمَامَ الْبَيْتِ
தலையணைக்குக் கீழ்	تَحْتَ الْوِسَادَةِ	கீழ்	تَحْتَ
பிறகு	بَعْدَ	இளைப்பாருதல்	الرَّاحَةَ
களைப்பிற்குப் பிறகு			بَعْدَ التَّعَبِ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1, 2, 3, 4 ஆகிய உதாரணங்களில் எழுவாய்க்குப் பிறகுள்ள பயனிலை வினைச்சொல் வாக்கியமாக உள்ளது. மேலும் பயனிலையில் எழுவாயை பார்த்து மீளும் பிரதிப் பெயர்ச்சொல் (மறைவாக) உள்ளது.

உதாரணம்:

الْحَرَكَةُ تُقَوِّي الْعَضَلَاتِ (உடற்பயிற்சி, உறுப்புகளை பலமாக்கும்)
இதில் الْحَرَكَةُ -என்பது எழுவாயாகும். تُقَوِّي الْعَضَلَاتِ -என்பது
பயனிலையாகும் இது வினைச்சொல் வாக்கியமாகும்.

تُقَوِّي -எனும் வினைச் சொல்லுக்குப் பிறகு هِيَ (அது) எனும் பிரதிப்
பெயர்ச்சொல் மறைவாக இருந்து الْحَرَكَةُ -எனும் எழுவாயைப் பார்த்து
மீளுகிறது. இதன் பூர்வீகம் هِيَ الْعَضَلَاتِ تُقَوِّي -என்பதாகும்.

அவ்வாறு تَنْشُطُ -வில் மறைந்துள்ள هِيَ

أَطَعْتَ -விற்கு பிறகு أَنْتَ

رَحَفْتُ -விற்கு பிறகு هِيَ ஆகியவை மறைவாக இருந்து வினைச்
சொல்லுக்கு முன்னுள்ள எழுவாயைப் பார்த்து மீளுகிறது.

இவ்வாறு இப்பிரதிப் பெயர்ச்சொல், பயனிலையை எழுவாயுடன்
இணைக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட 5, 6, 7, 8 உதாரணங்களில் எழுவாய்க்குப் பிறகுள்ள
பயனிலை வாக்கியமானது பெயர்ச்சொல் வாக்கியமாக உள்ளது.

உதாரணம்:

الْمُهْدَبُ أَصْدِقَاءُهُ كَثِيرُونَ

(ஒழுக்கமுள்ளவன், அவனின் தோழர்கள் அதிகமாக உள்ளனர்)

இதில் الْمُهْدَبُ -என்பது எழுவாயாகும். أَصْدِقَاءُهُ كَثِيرُونَ -என்பது
பயனிலையாகும். இது பெயர்ச்சொல் வாக்கியமாகும்.

أَصْدِقَاءُ -விற்கு பிறகு உள்ள هُ -எனும் பிரதிப் பெயர்ச்சொல் الْمُهَدَّبُ
-எனும் எழுவாயைப் பார்த்து மீளுகிறது.

அவ்வாறு ضَوْءٌ -விற்கு பிறகு هُ என்பதும்

جَمَالٌ -விற்கு பிறகு هَا என்பதும்

شِعَارٌ -விற்கு பிறகு هُمْ என்பதும்

எழுவாயைப் பார்த்து மீளுகிறது. இவ்வாறு பிரதிப் பெயர்ச்சொல்
பயனிலையை எழுவாயுடன் இணைக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட 9, 10, 11, 12 ஆகிய உதாரணங்களில் பயனிலை, جُرٌّ
செய்யும் இடைச்சொல்லாகவும் جُرٌّ செய்யப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாக
வும் உள்ளது. இது شِبْهُ جُمْلَةٍ (வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானது) எனப்படும்.

உதாரணம்:

الْكِتَابُ فِي الْقِمْطَرِ (புத்தகம் பையில் உள்ளது)

இதில் الْكِتَابُ -என்பது எழுவாயாகும். فِي -என்பது جُرٌّ செய்யும்
இடைச்சொல்லாகும். الْقِمْطَرِ என்பது جُرٌّ செய்யப்பட்டதாகும்.

فِي الْقِمْطَرِ -என்பது பயனிலையாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட 13, 14, 15, 16 ஆகிய உதாரணங்களில் பயனிலை
என்பதானது ظَرْفٌ (கால, இடச் சூழல்) ஆக உள்ளது. இது شِبْهُ جُمْلَةٍ
(வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானது) எனப்படும்.

உதாரணம்:

الْفَنْطَرَةُ فَوْقَ التَّيْلِ (பாலம், நைல் நதிக்கு மேல் உள்ளது).

இதில் **الْقَنْطَرَةَ** -என்பது எழுவாயாகும்.

فَوْقَ -என்பது **ظَرْفٌ** ஆகும். இதுவே பயனிலையாகும்.

فَوْقَ التَّيْلِ -என்பது **ظَرْفٌ** -உள்ள பயனிலையாகும்.

இவ்வாறு மீதமுள்ள உதாரணங்களின் பயனிலைகளில்، **أَمَامَ، تَحْتَ،**
بَعْدَ -ஆகியவை **ظَرْفٌ** -களாக வந்துள்ளன.

الْإِعْرَابُ – வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம்

அந்தம், அதை உண்ணுவது அஜீரணமாகும் - **الظُّلْمُ مَرْتَعُهُ وَخَيْمٌ**

الظُّلْمُ - **الظُّلْمُ** மூலம் **رَفْعٌ** செய்யப்பட்ட முதலாம் எழுவாய்.

مَرْتَعُهُ - **مَرْتَعُهُ** மூலம் **رَفْعٌ** செய்யப்பட்ட இரண்டாம் எழுவாய்.

ஃ என்பது **جَرٌّ** -உடைய இடத்தில் **مَبْنِيٌّ** மீது **ضَمٌّ** -ஆகவுள்ள
إِلَيْهِ -ஆகும். **مُضَافٌ إِلَيْهِ**

وَخَيْمٌ -இரண்டாவது எழுவாயின் **ضَمٌّ** மூலம் **رَفْعٌ** செய்யப்பட்ட
பயனிலையாகும்.

مَرْتَعُهُ وَخَيْمٌ -முதல் எழுவாயின் பயனிலையாகும்.

தலையணை, கட்டிலுக்கு மேல் உள்ளது - **أَلْوِسَادَةُ فَوْقَ السَّرِيرِ**

أَلْوِسَادَةُ - **أَلْوِسَادَةُ** மூலம் **رَفْعٌ** செய்யப்பட்ட எழுவாயாகும்.

فَوْقَ - **فَوْقَ** மூலம் **نَصْبٌ** செய்யப்பட்ட இடச் சூழல் மற்றும் எழு
வாயின் பயனிலையாகும்.

مُضَافٌ إِلَيْهِ جَزٌ مَوْلَمٌ كَسْرَةً - السَّرِيرُ (தன்பால் இணைக்கப்பட்ட பெயர்ச்சொல்) ஆகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

முட்டாள், தன் செல்வத்தை நம்புகிறான் - الْجَاهِلُ يَعْتَمِدُ عَلَى مَالِهِ

தோட்டம், அதன் பழங்கள் பழுத்துள்ளன - الْحَدِيقَةُ أَثْمَارُهَا يَانِعَةٌ

முத்து கடலிலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது - اللَّؤلؤُ مِنَ الْبَحْرِ

படை வீரர்கள், கோட்டையைச் சுற்றி உள்ளனர் - الْجُنُودُ حَوْلَ الْحِصْنِ

خَبْرُ النَّوَاسِخِ حِينَ يَكُونُ جُمْلَةً أَوْ شِبْهَ جُمْلَةٍ

نَوَاسِخٌ - (மாற்றக்கூடியவை) உடைய பயனிலை,

வாக்கியமாக அல்லது வாக்கியத்திற்கு

ஒப்பானதாக வரும் நிலை

الْقَاعِدَةُ:

٦٠١- خَبْرُ كَانَ وَأَخْوَاتِهَا، وَخَبْرُ إِنَّ وَأَخْوَاتِهَا كَمَا يَكُونُ كُلُّ مِنْهُمَا مُفْرَدًا يَكُونُ جُمْلَةً فِعْلِيَّةً، وَجُمْلَةً إِسْمِيَّةً، وَشِبْهَ جُمْلَةٍ.

சட்டம்

كَانَ - மற்றும் அதன் சகோதரிகளின் பயனிலை, مِمَّا - மற்றும் அதன் சகோதரிகளின் பயனிலையெல்லாம் ஒருமையாக வருவது போல் வினைச்சொல் வாக்கியமாகவும் பெயர்ச்சொல் வாக்கியமாகவும் வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானதாகவும் வரும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثِلَةُ:

1. நோயாளி வேதனையடைந்து கொண்டிருந்தான்	١- كَانَ الْمَرِيضُ يَتَأَلَّمُ
2. குளிக்காலம், அதன் குளிர் கடுமையாக இருந்தது	٢- كَانَ الشَّتَاءُ بَرْدَهُ شَدِيدًا
3. தண்ணீர், கோப்பையில் இருந்தது	٣- كَانَ الْمَاءُ فِي الْكُؤْبِ
4. வாயிற்காப்பாளன், வாசலுக்குப் பின்னால் இருந்தான்	٤- كَانَ الْحَارِيسُ خَلْفَ الْبَابِ

5. பறவை, சப்தமிடக் கூடியதாக காலையில் இருந்தது	٥- أَصْبَحَ الطَّائِرُ يُعْنِي
6. ரோஜா, அதன் நறுமணம் காலையில் அழகாக இருந்தது	٦- أَصْبَحَ الوَرْدُ رَائِحَتُهُ جَمِيلَةً
7. சோம்பேறி, காலையில் தடுமாற்றம் அடைந்தான்	٧- أَصْبَحَ الكَسْلَانُ فِي حَيْرَةٍ
8. பனி, காலையில் பூக்கள்மீது (படர்ந்து) இருந்தது	٨- أَصْبَحَ الطَّلُّ فَوْقَ الأزْهَارِ
9. நிச்சயமாக முயற்சியுள்ளவன் தனக்குப் பயன்தருவான்	٩- إِنَّ الْمُجِدَّ يَنْفَعُ نَفْسَهُ
10. நிச்சயமாக பையன், அவனின் அழகு ஒழுக்கமாகும்	١٠- إِنَّ الْوَلَدَ زِينَتُهُ الْأَدَبُ
11. நிச்சயமாக வெட்கம் ஈமானில் உள்ளதாகும்	١١- إِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ
12. நிச்சயமாக தீர்ப்பு அனுபவத்திற்குப் பின் ஏற்படும்	١٢- إِنَّ الْحُكْمَ بَعْدَ التَّجْرِبَةِ
13. காணாமல் போனவன் திரும்ப வரலாம்	١٣- لَعَلَّ الْعَائِبَ يَعُودُ
14. தேர்வு, அதன் வினாக்கள் இலகுவாக இருக்கலாம்	١٤- لَعَلَّ الْإِمْتِحَانَ أَسْئَلَتُهُ سَهْلَةً
15. முஹம்மது, வீட்டில் இருக்கலாம்	١٥- لَعَلَّ مُحَمَّدًا فِي الْمَنْزِلِ

16. பென்சில் சீவும் கருவி நாற்காலிமீது இருக்கலாம்	١٦- لَعَلَّ الْمِبْرَاءَةَ فَوْقَ الْكُرْسِيِّ
--	--

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

நோயாளி	الْمَرِيضُ	ஆளான்	كَانَ
குளிர்காலம்	الْشِّتَاءُ	வேதனையடைகிறான்	يَتَأَمَّمُ
கடுமையானது	شَدِيدٌ	அதன் குளிர்	بَرْدُهُ
இல்	فِي	தண்ணீர்	الْمَاءُ
வாயிற்காப்பாளன்	الْحَارِسُ	கோப்பை	الْكُؤُبُ
வாசல்	الْبَابُ	பின்னால்	خَلْفَ
பறவை	الطَّائِرُ	காலையில் ஆனது	أَصْبَحَ
ரோஜாப் பூ	الْوَرْدُ	சப்தமிடுகிறது	يُعْنِي
அழகானது	جَمِيلَةٌ	அதன் நறுமணம்	رَائِحَتُهُ
தடுமாற்றம்	حَيْرَةٌ	சோம்பேறி	الْكَسْلَانُ
மீது	فَوْقَ	பனி	الظَّلُّ
நிச்சயமாக	إِنَّ	பூக்கள்	الْأَزْهَارُ

தனக்குப் பயன் தருவான்	يَنْفَعُ نَفْسَهُ	முயற்சியுள்ளவன்	الْمُجِدُّ
அவனின் அழகு	زِينَتُهُ	பையன்	الْوَلَدُ
வெட்கம்	الْحَيَاءُ	ஓழுக்கம்	الْأَدَبُ
இறைநம்பிக்கை	الْإِيْمَانُ	இருந்து	مِنْ
பிறகு	بَعْدَ	தீர்ப்பு	الْحُكْمُ
இருக்கலாம்	لَعَلَّ	அனுபவம்	التَّجْرِبَةُ
திரும்ப வருகிறான்	يَعُودُ	காணாமல் போனவன்	الْغَائِبُ
அதன் கேள்விகள்	أَسْئَلَتُهُ	தேர்வு	الْإِمْتِحَانُ
வீடு	الْمَنْزِلُ	இலகுவானது	سَهْلَةٌ
நாற்காலி	الْكَرْبِيُّ	பென்சில் சீவும் கருவி	الْمِبْرَاةُ

விளக்கம்:

كَانَ மற்றும் அதன் சகோதரிகள் مُبْتَدَأٌ (எழுவாய்) மற்றும் خَبْرٌ (பயனிலை)யில் நுழைந்து مُبْتَدَأٌ -விற்கு رَفْعٌ செய்யும். خَبْرٌ -விற்கு نَصْبٌ செய்யும். முன்னிருந்த நிலையை மாற்றியமைக்கும்.

مُبْتَدَأٌ -வை அவற்றின் اِسْمٌ வாகவும்

خَبْرٌ -வை அவற்றின் خَبْرٌ வாகவும் மாற்றியமைக்கும்.

இன்றும் அதன் சகோதரரிகள் **مُبْتَدَأٌ** மற்றும் **خَبْرٌ**-வில் நுழைந்து **مُبْتَدَأٌ** -வின் உயிர்க் குறியை **نَصْبٌ** -வாக மாற்றியமைத்து **خَبْرٌ** -விற்கு **رَفْعٌ** செய்யும்.

مُبْتَدَأٌ -வை அவற்றின் **اسْمٌ** வாகவும்

خَبْرٌ -வை அவற்றின் **خَبْرٌ** வாகவும் மாற்றியமைக்கும்.

எனவே இவை **نَواصِحٌ** (மாற்றக்கூடியவை) எனப்படுகிறது.

குறிப்பு: இவற்றின் **خَبْرٌ** -கள் ஒருமையாக வருவதைப் போல வினைச் சொல் வாக்கியமாகவும் பெயர்ச் சொல் வாக்கியமாகவும் வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானதாகவும் வரும்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் உள்ள **كَانَ الْمَرِيضُ يَتَأَلَّمُ** என்பதில் **خَبْرٌ** என்பது **اسْمٌ** -வாகவும் **يَتَأَلَّمُ** என்பது **خَبْرٌ** -வாகவும் உள்ளது. மேலும் **خَبْرٌ** என்பது வினைச்சொல் வாக்கியமாக உள்ளது.

اسْمٌ -உடைய **كَانَ** என்பது **الْشَّيْءُ** என்பதில் **كَانَ** **اِسْتَاءَ** **بَرْدُهُ** **شَدِيدٌ** -வாகவும் **خَبْرٌ** -வாகவும் உள்ளது. மேலும் **خَبْرٌ** பெயர்ச்சொல் வாக்கியமாக உள்ளது.

اسْمٌ -உடைய **كَانَ** என்பது **الْمَاءُ** என்பதில் **كَانَ** **الْمَاءُ** **فِي** **الْكُؤْبِ** -வாகவும் **خَبْرٌ** என்பது **خَبْرٌ** -வாகவும் உள்ளது. மேலும் **خَبْرٌ** -என்பது **جَارٌ** **و** **مَجْرُورٌ** -ஆக உள்ளது. இவ்வாறு **خَبْرٌ** -இருப்பது **جَمَلَةٌ** (வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானது) என்று சொல்லப்படும்.

اسْمٌ உடைய **كَانَ** என்பது **الْحَارِسُ** -என்பதில் **كَانَ** **الْحَارِسُ** **خَلْفَ** **الْبَابِ**

-வாகவும் خَلْفَ -என்பது خَيْرٌ -வாகவும் உள்ளது. மேலும் خَيْرٌ
-என்பது خَلْفٌ (பின்னால்) என ظَرْفٌ ஆக இருக்கிறது.

இவ்வாறு خَيْرٌ இருப்பது شِبْهُ جَمَلَةٍ (வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானது) என்று
சொல்லப்படும்.

இதே அமைப்பில்தான் மீதமுள்ள اصْبَحَ، اِنَّ மற்றும் لَعَلَّ
ஆகியவற்றின் خَيْرٌ -கள் வினைச்சொல் வாக்கியமாகவும், பெயர்ச்
சொல் வாக்கியமாகவும், வாக்கியத்திற்கு ஒப்பானதாகவும் உள்ளன.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلُ:

١. يَسْرُنِي أَنَّكَ مُطِيعٌ. (يَسْرُنِي إِطَاعَتَكَ).

1. நிச்சயமாக நீ கீழ்ப்படிபவனாக இருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது. (உனது கீழ்ப்படிதல் எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது)

٢. يُؤْلِمُنِي أَنَّ الْغُبَارَ كَثِيرٌ. (يُؤْلِمُنِي كَثْرَةُ الْغُبَارِ).

2. நிச்சயமாக தூசி அதிகமாக இருப்பது எனக்கு வேதனை தருகிறது. (அதிக தூசி எனக்கு வேதனை தருகிறது)

٣. أَتَمَّتِي أَنَّ الْقَمَرَ طَالِعٌ. (أَتَمَّتِي طُلُوعَ الْقَمَرِ).

3. நிச்சயமாக சந்திரன் உதயமாகுவதை விரும்புகிறேன். (சந்திர உதயத்தை விரும்புகிறேன்)

٤. عَلِمْتُ أَنَّ الْقِطَارَ مُتَحَرِّكٌ. (عَلِمْتُ تَحْرُكَ الْقِطَارِ).

4. நிச்சயமாக இரயில் நகர்கிறது என அறிந்தேன். (இரயில் நகர்வதை அறிந்தேன்)

٥. ظَنَّ أَنَّ التَّيْجَةَ حَسَنَةٌ. (ظَنَّ حُسْنَ التَّيْجَةِ).

5. நிச்சயமாக முடிவு அழகானது என எண்ணப்பட்டது. (அழகிய முடிவு என எண்ணப்பட்டது)

٦. عَرَفَ أَنَّ السَّارِقَ جَرِيءٌ. (عَرَفَ جَرَاءَةَ السَّارِقِ).

6. நிச்சயமாக திருடன் துணிச்சல் உள்ளவன் என அறியப்பட்டது. (திருடனின் துணிச்சல் அறியப்பட்டது)

۷. أَعْطِيَتْهُ لِأَنَّهُ فَقِيرٌ. (أَعْطِيَتْهُ لِفَقْرِهِ).

7. அவனுக்கு நான் கொடுத்தேன். ஏனெனில், அவன் ஏழை. (அவனது ஏழ்மைக்காக அவனுக்கு கொடுத்தேன்)

۸. لَا شَكَّ فِي أَنَّ الْأَدَبَ وَاجِبٌ. (لَا شَكَّ فِي وُجُوبِ الْأَدَبِ).

8. நிச்சயமாக ஒழுக்கம் அவசியமானது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. (ஒழுக்க அவசியத்தில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை)

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

நிச்சயமாக நீ	أَنَّكَ	மகிழ்ச்சி தருகிறது	يُسْرِي
எனக்கு வேதனையளிக்கிறது	يُؤْمِنِي	கீழ்ப்படிபவன்	مُطِيعٌ
அதிகமானது	كَثِيرٌ	தூசி	الْعُبَارُ
சந்திரன்	الْقَمَرُ	விரும்புகிறேன்	أَتَمِّي
அறிந்தேன்	عَلِمْتُ	உதயமாகக்கூடியது	طَالِعٌ
நகரக்கூடியது	مُتَحَرِّكٌ	இரயில்	الْقِطَارُ
முடிவு	النتيجة	எண்ணப்பட்டது	ظَنَّ
அறியப்பட்டது	عُرِفَ	அழகானது	حَسَنَةٌ
துணிச்சல் உள்ளவன்	جَرِيءٌ	திருடன்	السَّارِقُ

ஏனெனில் நிச்சயமாக அவன்	لِأَنَّهُ	அவனுக்கு கொடுத்தேன்	أَعْطَيْتُهُ
எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை	لَا شَكَّ	ஏழை	فَقِيرٌ
அவசியமானது	وَاجِبٌ	ஒழுக்கம்	الْأَدَبُ
அதிகம்	كَثْرَةٌ	உனது கீழ்ப்படிதல்	إِطَاعَتِكَ
நகருதல்	تَحْرُكٌ	உதயமாகுதல்	طُلُوعٌ
துணிச்சல்	جَرَاءَةٌ	அழகு	حُسْنٌ
அவசியமாகுதல்	وَجُوبٌ	அவனுடைய ஏழ்மைக்கு	لِفَقْرِهِ

விளக்கம்:

شُرْبٌ، نَوْمٌ، قِيَامٌ، لَعِبٌ

குடித்தல், தூங்குதல், நிற்குதல், விளையாடுதல் போன்ற வார்த்தைகள் مُصَدَّرٌ (வேர்ச்சொல்) எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட முதல் உதாரணத்தில் உள்ள أَنْكَ مُطِيعٌ -என்பதில் خَبْرٌ -வின் أَنْ -என்பது مُطِيعٌ -என்பது -வின் أَنْ -வாகவும் -வாகவும் உள்ளது.

إِطَاعَتِكَ - “நிச்சயமாக நீ கீழ்ப்படிபவன்” எனும் பொருள் أَنْكَ مُطِيعٌ - “உனது கீழ்ப்படிதல்” என مُصَدَّرٌ -ஆக மாறுகிறது. இவ்வாறு مُصَدَّرٌ உடைய இடத்தில் அதுன் اسمٌ மற்றும் خَبْرٌ ஆகியவை உடைய இடத்தில் வருவதால் -வின் هَمْزَةٌ (أ) -விற்கு فَتْحٌ - செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்த **مَصْدَرٌ** -விற்கு **الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ** (பொருள் விளக்க வேர்ச்சொல்) என்று சொல்லப்படும்.

இதுபோன்றுதான் மீதமுள்ள உதாரணங்களும் உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட 1, 2 ஆகிய உதாரணங்களில் **الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ** -என்பது **فَاعِلٌ** (செய் பொருள்) ஆகவும்.

3, 4 ஆகிய உதாரணங்களில் **مَفْعُولٌ** (செயப்படு பொருள்) ஆகவும்

5, 6 ஆகிய உதாரணங்களில் **نَائِبُ فَاعِلٍ** (செய்பொருளுக்கு பகரமானது) ஆகவும்

7, 8 ஆகிய உதாரணங்களில் **جَرٌّ** செய்யும் இடைச் சொல் மூலம் **جَرٌّ** செய்யப்பட்டதாகவும் உள்ளது.

குறிப்பு: மேற்கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் **الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ** -என்ப தானது அடைப்புக்குறியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

الاعراب - வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம்

என் எதிர்பார்ப்பு உண்மையாகும் என நம்புகிறேன் - **أَرْجُو أَنْ أَمَلِي يَتَحَقَّقُ**

مُضَارِعٌ - ஆன **رَفَعٌ** மீது **و** மூலம் **صَمَّةٌ** மறைவான **أَرْجُو** - வினைச்சொல்லாகும். அதன் **فَاعِلٌ** (செய்பொருள்) மறைந்துள்ளது.

அது **أَنَا** எனும் **ضَمِيرٌ** (பிரதிப் பெயர்ச்சொல்) ஆகும்.

أَنْ - மீது **مَبْنِيٌّ** மீது **فَتْحٌ** - ஆக உள்ள உறுதிப்படுத்தும் சொல்.

كَسْرٌ - தோதுவான **ي** - விற்கு **أَمَلٍ** என்பதில் **أَمَلِي** - வை பெற்றுள்ளது. என்றாலும் மறைவான **فَتْحَةٌ** மூலம் **نَصْبٌ**

செய்யப்பட்டுள்ளது எனக் கூறப்படும். **جُرِّ** - உடைய இடத்தில் **سُكُونٌ** மீது **مَبْنِيٌّ** ஆக உள்ள **إِلَيْهِ** (தன்பால் இணைக்கப்பட்ட பிரதிப் பெயர்ச்சொல்) ஆகும்.

مُضَارِعٌ ஆன வினைச் சொல்லாகும். அதன் செய்பொருள் மறைந்த பிரதிப்பெயர்ச் சொல்லாகும். அது **هُوَ** என்பதாகும்.

இவ்வினைச் சொல் மற்றும் அதன் செய்பொருள் உள்ள வாக்கியம் **رَفَعٌ** - உடைய இடத்தில் **أَنَّ** - உடைய பயனிலையாகும்.

أَرْجُو ஆகிறது **الْمُصَدَّرُ الْمُؤَوَّلُ** உடைய **خَبْرٌ** மற்றும் **إِسْمٌ**, **أَنَّ** என்ற வினைச்சொல்லின் **مَفْعُولٌ** (செயப்படு பொருள்) ஆகும்.

அதன் அமைப்பு **أَرْجُو تَحَقَّقَ أَمَلِي** என்பதாகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

நிச்சயமாக வாழ்க்கை மகிழ்வானது - **أَتَمَّتِي أَنَّ الْحَيَاةَ سَعِيدَةٌ**
என்பதையே விரும்புகிறேன்

நிச்சயமாக வெட்டுக்கிளி - **أَشْبَعُ أَنَّ الْجُرَادَ رَحَلَ عَن مِصْرَ**
மிஸ்ரைவிட்டு சென்றுவிட்டது
என பரப்பப்பட்டது

நிச்சயமாக நீ நோவினைப்படுவது - **يُؤَلِّمُنِي أَنَّكَ مُتَأَلِّمٌ**
எனக்கு வேதனை ஏற்படுத்துகிறது

நிச்சயமாக நீ திறமைசாலி என நம்பினேன் - **وَوَثَّقْتُ بِأَنَّكَ مَاهِرٌ**

الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ مِنْ أَنْ وَالْفِعْلِ

அன்-மற்றும் (ஆன) வினைச்சொல்லினால்
ஏற்படும் பொருள் விளக்க வேர்ச்சொல்

الْقَوَاعِدُ:

۱۱۰- أَنْ حَرْفٌ مَصْدَرِيٌّ يُؤَوَّلُ هُوَ وَالْفِعْلُ الَّذِي بَعْدَهُ بِمَصْدَرٍ.

۱۱۱- قَدْ يَكُونُ الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ مِنْ أَنْ وَالْفِعْلُ فَاعِلًا، أَوْ نَائِبٌ فَاعِلٍ، أَوْ مُبْتَدَأً، أَوْ خَبْرًا، أَوْ مَفْعُولًا بِهِ، أَوْ مَجْرُورًا بِحَرْفٍ جَرٍّ.

சட்டங்கள்:

أَنْ-என்பது مَصْدَرٌ (வேர்ச் சொல்)லைச் சார்ந்த இடைச் சொல்லாகும்.

أَنْ-வும் அதற்குப் பின்னால் உள்ள (ஆன) வினைச் சொல்லும் مَصْدَرٌ -வைக் கொண்டு பொருள் கொடுக்கப்படும்.

சில நேரம் أَنْ மற்றும் (ஆன) வினைச் சொல்லினால் ஏற்படும் الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ (பொருள் விளக்க வேர்ச்சொல்) என்பது فَاعِلٌ (செய் பொருள்) ஆகவும் அல்லது,

نَائِبٌ فَاعِلٍ (செய்பொருளுக்கு பகரமானது) ஆகவும் அல்லது

مُبْتَدَأٌ (எழுவாய்) ஆகவும் அல்லது

خَبْرٌ (பயனிலை) ஆகவும் அல்லது

مَفْعُولٌ بِهِ (செயப்படு பொருள்) ஆகவும் அல்லது

جَرِّ -செய்யும் இடைச்சொல் மூலம் جَرِّ செய்யப்பட்டதாகவும் வரும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمثلة:

١. يَسْرُنِي أَنْ تَصَدَّقَ. (يَسْرُنِي صِدْقَكَ).

1. நீ உண்மை கூறுவது எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது.
(உனது உண்மை எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது)

٢. يُفْرِحُكَ أَنْ تَنْجَحَ. (يُفْرِحُكَ نَجَاحَكَ).

2. நீ வெற்றி பெறுவது உனக்கு மகிழ்ச்சி தரும்.
(உன் வெற்றி உனக்கு மகிழ்ச்சி தரும்)

٣. يُخَافُ أَنْ يَنْقُصَ التَّيْلُ. (يُخَافُ نَقْصَ التَّيْلِ).

3. நைல் நதி குறைவது பயப்படப்படுகிறது.
(நைல் நதியின் குறைவு பயப்படப்படுகிறது)

٤. يُحِبُّ أَنْ تَنْشَطَ. (يُحِبُّ نَشَاطَكَ).

4. நீ உற்சாகமாக இருப்பது நேசிக்கப்படும்.
(உன் உற்சாகம் நேசிக்கப்படும்)

٥. أَنْ تَفْعَلَ الْوَاجِبَ خَيْرٌ لَكَ. (فِعْلُكَ الْوَاجِبَ خَيْرٌ لَكَ).

5. நீ கடமையை செய்வது உனக்கு நலவாகும்.
(உன் கடமைச் செயல் உனக்கு நலமாகும்)

٦. أَنْ تَنْصَحَ الصَّدِيقَ أَفْضَلُ. (نُصْحَكَ الصَّدِيقَ أَفْضَلُ).

6. நண்பனுக்கு நீ அறிவுரை வழங்குவது மிகச் சிறந்ததாகும்.
(நண்பனுக்கு உனது அறிவுரை மிகச் சிறந்ததாகும்)

۷. الْمَرْوَةُ أَنْ تَحْتَرِمَ نَفْسَكَ. (الْمَرْوَةُ إِحْتِرَامُكَ نَفْسَكَ).

7. மனிதத்தன்மை என்பது உன்னை நீ கண்ணியப்படுத்துவதாகும்.
(மனிதத்தன்மை என்பது உன்னை நீ கண்ணியப்படுத்துவதாகும்)

۸. الشُّحُّ أَنْ تَبْحَلَ بِمَالٍ غَيْرِكَ. (الشُّحُّ جُبُلُكَ بِمَالٍ غَيْرِكَ).

8. வடிகட்டிய கஞ்சத்தனம் என்பது மற்றவரின் பொருளில் நீ கஞ்சத்தனம் செய்வதாகும்.
(வடிகட்டிய கஞ்சத்தனம் என்பது மற்றவரின் பொருளில் உனது கஞ்சத்தனமாகும்)

۹. طَلَبَ التَّلْمِيذُ أَنْ يُجِيبَ. (طَلَبَ التَّلْمِيذُ الْإِجَابَةَ).

9. மாணவன் பதிலளிக்க நாடினான்.
(மாணவன் பதிலளிப்பதை நாடினான்)

۱۰. أَرَادَ النَّاطِرُ أَنْ يَحْتَبِرَنِي. (أَرَادَ النَّاطِرُ إِحْتِبَارِي).

10. கண்காணிப்பாளர் என்னை சோதிக்க நாடினார்.
(கண்காணிப்பாளர் எனது சோதனையை நாடினார்)

۱۱. رَغِبْتُ فِي أَنْ يُسَافِرَ. (رَغِبْتُ فِي سَفَرِهِ).

11. அவன் பயணம் செய்வதை விரும்பினேன்.
(அவரின் பயணத்தை விரும்பினேன்)

۱۲. عَجِبْتُ مِنْ أَنْ تَتَكَبَّرَ. (عَجِبْتُ مِنْ تَكَبُّرِكَ).

12. நீ பெருமையடிப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன்.
(உனது பெருமை கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன்)

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

நீ உண்மை கூறுவது	أَنْ تَصْدُقَ	எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது	يُسْرِينِ
நீ வெற்றி பெறுவது	أَنْ تَنْجَحَ	உனக்கு மகிழ்ச்சி தரும்	يُفْرِحُكَ
குறைவது	أَنْ يَنْقُصَ	பயப்படப்படுகிறது	يُخَافُ
நேசிக்கப்படும்	يُحِبُّ	நைல் நதி	الْتَّيْلِ
நீ செய்வது	أَنْ تَفْعَلَ	நீ உற்சாகமாக இருப்பது	أَنْ تَنْشَطَ
நலவானது	خَيْرٌ	கடமை	الْوَاجِبُ
நீ அறிவுரை வழங்குவது	أَنْ تَنْصَحَ	உனக்கு	لَكَ
மிகச் சிறந்தது	أَفْضَلُ	நண்பன்	الْصَّدِيقُ
உன்னை நீ கண்ணியப்படுத்துதல்	أَنْ تَحْتَرِمَ نَفْسَكَ	மனிதத் தன்மை	الْمَرْوَةِ
நீ கஞ்சத்தனம் செய்வது	أَنْ تَبَخَلَ	வடிகட்டிய கஞ்சத்தனம்	الْشُّحُّ
நீயல்லாத பிறர்	غَيْرِكَ	பொருள்	مَالٌ
மாணவன்	الْتَّلْمِيذُ	நாடினான் / முற்பட்டான்	طَلَبَ
நாடினார்	أَرَادَ	அவன் பதிலளிப்பது	أَنْ يُجِيبَ

அவர் என்னை சோதிப்பது	أَنْ يَحْتَبِرَنِي	கண்காணிப்பாளர்	التَّاطِرُ
அவன் பயணம் செய்வது	أَنْ يُسَافِرَ	விரும்பினேன்	رَغِبْتُ فِي
நீ தற்பெருமையடிப்பது	أَنْ تَتَكَبَّرَ	ஆச்சரியப்பட்டேன்	عَجِبْتُ مِنْ
உன் வெற்றி	نَجَاحِكَ	உன் உண்மை	صِدْقِكَ
உனது உற்சாகம்	نَشَاطِكَ	நைல் நதியின் குறைவு	نَقْصُ التَّيْلِ
உன் அறிவுரை	نُصْحِكَ	உன் செயல்	فِعْلِكَ
உன் கஞ்சத்தனம்	بُخْلِكَ	நீ உன்னைக் கண்ணியப்படுத்துவது	اخْتِرَامَكَ نَفْسِكَ
என்னை சோதித்தல்	اِحْتِبَارِي	பதிலளித்தல்	الْاِجَابَةُ
உனது தற்பெருமை	تَكْبُرِكَ	அவரின் பயணம்	سَفَرُهُ

விளக்கம்:

أَنْ -என்பது مُضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லுக்கு نَصْبٌ செய்யும் இடைச் சொல்லாகும்.

تَصَدَّقُ -என்றால் (நீ உண்மை கூறுகிறாய் / கூறுவாய்) என்பதாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட முதல் உதாரணத்தில் இவ்விரண்டும் சேர்ந்து مَصْدَرٌ -என வரும் பொழுது (நீ உண்மை கூறுவது) என (வோச்சொல்) உடைய பொருள் வருகிறது.

இந்த مَصْدَرٌ -விற்கு الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ (பொருள் விளக்க வேர்ச்சொல்) என்று சொல்லப்படும்.

أَنْ -மற்றும் مُضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லினால் الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ ஏற்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறுதான் மீதமுள்ள உதாரணங்களும் உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட 1, 2 ஆகிய உதாரணங்களில் الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ என்பது فَاعِلٌ (செய்பொருள்) ஆகவும்

3, 4 ஆகிய உதாரணங்களில் نَائِبُ فَاعِلٍ (செய்பொருளுக்கு பகரமானது) ஆகவும்.

5, 6 ஆகிய உதாரணங்களில் مُبْتَدَأٌ (எழுவாய்) ஆகவும்

7, 8 ஆகிய உதாரணங்களில் خَبْرٌ (பயனிலை) ஆகவும்

9, 10 ஆகிய உதாரணங்களில் مَفْعُولٌ بِهِ (செயப்படு பொருள்) ஆகவும்

11, 12 ஆகிய உதாரணங்களில் جُرٌّ -செய்யும் இடைச்சொல் மூலம் جُرٌّ செய்யப்பட்டதாகவும் உள்ளது.

குறிப்பு: மேற்கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ அடைப்புக் குறியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

مَوَاضِعُ كَسْرِ هَمْزَةِ إِنَّ

(-) كَسْرُ قَوْلِ - (إِ) هَمْزَةُ إِنَّ -
செய்யப்படும் இடங்கள்

الْقَوَاعِدُ:

١١٢- تُكْسَرُ هَمْزَةُ إِنَّ إِذَا لَمْ يُمَكِّنْ أَنْ تُؤَوَّلَ هِيَ وَمَعْمُولَاهَا بِمَصْدَرٍ، وَيَجِبُ ذَلِكَ فِي نَحْوِ مَا يَأْتِي:

١. إِذَا وَقَعَتْ فِي أَوَّلِ الْكَلَامِ

٢. إِذَا وَقَعَتْ بَعْدَ الْقَوْلِ وَمَا اشْتَقَّ مِنْهُ

٣. إِذَا وَقَعَتْ فِي أَوَّلِ جُمْلَةٍ الصَّلَاةِ

சட்டங்கள்:

إِنَّ -என்பதும் அதன் மூலம் عَمَلٌ (அடையாளக் குறியீடுதல்) செய்யப்படும் (பொருள் இரண்டும் (مُبْتَدَأٌ، خَبْرٌ) (பொருள் விளக்க வேர்ச்சொல்)லாக ஆக்கப்படுவது சாத்தியமில்லையெனில்

إِنَّ -வின் (إِ) هَمْزَةُ إِنَّ - (-) كَسْرُ قَوْلِ செய்யப்படும்.

அவ்வாறு كَسْرُ செய்யவது பின்வருவன போன்றவற்றில் கட்டாயமாகும்.

1. إِنَّ -என்பது வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் நிகழ்ந்தால்

2. إِنَّ -என்பது قَوْلٌ -என்பதற்கு பின்னால் நிகழ்ந்தால், இன்னும் قَوْلٌ (எனும் வேர்ச்சொல்)லிருந்து பிறக்கும் வார்த்தைகளுக்குப் பின்னால் நிகழ்ந்தால்

3. **صَلَّة** (பெயரடை)வாக உள்ள வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தின் நிகழ்ந்தால்

உதாரணங்கள்

الْأَمْثِلَةُ:

1. நிச்சயமாக நைல் நதி மிஸ்ரின் உயிரோட்டமாக உள்ளது.	١. إِنَّ النَّيْلَ حَيَاةٌ مِصْرَ
2. நிச்சயமாக பொய் கூறுவது கோழைத் தனமாகும்	٢. إِنَّ الْكُذْبَ جُبْنٌ
3. நிச்சயமாக நீதம் ஆட்சியின் அடிப்படையாகும்	٣. إِنَّ الْعَدْلَ أَسَاسُ الْمُلْكِ
4. குற்றம் சந்தேகிக்கப்பட்டவன் நிச்சயமாக நான் குற்றமற்றவன் எனக் கூறினான்.	٤. قَالَ الْمُتَّهَمُ إِنِّي بَرِيءٌ
5. நிச்சயமாக உண்மை தெளிவாக உள்ளது எனக் கூறு	٥. قُلْ إِنَّ الْحَقَّ وَاضِحٌ
6. நிச்சயமாக வேலை கடினமாக உள்ளது எனக் கூறாதே	٦. لَا تَقُلْ إِنَّ الْعَمَلَ شاقٌّ
7. நிச்சயமாக நான் மதிக்கும் ஒருவரை சந்தித்தேன்	٧. زُرْتُ الَّذِي إِنِّي أُحِبُّهُ
8. நிச்சயமாக அனுதாபத்திற்கு தகுதியானவள் மீது அனுதாபமடைந்தேன்.	٨. أَشْفَقْتُ عَلَى الَّتِي إِنِّي أَجِدُّهَا بِالشَّفَقَةِ
9. நிச்சயமாக எவர்களின் வருகை எனக்கு மகிழ்வு தருமோ அத்தகையவர்கள் வந்துவிட்டார்கள்.	٩. حَضَرَ الَّذِينَ إِنِّي حُضُورُهُمْ يَسُرُّنِي

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

நைல் நதி	النَّيْلُ	நிச்சயமாக	إِنَّ
எகிப்து	مِصْرُ	உயிரோட்டம் / வாழ்க்கை	حَيَاةٌ
கோழைத்தனம்	جُبْنٌ	பொய்	الْكَذِبُ
அடிப்படை	أَسَاسٌ	நீதம்	الْعَدْلُ
கூறினான்	قَالَ	ஆட்சி	الْمُلْكُ
நிச்சயமாக நான்	إِنِّي	சந்தேகிக்கப் பட்டவன்	الْمُتَّهَمُ
கூறு	قُلْ	குற்றமற்றவன்	بَرِيءٌ
தெளிவானது	وَاضِحٌ	உண்மை	الْحَقُّ
வேலை	الْعَمَلُ	கூறாதே	لَا تَقُلْ
சந்தித்தேன்	زُرْتُ	கடினமானது	شَقِيءٌ
அவரை மதிக்கிறேன்	أُحْمَدُهُ	அத்தகையவர்	الَّذِي
அத்தகையவள்	الَّتِي	அனுதாப மடைந்தேன்	أَشْفَقْتُ عَلَى
தகுதியானவள்	جَدِيرَةٌ	நிச்சயமாக அவள்	إِنَّهَا
வந்தார்	حَضَرَ	அனுதாபம்	الْشَّفَقَةُ

அவர்களின் வருகை	حُضُورُهُمْ	அத்தகையவர்கள்	الَّذِينَ
எனக்கு மகிழ்வு தரும்			يَسِّرُنِي

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1, 2, 3 ஆகிய உதாரணங்களில் إِنَّ-என்பது مُبْتَدَأٌ (எழுவாய்) மற்றும் خَبْرٌ (பயனிலை)க்கு முன்னால் வந்து مُبْتَدَأٌ-விற்கு خَبْرٌ-வையும் وَصْفٌ-வையும் رَفْعٌ-வையும் செய்கிறது.

இதை الْمَصْدَرُ الْمُؤَوَّلُ (பொருள் விளக்க வேர்ச்சொல்) ஆக ஆக்க முடியாது. எனவே إِنَّ-வின் هَمْزَةٌ (!)-விற்கு كَسْرٌ (=) செய்யப்பட்டுள்ளது.

4, 5, 6 ஆகிய உதாரணங்களில் إِنَّ-விற்கு முன்னால் قَوْلٌ எனும் வேர்ச்சொல்லிலிருந்து உருவான قَالٌ، قُلٌ، لَا تَقُلْ-ஆகிய வினைச் சொற்களுக்குப் பின்னால் إِنَّ-வந்துள்ளதால் إِنَّ-வின் هَمْزَةٌ-விற்கு كَسْرٌ செய்யப்பட்டுள்ளது.

7, 8, 9 ஆகிய உதாரணங்களில் إِنَّ என்பது الَّذِي، الَّتِي، الَّذِينَ ஆகிய களுக்கு பின்னால் வரும் صَلَةٌ-உடைய வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் إِنَّ வந்துள்ளதால் إِنَّ-உடைய هَمْزَةٌ-விற்கு كَسْرٌ செய்யப்பட்டுள்ளது.

تَقْسِيمُ الْفِعْلِ إِلَى صَحِيحٍ وَ مُعْتَلٍّ

வினைச் சொல்லை சீரானது மற்றும் சீரற்றது என
வகைப்படுத்தல்

القواعد:

۱۱۳ - أَلْفِعْلُ الصَّحِيحُ هُوَ مَا كَانَ كُلُّ حَرْفٍ مِنْ حُرُوفِهِ الْأَصْلِيَّةِ صَحِيحًا وَهُوَ
أَنْوَاعٌ ثَلَاثَةٌ:

۱. أَلْسَالِمُ: مَا كَانَ خَالِيًا مِنَ الْهَمْزِ وَالتَّضْعِيفِ

۲. أَلْمَهْمُوزُ: مَا كَانَ أَحَدُ حُرُوفِهِ الْأَصْلِيَّةِ هَمْزَةً

۳. أَلْمُضَعَّفُ: مَا كَانَ حَرْفَاهُ الثَّانِي وَالثَّلَاثُ مِنْ جِنْسٍ وَاحِدٍ

சட்டங்கள்:

أَلْفِعْلُ الصَّحِيحُ - (சீரான வினைச் சொல்) என்பது அதனுடைய
பூர்வீக எழுத்துக்கள் அனைத்தும் صَحِيحٌ (சீரானது) ஆக இருக்கும்.

அது மூன்று வகைப்படும்: ۱. أَلْسَالِمُ ۲. أَلْمَهْمُوزُ ۳. أَلْمُضَعَّفُ

1. أَلْسَالِمُ - என்பது هَمْزَةً மற்றும் تَضْعِيفٍ (ஒரே இன இரு எழுத்துக்கள்
ஒரு வார்த்தையில் வருவ)தை விட்டும் நீங்கியதாகும்.

2. أَلْمَهْمُوزُ - என்பது அதன் பூர்வீக எழுத்துக்களில் ஒன்று هَمْزَةً
-வாக இருப்பது.

3. **الْمُضَعَّفُ** - என்பது அதனுடைய இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது உள்ள இரு எழுத்துகளும் ஒரே இனமாக இருப்பது.

الْفِعْلُ الْمُعْتَلُّ (சீற்ற வினைச்சொல்) என்பது அதனுடைய சில பூர்வீக எழுத்துக்கள் **عَلَّة** (சீற்றது) உடைய எழுத்துக்கள் (و، ا، ي) ஆக இருக்கும்.

அது ஐந்து வகைப்படும்:

1. **الْمِثَالُ** - என்பது ஆரம்ப எழுத்து **عَلَّة** -உடைய எழுத்தாக இருப்பதாகும்.

2. **الْأَجْوْفُ** - என்பது நடு எழுத்து **عَلَّة** -உடைய எழுத்தாக இருப்பதாகும்.

3. **الْتَّاقِصُ** -என்பது கடைசி எழுத்து **عَلَّة** -உடைய எழுத்தாக இருப்பதாகும்.

4. **الْلَّفِيْفُ الْمَفْرُوقُ** -என்பது ஆரம்பம் மற்றும் கடைசி எழுத்து ஆகியவை **عَلَّة** உடைய எழுத்துக்களாக இருப்பதாகும்.

5. **الْلَّفِيْفُ الْمَفْرُوقُنُ** -என்பது நடு மற்றும் கடைசி எழுத்து ஆகியவை **عَلَّة** உடைய எழுத்துக்களாக இருப்பதாகும்.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. சிறுவன் பால் அருந்தினான்	١. شَرِبَ الْوَلَدُ اللَّبَنَ
2. அலி, கிளையை உடைத்தார்	٢. كَسَرَ عَلِيُّ الْعَصْنَ
3. மருத்துவர் நோயை அறிந்துகொண்டார்	٣. عَرَفَ الطَّيِّبُ الدَّاءَ
4. அதிகாரி ஆணையிட்டார்	٤. أَمَرَ الضَّابِطُ
5. மாணவன் ஆசிரியரிடம் கேள்வி கேட்டான்	٥. سَأَلَ التَّلْمِيذُ الْمُعَلَّمَ
6. நீதிபதி தீர்ப்பு வாசித்தார்	٦. قَرَأَ الْقَاضِي الْحُكْمَ
7. இடையன் தன் ஆடுகளை எண்ணினான்	٧. عَدَّ الرَّاعِي غَنَمَهُ
8. சிறைக் கைதி தப்பித்து ஓடினான்	٨. فَرَّ السَّجِينُ
9. சிறுவன் கயிற்றைக் கட்டினான்	٩. شَدَّ الْوَلَدُ الْحَبْلَ
10. புலி பாய்ந்தது	١٠. وَتَبَّ التَّمِرُ
11. ஹஸன் தனது புத்தகத்தை பெற்றுக்கொண்டான்	١١. وَجَدَ حَسَنٌ كِتَابَهُ

12. எனது தந்தை எனக்கு கடிகாரத்தை அன்பளிப்பு செய்தார்	١٢. وَهَبَ لِي أَبِي سَاعَةً
13. அநீதமிழைக்கப்பட்டவன் தன் உரிமையைப் பெற்றான்	١٣. نَالَ الْمَظْلُومُ حَقًّا
14. சுவர் சாய்ந்தது	١٤. مَالَ الْجِدَارُ
15. சிறுவன் தூங்கினான்	١٥. نَامَ الصَّبِيُّ
16. விளையாடுபவன் பந்து வீசினான்	١٦. رَمَى اللَّاعِبُ الْكُرَّةَ
17. வணக்கசாலி தன் இறைவனைப் பயந்தார்	١٧. خَشِيَ التَّاسِكُ رَبَّهُ
18. ஒழுக்கமானவன் கண்ணியமடைந்தான்.	١٨. سَرَوَ الْمُهْدَبُ
19. முயற்சியுள்ளவன் தனது பாடத்தை மனனம் செய்தான்	١٩. وَعَى الْمُجِدُّ دَرْسَهُ
20. நண்பன் வாக்கை நிறைவேற்றினான்	٢٠. وَفَى الصَّدِيقُ
21. மேலுறை புத்தகத்தை பாதுகாத்தது	٢١. وَفَى الْغِلَافُ الْكِتَابَ
22. எழுதுபவன் கடிகாரத்தை மடித்தான்	٢٢. طَوَى الْكَاتِبُ الرَّسَالََةَ

23. ஓநாய் ஊளையிட்டது	٢٣. عَوَى الذَّبُّ
24. கொல்லன் இரும்பை வளைத்தான்.	٢٤. لَوَى الحَدَّادُ الحَدِيدَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

சிறுவன்	أَوْلَادٌ	அருந்தினான்	شَرِبَ
உடைத்தார்	كَسَرَ	பால்	اللَّبَنُ
அறிந்துகொண்டார்	عَرَفَ	கிளை	الْعُصْنُ
நோய்	الدَّاءُ	மருத்துவர்	الطَّيِّبُ
அதிகாரி	الضَّابِطُ	ஆணையிட்டார்	أَمَرَ
மாணவன்	التَّالِمِذُ	கேள்வி கேட்டான்	سَأَلَ
வாசித்தார்	قَرَأَ	ஆசிரியர்	المُعَلِّمُ
தீர்ப்பு	الحُكْمُ	நீதிபதி	القَاضِي
இடையன்	الرَّاعِي	எண்ணினான்	عَدَّ
தப்பித்து ஓடினான்	فَرَّ	ஆடுகள்	غَنَمٌ
கட்டினான்	شَدَّ	சிறைக் கைதி	السَّجِينُ

பெற்றுக்கொண்டான்	وَجَدَ	கயிறு	الْحَبْلُ
என் தந்தை	أَبِي	எனக்கு வழங்கினார்	وَهَبَ لِي
பாய்ந்தது	وَتَبَّ	கடிகாரம்	سَاعَةً
உரிமை	حَقُّ	அநீதமிழைக்கப் பட்டவன்	الْمَظْلُومُ
சுவர்	الْحِدَارُ	சாய்ந்தது	مَالَ
சிறுவன்	الصَّبِي	தூங்கினான்	نَامَ
விளையாடுபவன்	اللَّاعِبُ	எரிந்தான்	رَمَى
பயந்தார்	خَشِيَ	பந்து	الْكُرَّةُ
கண்ணியமடைந்தான்	سَرَوْ	வணக்கசாலி	التَّاسِكُ
மனனம் செய்தான்	وَعَى	ஒழுக்கமானவன்	الْمُهَذَّبُ
பாடம்	دَرْسٌ	முயற்சியுள்ளவன்	الْمُجِدُّ
நண்பன்	الصَّدِيقُ	நிறைவேற்றினான்	وَقَى
மேலுறை	الْغِلَافُ	பாதுகாத்தது	وَقَى
கடிதம்	الرِّسَالَةُ	புத்தகம்	الْكِتَابُ
ஒநாய்	الدَّبُّ	ஊளையிட்டது	عَوَى

கொல்லன்	الْحَدَّادُ	வளைத்தான்	لَوَى
		இரும்பு	الْحَدِيدُ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1, 2, 3 ஆகிய உதாரணங்களின் வினைச்சொற்களில் **هَمَزَةٌ** அல்லது ஒரே இன இரு எழுத்துக்கள் எதுவுமில்லை. எனவே இது **سَالِمٌ** எனப்படும்.

4, 5, 6 ஆகிய உதாரணங்களில் வினைச்சொற்களின் ஆரம்பம் அல்லது நடுவில் அல்லது கடைசியில் **هَمَزَةٌ** உள்ளது. இது **مَهْمُوزٌ** எனப்படும்.

7, 8, 9 ஆகிய உதாரணங்களில் வினைச்சொற்களில் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது எழுத்துக்கள் ஒரே இன எழுத்துக்களாக உள்ளன.

இது **عَدَدٌ (دَعْدٌ)** எனப்படும் உம். **تَضَعِيْفٌ**

10, 11, 12 ஆகிய உதாரணங்களில் வினைச்சொற்களின் ஆரம்பத்தில் **عِلَّةٌ** -உடைய எழுத்தான **و** உள்ளது. இது **مِثَالٌ** எனப்படும்.

13, 14, 15 ஆகிய உதாரணங்களில் வினைச் சொற்களின் நடுவில் **عِلَّةٌ** -உடைய **أَلِفٌ** உள்ளது. இது **أَجُوفٌ** -எனப்படும்.

16, 17, 18 ஆகிய உதாரணங்களில் வினைச் சொற்களின் கடைசியில் **عِلَّةٌ** -உடைய **أَلِفٌ** மற்றும் **ي** மற்றும் **و** -உள்ளது. இது **نَاقِصٌ** எனப்படும்.

19, 20, 21 ஆகிய உதாரணங்களில் வினைச் சொற்களின் ஆரம்பத்தில்
عَلَّةٌ - உடைய و-வும் கடைசியில் ي-வும் உள்ளன.

இது اَللَّفِيفُ الْمَفْرُوقُ எனப்படும்.

22, 23, 24 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள வினைச்சொற்களின்
நடுவில் عَلَّةٌ -உடைய و-வும் கடைசியில் ي-வும் உள்ளன.

இது اَللَّفِيفُ الْمَقْرُونُ எனப்படும்.

صَمَائِرُ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ الْمُتَّصِلَةُ بِالْأَفْعَالِ

வினைச் சொற்களுடன் இணைந்து, வார்த்தையில்
தெரிகின்ற رَفْعٌ உடைய பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள்

الْفَوَاعِدُ:

۱۱۵- صَمَائِرُ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ الَّتِي تَتَّصِلُ بِالْمَاضِي هِيَ: التَّاءُ، وَنَا، وَالْفُ الْإِثْنَيْنِ،
وَوَاوُ الْجَمَاعَةِ، وَنُونُ النَّسْوَةِ.

۱۱۶- صَمَائِرُ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ الَّتِي تَتَّصِلُ بِالْمُضَارِعِ وَالْأَمْرِ هِيَ: يَاءُ الْمُخَاطَبَةِ،
وَالْفُ الْإِثْنَيْنِ، وَوَاوُ الْجَمَاعَةِ، وَنُونُ النَّسْوَةِ.

சட்டங்கள்:

சென்ற கால வினைச் சொல்லுடன் இணைந்து, வார்த்தையில்
தெரிகின்ற رَفْعٌ உடைய பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள்.

அவை:

ت, نَا, இருமையின் ا, பன்மையின் و, மற்றும் பெண்பால் (பன்மை)
யின் ن ஆகியவையாகும்.

مُضَارِعٌ ஆன வினைச் சொல் மற்றும் ஏவல் வினைச் சொல்லுடன்
இணைந்து வார்த்தையில் தெரிகின்ற رَفْعٌ உடைய இடத்திலுள்ள
பிரதிப் பெயர்ச்சொற்கள்.

அவை:

முன்னிலையின் **و**, இருமையின் **أَلْفٌ**, ஆண்பால் பன்மை யின் **و**. மற்றும் பெண்பால் (பன்மைமை)யின் **ن** ஆகியவையாகும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. எனது பாடங்களை புரிந்து கொண்டேன்	١. فَهَمْتُ دُرُوسِي
2. எமது பாடங்களை புரிந்து கொண்டோம்	٢. فَهَمْنَا دُرُوسَنَا
3. இரு மாணவர்கள் தமது பாடங்களை புரிந்து கொண்டார்கள்	٣. التَّلْمِيذَانِ فَهَمَا دُرُوسَهُمَا
4. மாணவர்கள் தமது பாடங்களை புரிந்து கொண்டார்கள்	٤. التَّلَامِيذُ فَهَمُوا دُرُوسَهُمْ
5. மாணவிகள் தமது பாடங்களை புரிந்து கொண்டார்கள்	٥. التَّلْمِيذَاتُ فَهَمْنَ دُرُوسَهُنَّ

1. நீ உனது பாடங்களை புரிந்து கொள்கிறாய் (பெண்பால்)	١. أَنْتِ تَفْهَمِينَ دُرُوسَكَ
2. இரு சிறுவர்கள் தமது பாடங்களை புரிந்து கொள்கிறார்கள்	٢. الْوَلَدَانِ يَفْهَمَانِ دُرُوسَهُمَا
3. நீங்கள் உமது பாடங்களை புரிந்து கொள்கிறீர்கள் (ஆண்பால்)	٣. أَنْتُمْ تَفْهَمُونَ دُرُوسَكُمْ
4. பெண் பிள்ளைகள் தமது பாடங்களை புரிந்து கொள்கிறார்கள்	٤. الْبَنَاتُ يَفْهَمْنَ دُرُوسَهُنَّ

1. உனது பாடங்களை புரிந்து கொள் (பெண்பால்)	۱. اِفْهَمِي دُرُوسَكَ
2. உமது இருவரின் பாடங்களையும் புரிந்து கொள்ளுங்கள்	۲. اِفْهَمَا دُرُوسَكُمَا
3. உமது பாடங்களை புரிந்து கொள்ளுங்கள் (ஆண்பால்)	۳. اِفْهَمُوا دُرُوسَكُمْ
4. உமது பாடங்களை புரிந்து கொள்ளுங்கள் (பெண்பால்)	۴. اِفْهَمْنَ دُرُوسَكُنَّ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

எனது பாடங்கள்	دُرُوسِي	புரிந்து கொண்டேன்	فَهَمْتُ
எமது பாடங்கள்	دُرُوسِنَا	புரிந்து கொண்டோம்	فَهَمْنَا
இருவரும் புரிந்து கொண்டார்கள்	فَهَمَا	இரு மாணவர்கள்	التَّلْمِيذَانِ
மாணவர்கள்	التَّلَامِيذُ	அவர்கள் இருவரின் பாடங்கள்	دُرُوسَهُمَا
அவர்களின் பாடங்கள்	دُرُوسَهُمْ	புரிந்து கொண்டார் கள் (ஆண்பால்)	فَهَمُوا
புரிந்து கொண்டார்கள் (பெண்பால்)	فَهِمْنَ	மாணவிகள்	التَّلْمِيذَاتُ
நீ (பெண்பால்)	أَنْتِ	அவர்களின் பாடங் கள் (பெண்பால்)	دُرُوسَهُنَّ
உனது பாடங்கள் (பெண்பால்)	دُرُوسِكَ	புரிந்து கொள்கிறாய் (பெண்பால்)	تَفْهَمِينَ

இருவரும் புரிந்து கொள்கிறார்கள்	يَفْهَمَانِ	இரு சிறுவர்கள்	أَوْلَادَانِ
புரிந்து கொள்கிறீர்கள் (ஆண்பால்)	تَفْهَمُونَ	நீங்கள்	أَنْتُمْ
பெண் பிள்ளைகள்	الْبَنَاتُ	உமது பாடங்கள்	دُرُوسُكُمْ
புரிந்து கொள் (பெண்பால்)	إِفْهَمِي	புரிந்து கொள்கிறார்கள் (பெண்பால்)	يَفْهَمْنَ
புரிந்துகொள்ளுங்கள் (ஆண்பால்)	إِفْهَمُوا	நீங்கள் இருவரும் புரிந்து கொள்ளுங்கள்	إِفْهَمَا
புரிந்து கொள்ளுங்கள் (பெண்பால்)			إِفْهَمْنَ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட முதல் ஐந்து உதாரணங்களில் சென்றகால வினைச் சொற்கள் உள்ளன.

அதில் فَهَمَ -என்பதின் கடைசியில் تٌ என்னும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் வார்த்தையில் தெரியும்படி உள்ளது.

فَهَمْتُ -என்பதில் “நான் விளங்கினேன்” என فَاعِلٌ -லுடைய அர்த்தம் உள்ளதால் இப்பிரதிப் பெயர்ச் சொல் رَفَعُ உடைய இடத்தில் உள்ளது என கூறப்படுகிறது. فَهَمْتُ -வில் உள்ள ت -என்பது தன்னிலை ஒருமையாக உள்ளது.

ت -வரும் மீதமுள்ள இடங்கள்

فَهَمْتُ -வில் உள்ள ت என்பது ஆண்பால், முன்னிலை, ஒருமையாகவும்

فَهَيْتَ -வில் உள்ள ت என்பது பெண்பால், முன்னிலை, ஒருமையாகவும்

فَهَيْتُمَا -வில் உள்ள ت என்பது ஆண்பால், முன்னிலை, இருமையாகவும்

فَهَيْتُمَا -வில் உள்ள ت என்பது பெண்பால், முன்னிலை, இருமையாகவும்

فَهَيْتُمْ -வில் உள்ள ت என்பது ஆண்பால், முன்னிலை, பன்மையாகவும்

فَهَيْتُنَّ -வில் உள்ள ت என்பது பெண்பால், முன்னிலை, பன்மையாகவும் உள்ளன,

இவற்றில் வரும் ت ஆகிறது فَاعِلٌ -என்ற அடிப்படையில் رُفِعَ உடைய இடத்தில் உள்ளது.

فَهَمًا -என்பதின் கடைசியில் இருமையின் ا -வும்

فَهُمًا -என்பதின் கடைசியில் ஆண்பால் பன்மையின் و -வும்

فَهْمَنَ -என்பதின் கடைசியில் பெண்பால் பன்மையின் ن -வும் உள்ளது. இவ்வாறு பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் அனைத்தும் فَاعِلٌ -வின் அடிப்படையில் رُفِعَ உடைய இடத்தில் வார்த்தையில் தெரியும்படி உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டாவது நான்கு உதாரணங்களில் مُضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொற்கள் உள்ளன. அதில்

تَفَهَّمِينَ -இல் உள்ள ي என்பது பெண்பால், முன்னிலையாகவும்

يَفْهَمَانِ -இல் உள்ள اَلِ என்பது இருமையாகவும்

تَفَهَّمُونَ -இல் உள்ள و என்பது ஆண்பால் பன்மையாகவும்

يَفْهَمْنَ -என்பதில் உள்ள ن என்பது பெண்பால் பன்மையாகவும் உள்ளது. இவ்வாறு பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் அனைத்தும் فَاعِلٌ -என்ற அடிப்படையில் رَفَعٌ உடைய இடத்தில் வார்த்தையில் தெரியும்படி உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட மூன்றாவது நான்கு உதாரணங்களில் ஏவல் வினைச் சொற்கள் உள்ளன. அவற்றில்

إِفْهَمِي -என்பதின் கடைசியில் பெண்பால் முன்னிலையின் يِ வும்

إِفْهَمَا -என்பதின் கடைசியில் இருமையின் اِ வும்

إِفْهَمُوا -என்பதின் கடைசியில் ஆண்பால் பன்மையின் و -வும்

إِفْهَمْنَ -என்பதின் கடைசியில் பெண்பால் பன்மையின் ن -வும் உள்ளன.

இவ்வாறு பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் அனைத்தும் فَاعِلٌ என்ற அடிப்படையில் رَفَعٌ உடைய இடத்தில் வார்த்தையில் தெரியும்படி உள்ளன.

إِسْنَادُ الْأَفْعَالِ الصَّحِيحَةِ وَالْمُعْتَلَّةِ إِلَى الضَّمَائِرِ الْبَارِزَةِ

சீரான மற்றும் சீரற்ற வினைச் சொற்களை,
வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச்
சொற்களுடன் இணைத்தல்

(1) إِسْنَادُ السَّالِمِ وَالْمَهْمُوزِ وَالْمِثَالِ إِلَى الضَّمَائِرِ

மற்றும் மற்றும் மற்றும் ஆகிய வினைச்
சொற்களை வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச்
சொற்களுடன் இணைத்தல்

الْقَاعِدَةُ:

117- إِذَا أُسْنِدَ السَّالِمِ وَالْمَهْمُوزُ وَالْمِثَالُ إِلَى ضَمَائِرِ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ لَمْ يُجْدِثْ
هَذَا الْإِسْنَادُ فِيهَا تَغْيِيرًا.

சட்டம்:

மற்றும் மற்றும் மற்றும் ஆகிய வினைச் சொற்கள் வார்த்தையில்
தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைக் கப்பட்டால்
இவ்விணைப்பு வினைச் சொற்களில் எவ்வித மாற்றத்தையும்
ஏற்படுத்தாது.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. அழைப்பதைக் கேட்டேன்	١. سَمِعْتُ التَّدَاءَ
2. அழைப்பதைக் கேட்டோம்	٢. سَمِعْنَا التَّدَاءَ
3. இரு குழந்தைகள், அழைப்பதை கேட்டார்கள்	٣. الطِّفْلَانِ سَمِعَا التَّدَاءَ
4. குழந்தைகள், அழைப்பதை கேட்டார்கள்	٤. الأَطْفَالُ سَمِعُوا التَّدَاءَ
5. பெண் பிள்ளைகள், அழைப்பதை கேட்டார்கள்	٥. أَلْبَنَاتُ سَمِعْنَ التَّدَاءَ

1. நல்லறம் செய்ய ஏவப்பட்டுள்ளேன்	١. أُمِرْتُ بِالْمَعْرُوفِ
2. நல்லறம் செய்ய ஏவப்பட்டுள்ளோம்	٢. أُمِرْنَا بِالْمَعْرُوفِ
3. இரு சந்திப்பாளர்கள் எதிர்பார்த்து களைத்துவிட்டார்கள்	٣. الرَّائِرَانِ سَمِمَا الْإِنْتِظَارَ
4. சந்திப்பாளர்கள் எதிர்பார்த்து களைத்துவிட்டார்கள்	٤. الرَّائِرُونَ سَمِمُوا الْإِنْتِظَارَ
5. பணிப் பெண்கள் வேலையைத் தொடங்கினார்கள்	٥. الْعَامِلَاتُ بَدَأْنَ الْعَمَلَ

1. நல்லறம் செய்வதாக வாக்களித்தேன்	۱. وَعَدْتُ بِفِعْلِ الْخَيْرِ
2. நல்லறம் செய்வதாக வாக்களித்தோம்	۲. وَعَدْنَا بِفِعْلِ الْخَيْرِ
3. இரு பெண் பிள்ளைகள் நல்லறம் செய்வதாக வாக்களித்தனர்	۳. أَلْبَنَتَانِ وَعَدَتَا بِفِعْلِ الْخَيْرِ
4. வசதியுள்ளவர்கள், நல்லறம் செய்வதாக வாக்களித்தனர்	۴. الْأَغْنِيَاءُ وَعَدُوا بِفِعْلِ الْخَيْرِ
5. வசதியுள்ள பெண்கள் நல்லறம் செய்வதாக வாக்களித்தனர்	۵. أَلْغَنِيَّاتُ وَعَدْنَ بِفِعْلِ الْخَيْرِ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

அழைத்தல்	الَّذَاءُ	கேட்டேன்	سَمِعْتُ
இரு குழந்தைகள்	الطِّفْلَانِ	கேட்டோம்	سَمِعْنَا
குழந்தைகள்	الْأَطْفَالُ	இருவர் கேட்டார்கள்	سَمِعَا
பெண் பிள்ளைகள்	الْبَنَاتُ	கேட்டார்கள் (ஆண்பால்)	سَمِعُوا
ஏவப்பட்டுள்ளேன்	أُمِرْتُ	கேட்டார்கள் (பெண்பால்)	سَمِعَنَ
ஏவப்பட்டுள்ளோம்	أُمِرْنَا	நல்லறம்	الْمَعْرُوفُ
இருவர் களைத்துவிட்டார்கள்	سَمِمَا	இரு சந்திப்பாளர்கள்	الزَّائِرَانِ

சந்திப்பாளர்கள்	الزَّائِرُونَ	எதிர்பார்த்தல்	الْإِنْتِظَارُ
பணிப் பெண்கள்	الْعَامِلَاتُ	களைத்து விட்டார்கள்	سَمُوا
வேலை	الْعَمَلُ	தொடங்கினார்கள் (பெண்பால்)	بَدَأْنَ
செயல்	فَعَلُ	வாக்களித்தேன்	وَعَدْتُ
வாக்களித்தோம்	وَعَدْنَا	நல்லறம்	الْخَيْرُ
இருவர் வாக்களித்தனர் (பெண்பால்)	وَعَدَتَا	இரு பெண் பிள்ளைகள்	الْبَيْتَانِ
வாக்களித்தனர் (ஆண்பால்)	وَعَدُوا	வசதியுள்ளவர்கள்	الْأَعْيَاءُ
வாக்களித்தனர் (பெண்பால்)	وَعَدْنَ	வசதியுள்ள பெண்கள்	الْغَنِيَّاتُ

விளக்கம்:

முன்னுள்ள ஏழாவது பாடத்தில் **مِثَالٌ** மற்றும் **مَهْمُوزٌ سَالِمٌ** வினைச் சொற்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட முதல் ஐந்து உதாரணங்களில் **سَالِمٌ** -ஆன சென்ற கால வினைச் சொற்கள், வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

سَعَيْتُ -என்ற வினைச் சொல்லில் உள்ள **ت** என்பது வார்த்தையில் தெரியும்படி வந்துள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும். இது தன்னிலை ஒருமையை குறிக்கிறது. அவ்வாறு

سَمِعْنَا -வில் உள்ள ن -என்பது தன்னிலை, பன்மையைக் குறிக்கிறது.

سَمِعَا -வில் உள்ள ا -என்பது இருமையைக் குறிக்கிறது.

سَمِعُوا -வில் உள்ள و என்பது ஆண்பால் பன்மையைக் குறிக்கிறது.

سَمِعْنَ -வில் உள்ள ن -என்பது பெண்பால் பன்மையைக் குறிக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டாவது ஐந்து உதாரணங்களில் مَهْمُورٌ -ஆன சென்ற கால வினைச் சொற்கள், வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

أَمْرٌ -என்ற வினைச் சொல்லில் உள்ள ت என்பது வார்த்தையில் தெரியும்படி வந்துள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும். இது தன்னிலை ஒருமையைக் குறிக்கிறது. அவ்வாறு

أَمْرَانَا -வில் உள்ள ن என்பது தன்னிலை, பன்மையைக் குறிக்கிறது.

سَمِئَا -வில் உள்ள ا என்பது இருமையைக் குறிக்கிறது.

سَمِئُوا -வில் உள்ள و என்பது ஆண்பால் பன்மையைக் குறிக்கிறது.

بَدَأْنَ -வில் உள்ள ن என்பது பெண்பால் பன்மையைக் குறிக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட மூன்றாவது ஐந்து உதாரணங்களில் مِثَالٌ -ஆக உள்ள (வினைச் சொல்லின் ஆரம்ப எழுத்து ي، ا، و ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஓர் எழுத்தாக இருப்பது) சென்ற கால வினைச் சொற்கள், வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

وَعَدْتُ -என்ற வினைச் சொல்லில் உள்ள ت என்பது வார்த்தையில்

தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும். இது தன்னிலை ஒருமையைக் குறிக்கிறது. அவ்வாறு

وَعَدْنَا -வில் உள்ள ن -என்பது தன்னிலை பன்மையைக் குறிக்கிறது.

وَعَدْنَا -வில் உள்ள ا -என்பது இருமையைக் குறிக்கிறது.

وَعَدُوا -வில் உள்ள و -என்பது ஆண்பால் பன்மையைக் குறிக்கிறது.

وَعَدْنَ -வில் உள்ள ن -என்பது பெண்பால் பன்மையைக் குறிக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து உதாரணங்களிலும் சென்ற கால வினைச் சொற்கள் வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வினைப்பினால் வினைச் சொற்களில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

அது போன்று مِمَّا مَمْرُومٌ, سَالِمٌ மற்றும் مِمَّا مَمْرُومٌ -ஆகிய வினைச் சொற்களின் مَصَارِعُ -ஆன வினைச் சொற்களையும் ஏவல் வினைச் சொற்களையும் இவற்றுடன் இணைத்தாலும் வினைச் சொற்களில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாது.

الضَّمَايِرُ الْبَارِرَةُ - (வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள்) فَاعِلٌ -களாக வருவதால் அவை رُفْعٌ உடைய இடத்தில் உள்ளன.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. ஆப்பிளை பிளந்தேன்	١. شَقَّقْتُ التُّفَّاحَ
2. ஆப்பிளை பிளந்தோம்	٢. شَقَّقْنَا التُّفَّاحَ
3. பெண் பிள்ளைகள் ஆப்பிளை பிளந்தார்கள்.	٣. أَلْبَنَاتُ شَقَّقْنَ التُّفَّاحَ
4. இரு சிறுவர்கள் ஆப்பிளை பிளந்தார்கள்	٤. اَوْلَادَانِ شَقَّوْا التُّفَّاحَ
5. சிறுவர்கள் ஆப்பிளை பிளந்தார்கள்	٥. اْلأَوْلَادُ شَقُّوْا التُّفَّاحَ

1. நீ பிளக்கிறாய் (பெண்பால்)	١. تَشَقِّينِ
2. நீங்கள் இருவரும் பிளக்கிறீர்கள்	٢. تَشَقِّانِ
3. நீங்கள் பிளக்கிறீர்கள் (ஆண்பால்)	٣. تَشَقُّونَ
4. நீங்கள் பிளக்கிறீர்கள் (பெண்பால்)	٤. تَشَقُّقِنَ

1. நீ பிளந்து விடு (பெண்பால்)	۱. شَتَّى
2. நீங்கள் இருவரும் பிளந்து விடுங்கள்	۲. شَقَا
3. நீங்கள் பிளந்து விடுங்கள் (ஆண்பால்)	۳. شُقُوا
4. நீங்கள் பிளந்து விடுங்கள் (பெண்பால்)	۴. أُشَقُّنَ

1. உண்மை கூறினேன்	۱. قُلْتُ الْحَقَّ
2. உண்மை கூறினோம்	۲. قُلْنَا الْحَقَّ
3. பெண் பிள்ளைகள் உண்மை கூறினார்கள்	۳. أَلْبَنَاتُ قُلْنَ الْحَقَّ
4. இரு சிறுவர்கள் உண்மை கூறினார்கள்	۴. أَوْلَادَانِ قَالَا الْحَقَّ
5. சிறுவர்கள் உண்மை கூறினார்கள்	۵. أَوْلَادٌ قَالُوا الْحَقَّ

1. நீ கூறுகிறாய் (பெண்பால்)	۱. تَقُولِينَ
2. நீங்கள் இருவரும் கூறுகிறீர்கள்	۲. تَقُولَانِ

3. நீங்கள் கூறுகிறீர்கள் (ஆண்பால்)	۳. تَقُولُونَ
4. நீங்கள் கூறுகிறீர்கள் (பெண்பால்)	۴. تَقُلْنَ

1. நீ கூறு (பெண்பால்)	۱. قُولِي
2. நீங்கள் இருவரும் கூறுங்கள்	۲. قُولَا
3. நீங்கள் கூறுங்கள் (ஆண்பால்)	۳. قُولُوا
4. நீங்கள் கூறுங்கள் (பெண்பால்)	۴. قُلْنَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

ஆப்பிள்	التُّفَّاحُ	பிளந்தேன்	شَقَّقْتُ
பெண் பிள்ளைகள்	الْبَنَاتُ	பிளந்தோம்	شَقَّقْنَا
இரு சிறுவர்கள்	الْوَلَدَانِ	பிளந்தார்கள் (பெண்பால்)	شَقَّقْنَ
சிறுவர்கள்	الْوِلْدَانُ	இருவர் பிளந்தார்கள்	شَقَّوْا
நீ பிளக்கிறாய் (பெண்பால்)	تَشُقِّينَ	பிளந்தார்கள் (ஆண்பால்)	شَقُّوا

நீங்கள் பிளக்கிறீர்கள் (ஆண்பால்)	تَشْفُونَ	இருவர் பிளக்கிறீர்கள்	تَشْفَانِ
பிளந்து விடு (பெண்பால்)	شَفِي	நீங்கள் பிளக்கிறீர்கள் (பெண்பால்)	تَشْفُقْنَ
பிளந்து விடுங்கள் (ஆண்பால்)	شُفُوا	இருவர் பிளந்து விடுங்கள்	شُقَا
நான் கூறினேன்	قُلْتُ	பிளந்து விடுங்கள் (பெண்பால்)	أَشْفُقْنَ
கூறினோம்	قُلْنَا	உண்மை	أَحَقُّ
நீ கூறுகிறாய் (பெண்பால்)	تَقُولِينَ	கூறினார்கள் (பெண்பால்)	قُلْنَ
நீங்கள் கூறுகிறீர்கள் (ஆண்பால்)	تَقُولُونَ	இருவர் கூறுகிறீர்கள்	تَقُولَانِ
இருவர் கூறுங்கள்	قُولَا	கூறு (பெண்பால்)	قُولِي
		கூறுங்கள் (ஆண்பால்)	قُولُوا

விளக்கம்:

முன்னுள்ள ஏழாவது பாடத்தில் **مُضَعَّفٌ** மற்றும் **أَجُوفٌ** -ஆன வினைச் சொற்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தன்னிலை ஒருமையின் ت, தன்னிலை பன்மையின் نَا, பெண்பால் பன்மையின் ن, இருமையின் ا, ஆண்பால் பன்மையின் و, மற்றும் பெண்பால் முன்னிலையின் ي -ஆகிய பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் வார்த்தையில் தெரியும்படி உள்ளதால் அவை

الضَّامِرُ الْبَارِزَةُ (வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள்) எனக் கூறப்படுகின்றன. மேலும் அவை

فَاعِلٌ -களாக வருவதால் அவை رَفَعٌ உடைய ضَمِيرٌ (பிரதிப் பெயர்ச் சொல்) பெற்றுள்ளன எனக் கூறப்படுகிறது.

ق -என்பதின் கடைசியில் ஒரே இன இரு எழுத்துக்களான ق என்பது இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விணைப்பு اِدْغَامٌ எனப்படும். மேலும் இது مُضَعَّفٌ -ஆக வினைச் சொல்லாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட முதல் மூன்று வகை உதாரணங்களில் مُضَعَّفٌ -ஆன வினைச் சொற்கள் உள்ளன.

سَقٌّ -எனும் சென்ற கால வினைச் சொல் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைந்து شَقَّقْنَا، شَقَّقْتُ، شَقَّقْنَا -என اِدْغَامٌ பிரிக்கப்பட்டு உள்ளது. காரணம் اِدْغَامٌ -விற்குப் பிறகு உள்ள ن மற்றும் ت ஆகிய பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் حَرَكَةٌ (ஒலிக் குறியீடு) பெற்றுள்ளன.

سُكُونٌ -பெற்ற எழுத்து حَرَكَةٌ (ஒலிக் குறியீடு) உள்ள எழுத்தாக கருதப்படாது.

سَقًّا، سَقُوا -என்பதில் اِدْغَامٌ -விற்குப் பிறகு உள்ள ا மற்றும் و ஆகிய பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் حَرَكَةٌ பெறாததால் اِدْغَامٌ பிரிக்கப்படவில்லை.

مُضَعَّفٌ உடைய مُضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொற்களான تَشُقُّونَ، تَشُقُّانِ، تَشُقُّينَ ஆகியவற்றில் اِدْغَامٌ -விற்குப் பிறகு உள்ள ي، ا, و ஆகிய பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் حَرَكَةٌ பெறாததால் اِدْغَامٌ பிரிக்கப்படவில்லை.

دَسْفُقْنَن -என்பதில் اِدْغَامٌ -விற்குப் பிறகு உள்ள ن எனும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் حَرَكَةٌ பெற்றுள்ளதால் اِدْغَامٌ பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

سُفَى، سُفَا، سُفُوا -உடைய ஏவல் வினைச் சொற்களான مَضَعَفٌ -ஆகியவற்றில் اِدْغَامٌ -விற்குப் பிறகு உள்ள و, ا, ي ஆகிய பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் حَرَكَةٌ பெறாததால் اِدْغَامٌ பிரிக்கப் படவில்லை.

اُسْفُقْنَن -என்பதில் اِدْغَامٌ -விற்குப் பிறகு உள்ள ن -எனும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் حَرَكَةٌ -பெற்றுள்ளதால் اِدْغَامٌ பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

مَجْرُوفٌ இரண்டாவது மூன்று வகை உதாரணங்களில் اَجْوْفٌ -ஆன வினைச் சொற்கள் உள்ளன.

قَالَ -எனும் சென்ற கால வினைச் சொல்லின் பூர்வீகம் قَوْلٌ -என்பதாகும். இதன் நடுவில் عِلَّةٌ -உடைய எழுத்துக்களில் ஒரு எழுத்தான و உள்ளதால் இது اَجْوْفٌ -ஆன வினைச் சொல்லாகும். இதன் கடைசி எழுத்தாக ل -உள்ளது.

اَجْوْفٌ -ஆன வினைச் சொல்லின் கடைசி எழுத்துக்கு سُوْنٌ (س) வந்தால் நடுவில் உள்ள عِلَّةٌ -உடைய எழுத்து போக்கப்படும்.

قَالَ -என்பது பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைந்து قُلْتُ، قُلْنَا، قُلْنَا -என வரும்பொழுது

قَالَ -உடைய கடைசி எழுத்தான ل -விற்கு سُوْنٌ -உள்ளது. எனவே நடு எழுத்தாக இருந்த عِلَّةٌ -உடைய و போக்கப்பட்டுள்ளது.

قَالُوا -ஆகியவற்றில் ل -விற்கு سُوْنٌ இல்லாததினால் நடு எழுத்து போக்கப்படவில்லை.

تَقُولُونَ، مَضَارِعُ -ஆன வினைச் சொற்களான أَجُوفٌ -உடைய
-ஆகியவற்றில் ل -விற்கு سُكُونٌ இல்லாததினால் நடு
எழுத்தான و -போக்கப்படவில்லை.

و எழுத்தான سُكُونٌ -உள்ளதால் நடு எழுத்தான ل -என்பதில்
تَقْلَنَ -போக்கப்பட்டுள்ளது.

قُولِي، قَوْلًا، قُولُوا -ஆன வினைச் சொற்களான أَجُوفٌ -உடைய
ஏவல் வினைச் சொற்களான ل -விற்கு سُكُونٌ இல்லாததினால்
நடு எழுத்தான و -போக்கப்படவில்லை.

و எழுத்தான سُكُونٌ உள்ளதால் நடு எழுத்தான ل -என்பதில்
قُلْنَ -போக்கப்பட்டுள்ளது.

الصَّمَائِرُ الْبَارِزَةُ -ஆன வினைச் சொற்கள் أَجُوفٌ -இவ்வாறு
- (வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள்) உடன்
இணைக்கப்படும் பொழுது மாற்றம் ஏற்படும்.

(3) إِسْنَادُ الْمَاضِي النَّاقِصِ إِلَى ضَمَائِرِ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ

رُفْعٌ آخِرُ الْمَاضِي النَّاقِصِ إِلَى ضَمَائِرِ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ
உடைய, வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச்
சொற்களுடன் இணைத்தல்

الْقَوَاعِدُ:

۱۲۰- إِذَا أُسْنِدَ الْمَاضِي النَّاقِصِ إِلَى وَائِ الْجَمَاعَةِ، حُذِفَ حَرْفُ الْعِلَّةِ، وَبَقِيَ
الْفَتْحَةُ قَبْلَ الْوَائِ إِذَا كَانَ الْمَحذُوفُ أَلِفًا. وَضُمَّ مَا قَبْلَهَا إِذَا لَمْ يَكُنْ أَلِفًا.

۱۲۱- إِذَا كَانَ آخِرُ الْمَاضِي النَّاقِصِ يَاءً، أَوْ وَائٍ، وَأُسْنِدَ إِلَى غَيْرِ الْوَائِ مِنَ الضَّمَائِرِ
الْبَارِزَةِ، فَإِنَّهُ لَا يَحْدُثُ فِيهِ تَغْيِيرٌ.

۱۲۲- إِذَا كَانَ آخِرُ الْمَاضِي النَّاقِصِ أَلِفًا وَأُسْنِدَ إِلَى غَيْرِ الْوَائِ مِنَ ضَمَائِرِ الرَّفْعِ
الْبَارِزَةِ، فَإِنْ كَانَ ثَلَاثِيًّا رُدَّتْ الْأَلِفُ إِلَى أَصْلِهَا، وَإِنْ رَادَ عَلَى ثَلَاثَةِ قُلِبَتْ
الْأَلِفُ يَاءً.

சட்டங்கள்:

و - ஆன சென்ற கால வினைச் சொல் என்பது பன்மையின்
-வுடன் இணைக்கப்பட்டால் عِلَّة -உடைய எழுத்து போக்கப்படும்.

و -விற்கு (எழுத்து) (அலிஃப்) ஆக இருந்தால்
முன்னுள்ள (எழுத்தில்) فَتْحَةٌ நிலை பெறும்.

و (அலிஃப்) ஆக இல்லையெனில்
-விற்கு முன்னுள்ள (أ) صَمٌّ செய்யப்படும்.

نَاقِصٌ -ஆன சென்ற கால வினைச் சொல்லின் கடைசி (எழுத்து) **ي** -வாக அல்லது **و** -வாக வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களில் உள்ள பன்மையின் **و** அல்லாதவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக அதில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாது. (**ي** மற்றும் **و** மாறாது)

نَاقِصٌ -ஆன சென்ற கால வினைச் சொல்லின் கடைசி (எழுத்து) **ا** (அலிஃப்) ஆக இருந்து, வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களில் உள்ள பன்மையின் **و** -அல்லாதவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டு அவ்வினைச் சொல் மூன்றெழுத்து உள்ளதாக இருந்தால் அப்பொழுது **ا** (அலிஃப்) என்பது அதன் பூர்வீக எழுத்தாக மாற்றப்படும்.

அவ்வினைச் சொல் மூன்றெழுத்தை விட அதிகமானதாக இருந்தால் **ا** (அலிஃப்) என்பது **ي** -வாக மாற்றப்படும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

5. என் இறைவனைப் பயந்தேன்	١. خَشِيتُ رَبِّي
2. நாம் பயந்தோம்	٢. خَشِينَا
3. இருவர் பயந்தார்கள்	٣. خَشِيَا
4. பெண்கள் பயந்தார்கள்	٤. خَشِيْنَ
5. அவர்கள் பயந்தார்கள் (ஆண்பால்)	٥. خَشُوا

6. என் பங்கை பொருந்திக் கொண்டேன்	٦. رَضِيْتُ بِنَصِيٍّ
7. நாம் பொருந்திக் கொண்டோம்	٧. رَضِينَا
8. இருவர் பொருந்திக் கொண்டார்கள்	٨. رَضِيَا
9. பெண்கள் பொருந்திக் கொண்டார்கள்	٩. رَضِيْنَ
10. அவர்கள் பொருந்திக் கொண்டார்கள் (ஆண்பால்)	١٠. رَضُوا
11. என் முயற்சி மூலம் கண்ணியமடைந்தேன்	١١. سَرَوْتُ بِجِدِّي
12. நாம் கண்ணியமடைந்தோம்	١٢. سَرَوْنَا
13. இருவர் கண்ணியமடைந்தார்கள்	١٣. سَرَوْا
14. பெண்கள் கண்ணியமடைந்தார்கள்	١٤. سَرَوْنَ
15. அவர்கள் கண்ணியமடைந்தார்கள் (ஆண்பால்)	١٥. سَرَوْا
16. என் வியாபாரம் மூலம் பூரண அறிவு பெற்றேன்	١٦. نَهَوْتُ بِتِجَارَتِي
17. நாம் பூரண அறிவு பெற்றோம்	١٧. نَهَوْنَا
18. இருவர் பூரண அறிவு பெற்றார்கள்.	١٨. نَهَوْا

19. பெண்கள் பூரண அறிவு பெற்றார்கள்	١٩. نَهَوْنَ
20. அவர்கள் பூரண அறிவு பெற்றார்கள் (ஆண்பால்)	٢٠. نَهُوا
21. என் சகோதரனை அழைத்தேன்	٢١. دَعَوْتُ أَخِي
22. நாம் அழைத்தோம்	٢٢. دَعَوْنَا
23. இருவர் அழைத்தார்கள்	٢٣. دَعَوْا
24. பெண்கள் அழைத்தார்கள்	٢٤. دَعَوْنَ
25. அவர்கள் அழைத்தார்கள் (ஆண்பால்)	٢٥. دَعَوْا
26. என் ஒழுக்கம் மூலம் உயர்ந்தேன்	٢٦. عَلَوْتُ بِأَدْبِي
27. நாம் உயர்ந்தோம்	٢٧. عَلَوْنَا
28. இருவர் உயர்ந்தார்கள்	٢٨. عَلَوْا
29. பெண்கள் உயர்ந்தார்கள்	٢٩. عَلَوْنَ
30. அவர்கள் உயர்ந்தார்கள் (ஆண்பால்)	٣٠. عَلَوْا
31. என் பாதையில் சென்றேன்	٣١. مَضَيْتُ فِي طَرِيقِي
32. நாம் சென்றோம்	٣٢. مَضَيْنَا

33. இருவர் சென்றார்கள்	۳۳. مَضَيَا
34. பெண்கள் சென்றார்கள்	۳۴. مَضَيْنَ
35. அவர்கள் சென்றார்கள் (ஆண்பால்)	۳۵. مَضَوْا
36. என் கடனை நிறைவேற்றினேன்	۳۶. قَضَيْتُ دَيْنِي
37. நாம் நிறைவேற்றினோம்	۳۷. قَضَيْنَا
38. இருவர் நிறைவேற்றினார்கள்	۳۸. قَضَيَا
39. பெண்கள் நிறைவேற்றினார்கள்	۳۹. قَضَيْنَ
40. அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள் (ஆண்பால்)	۴۰. قَضَوْا
41. என் நண்பனை அழைத்து வரச் சொன்னேன்	۴۱. اسْتَدْعَيْتُ صَاحِبِي
42. நாம் அழைத்து வரச் சொன்னோம்	۴۲. اسْتَدْعَيْنَا
43. இருவர் அழைத்து வரச் சொன்னார்கள்	۴۳. اسْتَدْعَيَا
44. பெண்கள் அழைத்து வரச் சொன்னார்கள்	۴۴. اسْتَدْعَيْنَ
45. அவர்கள் அழைத்து வரச் சொன்னார்கள் (ஆண்பால்)	۴۵. اسْتَدْعَوْا
46. குதிரைக் குட்டியில் ஏறினேன்	۴۶. اِعْتَلَيْتُ الْمُهْرَ

47. நாம் ஏறினோம்	٤٧. اِعْتَلَيْنَا
48. இருவர் ஏறினார்கள்	٤٨. اِعْتَلَيَا
49. பெண்கள் ஏறினார்கள்	٤٩. اِعْتَلَيْنَ
50. அவர்கள் ஏறினார்கள் (ஆண்பால்)	٥٠. اِعْتَلَوْا

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

என் இறைவன்	رَبِّي	பயந்தேன்	خَشَيْتُ
என் முயற்சி	جِدِّي	கண்ணியம் அடைந்தேன்	سَرَوْتُ
என் வியாபாரம்	تِجَارَتِي	பூரண அறிவு பெற்றேன்	نَهَوْتُ
என் சகோதரன்	أَخِي	அழைத்தேன்	دَعَوْتُ
என் ஒழுக்கம்	أَدْبِي	உயர்ந்தேன்	عَلَوْتُ
என் பாதை	طَرِيقِي	சென்றேன்	مَضَيْتُ
என் கடன்	دَيْنِي	நிறைவேற்றினேன்	قَضَيْتُ
என் நண்பன்	صَاحِبِي	அழைத்து வரச் சொன்னேன்	اسْتَدْعَيْتُ
குதிரைக்குட்டி	أَمْرُهُ	ஏறினேன்	اِعْتَلَيْتُ

விளக்கம்:

வினைச் சொல்லின் கடைசியில் **عَلَّةٌ** -உடைய **و، ا، ي** ஆகிய எழுத்துக்களில் ஏதாவது இருந்தால் அது **نَاقِصٌ** -ஆன வினைச் சொல் எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் **نَاقِصٌ** -ஆன சென்ற கால வினைச் சொற்கள் அனைத்தும் **فَاعِلٌ** -எனும் பிரகாரம் **رَفَعُ** உடைய, வார்த்தையில் தெரியும்படி உள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

رَضِيَ، خَشِيَ -ஆகியவற்றின் கடைசி எழுத்து **ي** -வாக உள்ளது.

نَهَوَ، سَرَوَ -ஆகியவற்றின் கடைசி எழுத்து **و** -ஆக உள்ளது.

இவை பன்மையின் **و** -வுடன் இணைக்கப்படும் பொழுது **عَلَّةٌ** -உடைய எழுத்துக்கள் போக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் போக்கப்பட்ட **عَلَّةٌ** -உடைய எழுத்துக்கள் **ا** (அலிஃப்) ஆக இல்லை. எனவே பன்மையின் **و** -விற்கு முன்னுள்ள எழுத்திற்கு **صَمٌّ (ـُ)** உள்ளது.

خَشُوا، رَضُوا، سَرُوا، نَهَوْا உம்.

மேலும் இவை பன்மையின் **و** -அல்லாதவற்றுடன் இணைக்கப்படும் பொழுது இவற்றின் **ي** மற்றும் **و** அப்படியே மாறாமல் உள்ளது.

عَلَا، دَعَا -ஆகியவற்றின் கடைசியில் உள்ள **ا** (அலிஃப்)வின் பூர்வீகம் **و** -ஆகும்.

مَضَى، قَضَى -ஆகியவற்றின் கடைசியில் உள்ள **ا** -வின் பூர்வீகம் **ي** -வாகும்.

(இவ்விரண்டு வினைச் சொற்களின் கடைசியில் ع -என்பது எழுத்து வடிவில் இருந்தாலும் அது உச்சரிப்பில் ا (அலிஃப்) ஆக உள்ள தால் அதை ا (அலிஃப்) ஆக கருத வேண்டும்.)

இவை பன்மையின் و -வுடன் இணைக்கப்படும் பொழுது இவற்றின் عَلَّةٌ -உடைய எழுத்து போக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு போக்கப்பட்ட எழுத்து ا (அலிஃப்) ஆக இருப்பதால் பன்மையின் و -விற்கு முன்னுள்ள எழுத்துக்கு فَتْحُ (ـَ) உள்ளது.

உ.ம். دَعَا، عَلُوا، مَضُوا، قَضُوا

மூன்றெழுத்துள்ள இவ்வினைச் சொற்கள் பன்மையின் و அல்லாத (ا، ن، ت، نا) ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்படும்பொழுது இவற்றில் உள்ள ا என்பது இவற்றின் பூர்வீக எழுத்தாக மாற்றப்பட்டுள்ளதை உதாரணங்களில் காணலாம்.

உ.ம்

مَضِيَا	دَعَا
مَضِيْنَ	دَعَوْنَ
مَضِيْتُ	دَعَوْتُ
مَضِيْنَا	دَعَوْنَا

ا -வின் பூர்வீகம் اِغْتَلَى، اِسْتَدْعَى -ஆகியவற்றின் கடைசியில் உள்ள ا -வின் பூர்வீகம் ع -வாகும்.

(இவ்விரண்டு வினைச் சொற்களின் கடைசியில் ع என்பது எழுத்து

வடிவில் இருந்தாலும் அது உச்சரிப்பில் (அலிஃப்) ஆக உள்ளதால் அதை (அலிஃப்) ஆக கருத வேண்டும்.)

இவை பன்மையின் و -வுடன் இணைக்கப்படும் பொழுது (அலிஃப்) போக்கப்பட்டு பன்மையின் و -விற்கு முன்னுள்ள எழுத்திற்கு فَتْحٌ (ـِ) உள்ளது.

உ.ம் اِسْتَدْعُوا، اِعْتَلُوا

اِسْتَدْعُوا، اِعْتَلُوا -ஆகியவை மூன்றைவிட அதிக எழுத்துக்கள் உள்ள வினைச் சொற்களாக இருப்பதால் அவை பன்மையின் و -அல்லாத (ا، ن، ت، نا) ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்படும் பொழுது அவற்றின் கடைசியில் உள்ள (அலிஃப்) ஆகிறது و -வாக மாற்றப்பட்டுள்ளதை உதாரணங்களில் காணலாம்.

உ.ம்

اِعْتَلِيَا	اِسْتَدْعِيَا
اِعْتَلِيْنَ	اِسْتَدْعِيْنَ
اِعْتَلِيْتُ	اِسْتَدْعِيْتُ
اِعْتَلِيْنَا	اِسْتَدْعِيْنَا

إِسْنَادُ الْمُضَارِعِ وَالْأَمْرِ التَّقْصِينِ إِلَى صَمَائِرِ الرَّفْعِ الْبَارِزَةِ

ஆக உள்ள -ஆன வினைச் சொல்
மற்றும் ஏவல் வினைச் சொல்லை ரَفْعُ உடைய,
வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச்
சொற்களுடன் இணைத்தல்

الْقَوَاعِدُ:

۱۲۳- الْمُضَارِعُ التَّقِصُّ الَّذِي آخِرُهُ أَلِفٌ أَوْ يَاءٌ أَوْ وَاوٌ، إِذَا أُسْنِدَ إِلَى يَاءٍ
الْمُخَاطَبَةِ، أَوْ وَاوِ الْجَمَاعَةِ، حُذِفَ مِنْهُ حَرْفُ الْعِلَّةِ وَبَقِيَ فَتُحَ مَا قَبْلَهُ إِذَا كَانَ
حَرْفُ الْعِلَّةِ أَلِفًا.

۱۲۴- الْمُضَارِعُ التَّقِصُّ الَّذِي آخِرُهُ أَلِفٌ، إِذَا أُسْنِدَ إِلَى أَلِفِ الْإِثْنَيْنِ، أَوْ نُونِ
النَّسْوَةِ، قَلِبَتْ أَلِفُهُ يَاءً.

۱۲۵- الْمُضَارِعُ التَّقِصُّ الَّذِي آخِرُهُ يَاءٌ، أَوْ وَاوٌ إِذَا أُسْنِدَ إِلَى أَلِفِ الْإِثْنَيْنِ، أَوْ
نُونِ النَّسْوَةِ، لَمْ يَحْدُثْ فِيهِ تَغْيِيرٌ.

சட்டங்கள்:

கடைசி (எழுத்து) ي, و, ا ஆக உள்ள -நாக வரும் نَاقِصُ -ஆக உள்ள
ي -ஆன வினைச் சொல், பெண்பால் முன்னிலையின் مُضَارِعُ
அல்லது ஆண்பால் பன்மையின் و -வுடன் இணைக்கப் பட்டால்
உடைய -عِلَّةُ (போக்கப்பட்) போக்கப்படும். (போக்கப்பட்) -عِلَّةُ
எழுத்து ا ஆக இருந்தால் அதற்கு முன்னுள்ள (எழுத்தில்) فَتْحُ
-நிலை பெறும்.

கடைசி எழுத்து | ஆக வரும் **نَاقِصٌ** -ஆக உள்ள **مُضَارِعٌ** -ஆன வினைச் சொல், இருமையின் | அல்லது பெண்பால் பன்மை உடைய **ن** -வுடன் இணைக்கப்பட்டால் அதனுடைய | என்பது **ي** -வாக மாற்றப்படும்.

கடைசி எழுத்து **ي** -அல்லது **و** -வாக வரும் **نَاقِصٌ** -ஆக உள்ள **مُضَارِعٌ** -ஆன வினைச் சொல், இருமையின் | அல்லது பெண்பால் (பன்மை) உடைய **ن** -வுடன் இணைக்கப்பட்டால் அதில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாது.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. நீ நன்மையில் விரைந்து செயல்படுகிறாய் (பெண்பால்)	١. أَنْتِ تَسْعَيْنَ فِي الْحَيْرِ
2. நேர்மையானவர்கள் நன்மையில் விரைந்து செயல்படுகிறார்கள்	٢. الْمُخْلِصُونَ يَسْعَوْنَ فِي الْحَيْرِ
3. இரு சிறுவர்கள் நன்மையில் விரைந்து செயல்படுகிறார்கள்	٣. الْوَلَدَانِ يَسْعَيَانِ فِي الْحَيْرِ
4. வாலிபப் பெண்கள் நன்மையில் விரைந்து செயல்படுகிறார்கள்	٤. الْفَتَيَاتُ يَسْعَيْنَ فِي الْحَيْرِ
5. நீ மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறாய் (பெண்பால்)	٥. أَنْتِ تُبْدِينَ السُّرُورَ
6. வெற்றி பெற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்	٦. التَّاجِحُونَ يُبْدُونَ السُّرُورَ

7. இரு சிறுவர்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்	٧. أَوْلَادَانِ يُبْدِيَانِ السُّرُورَ
8. வாலிபப் பெண்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்	٨. الْفَتَيَاتُ يُبْدِيْنَ السُّرُورَ
9. நீ வேலைக்கு அழைக்கிறாய் (பெண்பால்)	٩. أَنْتِ تَدْعِيْنَ إِلَى الْعَمَلِ
10. நேர்மையானவர்கள் வேலைக்கு அழைக்கிறார்கள்	١٠. الْمُخْلِصُونَ يَدْعُونَ إِلَى الْعَمَلِ
11. இரு சிறுவர்கள் வேலைக்கு அழைக்கிறார்கள்	١١. أَوْلَادَانِ يَدْعُونَ إِلَى الْعَمَلِ
12. வாலிபப் பெண்கள் வேலைக்கு அழைக்கிறார்கள்	١٢. الْفَتَيَاتُ يَدْعُونَ إِلَى الْعَمَلِ

1. நீ விரைந்து செயல்படு (பெண்பால்)	١. اسْعِيْ
2. நீங்கள் விரைந்து செயல்படுங்கள் (ஆண்பால்)	٢. اسْعُوا
3. நீங்கள் இருவரும் விரைந்து செயல்படுங்கள்	٣. اسْعِيَا
4. நீங்கள் விரைந்து செயல்படுங்கள் (பெண்பால்)	٤. اسْعِيْنَ
5. நீ வெளிப்படுத்து (பெண்பால்)	٥. أَبْذِيْ

6. நீங்கள் வெளிப்படுத்துங்கள் (ஆண்பால்)	٦. أَبْدُوا
7. நீங்கள் இருவரும் வெளிப்படுத்துங்கள்	٧. أَبْدِيَا
8. நீங்கள் வெளிப்படுத்துங்கள் (பெண்பால்)	٨. أَبْدِيْنَ
9. நீ அழை (பெண்பால்)	٩. اُدْعِي
10. நீங்கள் அழையுங்கள் (ஆண்பால்)	١٠. اُدْعُوا
11. நீங்கள் இருவரும் அழையுங்கள்	١١. اُدْعُوا
12. நீங்கள் அழையுங்கள் (பெண்பால்)	١٢. اُدْعُونَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

விரைந்து செயல் படுகிறாய் (பெண்பால்)	تَسْعِينَ	நீ (பெண்பால்)	أَنْتِ
நேர்மையானவர்கள்	الْمُخْلِصُونَ	நன்மை	الْخَيْرُ
இரு சிறுவர்கள்	الْوَلَدَانِ	விரைந்து செயல்படுகிறார்கள்	يَسْعُونَ
வாலிபப் பெண்கள்	الْفَتَيَاتُ	இருவர் விரைந்து செயல்படுகிறார்கள்	يَسْعَيَانِ

வெளிப்படுத்துகிறாய் (பெண்பால்)	تُبْدِينَ	விரைந்து செயல்படுகிறார்கள் (பெண்பால்)	يُسَعِينَ
வெற்றியாளர்கள்	التَّاجِحُونَ	மகிழ்ச்சி	السُّرُورُ
இருவர் வெளிப்படுத்து கிறார்கள்	يُبْدِيَانِ	வெளிப்படுத்து கிறார்கள் (ஆண்பால்)	يُبْدُونَ
அழைக்கிறாய் (பெண்பால்)	تَدْعِينَ	வெளிப்படுத்து கிறார்கள் (பெண்பால்)	يُبْدِينَ
அழைக்கிறார்கள் (ஆண்பால்)	يَدْعُونَ	வேலை	الْعَمَلُ
அழைக்கிறார்கள் (பெண்பால்)	يَدْعُونَ	இருவர் அழைக்கிறார்கள்	يَدْعَوَانِ

விளக்கம்:

வினைச் சொல்லின் கடைசியில் **عَلَّةٌ** -உடைய எழுத்துக்களான **ى، و، ا** ஆகியவற்றில் ஏதாவது இருந்தால் அது **نَاقِصٌ** -ஆன வினைச் சொல் எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் **نَاقِصٌ** -ஆக உள்ள **مُضَارِعٌ** -ஆன வினைச் சொற்கள் மற்றும் **نَاقِصٌ** -ஆக உள்ள ஏவல் வினைச் சொற்கள் அனைத்தும் **فَاعِلٌ** -களாக **رَفَعُ** உடைய, வார்த்தையில் தெரியும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

سَعَى -உடைய கடைசி எழுத்து **ى** -வாக எழுதப்பட்டாலும் அதனுடைய **مُضَارِعٌ** -என்பது **يَسَعَى** என **ى** -வுடன் வந்தாலும் **مُضَارِعٌ**

-உடைய உச்சரிப்பு **يُسَعَى** (யஸ்ஆ) என | -உடைய உச்சரிப்பாக இருப்பதால் கடைசி எழுத்தை **ي** -வாக கருதாமல் | ஆக கருத வேண்டும்.

أَبْدَى -உடைய **مُضَارِعٌ** -என்பது **يُبْدَى** (யுப்திய்) என **ي** -உடைய உச்சரிப்பு வருவதால் கடைசி எழுத்து **ي** -வாகும்.

دَعَا -உடைய **مُضَارِعٌ** -என்பது **يَدْعُو** (யத்ஊ) என **و** -உடைய உச்சரிப்பு வருவதால் கடைசி எழுத்து **و** ஆகும்.

மேற்கூறப்பட்ட 1, 2, 3, 4 ஆகிய உதாரணங்களில் **تَسْعَيْنَ** -என்ற **أَسْعَى** -ஆக உள்ள **مُضَارِعٌ** -ஆன வினைச் சொல் மற்றும் **نَاقِصٌ** -என்ற **نَاقِصٌ** -ஆக உள்ள ஏவல் வினைச் சொல் ஆகிய இரண்டும் பெண்பால் முன்னிலையின் **ي** -வுடன் இணைக்கப்பட்டு அவற்றின் **عَلَّةٌ** -உடைய எழுத்தான | போக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு **يَسْعَوْنَ** -என்ற **مُضَارِعٌ** -ஆன வினைச் சொல்லும் **أَسْعَوْا** -என்ற வினைச் சொல்லும் பன்மையின் **و** -வுடன் இணைக்கப்பட்டு அவற்றின் **عَلَّةٌ** -உடைய எழுத்தான | போக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் போக்கப்பட்ட | -விற்கு முன்னுள்ள எழுத்தில் **فَتْحٌ (-)** மாறாமல் நிலை பெற்றுள்ளது.

يَسْعِيَانِ -என்ற **مُضَارِعٌ** ஆன வினைச் சொல்லும் **أَسْعَيَا** -என்ற ஏவல் வினைச் சொல்லும் இருமையின் | -வுடன் இணைக்கப்பட்டு அவற்றின் | என்பது **ي** -வாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

يَسْعَيْنَ -என்ற **مُضَارِعٌ** ஆன வினைச் சொல்லும்

أَسْعَيْنَ -என்ற ஏவல் வினைச் சொல்லும் பெண்பால் பன்மையின்

ن -வுடன் இணைக்கப்பட்டு அவற்றின் | -என்பது ي -வாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 5, 6, 7, 8 ஆகிய உதாரணங்களில் نَاقِصٌ -என்ற نَاقِصٌ -ஆக உள்ள مَضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லும் أَبَدِيٌّ என்ற نَاقِصٌ -ஆக உள்ள ஏவல் வினைச் சொல்லும் பெண்பால் முன்னிலையின் ي -வுடன் இணைக்கப்பட்டு அவற்றின் عِلَّةٌ -உடைய எழுத்தான ي போக்கப்பட்டு பெண்பால் முன்னிலையின் ي மட்டும் உள்ளது. அவ்வாறு يُبْدُونَ -என்ற مَضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லும் أَبَدٌ -என்ற ஏவல் வினைச் சொல்லும் பன்மை யின் و -வுடன் இணைக்கப்பட்டு அவற்றின் عِلَّةٌ -உடைய ي போக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் يُبْدِيَانِ -என்ற مَضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லும் أَبَدِيًّا -என்ற ஏவல் வினைச் சொல்லும் இருமையின் | -வுடன் இணைக்கப்பட்டு எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாமல் உள்ளது. அதாவது அவற்றின் عِلَّةٌ -உடைய ي போக்கப்பட்டாமல் உள்ளது. அவ்வாறு

نَاقِصٌ -என்ற مَضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லும் أَبَدِيْنَ -என்ற ஏவல் வினைச் சொல்லும் பெண்பால் பன்மையின் ن -வுடன் இணைக்கப்பட்டு எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாமல் உள்ளது.

அதாவது, அவற்றின் عِلَّةٌ -உடைய ي போக்கப்பட்டாமல் உள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 9, 10, 11, 12 ஆகிய உதாரணங்களில் تَدْعِيْنَ -என்ற مَضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லும் ادْعَى -என்ற ஏவல் வினைச் சொல்லும் பெண்பால் முன்னிலையின் ي -வுடன் இணைக்கப்பட்டு அவற்றின் عِلَّةٌ -உடைய و போக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு يَدْعُونَ -என்ற مَضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லும் ادْعُوا -என்ற ஏவல் வினைச்

சொல்லும் பன்மையின் و -வுடன் இணைக்கப்பட்டு அவற்றின் عِلَّةٌ
-உடைய و போக்கப்பட்டு பன்மையின் و -மட்டும் உள்ளது.

يَدْعُونَ -என்ற مُضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லும் اُدْعُوا -என்ற
ஏவல் வினைச் சொல்லும் இருமையின் ا -வுடன் இணைக்கப்பட்டு
எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாமல் உள்ளது. அதாவது عِلَّةٌ -உடைய و
போக்கப்படாமல் உள்ளது. அவ்வாறு

يَدْعُونَ -என்ற مُضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லும் اُدْعُونَ -என்ற ஏவல்
வினைச் சொல்லும் பெண்பால் பன்மையின் ن -வுடன் இணைக்
கப்பட்டு எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாமல் உள்ளது. அதாவது عِلَّةٌ
-உடைய و போக்கப்படாமல் உள்ளது.

الْمَجْرَدُ وَالْمَزِيدُ

பூர்வீக எழுத்து மட்டும் உள்ள வினைச் சொல்
மற்றும் அதிக எழுத்து உள்ள வினைச் சொல்

(1) مُجْرَدُ الثَّلَاثِيِّ وَمَزِيدُهُ

(1) மூன்றெழுத்து மட்டும் உள்ள வினைச் சொல்
மற்றும் அதன் அதிக எழுத்துள்ள வினைச் சொல்

الْقَوَاعِدُ:

١٢٦- الْفِعْلُ الْمَجْرَدُ مَا كَانَتْ جَمِيعُ حُرُوفِهِ أَصْلِيَّةً.

١٢٧- الْفِعْلُ الْمَزِيدُ مَا زِيدَ فِيهِ حَرْفٌ أَوْ أَكْثَرُ عَلَى حُرُوفِهِ الْأَصْلِيَّةِ.

١٢٨- الثَّلَاثِيُّ يَكُونُ مَزِيداً فِيهِ حَرْفٌ، أَوْ حَرَفَانِ، أَوْ ثَلَاثَةً أَحْرَفٍ.

சட்டங்கள்:

الْفِعْلُ الْمَجْرَدُ - என்பது அதன் அனைத்து எழுத்துக்களும் பூர்வீக
மாக இருப்பதாகும்.

الْفِعْلُ الْمَزِيدُ - என்பது பூர்வீக எழுத்துக்களைவிட ஓர் எழுத்து
அல்லது அதைவிட அதிகமான எழுத்துக்கள் உள்ள வினைச்
சொல்லாகும்.

الثَّلَاثِيُّ (மூன்றெழுத்து வினைச் சொல்)லில் அதிகமான எழுத்து
ஒன்று அல்லது இரண்டு அல்லது மூன்று எழுத்துக்களாக வரும்.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. மாணவன் பாடத்தைப் புரிந்தான்	١. فَهَمَّ التَّلْمِيذُ الدَّرْسَ
2. ஓட்டகம் பஞ்சை சுமந்தது	٢. حَمَلَ الْجَمَلُ الْقُطْنَ
3. சிறுவன் விளையாடினான்	٣. لَعِبَ الْوَلَدُ
4. தண்ணீர், கப்பலை தள்ளியது	٤. دَفَعَ الْمَاءُ السَّفِينَةَ
5. படை வீரன் கொடியை உயர்த்தினான்	٥. رَفَعَ الْجُنْدِيُّ الرَّايَةَ
6. ரோஜா சிவந்தது	٦. حَمِرَ الْوَرْدُ
7. ஆண், திருடனை அடித்தான்	٧. صَرَبَ الرَّجُلُ السَّارِقَ
8. தட்பவெப்ப நிலை அழகாக இருந்தது	٨. حَسَنَ الْجَوُّ
9. தந்தை தன் மகனை பொருந்தினார்	٩. رَضِيَ الْوَالِدُ عَنِ ابْنِهِ
10. முதுகு வளைந்தது	١٠. حَدِبَ الظَّهْرُ
1. ஆசிரியர் மாணவனுக்கு புரியவைத்தார்	١. أَفْهَمَ الْأُسْتَاذُ التَّلْمِيذَ

2. ஆண் ஓட்டகத்தை சுமக்க வைத்தான்	۲. حَمَلَ الرَّجُلُ الْجَمَلَ
3. சிறுவன் தன் சகோதரருடன் விளையாடினான்	۳. لَاعَبَ الْوَلَدُ أَحَاهُ
4. தண்ணீர் அலை அடித்தது	۴. اِنْدَفَعَ الْمَاءُ
5. கொடி உயர்ந்தது	۵. اِرْتَفَعَتِ الرَّايَةُ
6. ரோஜா அதிகம் சிவந்தது	۶. اِحْمَرَّ الْوَرْدُ
7. இரு ஆண்கள் அடித்துக் கொண்டனர்	۷. تَضَارَبَ الرَّجُلَانِ
8. தட்ப வெப்பநிலை அழகாக இருந்தது	۸. تَحَسَّنَ الْجَوُّ
9. மகன் தன் தந்தையின் பொருத்தத்தை தேடினான்	۹. اِسْتَرْضَى الْوَلَدُ اَبَاهُ
10. முதுகு வளைந்தது	۱۰. اِحْدَوَدَبَ الظَّهْرُ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

மாணவன்	اَلتَّمِيذُ	புரிந்தான்	فَهِمَ
சுமந்தது	حَمَلَ	பாடும்	اَلدَّرْسُ
பஞ்சு	اَلقُطْنُ	ஓட்டகம்	اَلجَمَلُ

சிறுவன்	أَوْلَادٌ	விளையாடினான்	لَعِبَ
தண்ணீர்	الْمَاءُ	தள்ளியது	دَفَعَ
உயர்த்தினான்	رَفَعَ	கப்பல்	السَّفِينَةُ
கொடி	الرَّايَةُ	படை வீரன்	الْجُنْدِيُّ
ரோஜாப் பூ	الْوَرْدُ	சிவந்தது	حَمِرَ
ஆண்	الرَّجُلُ	அடித்தான்	ضَرَبَ
அழகாக இருந்தது	حَسُنَ	திருடன்	السَّارِقُ
பொருந்தினார்	رَضِيَ عَن	தட்பவெப்ப நிலை	الْجَوُّ
அவரின் மகன்	ابْنُهُ	தந்தை	أَوْلَادٌ
முதுகு	الظَّهْرُ	வளைந்தது	حَدَبَ
ஆசிரியர்	الْأُسْتَاذُ	புரியவைத்தார்	أَفْهَمَ
விளையாடினான்	لَاعَبَ	சுமக்க வைத்தான்	حَمَلَ
அலை அடித்தது	إِنْدَفَعَ	அவனின் சகோதரன்	أَخُوهُ
அதிகம் சிவந்தது	إِحْمَرَّ	உயர்ந்தது	ارْتَفَعَتْ
இரு ஆண்கள்	الرَّجُلَانِ	அடித்துக் கொண்டான்	تَضَارَبَ

பொருத்தம் தேடினான்	إِسْرَضَى	அழகாக இருந்தது	تَحَسَّنَ
அவனின் தந்தை	أَبُوهُ	மகன்	أَوْلَادُهُ
		வளைந்தது	إِحْدَوْدَبَ

விளக்கம்:

أَلْفٌ -வில் حَرَكَهٌ (ஒலிக் குறியீடு) இருந்தால் அது هَمْزَةٌ எனப்படும்.

شَدٌّ (ـ) பெற்ற எழுத்து இரு எழுத்துக்களாக கருதப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட முதல் பத்து உதாரணங்களில் வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் வரும் வினைச் சொற்கள் مُجْرَدُ الثَّلَاثِيّ (மூன்றெழுத்து மட்டும் உள்ள வினைச் சொல்) ஆக உள்ளன. இம்மூன்றெழுத்துக்கள் வினைச் சொல்லின் பூர்வீகமாகும்.

இவ்வினைச் சொற்கள் இரண்டாவது பத்து உதாரணங்களில் مُزِيدُ الثَّلَاثِيّ (மூன்றெழுத்தைவிட அதிக எழுத்துள்ள வினைச் சொல்) ஆக உள்ளன.

هَمْزَةٌ -என்பதில் أَفْهَمَ

م -என்பதில் حَمَلَ

لَا عَبَ -என்பதில் ا -வும் அதிகமாக உள்ளன

ن -வும் هَمْزَةٌ மற்றும் اِنْدَفَعَ -என்பதில்

ت -வும் هَمْزَةٌ மற்றும் اِرْتَفَعَتْ -என்பதில்

ت பெண்பாலின் அடையாளமாகும்)

إِحْمَرَّ -என்பதில் هَمْزَةٌ மற்றும் ر -வும்

تَضَارَبَ -என்பதில் ت மற்றும் ا -வும்

تَحَسَّنَ -என்பதில் ت, س -வும்

إِسْتَرْضَى -என்பதில் هَمْزَةٌ, س, மற்றும் ت -வும்

إِحْدَوْدَبَ -என்பதில் هَمْزَةٌ, و மற்றும் د -வும் அதிகமாக உள்ளன.

இவ்வாறு மூன்றெழுத்து மட்டும் பூர்வீகமாக உள்ள வினைச் சொல், ஓர் எழுத்து அல்லது இரு எழுத்து அல்லது மூன்றெழுத்து அதிகம் உள்ளதாக வருகிறது.

(۲) مُجَرَّدُ الرَّبَاعِيِّ وَمَزِيدُهُ

(2) நான்கெழுத்து மட்டும் உள்ள வினைச் சொல் மற்றும் அதன், அதிக எழுத்துள்ள வினைச் சொல்

الْقَوَاعِدُ:

۱۲۹- مَزِيدُ الرَّبَاعِيِّ تَكُونُ زِيَادَتُهُ حَرْفًا، أَوْ حَرْفَيْنِ.

சட்டங்கள்:

مَزِيدُ الرَّبَاعِيِّ - (நான்கெழுத்தைவிட அதிக எழுத்துள்ள வினைச் சொல்) என்பது தனது (பூர்வீக எழுத்துக்களைவிட) ஓர் எழுத்து அல்லது இரு எழுத்து அதிகம் உள்ளதாக வரும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. காற்று, காகிதத்தைப் புரட்டியது	۱. بَعَثَرَ الْهَوَاءَ الْوَرَقَ
2. மேய்ப்பாளன் ஓட்டகங்களை ஒன்று திரட்டினான்	۲. حَرَجَمَ الرَّاعِي الْإِبِلَ
3. மருத்துவர் நோயாளியை நிம்மதியடையச் செய்தார்	۳. طَمَّأَنَّ الطَّبِيبُ الْمَرِيضَ

1. காகிதம் புரண்டது	۱. تَبَعَثَرَ الْوَرَقُ
2. ஓட்டகம் ஒன்று திரண்டது	۲. إِحْرَجَمَتِ الْإِبِلُ
3. நோயாளி நிம்மதியடைந்தார்	۳. إِطْمَأَنَّ الْمَرِيضُ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

காற்று	الْهَوَاءُ	புரட்டியது	بَعَثَ
ஒன்று திரட்டினான்	حَرَجَمَ	காகிதம்	الْوَرَقُ
ஒட்டகங்கள்	الْإِبِلُ	மேய்ப்பாளன்	الرَّاعِي
மருத்துவர்	الطَّيِّبُ	நிம்மதியடைய செய்தார்	طَمَّانٌ
புரண்டது	تَبَعَثَ	நோயாளி	الْمَرِيضُ
நிம்மதியடைந்தார்	إِطْمَأَنَّ	ஒன்று திரண்டது	إِحْرَجَمَتْ

விளக்கம்:

أَلْفٌ -வில் حَرَكَةٌ (ஒலிக் குறியீடு) இருந்தால் அது هَمْزَةٌ -எனப்படும்.
شَدٌّ (ـ) பெற்ற எழுத்து இரு எழுத்துக்களாக கருதப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட முதல் மூன்று உதாரணங்களில் வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் உள்ள வினைச் சொற்கள் مَجْرَدُ الرَّبَاعِيِّ (நான்கெழுத்து மட்டும் உள்ள வினைச் சொல்) ஆக உள்ளன. இந்த நான்கு எழுத்துக்கள் வினைச் சொல்லின் பூர்வீகமாகும்.

இவ்வினைச் சொற்கள் இரண்டாவது மூன்று உதாரணங்களில் مَزِيدُ الرَّبَاعِيِّ (நான்கெழுத்தைவிட அதிக எழுத்துள்ள வினை சொல்) ஆக உள்ளன.

تَبَعَثَ -என்பதில் ت -வும்

إِحْرَاجَاتٍ -என்பதில் هَمْزَةٌ மற்றும் ن -வும்

إِطْمَآنٍ -என்பதில் هَمْزَةٌ மற்றும் ن -வும் அதிகமாக உள்ளன.

இவ்வாறு நான்கெழுத்து மட்டும் பூர்வீகமாக உள்ள வினைச் சொல்,
ஓர் எழுத்து அல்லது இரு எழுத்து அதிகம் உள்ளதாக வருகிறது.

هَمْزَاتِ الْوَصْلِ وَالْقَطْعِ

மொழியப்படாத மற்றும் மொழியப்படும் இரு هَمْزَةٌ (ء)கள்

القواعد:

۱۳۰- هَمْزَةُ الْوَصْلِ هَمْزَةٌ تَزَادُ فِي أَوَّلِ الْكَلِمَةِ لِيَتَوَصَّلَ بِهَا إِلَى التَّطْقِ بِالسَّاكِنِ، وَهِيَ تَثْبُتُ فِي بَدَأِ الْكَلَامِ وَتَسْقُطُ فِي دَرَجِهِ، وَتَكُونُ فِي الْمَاضِي الْخَمَائِيِّ، وَالسُّدَاسِيِّ، وَأَمْرِهِمَا وَمَصْدَرِهِمَا، وَأَمْرِ الثَّلَاثِيِّ.

۱۳۱- هَمْزَةُ الْقَطْعِ تَثْبُتُ فِي بَدَأِ الْكَلَامِ وَدَرَجِهِ؛ كَهَمْزَةِ الرُّبَاعِيِّ وَأَمْرِهِ وَمَصْدَرِهِ، وَهَمْزَاتِ الْأَسْمَاءِ وَالْخُرُوفِ مَا عَدَا بَعْضَ الْأَسْمَاءِ وَ «أَلَّ».

சட்டங்கள்:

هَمْزَةُ الْوَصْلِ - என்பது ஒரு சொல்லின் துவக்கத்தில் கூடுதலாக சேர்க்கப்படும். (ஏனெனில்) அதை (மொழியாமல்) سُكُونٌ (◌ْ) -வுடன் சேர்த்து படிப்பதற்காக.

அது, வாக்கியத்தின் துவக்கத்தில் வரும். என்றாலும், வாக்கியத்தின் இடையில் விழுந்துவிடும்.

அது, ஐந்தெழுத்து மற்றும் ஆறெழுத்துள்ள الْمَاضِي (சென்ற கால வினைச் சொல்)லிலும், அவ்விரண்டின் أَمْرٌ (ஏவல் வினைச் சொல்) மற்றும் مَصْدَرٌ (மூலப் பெயர்ச் சொல்)லிலும் மூன்றெழுத்து வினைச் சொல்லின் أَمْرٌ (ஏவல் வினைச் சொல்)லிலும் வரும்.

هَمْزَةُ الْقَطْعِ - என்பது வாக்கியத்தின் துவக்கத்திலும், இடையிலும்

(விழாமல்) வரும். அதாவது, நான்கெழுத்து சென்ற கால **هَمْزَةٌ** மற்றும் அதன் ஏவல் வினைச் சொல், மற்றும் அதன் **مَصْدَرٌ** (வேர்ச் சொல்) மற்றும் பெயர்ச் சொற்களின் **هَمْزَةٌ** -கள், மற்றும் **ا** வுடன் உள்ள சில பெயர்ச் சொற்கள் அல்லாத இடைச் சொற்கள் ஆகியவற்றில் சொல்லின் துவக்கத்திலும் சொல்லின் இடையிலும் **هَمْزَةٌ** விழாமல் மொழியப்பட்டு வருவது போன்றாகும்.

(சென்ற கால வினைச் சொல் மற்றும் அதன் ஏவல் வினைச் சொல் மற்றும் அதன் வேர்ச் சொல் ஆகியவற்றின் **هَمْزَةٌ** எப்பொழுதும் மொழியப்படும். அவ்வாறு பெயர்ச் சொற்களின் **هَمْزَةٌ** மொழியப்படும். **فَأَحْمَدُ** என்பதைப் போல. மேலும் இடைச் சொற்களின் **هَمْزَةٌ** வும் மொழியப்படும். ஆனால் சில பெயர்ச் சொற்களின் **هَمْزَةٌ** மொழியப்படாது. **إِبْنٌ** என்பதைப் போல மற்றும் **ا-ا** வுடன் உள்ள பெயர்ச் சொற்களின் **هَمْزَةٌ** வும் மொழியப்படாது. **السَّمَاءُ** என்பதைப் போல.

ع.م.م. **مِنَ السَّمَاءِ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ**

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. பாடத்தைக் கேட்டு விழிப்புணர்வு பெற்றேன்	١. سَمِعْتُ الدَّرْسَ فَانْتَبَهْتُ
2. நண்பனுக்கு சோதனையை ஏற்படுத்தினேன் இன்னும் அவனை சோதித்தேன்	٢. جَرَّبْتُ الصَّدِيقَ وَاخْتَبَرْتُهُ
3. பாடத்தைக் கேட்டால் விழிப்புணர்வுடன் இரு	٣. إِذَا سَمِعْتَ الدَّرْسَ فَانْتَبِهِ

4. நீ நட்பு கொண்டால் சோதித்துப் பார்	٤. إِذَا صَادَقْتَ فَاخْتَبِرْ
5. உனது விழிப்புணர்வால் சந்தோசமடைந்தேன்	٥. سُرِرْتُ مِنْ انْتِبَاهِكَ
6. நண்பன், சோதனை மூலம் அறியப்படுகிறான்	٦. يُعْرِفُ الصَّدِيقُ بِالِاخْتِبَارِ
7. யார் உண்மையை பற்றிப்பிடிக்கிறாரோ அவர் வெற்றி பெற்றார்	٧. مَنْ اسْتَمْسَكَ بِالْحَقِّ فَازَ
8. எனது வெற்றியை அறிந்து மகிழ்ந்தேன்	٨. عَلِمْتُ بِنَجَاحِي فَاسْتَبَشَرْتُ
9. உண்மை சொல். இன்னும் அதை பற்றிப்பிடி	٩. قُلِ الْحَقَّ وَاسْتَمْسِكْ بِهِ
10. விரக்தியடையாதே, இன்னும் மகிழ்வாக இரு	١٠. لَا تَيْئَسْ وَاسْتَبْشِرْ
11. மனிதன் உண்மையை பற்றிப்பிடிப்பதைப் போன்று வேறெதுவுமில்லை	١١. لَا شَيْءَ كَاسْتِمْسَاكِ الْمَرْءِ بِالْحَقِّ
12. உனது மகிழ்வு என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது	١٢. أَعْجَبَنِي اسْتِبْشَارُكَ
13. நீ கற்றால் உனது கல்வி கொண்டு செயல்படு	١٣. إِذَا عَلِمْتَ فَاعْمَلْ بِعِلْمِكَ
14. நல்லதை ஏற்றுக்கொள்; இன்னும் நன்றி செலுத்து	١٤. تَقَبَّلِ الْمَعْرُوفَ وَاشْكُرْ
15. தீமையை மற, இன்னும் நன்மையை நினை	١٥. تَنَاسَّ الشَّرَّ وَادْكُرِ الْخَيْرَ

1. பாடத்திற்கு விழிப்புணர்வு பெற்றேன்	١. اِنْتَبَهْتُ لِلدَّرْسِ
2. நண்பனை சோதித்தேன்	٢. اِخْتَبَرْتُ الصَّدِيقَ
3. பாடத்திற்கு விழிப்புணர்வு பெறு	٣. اِنْتَبِهْ لِلدَّرْسِ
4. நண்பனை சோதித்துப் பார்	٤. اِخْتَبِرِ الصَّدِيقَ
5. உனது விழிப்புணர்வு என்னை மகிழ்வித்தது	٥. اِنْتَبَاهُكَ سَرَّيْنِي
6. நண்பனை சோதிப்பது பேணிக்கையாகும்	٦. اِخْتِبَارُ الصَّدِيقِ مِنَ الْحَزْمِ
7. உண்மையை பற்றிப் பிடித்தேன்	٧. اِسْتَمْسَكْتُ بِالْحَقِّ
8. எனது வெற்றி மூலம் மகிழ்ந்தேன்	٨. اِسْتَبَشَّرْتُ بِنَجَاحِي
9. உண்மையை பற்றிப்பிடி	٩. اِسْتَمْسِكْ بِالْحَقِّ
10. மகிழ்வாக இரு. இன்னும் விரக்தியடையாதே	١٠. اِسْتَبَشِّرْ وَلَا تَيْئَسْ
11. உண்மையை நீ பற்றிப் பிடிப்பது சிறப்பிற்குரியது	١١. اِسْتِمْسَاكَكَ بِالْحَقِّ فَضِيلَةٌ
12. உனது மகிழ்வு என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது	١٢. اِسْتَبَشَّرَاكَ اَعْجَبَنِي

13. உன் கல்வி கொண்டு செயல்படு	۱۳. اِعْمَلْ بِعِلْمِكَ
14. நல்லதை செய்தவனுக்கு நன்றி செலுத்து	۱۴. اَشْكُرْ مَنْ صَنَعَ الْمَعْرُوفَ
15. நன்மையை நினை	۱۵. اذْكُرِ الْخَيْرَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

பாடம்	الدَّرْسُ	கேட்டேன்	سَمِعْتُ
சோதனை ஏற்படுத்தினேன்	جَرَّبْتُ	விழிப்புணர்வு பெற்றேன்	اِنْتَبَهْتُ
அவனை சோதித்தேன்	اِخْتَبَرْتُهُ	நண்பன்	الصَّدِيقُ
கவனி	اِنْتَبَهْتُ	நீ கேட்டால்	اِذَا سَمِعْتُ
சோதித்துப் பார்	اِخْتَبِرْ	நீ நட்பு கொண்டால்	اِذَا صَادَقْتَ
உன் கவனம்	اِنْتَبَاهُكَ	மகிழ்ந்தேன்	سُرِرْتُ
சோதித்தல்	اِلْاِخْتِبَارُ	அறியப்படு கிறான்	يُعْرَفُ
பற்றிப் பிடித்தான்	اسْتَمْسَكَ	யார்	مَنْ
வென்றான்	فَازَ	உண்மை	الْحَقُّ
என் வெற்றி	نَجَاحِي	அறிந்தேன்	عَلِمْتُ

கூறு	قُلْ	மகிழ்ந்தேன்	اسْتَبَشَرْتُ
அதை பற்றிப்பிடி	اسْتَمْسَكَ بِهِ	உண்மை	اَلْحَقُّ
மகிழ்வாக இரு	اسْتَبَشِرْ	விரக்தி யடையாதே	لَا تَيْسَسْ
பற்றிப் பிடித்தல்	اسْتَمْسَكَ	எதுவுமில்லை	لَا شَيْءَ
மகிழ்வு	اسْتَبْشَارٌ	என்னை ஆச்சரியப் படுத்தியது	اَعْجَبَنِي
செயல்படு	اِعْمَلْ	நீ கற்றால்	اِذَا عَلِمْتَ
நல்லது	اَلْمَعْرُوفُ	ஏற்றுக்கொள்	تَقَبَّلْ
மறந்துவிடு	تَنَاسَّ	நன்றி செலுத்து	اَشْكُرْ
நினை	اَذْكُرْ	தீமை	اَلشَّرُّ
என்னை மகிழ்வித்தது	سَرَّنِي	நன்மை	اَلْخَيْرُ
சிறப்பு	فَضِيلَةٌ	பேணிக்கை	اَلْحَرَمُ
		செய்தான்	صَنَعَ

விளக்கம்:

اِنْتَبَهَ -என்பது ஐந்தெழுத்து சென்ற கால வினைச் சொல்.

اِسْتَمْسَكَ -என்பது ஆறெழுத்து சென்ற கால வினைச் சொல்.

عَمِلَ -என்பது மூன்றெழுத்து சென்ற கால வினைச் சொல்.

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3,4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் ஐந்தெழுத்து சென்ற கால வினைச் சொற்களான **وَإِخْبَرْتَهُ** ஆகிய வற்றிலும், அவற்றின் ஏவல் வினைச் சொற்களான **فَأَنْتَبِهْهُ، فَاخْتَبِرْ** ஆகியவற்றிலும், அவற்றின் **مَصْدَرٌ** எனும் வேர்ச் சொற்களான **بِالِاخْتِبَارِ** ஆகியவற்றிலும் **هُمَزَةٌ** மொழியப்படாமல் அதற்குப் பின்னுள்ள **سُكُونٌ** (◌ْ) பெற்ற எழுத்துடன் சேர்த்து படிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 7,8,9,10,11,12 ஆகிய உதாரணங்களில் ஆறெழுத்து சென்ற கால வினைச்சொற்களான **فَاسْتَبَشَرْتُ** ஆகிய வற்றிலும், அவற்றின் ஏவல் வினைச் சொற்களான **وَاسْتَبَشِرْ** ஆகியவற்றிலும், அவற்றின் வேர்ச் சொற்களான **وَاسْتَمْسِكْ** ஆகியவற்றிலும் **هُمَزَةٌ** மொழியப்படாமல் அதற்கு பின்னுள்ள **سُكُونٌ** பெற்ற எழுத்துடன் படிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 13,14,15 ஆகிய உதாரணங்களில் மூன்றெழுத்து சென்ற கால வினைச் சொற்களான **عَمِلَ، شَكَرَ، ذَكَرَ** ஆகியவற்றின் ஏவல் வினைச் சொற்களான **فَاعْمَلْ، وَأَشْكُرْ، وَادْكُرْ** ஆகியவற்றிலும் **هُمَزَةٌ** மொழியப்படாமல் அதற்கு பின்னுள்ள எழுத்துடன் சேர்த்து படிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது **هُمَزَةٌ الْوَصْلِ** எனும் மொழியப்படாத **هُمَزَةٌ** ஆகும்.

இரண்டாவது வகை உதாரணங்களில் **هُمَزَةٌ** வாகிறது **كَسْرٌ** (◌ِ) செய்யப்பட்டு மொழியப்பட்டு வந்துள்ளதைக் காணலாம். கடைசி இரு உதாரணங்களில் மூன்றெழுத்து ஏவல் வினைச் சொற்களான,

கடைசி எழுத்துக்கு முன்னுள்ள எழுத்து **ضَمُّ (ُ)** பெற்றுள்ள **أَشْكُرُ، أَذْكُرُ** ஆகியவற்றின் **هَمْزَةٌ** வாகிறது **ضَمُّ** செய்யப்பட்டு மொழியப்பட்டு வந்துள்ளதைக் காணலாம்.

நான்கெழுத்து சென்ற கால வினைச் சொல் மற்றும் அதன் ஏவல் வினைச் சொல் மற்றும் வேர்ச் சொற்களில் உள்ள **هَمْزَةٌ** மொழியப்படும்.

உ.ம்.

அனுப்பினான் - **فَأَرْسَلَ**

அனுப்பு - **فَأَرْسِلْ**

அனுப்புதல் - **فَأَرْسَالٌ**

இது **هَمْزَةُ الْقَطْعِ** எனும் மொழியப்படும் **هَمْزَةٌ** ஆகும்.

அவ்வாறு, ஆரம்பத்தில் **ال** இல்லாத பெயர்ச் சொற்களின் **هَمْزَةٌ** மொழியப்படும்.

உ.ம்.

فَأَحْمَدٌ

فَأَكْرَامٌ

அவ்வாறு, இடைச் சொற்களின் **هَمْزَةٌ** மொழியப்படும்.

உ.ம்.

فَإِنَّ

فَأَنَّ

فَالِي

ஆனால், **أَسْمٌ**-வின் ஆரம்பத்தில் வரும் **هَمْزَةٌ** அனைத்தும் **هَمْزَةُ الْقَطْعِ** (மொழியப்படும் **هَمْزَةٌ**) ஆகும் கீழ்க்காணும் பத்து பெயர்ச் சொற்களைத் தவிர.

பெயர்	-	أَسْمٌ	மகன்	-	ابْنٌ
பின் பகுதி	-	أَسْتٌ	மகன்	-	إِبْنٌ
சத்தியம் செய்ய					
பயன்படுத்தப்படும் சொல்	-	أَيْمُنٌ	மகள்	-	ابْنَةٌ
இரண்டு	-	إِثْنَانٍ	ஆண்	-	أَمْرٌ
இரண்டு (பெண்பால்)	-	إِثْنَتَانٍ	பெண்	-	أَمْرَةٌ

உ.ம்

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

هَمْزَةٌ (இடைச் சொற்)களின் ஆரம்பத்தில் வருகிற அனைத்து **حَرْفٌ** களும் மொழியப்படும். உ.ம்: **إِنَّ**

ل-| என்ற இடைச் சொல்லில் உள்ள **هَمْزَةٌ**-வைத் தவிர (ل-| என்பது இடைச் சொல்லாகும்) உ.ம்: **الشَّجَرُ**

دَنَوْتُ مِنَ الشَّجَرِ

الْفِعْلُ الْاَزْمُ وَالْفِعْلُ الْمُتَعَدِّي

செயல் கடக்காத வினைச் சொல் மற்றும்
செயல் கடக்கும் வினைச் சொல்

القواعد:

۱۳۲- الْفِعْلُ يَنْقَسِمُ قِسْمَيْنِ لَا زِمٌ وَمُتَعَدٍّ.

۱۳۳- الْفِعْلُ الْاَزْمُ هُوَ مَا لَا يَنْصَبُ الْمَفْعُولَ بِهِ، وَالْفِعْلُ الْمُتَعَدِّي هُوَ الَّذِي يَنْصَبُهُ.

சட்டங்கள்:

வினைச் சொல் என்பது لَا زِمٌ (செயல் கடக்காதது) என்றும் مُتَعَدٍّ (செயல் கடக்கக் கூடியது) என்றும் இரு வகைப்படுகிறது.

نَصَبٌ -என்பது الْفِعْلُ الْاَزْمُ (செயப்படு பொருள்)விற்கு செய்யாது

نَصَبٌ செய்யும். -என்பது الْفِعْلُ الْمُتَعَدِّي -விற்கு

الأمثلة:

1. மலர் மலர்ந்தது	۱. تَفَتَّحَ الزَّهْرُ
2. புழுதி கிளம்பியது / பறந்தது	۲. ثَارَ الْعَبَّارُ
3. ஆறு ஓடியது	۳. فَاضَ النَّهْرُ

4. காற்று வீசியது	٤. هَبَّتِ الرِّيحُ
-------------------	---------------------

1. பணியாளன் ஆடையை மடித்தான்	١. طَوَى الخَادِمُ الثَّوْبَ
2. நரி கோழியை சாப்பிட்டது	٢. أَكَلَّ النَّمْلُ دَجَاجَةً
3. மழை பூமியை நனைத்தது	٣. بَلَّلَ المَطَرُ الأَرْضَ
4. நெருப்பு வீடுகளை எரித்தது	٤. أَحْرَقَتِ النَّارُ المَنَازِلَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

மலர்	الرَّهْرُ	மலர்ந்தது	تَفَتَّحَ
தூசு	العُبَارُ	கிளம்பியது/ பறந்தது	ثَارَ
ஆறு	النَّهْرُ	ஓடியது	فَاضَ
காற்று	الرِّيحُ	வீசியது	هَبَّتْ
பணியாளன்	الخَادِمُ	மடித்தான்	طَوَى
சாப்பிட்டது	أَكَلَّ	ஆடை	الثَّوْبُ
கோழி	دَجَاجَةٌ	நரி	النَّمْلُ

மழை	الْمَطْرُ	நனைத்தது	بَلَّلَ
எரித்தது	أَحْرَقَتْ	பூமி	الْأَرْضُ
வீடுகள்	الْمَنَازِلُ	நெருப்பு	النَّارُ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட முதல் நான்கு உதாரணங்களில் வினைச் சொல்லின் செயல் **فَاعِلٌ** (செய்பொருளி)ல் இருந்து **مَفْعُولٌ بِهِ** (செயப்படு பொருளி)டம் கடக்கவில்லை.

உ.ம்

பூ மலர்ந்தது - **تَفَتَّحَ الزَّهْرُ**

இதில் **تَفَتَّحَ** -எனும் வினைச் சொல்லின் மலருதல் எனும் செயல் **الزَّهْرُ** எனும் **فَاعِلٌ** -வில் இருந்து **مَفْعُولٌ بِهِ** -யிடம் கடக்கவில்லை. எனவே வினைச் சொல் எந்த **مَفْعُولٌ بِهِ** -விற்கும் **بُ** செய்யவில்லை. இது **الْفِعْلُ اللَّازِمُ** -எனும் செயல் கடக்காத வினைச் சொல்லாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டாவது நான்கு உதாரணங்களில் வினைச் சொல்லின் செயல் **فَاعِلٌ** -விடமிருந்து **مَفْعُولٌ بِهِ** -யிடம் கடந்துள்ளது.

உ.ம்

طَوَى الخَادِمُ الثَّوْبَ

பணியாளன் ஆடையை மடித்தான்.

இதில் طَوَى -எனும் வினைச் சொல்லின் மடித்தல் எனும் செயல்
مَفْعُولٌ بِهِ -யிடம் இருந்து التَّوْبَ எனும்
فَاعِلٌ -எனும் கடந்துள்ளது. இது أَلْفِعْلُ الْمُتَعَدِّي -எனும் செயல் கடக்கும்
வினைச் சொல்லாகும். இவ்வினைச் சொல் التَّوْبَ -எனும்
فَتْحَةً (ـ) வைத்து نُصِبَ உடைய அடையாளமான مَفْعُولٌ بِهِ -விற்கு
செய்துள்ளது.

أقسام المتعدي

செயல் கடக்கும் வினைச் சொல்லின் வகைகள்

القواعد:

١٣٤- يَنْقَسِمُ الْفِعْلُ الْمُتَعَدِّي أَرْبَعَةَ أَقْسَامٍ

சட்டங்கள்:

الْفِعْلُ الْمُتَعَدِّي (செயல் கடக்கும் வினைச் சொல்) நான்கு வகைப்படும்.

1. ஒரு مَفْعُولٌ بِهِ (செய்பொருள்)விற்கு மட்டும் نَصْبٌ செய்யக் கூடியது.

2. இரு مَفْعُولٌ -களுக்கு نَصْبٌ செய்யக் கூடியது.

அவ்விரண்டு مَفْعُولٌ -களின் பூர்வீகமும் مُبْتَدَأٌ (எழுவாய்) மற்றும் خَبْرٌ (பயனிலை) ஆகும்.

இரு مَفْعُولٌ -களுக்கு نَصْبٌ செய்யக் கூடிய வினைச் சொற்கள்.

நினைத்தான் - ظَنَّ

நினைத்தான் - حَسِبَ

நினைத்தான் - خَالَ

நினைத்தான் - زَعَمَ

நினைத்தான் - جَعَلَ

நினைத்தான் - عَدَّ

நினைத்தான் - حَجَا

நினை - هَبَّ

ஆகியவையனைத்தும் பெரும்பான்மையாக சந்தேகத்தை (குறித்து சொல்ல) பயனளிக்கும்.

நினைத்தான் - رَأَى

அறிந்தான் - عَلِمَ

அறிந்தான் / கண்டான் - وَجَدَ

கண்டான் - أَلْفَى

அறிந்தான் - دَرَى

அறிந்தான் - تَعَلَّمَ

ஆகியவையனைத்தும் உறுதியை (குறித்து சொல்ல) பயனளிக்கும்.

ஆக்கினான் - رَدَّ

ஆக்கினான் - تَرَكَ

ஆக்கினான் - تَخَذَ

ஆக்கினான் - اتَّخَذَ

ஆக்கினான் - جَعَلَ

ஆக்கினான் - وَهَبَ

இவை, அர்த்தம் ஒரு நிலையிலிருந்து இன்னொரு நிலைக்கு மாற்றியமைப்பதை பயனளிக்கும்.

உ.ம்

رَدَّ الدَّفِيقَ حُبْرًا - மாவை ரொட்டியாக ஆக்கினான்.

இதில் மாவு என்பது ஒரு நிலையிலிருந்து இன்னொரு நிலைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

3. இரு مَفْعُولٌ -களுக்கு نَصَبٌ செய்யக் கூடியது. அவ்விரண்டு مَفْعُولٌ -களின் பூர்வீகமும் مُبْتَدَأٌ மற்றும் خَبْرٌ -ஆக இருந்திருக்காது.

இரு مَفْعُولٌ -களுக்கு نَصَبٌ செய்யும் வினைச் சொல் அதிகமாக உள்ளது.

அதிலிருந்து (சில)

கொடுத்தான் - أَعْطَى

கேட்டான் - سَأَلَ

அணிவித்தான் - كَسَا

4. மூன்று مَفْعُولٌ -களுக்கு نَصَبٌ செய்யக் கூடியது அவ்வினைச் சொல்:

காட்டினான் - أَرَى

அறிய வைத்தான் - أَعْلَمَ

அறிவித்தான் - أَنْبَأَ

- அறிவித்தான் - نَبَأَ
அறிவித்தான் - أَخْبَرَ
அறிவித்தான் - خَبَرَ
அறிவித்தான் - حَدَّثَ

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. விவசாயி மூங்கிலை விளைச்சல் செய்தார்	١. زَرَعَ الْفَلَّاحُ الْقَصَبَ
2. காற்று விளக்கை அணைத்தது	٢. أَظْفَأَ الْهَوَاءُ الْمِصْبَاحَ
3. காற்று மேகத்தை இழுத்துச் செல்கிறது	٣. تَسُوقُ الرِّيحُ السَّحَابَ
4. குதிரை வீரன் குதிரையில் பயணம் செய்கிறான்	٤. يَرْكَبُ الْفَارِسُ الْجَوَادَ
5. மருத்துவர் நோயாளியை நலம் விசாரிக்கிறார்	٥. يَعُودُ الطَّبِيبُ الْمَرِيضَ
6. இறைவன் துஆவை ஏற்றுக் கொள்கிறான்	٦. يَسْتَجِيبُ اللَّهُ الدُّعَاءَ

1. தட்பவெப்ப நிலை சீராக உள்ளது என நினைத்தேன்	١. ظَنَنْتُ الْجَوَّ مُعْتَدِلًا
2. சமரசம் நன்மையென உணர்ந்தேன்	٢. رَأَيْتُ الصُّلْحَ خَيْرًا

3. செயலின்மை வீணானது என அறிந்தேன்	۳. وَجَدْتُ الْفِرَاعَ مَفْسَدَةً
4. யாசகனுக்கு ரொட்டி கொடுத்தேன்	۴. أَعْطَيْتُ السَّائِلَ حُبْزًا
5. கல்வி, அதைக் கற்றவருக்கு கண்ணியம் (எனும் ஆடையை) அணிவிக்கிறது	۵. يَكْسُو الْعِلْمُ أَهْلَهُ وَقَارًا
6. மருத்துவர் நோயாளிக்கு மருந்து புகட்டுகிறார்	۶. يَسْقِي الطَّبِيبُ الْمَرِيضَ الدَّوَاءَ

1. அலிக்கு பயனுள்ள புத்தகத்தைக் காட்டுவேன்	۱. سَأْرِى عَلِيًّا الْكِتَابَ مُفِيدًا
2. அநியாயம் செய்பவர்களுக்கு அந்தம் ஆபத்தானது என அறிய வைத்தேன்	۲. أَعَلَّمْتُ الطُّغَاةَ الظُّلْمَ وَخِيْمًا
3. தூதுவர், தலைவர் வருகிறார் என அறிவித்தார்	۳. أَنْبَأَنِي الرَّسُولُ الْأَمِيرَ قَادِمًا
4. தற்பெருமை வெறுக்கப்படக் கூடியது என அவர்களுக்கு அறிவித்தேன்	۴. نَبَأْتَهُمُ الْكِبْرَ مَمْقُوتًا
5. விளையாட்டு பயனுள்ளது என சிறுவர்களுக்கு அறிவித்தேன்	۵. أَخْبَرْتُ الْغِلْمَانَ اللَّعِبَ مُفِيدًا

6. இரயில் தாமதமாகி யுள்ளதைப் பயணிகளுக்கு அறிவித்தேன்	٦. حَبَّرْتُ الْمَسَافِرِينَ الْقِطَارَ مُتَأَخَّرًا
7. நீச்சல் பயனுள்ளது என சிறுவர்களுக்கு அறிவித்தேன்	٧. حَدَّثْتُ الْأَوْلَادَ السَّبَاحَةَ نَافِعَةً

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

விவசாயி	الْفَلَّاحُ	விளைச்சல் செய்தார்	زَرََعَ
அணைத்தது	أَظْفَأَ	மூங்கில்	الْقَصَبُ
விளக்கு	المِصْبَاحُ	காற்று	الْهَوَاءُ
காற்று	الرَّيْحُ	இழுத்துச் செல்கிறது	تَسَوْقُ
பயணம் செய்கிறான்	يَرْكَبُ	மேகம்	السَّحَابُ
குதிரை	الْجَوَادُ	குதிரை வீரன்	الْفَارِسُ
மருத்துவர்	الطَّيِّبُ	நலம் விசாரிக்கிறார்	يَعُودُ
ஏற்றுக் கொள்கிறான்	يَسْتَجِيبُ	நோயாளி	الْمَرِيضُ
தட்பவெப்ப நிலை	الْجَوُّ	நினைத்தேன்	ظَنَنْتُ
பார்த்தேன்	رَأَيْتُ	சீரானது	مُعْتَدِلٌ

நன்மை	خَيْرٌ	சமரசம்	الصُّلْحُ
செயலின்மை	الْفِرَاقُ	அறிந்தேன்	وَجَدْتُ
கொடுத்தேன்	أَعْطَيْتُ	வீணானது	مُفْسِدَةٌ
ரொட்டி	خُبْزٌ	யாசகன்	السَّائِلُ
கல்வி	الْعِلْمُ	அணிவிக்கிறது	يَكْسُو
கண்ணியம்	وَقَارٌ	(கல்வி) உடையவர்	أَهْلُهُ
மருந்து	الدَّوَاءُ	புகட்டுகிறார்	يَسْقِي
புத்தகம்	الْكِتَابُ	காட்டுவேன்	سَارِي
அறிய வைத்தேன்	أَعَلَّمْتُ	பயனளிப்பது	مُفِيدٌ
அநியாயம்	الظُّلْمُ	அநியாயம் செய்பவர்கள்	الظُّعَاةُ
எனக்கு அறிவித்தார்	أَنْبَأَنِي	ஆபத்தானது	وَحِيمٌ
தலைவர்	الْأَمِيرُ	தூதுவர்	الرَّسُولُ
அவர்களுக்கு அறிவித்தேன்	نَبَّأْتُهُمْ	வரக்கூடியவர்	قَادِمٌ
வெறுக்கப்பட்டது	مَمْقُوتٌ	தற்பெருமை	الْكِبْرُ
சிறுவர்கள்	الغِلْمَانُ	அறிவித்தேன்	أَخْبَرْتُ

பயனளிப்பது	مُفِيدٌ	விளையாட்டு	اللَّعِبُ
------------	---------	------------	-----------

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட முதல் ஆறு உதாரணங்களில் ஒரு **مَفْعُولٌ** (செயப்படு பொருள்) விற்கு மட்டும் **نَصْبٌ** -செய்துள்ளது.

இரண்டாவது ஆறு உதாரணங்களில் வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் வந்துள்ள வினைச் சொல் இரண்டு **مَفْعُولٌ** (செயப்படு பொருள்) களுக்கு **نَصْبٌ** செய்துள்ளது. மேலும் **يَسْقِي، يَكْسُو، يَعْطِي** ஆகிய வினைச் சொற்களின் இரு **مَفْعُولٌ** -களின் பூர்வீகமும் எழுவாய் பயனிலையாக இருப்பதற்கு சாத்தியமில்லாமல் உள்ளது.

மூன்றாவது ஏழு உதாரணங்களில் வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் வந்துள்ள வினைச் சொல் மூன்று **مَفْعُولٌ** -களுக்கு **نَصْبٌ** செய்துள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டாவது உதாரணங்களில் உள்ள **ظَنَنْتُ** என்பது தான் சொல்லும் விசயத்தை உறுதியின்றி சொல்வதற்கும். **رَأَيْتُ** மற்றும் **وَجَدْتُ** ஆகியவை உறுதியாக சொல்வதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

تَعْدِيَةُ الْفِعْلِ بِالْهَمْزِ وَالتَّضْعِيفِ

வினைச் சொல்லை هَمْزٌ மற்றும் (எழுத்தை)

இரட்டிப்பாக்குவதின் மூலம் مُتَعَدِّ

(செயல் கடக்கக் கூடியது) ஆக ஆக்குதல்

الْقَاعِدَةُ:

١٣٥- إِذَا زِيدَ فِي أَوَّلِ الْفِعْلِ التَّلَاثِيَّ هَمْزَةً أَوْ ضَعَّفَ ثَانِيَهُ، تَعَدَّى لِوَاحِدٍ إِنْ كَانَ لَازِمًا، وَتَعَدَّى لِاثْنَيْنِ إِنْ كَانَ أَصْلُهُ مُتَعَدِّيًا لِوَاحِدٍ.

சட்டம்:

மூன்றெழுத்து வினைச் சொல்லின் ஆரம்பத்தில் هَمْزَةٌ அதிக மாக்கப்பட்டால் அல்லது அதன் இரண்டாவது எழுத்தை இரட்டிப்பாக்கினால் அவ்வினைச் சொல் لَازِمٌ (செயல் கடக்காதது) ஆக இருந்தால் ஒரு مَفْعُولٌ (செயப்படு பொருள்)விற்கு செயல் கடக்கும் வினைச் சொல்லாக ஆகிவிடும்.

(ஏற்கெனவே) ஒரு مَفْعُولٌ -விற்கு செயல் கடக்கும் வினைச் சொல்லாக இருந்தால், அது இரு مَفْعُولٌ -களுக்கு செயல் கடக்கும் வினைச் சொல்லாக ஆகிவிடும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. ஆண் வெளியேறினான்	١. خَرَجَ الرَّجُلُ
---------------------	---------------------

2. சந்திப்பாளர் அமர்ந்தார்	٢. جَلَسَ الرَّائِرُ
3. புத்தகம் வீணானது	٣. ضَاعَ الْكِتَابُ
4. சிறுவன் பரிசு மூலம் மகிழ்ந்தான்	٤. فَرِحَ الْوَلَدُ بِالْجَائِزَةِ
5. கேள்வி இலகுவாக இருந்தது	٥. سَهَلَتِ الْمَسْأَلَةُ
6. பாதையில் செல்வது கடினமாக இருந்தது	٦. صَعَبَ السَّيْرُ فِي الطَّرِيقِ
7. அலி புத்தகத்தைப் படித்தான்	٧. قَرَأَ عَلِيُّ الْكِتَابَ
8. சயீத் பாடத்தை புரிந்து கொண்டான்	٨. فَهِمَ سَعِيدٌ الدَّرْسَ
9. ஃபரீது குதிரையில் பயணம் செய்தான்	٩. رَكِبَ فَرِيدُ الْفَرَسَ
10. ஆண் அநீதத்தைக் கண்டு பயந்தான்	١٠. خَافَ الرَّجُلُ الظُّلْمَ
11. சிறுவன் திருக்குர்ஆனை மனனம் செய்தான்	١١. حَفِظَ الْغُلَامُ الْقُرْآنَ
12. ஓட்டகம் கட்டையை சுமந்தது	١٢. حَمَلَ الْجَمَلُ الْحَطَبَ
1. ஆணை வெளியேற்றினேன்	١. أَخْرَجْتُ الرَّجُلَ

2. சந்திப்பாளரை அமர வைத்தேன்	٢. أَجَلَسْتُ الرَّائِرَ
3. புத்தகத்தை வீணாக்கினேன்	٣. أَضَعْتُ الْكِتَابَ
4. சிறுவனை பரிசு மூலம் மகிழ்வித்தேன்	٤. فَرَحَّتْ الْوَلَدَ بِالْجَائِزَةِ
5. கேள்வியை இலகுவாக்கினேன்	٥. سَهَّلْتُ الْمَسْأَلَةَ
6. மழை, செல்வதை கடினமாக்கியது	٦. صَعَّبَ الْمَطْرُ السَّيْرَ
7. அலியை புத்தகத்தைப் படிக்க வைத்தேன்	٧. أَقْرَأْتُ عَلِيًّا الْكِتَابَ
8. சாத்திற்கு பாடத்தைப் புரிய வைத்தேன்	٨. أَفْهَمْتُ سَعِيدًا الدَّرْسَ
9. ஃபரீதை குதிரையில் பயணிக்க வைத்தேன்	٩. أَرْكَبْتُ فَرِيدًا الْفَرَسَ
10. ஆணை அந்தத்திற்கு பயப்பட வைத்தேன்	١٠. خَوَّفْتُ الرَّجُلَ الظُّلَمَ
11. சிறுவனை திருக்குர்ஆனை மனனம் செய்ய வைத்தேன்	١١. حَفَّظْتُ الْغُلَامَ الْقُرْآنَ
12. ஓட்டகத்தை கட்டையை சுமக்க வைத்தேன்	١٢. حَمَلْتُ الْجَمَلَ الْحَطَبَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

ஆண்	الرَّجُلُ	வெளியேறினான்	خَرَجَ
சந்திப்பாளர்	الزَّائِرُ	அமர்ந்தார்	جَلَسَ
புத்தகம்	الْكِتَابُ	வீணானது	ضَاعَ
சிறுவன்	الْوَلَدُ	மகிழ்ந்தான்	فَرِحَ
இலகுவாக இருந்தது	سَهَلَتْ	பரிசு	الْجَائِزَةُ
கடினமாக இருந்தது	صَعَبَ	கேள்வி	الْمَسْأَلَةُ
பாதை	الطَّرِيقُ	செல்லுதல்	السَّيْرُ
புரிந்து கொண்டான்	فَهِمَ	படித்தான்	قَرَأَ
பயணம் செய்தான்	رَكِبَ	பாடம்	الدَّرْسُ
பயந்தான்	خَافَ	குதிரை	الْفَرَسُ
மனனம் செய்தான்	حَفِظَ	அநீதம்	الظُّلْمُ
சுமந்தது	حَمَلَ	சிறுவன்	الغُلامُ
கட்டை	الْحُطْبُ	ஒட்டகம்	الْجَمَلُ
அமர வைத்தேன்	أَجَلَسْتُ	வெளியேற்றினேன்	أَخْرَجْتُ

மகிழ்வித்தேன்	فَرَّحْتُ	வீணாக்கினேன்	أَضَعْتُ
கடினமாக்கியது	صَعَّبَ	இலகுவாக்கினேன்	سَهَّلْتُ
படிக்க வைத்தேன்	أَقْرَأْتُ	மழை	أَمْطَرْتُ
பயணிக்க வைத்தேன்	أَرْكَبْتُ	புரிய வைத்தேன்	أَفَهَّمْتُ
சுமக்க வைத்தேன்	حَمَلْتُ	பயப்பட வைத்தேன்	خَوَّفْتُ

விளக்கம்:

مَفْعُولٌ (செயப்படு பொருள்) என்பது வினைச் சொல்லின் மூலம் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் خَرَجَ، جَلَسَ، ضَاعَ -ஆகியவை -الفِعْلُ الْأَزْمُ- எனும் செயல் கடக்காத வினைச் சொற்களாக உள்ளன.

(أ) هَمْرَةٌ -ஆகியவற்றின் ஆரம்பத்தில் أَضَعْتُ، أَجَلَسْتُ، أَخْرَجْتُ -ஆகியவற்றின் அதிகமாக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே அவை ஒரு مَفْعُولٌ -விற்கு செயல் கடக்கும் வினைச் சொற்களாக மாறி உள்ளன.

உ.ம்

வெளியேறினான் - خَرَجَ

ஆணை வெளியேற்றினேன் - أَخْرَجْتُ الرَّجُلَ

4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் **صَعَبَ، سَهَّلْتُ، فَرِحَ** ஆகியவை செயல் கடக்காத வினைச் சொல்லாக உள்ளன.

تَضَعِيفٌ எழுத்து இரண்டாவது எழுத்து **فَرِحَ، سَهَّلْتُ، صَعَبَ** (இரட்டிப்பாக்குதல்) ஆக இருப்பதால் அவை ஒரு **مَفْعُولٌ** -விற்கு செயல் கடக்கும் வினைச் சொற்களாக உள்ளன.

மகிழ்ச்சி பெற்றான் - **فَرِحَ**

சிறுவனை மகிழ்ச்சி பெற வைத்தேன் - **فَرِحْتُ الْوَلَدَ**

7,8,9 ஆகிய உதாரணங்களில்

فَرِحَ، سَهَّلْتُ، صَعَبَ ஆகியவை ஏற்கெனவே ஒரு **مَفْعُولٌ** -விற்கு செயல் கடக்கும் வினைச் சொற்களாக உள்ளன.

أَقْرَأْتُ، أَفْهَمْتُ، أَرْكَبْتُ ஆகியவற்றின் ஆரம்பத்தில் **هَمْزَةٌ** அதிகப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே அவை இரு **مَفْعُولٌ** -களுக்கு செயல் கடக்கும் வினைச் சொற்களாக உள்ளன.

உ.ம்

அலி புத்தகத்தைப் படித்தான் - **قَرَأَ عَلَى الْكِتَابِ**

நான், அலியை புத்தகத்தைப்

படிக்க வைத்தேன் - **أَقْرَأْتُ عَلَى الْكِتَابِ**

10,11,12 ஆகிய உதாரணங்களில்

விற்கு -مَفْعُولٌ ஒரு ஆகியவை ஏற்கெனவே خَافَ، حَفِظَ، حَمَلَ செயல் கடக்கும் வினைச் சொற்களாக உள்ளன.

களுக்கு -مَفْعُولٌ இருப்பதால் அவை இரு خَوَّفَ، حَفِظَ، حَمَلَ செயல் கடக்கும் வினைச் சொற்களாக உள்ளன.

உ.ம்

ஆண், இருளைப் பயந்தான் - خَافَ الرَّجُلُ الظُّلْمَ

நான் ஆணை இருளைப்

பயப்பட வைத்தேன் - خَوَّفْتُ الرَّجُلَ الظُّلْمَ

வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம்

சாத்திற்கு அவன் சகோதரன்

வருகிறான் என அறிவித்தேன் - نَبَّأْتُ سَعِيدًا أَخَاهُ قَادِمًا

மீது مَبْنِيٌّ ஆக உள்ள சென்ற கால வினைச் சொல்லாகும். نَبَّأْتُ - سُكُونٌ

ஆக உள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும். مَبْنِيٌّ மீது ضَمٌّ -என்பது ت

செய்யப்பட்டுள்ள முதல் செயப்படு பொருளாகும். نَصْبٌ மூலம் فَتْحَةً - سَعِيدًا

செய்யப்பட்டுள்ள இரண்டாவது செயப்படு பொருளாகும். نَصْبٌ மூலம் أَخَاهُ - 1

ஏனெனில், அது **الْأَسْمَاءُ الْخَمْسَةُ** -வில் உள்ளதாகும்.

• - என்பது **جَرٌّ** -உடைய இடத்தில் **مِثْقَالٌ** மீது **مَبْنِيٌّ** -ஆக உள்ள **مُضَافٌ إِلَيْهِ** ஆன பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும்.

قَادِمًا - **فَتْحَةً** மூலம் **نَصْبٌ** செய்யப்பட்டுள்ள மூன்றாவது செயப்படு பொருளாகும்.

பின்வரும் இரு வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

1. விளக்கு அணைந்துள்ளது
என நினைத்தேன்

1. **ظَنَنْتُ الْمِصْبَاحَ مُنْظَفِيًّا** -

2. ஃபரீது, தன் தந்தை நோயாளியாக

உள்ளார் என எனக்கு அறிவித்தான் - **أَخْبَرَنِي فَرِيدٌ أَبَاهُ مَرِيضًا** -

إِسْمُ الْفَاعِلِ

செய்பொருளின் பெயர்

القواعد:

١٣٦- إِسْمُ الْفَاعِلِ إِسْمٌ مَصْنُوعٌ لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَا فَعَلَ الْفِعْلَ، وَهُوَ مِنَ الثَّلَاثِيِّ عَلَى صُورَةِ «فَاعِلٍ»، وَمِنْ غَيْرِ الثَّلَاثِيِّ عَلَى صُورَةِ مُضَارِعِهِ بِإِبْدَالِ حَرْفِ الْمُضَارَعَةِ مِيمًا مَضْمُومَةً وَكَسْرٍ مَا قَبْلَ الْآخِرِ.

சட்டங்கள்:

إِسْمُ الْفَاعِلِ என்பது ஒரு செயலை செய்யக்கூடிய ஒன்றை அறிவிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாகும்.

அப்பெயர்ச் சொல், மூன்றெழுத்து வினைச் சொல்லில் فَاعِلٌ என்ற தோற்றத்தில் இருக்கும்.

மூன்றெழுத்து அல்லாத வினைச் சொல்லில் مُضَارَعَةٌ -உடைய எழுத்தை م செய்யப்பட்ட ஆகவும் கடைசி எழுத்திற்கு முன்னுள்ள எழுத்தில் كَسْرٌ (-) ஆகவும் மாற்றுவதைக் கொண்டு அது தன் مُضَارِعٌ -ஆன வினைச் சொல்லின் தோற்றத்தில் இருக்கும்.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. சிறுவன் உண்மை கூறினான்

١. صَدَقَ الْغُلَامُ

2. அநீதம் செய்பவன் வருந்தினான்	۲. نَدِمَ الظَّالِمُ
3. திருடன் உடைமைப் பொருளைத் திருடினான்	۳. سَرَقَ اللُّصُّ الْمَتَاعَ
4. தோட்டக்காரர் செடியை நடடினார்	۴. عَرَسَ البُسْتَانِيُّ الشَّجَرَ
5. ஆண் குற்றம் செய்தான்	۵. أَذْنَبَ الرَّجُلُ
6. கிளை ஒடிந்தது	۶. انْقَطَعَ العُصْنُ
7. தயாரிப்பவன் வேலையை திறம்படச் செய்தான்	۷. أَتَقَنَّ الصَّانِعُ العَمَلَ
8. இறைவன் துஆவை ஏற்றுக்கொண்டான்	۸. اسْتَجَابَ اللهُ الدُّعَاءَ

1. சிறுவன் உண்மை கூறுபவனாக உள்ளான்	۱. فالغلام صادق
2. அநீதம் செய்பவன் வருந்தக் கூடியவனாக உள்ளான்	۲. فالظالم نادِم
3. திருடன் திருடக்கூடியவனாக உள்ளான்	۳. فاللص سارق
4. தோட்டக்காரன் நடுபவனாக உள்ளான்	۴. فالبستاني عارس
5. ஆண் குற்றம் செய்பவனாக உள்ளான்	۵. فالرجل مذنب

6. கிளை ஓடியக்கூடியதாக உள்ளது	٦. فَالْغُصْنُ مُنْقَطِعٌ
7. தயாரிப்பவன் திறம்படச் செய்பவனாக உள்ளான்	٧. فَالصَّانِعُ مُتَّقِنٌ
8. இறைவன் ஏற்றுக் கொள்பவனாக உள்ளான்	٨. فَاللَّهُ مُسْتَجِيبٌ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

சிறுவன்	الْغُلَامُ	உண்மை கூறினான்	صَدَقَ
அநீதம் செய்பவன்	الظَّالِمُ	வருந்தினான்	نَدِمَ
திருடன்	اللَّصُّ	திருடினான்	سَرَقَ
நட்டினார்	غَرَسَ	உடைமைப் பொருள்	الْمَتَاعُ
செடி	الشَّجَرُ	தோட்டக்காரர்	الْبُسْتَانِيُّ
ஆண்	الرَّجُلُ	குற்றம் செய்தான்	أَذْنَبَ
கிளை	الْغُصْنُ	ஓடிந்தது	انْقَطَعَ
தயாரிப்பவன்	الصَّانِعُ	திறம்படச் செய்தான்	اتَّقَنَ
ஏற்றுக் கொண்டான்	اسْتَجَابَ	வேலை	الْعَمَلُ

விளக்கம்:

صَدَقَ الْعَلَامُ - "சிறுவன் உண்மை சொன்னான்". இதில், உண்மை சொல்லுதல் எனும் செயல் சிறுவனிடமிருந்து ஏற்பட்டதினால் غَلَامٌ (சிறுவன்) என்பது اسْمُ الْفَاعِلِ - (செய்பொருளின் பெயர்) ஆக உள்ளது.

اسْمُ الْفَاعِلِ - என்பது உயர்திணையாகவும், அஃறிணையாகவும் வரும். மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3,4 ஆகிய உதாரணங்களில் மூன்றெழுத்து வினைச் சொற்களின் اسْمُ الْفَاعِلِ - களான غَارِسٌ، سَارِقٌ، نَادِمٌ، صَادِقٌ - ஆகியவை فَاعِلٌ - என்ற தோற்றத்தில் உள்ளன.

உ.ம்

صَا	-	فَا
د	-	ع
قُ	-	لُ

5,6,7,8 ஆகிய உதாரணங்களில்

أَذْنَبَ، انْقَطَعَ، أَنْفَنَ، اسْتَجَابَ - ஆகியவை மூன்றெழுத்து அல்லாத வினைச் சொற்களாக உள்ளன.

இவற்றின் اسْمُ الْفَاعِلِ - களான

مُذْنِبٌ، مُنْقَطِعٌ، مُنْفِنٌ، مُسْتَجِيبٌ - ஆகியவை சிறிய மாற்றத்துடன் அவற்றின் مُضَارِعٌ - ஆன வினைச் சொல்லின் தோற்றத்தில் உள்ளன.

அதாவது أَذْنَبَ - என்பதின் مُضَارِعٌ - என்பது يُذْنِبُ - என்பதாகும்.

இதில் ஆரம்பத்தில் உள்ள مُضَارَعَةٌ -உடைய எழுத்தான ي -என்பது
ضَمَّ (ـِ) செய்யப்பட்ட م -ஆக மாற்றப்பட்டு கடைசி எழுத்திற்கு
முன்னுள்ள எழுத்திற்கு كَسْرٌ (ـِ) செய்யப்பட்டு مُذْنَبٌ -என்பதாக
மாற்றப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு, يَنْقَطِعُ என்பதிலிருந்து مُنْقَطِعٌ -வும்

يَتَّقِنُ -என்பதிலிருந்து مُتَّقِنٌ -வும்

يَسْتَجِيبُ -என்பதிலிருந்து مُسْتَجِيبٌ -வும் வந்துள்ளன.

குறிப்பு: مُسْتَجِيبٌ உடைய பூர்வீகம் مُسْتَجِيبٌ என்பதாகும்.

إِسْمُ الْمَفْعُولِ

செயப்படுபொருளின் பெயர்

القواعد:

١٣٧- إِسْمُ الْمَفْعُولِ إِسْمٌ مَّصْنُوعٌ لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَا وَقَعَ عَلَيْهِ فِعْلُ الْفَاعِلِ، وَهُوَ مِنَ الثَّلَاثِ عَلَى صُورَةِ «مَفْعُولٍ»، وَمِنْ غَيْرِ الثَّلَاثِ عَلَى صُورَةِ إِسْمِ الْفَاعِلِ مَعَ فَتْحِ مَا قَبْلَ الْآخِرِ.

சட்டங்கள்:

إِسْمُ الْمَفْعُولِ என்பது செய்பொருளின் செயல் எதன் மீது நிகழ்ந்தது என்பதை அறிவிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாகும்.

அப்பெயர்ச் சொல் மூன்றெழுத்து வினைச் சொல்லில் «مَفْعُولٌ» என்ற தோற்றத்தில் இருக்கும்.

மூன்றெழுத்து அல்லாத வினைச் சொல்லில் கடைசி எழுத்திற்கு முன்னுள்ள எழுத்து فَتْحٌ பெற்று إِسْمُ الْفَاعِلِ (செய்பொருளின் பெயர்) உடைய தோற்றத்தில் இருக்கும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. பாலைக் குடித்தேன்	١. شَرِبْتُ اللَّبْنَ
2. பணியாளனைத் துரத்தினேன்	٢. طَرَدْتُ الْخَادِمَ

3. கதவைத் திறந்தேன்	۳. فَتَحْتُ الْبَابَ
4. ரோஜாப் பூவை நுகர்ந்தேன்	۴. شَمِمْتُ الْوَرْدَ
5. விருந்தாளியை உபசரித்தேன்	۵. أَكْرَمْتُ الضَّيْفَ
6. குற்றவாளியைத் தண்டித்தேன்	۶. عَاقَبْتُ الْمَذْنِبَ
7. அமைதியாக இருப்பதைத் திட்டமிட்டேன்	۷. تَعَمَّدْتُ السُّكُوتَ
8. பேச்சை அழகாக்க தேடினேன்	۸. اسْتَحْسَنْتُ الْكَلَامَ

1. பால் குடிக்கப்பட்டுள்ளது	۱. فَالْبَيْنُ مَشْرُوبٌ
2. பணியாளன் துரத்தப்பட்டுள்ளான்	۲. فَالْحَادِمُ مَطْرُودٌ
3. கதவு திறக்கப்பட்டுள்ளது	۳. فَالْبَابُ مَفْتُوحٌ
4. ரோஜா நுகரப்பட்டுள்ளது	۴. فَالْوَرْدُ مَشْمُومٌ
5. விருந்தாளி உபசரிக்கப்பட்டுள்ளார்	۵. فَالضَّيْفُ مُكْرَمٌ
6. குற்றவாளி தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார்	۶. فَالْمَذْنِبُ مُعَاقَبٌ

7. அமைதியாக இருப்பது திட்டமிடப்பட்டுள்ளது	۷. فَالْسُّكُوتُ مُتَعَمِّدٌ
8. பேச்சு அழகாக்க தேடப்பட்டது	۸. فَالْكَلَامُ مُسْتَحْسَنٌ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

பால்	اللَّبَنِ	குடித்தேன்	شَرِبْتُ
பணியாளன்	الْحَادِمُ	துரத்தினேன்	طَرَدْتُ
கதவு	الْبَابُ	திறந்தேன்	فَتَحْتُ
ரோஜாப் பூ	الْوَرْدُ	நுகர்ந்தேன்	شِمِمْتُ
விருந்தாளி	الضَّيْفُ	உபசரித்தேன்	أَكْرَمْتُ
குற்றவாளி	الْمُذْنِبُ	தண்டித்தேன்	عَاقَبْتُ
அமைதி	السُّكُوتُ	திட்டமிட்டேன்	تَعَمَّمْتُ
பேச்சு	الْكَلَامُ	அழகாக்க தேடினேன்	اسْتَحْسَنْتُ
துரத்தப்பட்டுள்ளான்	مَطْرُودٌ	குடிக்கப்பட்டுள்ளது	مَشْرُوبٌ
நுகரப்பட்டுள்ளது	مَشْمُومٌ	திறக்கப்பட்டுள்ளது	مَفْتُوحٌ
தண்டிக்கப் பட்டுள்ளான்	مُعَاقَبٌ	உபசரிக்கப் பட்டுள்ளான்	مُكْرَمٌ

அழகாக்க தேடப்பட்டது	مُسْتَحْسِنٌ	திட்டமிடப் பட்டுள்ளது	مَتَعَمِدٌ
------------------------	--------------	--------------------------	------------

விளக்கம்:

شَرِبْتُ اللَّبْنَ - "பால் குடித்தேன்" எனும் உதாரணத்தில் குடிக்கும் செயல் பால்மீது நிகழ்ந்துள்ளது. எனவே பால் என்பது اِسْمُ الْمَفْعُولِ -எனும் செயப்படு பொருளின் பெயராக உள்ளது. இவ்வாறு செய்பொருளின் செயல் எதன் மீது நிகழ்கிறதோ அது اِسْمُ الْمَفْعُولِ -ஆகும்.

اِسْمُ الْمَفْعُولِ உயர்திணையாகவும், அஃறிணையாகவும் இருக்கலாம்.

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3,4 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள اِسْمُ الْمَفْعُولِ -ஆகிய மூன்றொழுத்து வினைச் சொற்களின் اِسْمُ الْمَفْعُولِ -கள் مَشْرُوبٌ، مَطْرُودٌ، مَفْتُوحٌ، مَشْمُومٌ என உள்ளன. தோற்றத்தில் உள்ளன.

உ.ம்

مَ - مَ
ش - ف
رُ - ع
وُ - وُ
بُ - لُ

اِسْمُ الْفَاعِلِ -கள் மூன்றொழுத்து அல்லாத வினைச் சொற்களின் اِسْمُ الْفَاعِلِ -கள் தனது اِسْمُ الْفَاعِلِ -ஆன வினைச் சொல்லின் தோற்றத்தில்

-உடைய எழுத்து **ضَمٌّ** செய்யப்பட்ட **م** ஆக மாற்றப்பட்டு கடைசி எழுத்திற்கு முன்னுள்ள எழுத்து **كَسْرٌ (ـ)** செய்யப்பட்டு தனது **مُضَارِعٌ** -ஆன வினைச் சொல்லின் தோற்றத்தில் இருக்கும்.

உ.ம் **يُكْرِمُ** -விலிருந்து **مُكْرِمٌ** என்பதாகும்.

இதே அமைப்பில் கடைசி எழுத்திற்கு முன்னுள்ள எழுத்து **فَتْحٌ (ـ)** செய்யப்பட்டிருந்தால் அது **إِسْمُ الْمَفْعُولِ** -வாக மாறிவிடும்.

உ.ம். **يُكْرِمُ** -விலிருந்து **مُكْرِمٌ** என்பதாகும்.

இவ்வாறு **مُكْرِمٌ** என்பது **مُكْرِمٌ** எனும் **إِسْمُ الْفَاعِلِ** -உடைய தோற்றத்தில் சிறிய வேறுபாட்டுடன் அதாவது கடைசி எழுத்திற்கு முன்னுள்ள எழுத்து **فَتْحٌ** செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது.

இவ்வாறு, 5,6,7,8 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள **تُكْرِمُ**, **تُكْرِمُ**, **تُكْرِمُ** ஆகிய மூன்றெழுத்து அல்லாத வினைச் சொற்களின் **إِسْمُ الْمَفْعُولِ** -கள் **مُكْرِمٌ**, **مُعَاقِبٌ**, **مُتَعَمِّدٌ**, **مُسْتَحْسِنٌ** -கள் கடைசி எழுத்திற்கு முன்னுள்ள எழுத்து **فَتْحٌ (ـ)** செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன.

المُسْتَتْنَى

விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்

(1) الْمُسْتَتْنَى بِإِلَّا

إِلَّا-வின் மூலம் விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்

القواعد:

۱۳۸- يُسَمَّى الْإِسْمُ الَّذِي يَقَعُ بَعْدَ إِلَّا مُسْتَتْنَى، وَيُسَمَّى الْإِسْمُ الَّذِي يَجِيءُ قَبْلَهَا وَيَشْتَمِلُ فِي الْمَعْنَى عَلَى مَا بَعْدَهَا مُسْتَتْنَى مِنْهُ.

۱۳۹- الْمُسْتَتْنَى بِإِلَّا إِسْمٌ يُذَكَّرُ بَعْدَهَا مُحَالَفًا فِي الْحُكْمِ لِمَا قَبْلَهَا.

சட்டங்கள்:

إِلَّا-விற்கு பின்னால் வரும் பெயர்ச் சொல் مُسْتَتْنَى (விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்) எனப்படும். إِلَّا விற்கு முன்னால் வரும் பெயர்ச் சொல் مِنْهُ مُسْتَتْنَى (தன்னிலிருந்து விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்) எனப்படும்.

مِنْهُ مُسْتَتْنَى வும் مِنْهُ مُسْتَتْنَى வும் ஒரே இனமாக இருக்கும்.

مُسْتَتْنَى-வின் அர்த்தம் مِنْهُ مُسْتَتْنَى-வின் அர்த்தத்திற்கு மாறாக வரும்.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. நண்பர்கள் வருகை தந்தார்கள். அலியைத் தவிர	١. حَضَرَ الْأَصْدِقَاءُ إِلَّا عَلِيًّا
2. கணக்குப் பாட கேள்விகளை முடிச்சவிழ்த்தேன் (பதிலளித் தேன்). ஒரு கேள்வியைத் தவிர	٢. حَلَلْتُ مَسَائِلَ الْحِسَابِ إِلَّا مَسْأَلَةً
3. புத்தகத்தைப் படித்தேன். இரு பக்கங்களைத் தவிர	٣. قَرَأْتُ الْكِتَابَ إِلَّا صَفْحَتَيْنِ
4. கோடைக் காலம் முடிந்தது. இரு நாட்களைத் தவிர	٤. انْقَضَى الصَّيْفُ إِلَّا يَوْمَيْنِ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

நண்பர்கள்	الْأَصْدِقَاءُ	வருகை புரிந்தார்	حَضَرَ
முடிச்சவிழ்த்தேன்	حَلَلْتُ	தவிர	إِلَّا
கணக்கு	الْحِسَابُ	கேள்விகள்	مَسَائِلٌ
படித்தேன்	قَرَأْتُ	கேள்வி	مَسْأَلَةً
இரு பக்கங்கள்	صَفْحَتَيْنِ	புத்தகம்	الْكِتَابُ
கோடை காலம்	الصَّيْفُ	முடிந்தது	انْقَضَى
		இரு நாட்கள்	يَوْمَيْنِ

விளக்கம்:

إِلَّا -வின் பொருள் “தவிர” என்பதாகும்.

حَصَرَ الْأَصْدِقَاءِ إِلَّا عَلِيًّا -“நண்பர்கள் வந்தார்கள். அலியைத் தவிர” எனும் உதாரணத்தில் الْأَصْدِقَاءِ என்பதிலிருந்து عَلِيٍّ விலக்கப்பட்டு கூறப்பட்டுள்ளதால் الْأَصْدِقَاءِ என்பது مُسْتَثْنَى مِنْهُ எனும் தன்னிலிருந்து விலக்கப்பட்ட பெயர்ச்சொல்லாக உள்ளது.

إِلَّا -வின் மூலம் عَلِيٍّ -எனும் வார்த்தை விலக்கப்பட்டுள்ளதால் இது مُسْتَثْنَى எனும் விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாக உள்ளது. وَالْأَصْدِقَاءُ மற்றும் عَلِيٍّ ஆகியவை ஒரே இனமாக, அதாவது மனித இனமாக உள்ளன.

إِلَّا -விற்கு முன்னுள்ள வாக்கியமான حَصَرَ الْأَصْدِقَاءِ என்பதில் “நண்பர்கள் வருகை தந்தார்கள்” எனும் உடன்பாடு அர்த்தமும், பின்னுள்ள إِلَّا عَلِيًّا “அலியைத் தவிர” என்பதில் அலி வரவில்லை என எதிர்மறை அர்த்தமும் உள்ளன.

இவ்வாறுதான் மீதமுள்ள உதாரணங்களும் உள்ளன.

حُكْمُ الْمُسْتَثْنَى بِالْأَلَاءِ

الْأَلَاءِ -வின் மூலம் விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லின் சட்டம்
القواعد:

١٤٠- إِذَا كَانَ الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ مَذْكَورًا وَكَانَ الْكَلَامُ مُثَبَّتًا وَجَبَ نَصْبُ الْمُسْتَثْنَى بِالْأَلَاءِ.

١٤١- إِذَا كَانَ الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ مَذْكَورًا وَكَانَ الْكَلَامُ مَنْفِيًّا، جَازَى فِي الْمُسْتَثْنَى بِالْأَلَاءِ أَنْ يَنْصَبَ عَلَى الْإِسْتِثْنَاءِ، وَأَنْ يَتَّبَعَ الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ فِي إِعْرَابِهِ.

١٤٢- إِذَا كَانَ الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ مَحْذُوفًا، أُعْرِبَ الْمُسْتَثْنَى عَلَى حَسَبِ مَا يَقْتَضِيهِ مَوْضِعُهُ فِي التَّرْكِيبِ كَمَا لَوْ كَانَتْ إِلَّا غَيْرَ مَوْجُودَةٍ.

சட்டங்கள்:

(الْأَلَاءِ -விற்கு முன்னால்) الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ கூறப்பட்டு மேலும் உடன்பாடு வாக்கியமாகவும் இருந்தால், الْأَلَاءِ -வின் மூலம் (விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லான) مُسْتَثْنَى -விற்கு نَصْبٌ செய்வது அவசியமாகும்.

கூறப்படும் எதிர்மறை வாக்கியமாகவும் இருந்தால், مُسْتَثْنَى -வின் அடையாளக் குறியீடு مُسْتَثْنَى مِنْهُ -விற்கு نَصْبٌ செய்யப்படும். مُسْتَثْنَاءٌ -வின் அடையாளக் குறியீடு مُسْتَثْنَى مِنْهُ -வின் அடையாளக் குறியீடை பின் தொடர்ந்து வருதலும் கூடும். அதாவது இரண்டிற்கும் ஒரே اِعْرَابٌ வரும்.

مُسْتَثْنَى مِنْهُ போக்கப்பட்டிருந்தால் مُسْتَثْنَى என்பது வாக்கியத்தின் இடத்திற்கேற்ப اِعْرَابٌ உடைய அடையாளக் குறியீடு

கொடுக்கப்படும். (அதாவது வாக்கியத்தில்) **إِلَّا** இல்லாமலிருந்தால் எந்த **إِعْرَابٌ** வருமோ அந்த **إِعْرَابٌ** உடைய அடையாளக் குறியீடு கொடுக்கப்படும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. மரங்கள் கனி கொடுத்தன. ஒரு மரத்தைத் தவிர	١. أَثْمَرَتِ الْأَشْجَارُ إِلَّا شَجْرَةً
2. புறாக்கள் பறந்தன. ஒன்றைத் தவிர	٢. طَارَ الْحَمَامُ إِلَّا وَاحِدَةً
3. படை வீரர்கள் விரண்டோடினார்கள். தளபதியைத் தவிர	٣. فَرَّ الْجُنُودُ إِلَّا الْقَائِدَ
4. மலர்கள் மலரவில்லை. ஊதாப்பூவைத் தவிர	٤. لَمْ تَتَفَتَّحْ الْأَزْهَارُ إِلَّا الْبِنْفَسَجَ (أَوْ الْبِنْفَسَجُ)
5. குளித்தவர்கள் பிழைக்கவில்லை. அஹ்மதைத் தவிர	٥. لَمْ يَنْجُ الْمُسْتَحِمُّونَ إِلَّا أَحْمَدَ (أَوْ أَحْمَدُ)
6. வந்தவர்களுக்கு ஸலாம் கூறவில்லை. முந்தியவருக்கு தவிர	٦. مَا سَلَّمْتُ عَلَى الْقَادِمِينَ إِلَّا الْأَوَّلَ (أَوْ الْأَوَّلِ)
7. உபதேசம் செய்யமாட்டார்கள். நல்லோர்களைத் தவிர	٧. لَا يُسَدِّي النَّصِيحَةَ إِلَّا الْمَخْلُصُونَ
8. நான் நட்பு வைக்கவில்லை. நல்லோர்களுடனே தவிர	٨. مَا صَاحَبْتُ إِلَّا الْأَخْيَارَ

<p>9. குடும்பக் கிளைகள் உயர் வடையாது. நற்குணங்களைக் கொண்டே தவிர</p>	<p>9. لَا تَسُودُ الشُّعُوبُ إِلَّا بِالْأَخْلَاقِ</p>
---	--

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

மரங்கள்	الْأَشْجَارُ	கனி கொடுத்தது	أَثْمَرَتْ
மரம்	شَجَرَةً	தவிர	إِلَّا
புறாக்கள்	الْحَمَامُ	பறந்தது	طَارَ
விரண்டோடினான்	فَرَّ	ஒன்று	وَاحِدَةً
தளபதி	الْقَائِدُ	படை வீரர்கள்	الْجُنُودُ
ஊதாப் பூ	الْبَيْفَسُجُ	மலரவில்லை	لَمْ تَتَفَتَّحْ
குளிப்பவர்கள்	الْمُسْتَحْمُونَ	பிழைக்கவில்லை	لَمْ يَنْجُ
வருபவர்கள்	الْقَادِمُونَ	நான் ஸலாம் கூறவில்லை	مَا سَلَّمْتُ
கொடுக்கமாட்டார்	لَا يُسَدِي	முந்தியவர்	الْأَوَّلُ
நான் நட்பு கொள்ளவில்லை	مَا صَاحَبْتُ	உபதேசம்	النَّصِيحَةَ
உயர்வடையாது	لَا تَسُودُ	நல்லோர்கள்	الْأَخْيَارُ
நற்குணங்கள்	الْأَخْلَاقُ	குடும்பக் கிளைகள்	الشُّعُوبُ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் **إِلَّا**-விற்கு முன்னுள்ள **مُسْتَتْنَى مِنْهُ** கூறப்படும் வாக்கியம் என்பது உடன்பாடாகவும் உள்ளதால் **إِلَّا** -விற்கு பின்னுள்ள **مُسْتَتْنَى** -என்பது **نَصْبٌ** செய்யப்பட்டுள்ளது.

4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் **مُسْتَتْنَى مِنْهُ** கூறப்படும் வாக்கியம் என்பது எதிர்மறையாகவும் உள்ளது. எனவே **مُسْتَتْنَى** என்பது ஒரு முறை **نَصْبٌ** செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. மறுமுறை **مُسْتَتْنَى مِنْهُ** -உடைய அடையாளக் குறியீடைப் பெற்று வந்துள்ளது.

அதாவது, **الْأَزْهَارُ** -வில் உள்ள **رَفْعٌ** என்பது **الْبَنَفْسُخُ** -விலும் **الْمُسْتَحِمْوَنَ** -வில் உள்ள **رَفْعٌ** என்பது **أَحْمَدُ** -விலும் **الْقَادِمِينَ** -வில் உள்ள **جَرٌّ** என்பது **الْأَوَّلِ** -விலும் வந்துள்ளன.

7,8,9 ஆகிய உதாரணங்களில் **مُسْتَتْنَى مِنْهُ** போக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் பூர்வீகம்

لَا يُسَدِي التَّصِيحَةَ أَحَدٌ إِلَّا الْمُخْلِصُونَ
مَا صَاحَبْتُ أَحَدًا إِلَّا الْأَخْيَارَ
لَا تَسُودُ الشُّعُوبُ بِأَحَدٍ إِلَّا بِالْأَخْلَاقِ

என்பதாகும்.

இவ்வுதாரணங்களில் **إِلَّا** -என்பது இல்லாமலிருந்தால் எப்படியோ

அதுபோல مُسْتَتْنِي என்பது வாக்கியத்தின் இடத்திற்கேற்ப اِعْرَابُ உடைய அடையாளக் குறியீடு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கடைசி மூன்று உதாரணங்களில், முதல் உதாரணத்தில் உள்ள رَفَعُ -வும் رَفْعٌ உள்ளதால் -ஆக فَاعِلٌ என்பது مُسْتَتْنِي எனும் اَلْمُخْلِصُونَ இரண்டாவது உதாரணத்தில் உள்ள اَلْاِخْيَارَ -என்பது مَفْعُولٌ -ஆக உள்ளதால் نَصْبٌ -வும்,

மூன்றாவது உதாரணத்தில் اَلْاِخْلَاقُ என்பது ب -வின் மூலம் جَرٌّ -வும் பெற்றுள்ளது.

الْمُسْتَثْنَى بِغَيْرِ وَسْوَى

غَيْرٌ மற்றும் சோய் -வின் மூலம் விலக்கப்பட்ட
பெயர்ச் சொல்

القواعد:

١٤٣- يُسْتَثْنَى بِغَيْرِ وَسْوَى فَيَجْرُ الْإِسْمُ الَّذِي بَعْدَهُمَا بِالْإِضَافَةِ، وَيَتَّبْتُ لَهُمَا مِنْ أَنْوَاعِ الْإِعْرَابِ مَا ثَبَتَ لِلِاسْمِ الَّذِي بَعْدَ الْإِلَّا.

சட்டங்கள்:

غَيْرٌ மற்றும் சோய் -வின் மூலம் பெயர்ச்சொல் விலக்கப்படும் அவ்வாறு விலக்கப்படும் பெயர்ச் சொல் غَيْرٌ மற்றும் சோய் -விற்குப் பிறகு إِضَافَةً (இணைத்தல்) மூலம் جَرٌ செய்யப்படும்.

إِلَّا -விற்குப் பின்னுள்ள (مُسْتَثْنَى) எனும் பெயர்ச் சொல்லுக்கு வந்துள்ள اِعْرَابٌ உடைய அடையாளக் குறியீடுகள் غَيْرٌ மற்றும் சோய் -விற்கு வரும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. விளக்குகள் எரிந்தன. ஒன்றைத் தவிர	١. اتَّقَدَتِ الْمَصَابِيحُ غَيْرَ وَاحِدٍ
2. வருபவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினேன். சாத்விற்குத் தவிர	٢. سَلَّمْتُ عَلَى الْقَادِمِينَ غَيْرِ سَعِيدٍ

3. நலம் விசாரிப்பவர் யாரும் நோயாளியை நலம் விசாரிக்கவில்லை. மருத்துவரைத் தவிர	۳. مَا عَادَ الْمَرِيضَ عَائِدٌ غَيْرِ الطَّيِّبِ (أَوْ غَيْرِ الطَّيِّبِ)
4. ஒருவருடைய கையையும் முத்தமிடவில்லை. என் தந்தையைத் தவிர	۴. مَا قَبَّلْتُ يَدَ أَحَدٍ غَيْرِ وَالِدِي (أَوْ غَيْرِ وَالِدِي)
5. புகழை பெற மாட்டார்கள். செயல்படுவார்களைத் தவிர	۵. لَا يَنَالُ الْمَجْدَ غَيْرُ الْعَامِلِينَ
6. ஓநாய் வேட்டையாடவில்லை. ஆட்டைத் தவிர	۶. لَمْ يَفْتَرِسِ الذَّبُّ غَيْرَ سَاءَةٍ
7. அல்லாஹ் அல்லாதவற்றின் மீது நம்பிக்கை வைக்காதே	۷. لَا تَعْتَمِدْ عَلَى غَيْرِ اللَّهِ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

விளக்குகள்	الْمَصَابِيحُ	எரிந்தது	اتَّقَدَتْ
ஒன்று	وَاحِدٌ	தவிர	غَيْرٌ
வருபவர்கள்	الْقَادِمُونَ	ஸலாம் கூறினேன்	سَلَّمْتُ عَلَى
நலம் விசாரிக்கவில்லை	مَا عَادَ	சாது	سَعِيدٌ
நலம் விசாரிப்பவர்	عَائِدٌ	நோயாளி	الْمَرِيضُ
நான் முத்தமிடவில்லை	مَا قَبَّلْتُ	மருத்துவர்	الطَّيِّبُ

ஒருவர்	أَحَدٌ	கை	يَدٌ
பெறமாட்டார்	لَا يَنَالُ	என் தந்தை	وَالِدِي
செயல்படுபவர்கள்	الْعَامِلُونَ	புகழ்	الْمَجْدُ
ஓநாய்	الذَّبُّ	வேட்டையாட வில்லை	لَمْ يَفْتَرِسْ
நம்பிக்கை வைக்காதே			لَا تَعْتَمِدْ عَلَيَّ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1.2 ஆகிய உதாரணங்களில் غَيْرٌ -விற்கு பின்னுள்ள وَاحِدٌ மற்றும் سَعِيدٌ ஆகியவை غَيْرٌ -வின் மூலம் விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாகும். மேலும் அவ்விரண்டும் جُرٌّ -வுடன் இணைக்கப்பட்டு مَصَافٌ إِلَيْهِ ஆக உள்ளதால் جُرٌّ செய்யப்பட்டுள்ளன.

إِلَّا -விற்கு முன்னுள்ள مُسْتَتْنِي مِنْهُ என்பது கூறப்பட்டதாகவும் உடன்பாடு வாக்கியமாகவும் இருந்தால் إِلَّا -விற்கு பின்னுள்ள مُسْتَتْنِي -விற்கு نَصْبٌ செய்யப்படும். இவ்வாறு غَيْرٌ -விற்கு முன்னுள்ள مُسْتَتْنِي مِنْهُ என்பது கூறப்பட்டதாகவும் உடன்பாடு வாக்கியமாகவும் இருந்தால் غَيْرٌ -விற்கு إِلَّا -விற்கு பின்னுள்ள مُسْتَتْنِي -வின் إِعْرَابٌ ஆன نَصْبٌ செய்யப்படும். எனவே முதல் இரு உதாரணங்களில் غَيْرٌ -விற்கு نَصْبٌ செய்யப்பட்டுள்ளது.

إِلَّا -விற்கு முன்னுள்ள مُسْتَنْى مِنْهُ கூறப்பட்டதாகவும், எதிர்மறை வாக்கியமாகவும் இருந்தால் إِلَّا -விற்கு பின்னுள்ள مُسْتَنْى -விற்கு செய்யப்படும். அல்லது إِلَّا -விற்கு முன்னுள்ள مُسْتَنْى مِنْهُ உடைய اِعْرَابُ கொடுக்கப்படும். இவ்வாறு غَيْرُ -விற்கு முன்னுள்ள مُسْتَنْى مِنْهُ கூறப்பட்டதாகவும், எதிர்மறை வாக்கியமாகவும் இருந்தால் غَيْرُ -என்பது إِلَّا -விற்கு பின்னுள்ள مُسْتَنْى -உடைய اِعْرَابُ -ஆன نَصْبُ செய்யப்படும். அல்லது إِلَّا -விற்கு முன்னுள்ள مُسْتَنْى مِنْهُ -உடைய اِعْرَابُ செய்யப்படும்.

எனவே, 3,4 ஆகிய உதாரணங்களில் غَيْرُ -விற்கு ஒரு முறை نَصْبُ -வும் மறுமுறை அதற்கு முன்னுள்ள مُسْتَنْى مِنْهُ -உடைய اِعْرَابُ -வும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

إِلَّا -விற்கு முன்னுள்ள مُسْتَنْى مِنْهُ போக்கப்பட்டிருந்தால் إِلَّا -விற்கு பின்னுள்ள مُسْتَنْى வாக்கியத்தின் இடத்திற்கேற்ப اِعْرَابُ செய்யப்படும். ஆனால் இவ்வாறு غَيْرُ -விற்கு முன்னுள்ள مُسْتَنْى مِنْهُ போக்கப்பட்டிருந்தால் غَيْرُ என்பது إِلَّا -விற்கு பின்னுள்ள مُسْتَنْى போன்று வாக்கியத்தின் இடத்திற்கேற்ப اِعْرَابُ செய்யப்படும். எனவே 5,6,7 ஆகிய உதாரணங்களில் غَيْرُ -என்பது இடத்திற்கேற்ப اِعْرَابُ செய்யப்பட்டுள்ளது.

مُسْتَنْى مِنْهُ -போக்கப்பட்டுள்ள மூன்றாவது மூன்று உதாரணங்களின் பூர்வீகம்.

لَا يَنَالُ الْمَجْدَ «أَحَدًا» غَيْرُ الْعَامِلِينَ

لَمْ يَفْتَرِسِ الذُّبُّ «أَحَدًا» غَيْرَ شَاةٍ

لَا تَعْتَمِدْ عَلَى «أَحَدٍ» عَلَى غَيْرِ اللَّهِ

என்பதாகும்.

இவற்றிலுள்ள முதல் உதாரணத்தில் **غَيْرٌ** என்பது **فَاعِلٌ** -ஆக உள்ளதால் **رَفْعٌ** -வும்,

இரண்டாவது உதாரணத்தில் **مَفْعُولٌ** -ஆக உள்ளதால் **نَصْبٌ** -வும்,

மூன்றாவது உதாரணத்தில் **جَرٌّ** செய்யும் இடைச் சொல்லுக்குப் பின்னால் வருவதினால் **جَرٌّ** -வும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

غَيْرٌ -உடைய சட்டம்தான் **سَوَى** -விற்கும் வரும். ஆனாலும் **سَوَى** -உடைய அடையாளக் குறியீடு வெளியே காணப்படாது.

الْمُسْتَتْنِي بِخَلَا وَعَدَا وَحَاشَا

خَلَا மற்றும் عَدَا மற்றும் حَاشَا ஆகியவற்றின் மூலம்
விலக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்

القواعد:

١٤٤- يُسْتَتْنِي بِخَلَا. وَعَدَا. وَحَاشَا فَيُنْصَبُ الْإِسْمُ بَعْدَهَا مَفْعُولًا بِهِ عَلَى أَنَّهَا أَفْعَالٌ، أَوْ يُجْرَى عَلَى أَنَّهَا أَحْرَفٌ جَرٌّ، فَإِنْ سَبَقَتْ "مَا" خَلَا أَوْ عَدَا وَجَبَ التَّنْصِبُ.

சட்டங்கள்:

خَلَا மற்றும் عَدَا மற்றும் حَاشَا ஆகியவற்றின் மூலம் பெயர்ச் சொல் விலக்கப்படும். இவை فَعْلٌ (வினைச் சொற்)களாகவும் حَرْفٌ (இடைச் சொற்)களாகவும் கருதப்படும்.

(خَلَا، عَدَا، حَاشَا) ஆகியவை வினைச் சொற்கள் எனும் பிரகாரம் அவற்றுக்குப் பின்னுள்ள مَفْعُولٌ بِهِ (செயப்படு பொருள்) ஆன பெயர்ச் சொல் (مُسْتَتْنِي) விற்கு نَصْبٌ செய்யப்படும்.

அல்லது, அவை جَرٌّ செய்யும் இடைச் சொற்கள் எனும் பிரகாரம் (பெயர்ச் சொல்லுக்கு) جَرٌّ செய்யப்படும்.

خَلَا அல்லது عَدَا -விற்கு முன் مَا வந்தால் (பெயர்ச் சொல்லுக்கு) نَصْبٌ செய்வது அவசியமாகும்.

(حَاشَا -விற்கு முன் مَا வராது).

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. பூக்களைப் பறித்தேன். ரோஜாப் பூவைத் தவிர	١. قَطَفْتُ الْأَزْهَارَ خَلَا الْوَرْدَ (أَوْ الْوَرْدِ)
2. வீட்டு அறைகளில் நுழைந்தேன். படுக்கை அறையைத் தவிர	٢. دَخَلْتُ عُرْفَ الْبَيْتِ خَلَا عُرْفَةَ التَّوْمِ (أَوْ عُرْفَةَ التَّوْمِ)
3. பட்டணத்தின் பள்ளிவாசல் களை நேரில் சென்று பார்த்தேன். ஒன்றைத் தவிர	٣. زُرْتُ مَسَاجِدَ الْمَدِينَةِ خَلَا وَاحِدًا (أَوْ وَاحِدِ)
4. கறிக்கடைக்காரர் ஆடுகளை அறுத்தார். ஓர் ஆட்டைத் தவிர	٤. ذَبَحَ الْجَزَّارُ الْعَنَمَ خَلَا شَاةً (أَوْ شَاةٍ)
5. பூக்களைப் பறித்தேன். ரோஜாப் பூவைத் தவிர	٥. قَطَفْتُ الْأَزْهَارَ مَا خَلَا الْوَرْدَ
6. வீட்டு அறைகளில் நுழைந்தேன். படுக்கை அறையைத் தவிர	٦. دَخَلْتُ عُرْفَ الْبَيْتِ مَا خَلَا عُرْفَةَ التَّوْمِ
7. பட்டணத்தின் பள்ளிவாசல் களை நேரில் சென்று பார்த்தேன். ஒன்றைத் தவிர	٧. زُرْتُ مَسَاجِدَ الْمَدِينَةِ مَا خَلَا وَاحِدًا
8. கறிக்கடைக்காரர் ஆடுகளை அறுத்தார். ஓர் ஆட்டைத் தவிர	٨. ذَبَحَ الْجَزَّارُ الْعَنَمَ مَا خَلَا شَاةً

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

பூக்கள்	الْأَزْهَارُ	பறித்தேன்	قَطَفْتُ
ரோஜாப் பூ	الْوَرْدُ	தவிர / தவிர்த்தது	خَلَا
அறைகள்	عُرْفٌ	நுழைந்தேன்	دَخَلْتُ
அறை	عُرْفَةٌ	வீடு	الْبَيْتِ
நேரில் சென்று பார்த்தேன்	رُزْتُ	தூக்கம்	النَّوْمُ
நகரம்	الْمَدِينَةُ	பள்ளிவாசல்கள்	مَسَاجِدُ
அறுத்தார்	ذَبَحَ	ஒன்று	وَاحِدٌ
ஆடுகள்	الْغَنَمُ	கறிக்கடைக்காரர்	الْجَزَّارُ
		ஆடு	شَاةٌ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3,4 ஆகிய உதாரணங்களில் خَلَا -வின் மூலம் விலக்கப்பட்ட مُسْتَثْنَى எனும் பெயர்ச் சொற்கள் خَلَا -விற்குப் பின்னால் ஒரு முறை نَصْبٌ செய்யப்பட்டும் மறுமுறை جَرٌّ செய்யப்பட்டும் உள்ளன. காரணம், خَلَا -என்பது சென்ற கால வினைச் சொல்லாக கருதும்பொழுது பின்வரும் مُسْتَثْنَى என்பது مَفْعُولٌ (செயப்படு பொருள்) ஆக இருப்பதால் نَصْبٌ செய்யப்பட்டுள்ளது.

خَلَا -என்பது جَرَّ செய்யும் இடைச் சொல்லாக கருதும்பொழுது
جَرَّ என்பது مُسْتَثْنَى செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 5,6,7,8 ஆகிய உதாரணங்களில் خَلَا -விற்கு முன்பு
مَا -வந்துள்ளது.

مَا خَلَا -என்பது சென்ற கால வினைச் சொல்லாகும்.

எனவே, அதற்குப் பின்னுள்ள مُسْتَثْنَى என்பது مَفْعُولٌ -ஆக
இருப்பதால் نَصْبٌ செய்யப்பட்டுள்ளது.

خَلَا, حَاشَا மற்றும் عَدَا ஆகிய மூன்றுக்கும் ஒரே சட்டம்தான்.
என்றாலும், حَاشَا -விற்கு முன் مَا வராது.

الْإِعْرَابُ

வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம்

1. திருடர்கள் தப்பி ஓடினர். ஒருவரைத் தவிர

۱. فَرَّ اللَّصُوفُ إِلَّا وَاحِدًا

فَرَّ -ஆக உள்ள சென்ற கால வினைச் சொல்லாகும்.
مَبْنِيٌّ மீது فَتَحٌ -

فَاعِلٌ (செய்பொருள்) رَفَعٌ மூலம் صَمَّةٌ - اللَّصُوفُ
ஆகும்.

حَرْفٌ اسْتِثْنَاءٍ (விலக்குதலுக்குரிய
இடைச் சொல்) مَبْنِيٌّ மீது سَكُونٌ - إِلَّا
ஆகும்.

3. வேலையாட்கள் வேலை செய் தார்கள். தச்சர்களைத் தவிர	۳. اِسْتَعْلَ الصُّنَاعُ سِوَى التَّجَارِیْنَ
4. கோழிகளை அறுத்தோம். ஒன்றைத் தவிர	۴. ذَبَحْنَا الدَّجَاجَ خِلاَ وَاحِدَةً

أَلْحَالُ

நிலை அறிவிக்கும் சொல்

القواعد:

١٤٥- أَلْحَالُ إِسْمٌ مَنْصُوبٌ يُبَيِّنُ هَيْئَةَ الْفَاعِلِ أَوْ الْمَفْعُولِ بِهِ حِينَ وَقُوعِ الْفِعْلِ، وَيُسَمَّى كُلُّ مَنْ الْفَاعِلِ أَوْ الْمَفْعُولِ بِهِ صَاحِبَ الْحَالِ.

சட்டங்கள்:

الحال என்பது செயல் நிகழும் பொழுது செய்பொருள் அல்லது செயப்படு பொருள் ஆகியவற்றின் நிலையை அறிவிக்கும் نَصْبُ செய்யப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாகும்.

ஒவ்வொரு செய்பொருளும், அல்லது செயப்படு பொருளும் لِصَاحِبِ الْحَالِ (நிலை உடையது) என கூறப்படும்.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. படை, வெற்றி பெற்ற நிலையில் திரும்பியது	١. عَادَ الْجَيْشُ ظَافِرًا
2. அநீதமிழைக்கப்பட்டவன் அழுத நிலையில் வந்தான்	٢. أَقْبَلَ الْمَظْلُومُ بَاكِئًا
3. தண்ணீர், தூய்மையான நிலையில் ஓடியது	٣. جَرَى الْمَاءُ صَافِيًا

4. அடித்து சுத்தப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் உள்ள பஞ்சை விற்றேன்	٤. بَعْتُ الْقُطْنَ مَحْلُوجًا
5. கலங்கிய நிலையில் உள்ள தண்ணீரை குடிக்காதே	٥. لَا تَشْرَبِ الْمَاءَ كَدِرًا
6. கிழிக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ள ஆடையை அணியாதே	٦. لَا تَلْبَسِ الثَّوْبَ مُمَرَّقًا

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

படை	الْجَيْشُ	திரும்பியது	عَادَ
வந்தான்	أَقْبَلَ	வெற்றியாளன்	ظَفِيرًا
அழுபவன்	بَاكٍ	அநீதமிழைக்கப் பட்டவன்	الْمَظْلُومُ
தண்ணீர்	الْمَاءُ	ஓடியது	جَرَى
விற்றேன்	بَعْتُ	தூய்மையானது	صَافٍ
அடித்து சுத்தப்படுத்தப்பட்டது	مَحْلُوجٌ	பஞ்சு	الْقُطْنُ
கலங்கியது	كَدِرًا	குடிக்காதே	لَا تَشْرَبُ
ஆடை	الثَّوْبُ	அணியாதே	لَا تَلْبَسُ
		கிழிக்கப்பட்டுள்ளது	مُمَرَّقًا

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள
حَالٌ (நிலை) செய்யப்பட்ட نَصْبٌ ஆகிய ظَافِرًا، بَآكِيًا، صَافِيًا
அறிவிக்கும் சொற்கள் தனக்கு முன்னுள்ள செய்பொருள்களான
أَحْيَى، الْمَلْظُومُ، الْمَاءُ ஆகியவற்றின் நிலைகளை அறிவிக்கின்றன.

உ.ம் عَادَ الْجَيْشُ ظَافِرًا படை வெற்றி பெற்ற நிலையில் திரும்பியது.

இதில்، عَادَ الْجَيْشُ (படை) உடைய
நிலையை அதாவது படை, வெற்றி பெற்ற நிலையில் திரும்பியது
என அறிவித்துள்ளது. صَاحِبُ الْحَالِ (நிலை உடையது)
ஆகும்.

4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள مَحْلُوجًا، كَدِرًا، مُمَرَّقًا ஆகிய
حَالٌ -கள் தனக்கு முன்னுள்ள مَفْعُولٌ (செயப்படு
பொருள்)களான التَّوْبَ، الْمَاءَ، الْقُطْنَ ஆகியவற்றின் நிலைகளை
அறிவிக்கின்றன.

உ.ம்

بِعْتُ الْقُطْنَ مَحْلُوجًا -அடித்து சுத்தப்படுத்தப்பட்ட பஞ்சை விற்கேன்.

இதில்، بِعْتُ الْقُطْنَ (பஞ்சு) உடைய நிலையை
அதாவது அடித்து சுத்தப்படுத்தப்பட்ட பஞ்சு என அறிவித்துள்ளது.
صَاحِبُ الْحَالِ (நிலை உடையது) ஆகும்.

أنواع الحَالِ

حَالٌ - உடைய வகைகள்

القواعد:

١٤٦- تَجِيءُ الحَالُ إِسْمًا مُفْرَدًا، وَجُمْلَةً إِسْمِيَّةً، وَجُمْلَةً فِعْلِيَّةً، وَظَرْفًا، وَجَارًا
وَمَجْرُورًا.

١٤٧- إِذَا وَقَعَتِ الحَالُ جُمْلَةً فَلَا بُدَّ لَهَا مِنْ رَابِطٍ يَرِبُطُهَا بِصَاحِبِ الحَالِ، وَهُوَ
إِمَّا الوَاوُ فَقَطْ، وَإِمَّا الضَّمِيرُ فَقَطْ، وَإِمَّا هُمَا مَعًا.

சட்டங்கள்:

الحَالُ -என்பது ஒருமை பெயர்ச் சொல்லாகவும், பெயர்ச்சொல்
வாக்கியமாகவும்,

ظَرْفٌ (கால / இடச் சூழல்) ஆகவும், جَرٌّ செய்யும் இடைச் சொல்
மற்றும் جَرٌّ செய்யப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாகவும் வரும்.

الحَالُ -என்பது வாக்கியமாக இருந்தால் அதில் (தனக்கு முன்னுள்ள)
صَاحِبُ الحَالِ (நிலை உள்ளது)-வை தொடர்பு படுத்தும் ஒரு தொடர்பு
இருப்பது அவசியமாகும். அத்தொடர்பு என்பது و -ஆக மட்டும்
இருக்கலாம். الضَّمِيرُ -ஆக மட்டும் இருக்கலாம். அல்லது இரண்டும்
சேர்ந்தும் இருக்கலாம்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثِلَةُ:

1. தளபதி, வெற்றி பெறப்பட்ட நிலையில் திரும்பினார்	١. رَجَعَ الْقَائِدُ مَنْصُورًا
2. கொந்தளித்த நிலையில் உள்ள கடலில் பயணம் செய்தோம்	٢. رَكِبْنَا الْبَحْرَ هَائِبًا
3. சூடான நிலையில் உள்ள உணவைச் சாப்பிடாதீர்கள்	٣. لَا تَأْكُلُوا الطَّعَامَ حَارًّا
4. விருந்தளிப்பவர் இல்லாத நிலையில் விருந்தாளிகள் வருகை தந்தனர்	٤. حَضَرَ الضُّيُوفُ وَالْمُضِيفُ غَائِبٌ
5. படை வீரர்கள் அவர்களின் வாட்கள் தொங்கவிடப்பட்ட நிலையில் வரிசையாக நின்றனர்.	٥. اصْطَقَّتِ الْجُنُودُ سِيُوفَهُمْ مَشْهُورَةً
6. பழத்தை அது காயாக இருக்கும் நிலையில் சாப்பிடாதே.	٦. لَا تَأْكُلُوا الْفَاكِهَةَ وَهِيَ فِجَّةٌ
7. அனைத்து நண்பர்களும் வந்திருக்கும் நிலையில் உன் சகோதரன் வரவில்லை.	٧. غَابَ أَخُوكَ وَقَدْ حَضَرَ جَمِيعَ الْأَصْدِقَاءِ
8. குற்றவாளி சென்றான். அவனை படை வீரர்கள் பாதுகாக்கும் நிலையில்	٨. ذَهَبَ الْجَانِي تَحْرُسُهُ الْجُنُودُ
9. மலர்கள் மலராத நிலையில் சிறுவர்கள் அதனைப் பறித்தனர்.	٩. قَطَفَ الْأَوْلَادُ الْأَزْهَارَ وَمَا تَتَفَتَّحُ

10. தோட்டத்தின் நடுவில் உள்ள நிலையில் ரோஜாப் பூ என்னை மகிழ்வித்தது	١٠. رَاقِيِي الْوَرْدُ وَسَطَ الْبُسْتَانِ
11. மிம்பர் (படி)க்கு மேல் உள்ள நிலையில் பேச்சாளரைப் பார்த்தேன்	١١. أَبْصَرْتُ الْخَطِيبَ فَوْقَ الْمِنْبَرِ
12. பூரணச் சந்திரன் மேகத்திற்கு மத்தியில் உள்ள நிலையில் உதயமானது	١٢. طَلَعَ الْبَدْرُ بَيْنَ السَّحَابِ
13. கூண்டில் உள்ள நிலையில் பறவை வேதனை அடைந்தது	١٣. تَأَلَّمَ الطَّائِرُ فِي الْقَفْصِ
14. அத்திப் பழக் கூடையை குறைந்த விலையில் உள்ள நிலையில் வாங்கினேன்	١٤. اشْتَرَيْتُ السَّلَّةَ مِنَ التَّيْنِ بِثَمَنِ قَلِيلٍ
15. பழத்தை விறறேன். அது அதன் மரத்தில் இருக்கும் நிலையில்	١٥. بَعْتُ التَّمْرَ عَلَى شَجَرِهِ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

தளபதி	أَلْفَائِدُ	திரும்பினார்	رَجَعَ
பயணம் செய்தோம்	رَكِبْنَا	வெற்றி பெறப்பட்டவர்	مَنْصُورٌ
கொந்தளிக்கக் கூடியது	هَائِجٌ	கடல்	الْبَحْرُ
உணவு	الطَّعَامُ	சாப்பிடாதீர்கள்	لَا تَأْكُلُوا

வருகை தந்தார்	حَضَرَ	சூடானது	حَارٌّ
விருந்தளிப்பவர்	أَمْضِيْفٌ	விருந்தாளிகள்	الضُّيُوفُ
வரிசையாக நின்றது	إِصْطَفَتْ	வராமலிருப்பவர்	غَائِبٌ
அவர்களின் வாட்கள்	سُيُوفُهُمْ	படை வீரர்கள்	الْجُنُودُ
பழம்	الْفَاكِهَةُ	தொங்க விடப்பட்டது	مَشْهُورَةٌ
காய்	فِجَّةٌ	அது	هِيَ
உன் சகோதரன்	أَخُوكَ	வரவில்லை	غَابَ
வந்தார்	حَضَرَ	நிச்சயமாக	قَدْ
நண்பர்கள்	الْأَصْدِقَاءُ	அனைவரும்	جَمِيعٌ
குற்றவாளி	الْجَانِي	சென்றான்	ذَهَبَ
படை வீரர்கள்	الْجُنُودُ	அவனைப் பாதுகாக்கிறார்கள்	تَحْرُسُهُ
பூக்கள்	الْأَزْهَارُ	பறித்தான்	قَطَفَ
என்னை மகிழ்வித்தது	رَاقِي	இன்னும் மலரவில்லை	لَمَّا تَفَتَّحَتْ
நடு	وَسَطٌ	ரோஜாப் பூ	الْوَرْدُ
பார்த்தேன்	أَبْصَرْتُ	தோட்டம்	الْبُسْتَانُ

மேல்	فَوْقَ	பேச்சாளர்	الْحَاطِبُ
உதயமானது	طَلَعَ	படிக்கட்டு	الْمِنْبَرُ
மத்தியில்	بَيْنَ	பூரணச் சந்திரன்	الْبَدْرُ
வேதனை அடைந்தது	تَأَلَّمَ	மேகம்	السَّحَابُ
கூண்டு	الْفَقْصُ	பறவை	الطَّائِرُ
கூடை	السَّلَّةُ	வாங்கினேன்	اِشْتَرَيْتُ
குறைந்த விலை	ثَمَنٌ قَلِيلٌ	அத்திப் பழம்	الَّتِينُ
பழம்	الْأَثْمَرُ	விற்றேன்	بِعْتُ
		மரம்	شَجَرٌ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாணங்களில் **حَالٌ** -ஆக உள்ள **حَارًّا** **مَنْصُورًا** **هَائِجًا**, **حَارًّا** ஆகியவை ஒருமைப் பெயர்ச் சொற்களாக உள்ளன.

4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் **حَالٌ** என்பது பெயர்ச்சொல் வாக்கியமாக உள்ளது.

وَالْمُضِيْفُ غَائِبٌ எனும் **حَالٌ** பெயர்ச் சொல் வாக்கியமாகவும் மேலும் தனக்கு முன்னுள்ள **الْحَالِ** ஆன **الضُّيُوفُ** -வுடன் தொடர்புள்ள

அதாவது **الضُّيُوفُ** உடைய நிலையை அறிவிக்கக்கூடிய **و** -வுடன் வந்துள்ளது.

هُمْ எனும் தொடர்புள்ள **الْجُنُودُ** -வுடன் **حَالٌ** -வில் **سَيُوفُهُمْ مَشْهُورَةٌ** எனும் **ضَمِيرٌ** உள்ளது.

و மற்றும் **الْفَاكِهَةَ** -வுடன் தொடர்புள்ள **حَالٌ** -வில் **وَهِيَ فِجَّةٌ** எனும் **ضَمِيرٌ** ஆகியவை சேர்ந்துள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட 7,8,9 ஆகிய உதாரணங்களில் **حَالٌ** என்பது வினைச் சொல் வாக்கியமாக உள்ளது.

أَخُوكَ எனும் தொடர்புள்ள **حَالٌ** -வில் தனக்கு முன்னுள்ள **وَقَدْ حَضَرَ جَمِيعَ الْأَصْدِقَاءِ** -எனும் **صَاحِبِ الْحَالِ** -வுடன் உள்ளது.

هُ -எனும் தொடர்புள்ள **الْحَاجِي** -வில் **حَالٌ** -எனும் **تَحْرُسُهُ الْجُنُودُ** உள்ளது.

و மற்றும் **الْأَزْهَارَ** -வுடன் தொடர்புள்ள **وَلَمَّا تَفَتَّتْ حَتَّى (هِيَ)** எனும் **ضَمِيرٌ** ஆகியவை சேர்ந்துள்ளன.

10,11,12 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள **حَالٌ** என்பது

ظَرْفٌ என **فَوْقَ، وَسَطَ، بَيْنَ** ஆக வந்துள்ளது.

13,14,15 ஆகிய உதாரணங்களில் **حَالٌ** என்பது

என செய்யும் இடைச் சொல் **فِي الْقَفْصِ، بِشَمَنِ قَلِيلٍ، عَلَى شَجَرِهِ** மற்றும் **جَرٌّ** செய்யப்பட்ட பெயர்ச் சொல் உள்ளதாக வந்துள்ளது.

வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம்

1. கப்பலில் பயணம் செய்தேன். தென்றல் வருடும் நிலையில்

۱. رَكِبْتُ السَّفِينَةَ وَالنَّسِيمَ عَلِيلٌ

مَبْنِيٌّ ஆக உள்ள சென்ற கால வினைச் சொல்
- سَكُونٌ - رَكِبْتُ
- رَفَعٌ - فَاعِلٌ என்பது
ஆகவுள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும்.

مَفْعُولٌ بِهِ செய்யப்பட்ட - السَّفِينَةَ

- حَالٌ ஆக உள்ள மَبْنِيٌّ மீது فَتَحٌ என்பது - وَالنَّسِيمُ
- رَفَعٌ மூலம் ضَمَّةٌ தெளிவான என்பது
- النَّسِيمُ இடைச் சொல்லாகும்.
செய்யப்பட்ட எழுவாயாகும்.

- رَفَعٌ செய்யப்பட்ட, எழுவாயின்
- عَلِيلٌ தெளிவான மூலம்
- وَالنَّسِيمُ عَلِيلٌ) பயனிலையாகும்.
எழுவாய் மற்றும் பயனிலை
என்பது - نَصْبٌ வுடைய இடத்தில் உள்ள
ஆகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

1. சிறுவர்கள் வெளியேறினார்கள். அவர்கள் சந்தோசமானவர்களாக இருக்கும் நிலையில்	۱. خَرَجَ الْأَوْلَادُ وَهُمْ فَرِحُونَ
2. அலியை அவனுடைய தோழர்களுடன் இருக்கும் நிலையில் பார்த்தேன்	۲. أَبْصَرْتُ عَلِيًّا مَعَ أَصْدِقَائِهِ
3. குழந்தைகள், உற்சாகத்தில் விளையாட யாடினார்கள். இன்னும் மகிழ்ந்தவர்களாக உள்ள நிலையில் திரும்பினார்கள்.	۳. لَعِبَ الْأَطْفَالُ فِي نَشَاطٍ وَعَادُوا مَسْرُورِينَ

التَّمْيِيزُ

விவரிக்கும் பெயர்ச் சொல்

القواعد:

١٤٨- التَّمْيِيزُ: إِسْمٌ يُذَكِّرُ لِيَبَانَ الْمُرَادُ مِنْ إِسْمٍ سَابِقٍ يَصْلُحُ لِأَنَّ تُرَادَ بِهِ أَشْيَاءَ كَثِيرَةً.

١٤٩- الْمَمَيَّرُ قِسْمَانِ مَلْفُوظٌ وَمَلْحُوظٌ، فَالْأَوَّلُ مَا يُلْفَظُ بِهِ فِي الْجُمْلَةِ كَأَسْمَاءِ الْوِزْنِ، وَالْكَئِيلِ، وَالْمَسَاحَةِ، وَالْعَدَدِ. وَالثَّانِي مَا يُفْهَمُ مِنَ الْجُمْلَةِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا.

சட்டங்கள்:

التَّمْيِيزُ -என்பது (தனக்கு) முன்னுள்ள பெயர்ச் சொல்லின் நோக்கத்தை விவரிப்பதற்காக கூறப்படும் பெயர்ச் சொல்லாகும்.

முன்னுள்ள பெயர்ச் சொல் என்பது அதன் மூலம் பல பொருட்கள் நாடப்படுவதற்கு தகுதி பெறும்.

المَمَيَّرُ (விவரிக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்) என்பது இரு வகைப்படும்.

முதலாவது مَلْفُوظٌ என்பதாகும். (அதாவது) எடை, அளவை, பரப்பளவு, எண்ணிக்கை போன்ற பெயர்ச் சொற்கள் வாக்கியத்தில் கூறப்படும்.

இரண்டாவது مَلْحُوظٌ என்பதாகும். (அதாவது)

المَمَيَّرُ -என்பது வாக்கியத்தில் கூறப்படாமல் விளங்கப்படும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثِلَةُ:

1. ஒரு இராத்தல் பேரித்தம் பழம் வாங்கினேன்	۱. اشْتَرَيْتُ رِطْلًا بَلْحًا
2. ஒரு இர்தப் கோதுமையை பூமி விளைவித்தது	۲. غَلَّتِ الْأَرْضُ إِزْدَبًا فَمَحًا
3. வியாபாரி ஒரு முழம் பட்டுத் துணியை எனக்கு விற்றார்	۳. بَاعَنِي التَّاجِرُ ذِرَاعًا حَرِيرًا
4. வயலில் இருபது பசுக்கள் உள்ளன	۴. فِي الْحَقْلِ عِشْرُونَ بَقْرَةً
5. இடம், காற்றால் நன்றாக இருந்தது	۵. طَابَ الْمَكَانُ هَوَاءً
6. மனம் மகிழ்வால் ஓடியது	۶. فَاضَ الْقَلْبُ سُورًا
7. திராட்சை, பழ வகைகளில் சுவையால் மிக அமிர்தமானது	۷. أَلْعَبُّ مِنْ أَلْدِّ أَنْوَاعِ الْفَاكِهَةِ طَعْمًا
8. கெய்ரோ அலெக்ஸாண்டரி யாவைவிட குடிமக்களால் மிக அதிகமாக உள்ளது	۸. الْقَاهِرَةُ أَكْثَرُ مِنَ الْإِسْكَندَرِيَّةِ سُكَّانًا

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

இராத்தல்	رِطْلًا	வாங்கினேன்	اشْتَرَيْتُ
விளைவித்தது	غَلَّتْ	பேரித்தம்பழம்	بَلْحٍ
இர்தப்	إِزْدَبٌ	பூமி	الْأَرْضُ

எனக்கு விற்றார்	بَاعِنِي	கோதுமை	قَمْحٌ
முழம்	ذِرَاعٌ	வியாபாரி	التَّاجِرُ
வயல்	الْحَقْلُ	பட்டுத் துணி	حَرِيرٌ
பசு மாடு	بَقَرَةٌ	இருபது	عِشْرُونَ
இடம்	الْمَكَانُ	நன்றாக இருந்தது	طَابَ
ஓடியது	فَاضَ	காற்று	هَوَاءٌ
மகிழ்வு	سُرُورٌ	மனம்	الْقَلْبُ
மிக அமிர்தமானது	الَّذِي	திராட்சை	العنبُ
பழம்	الْفَاكِهَةُ	வகைகள்	أَنْوَاعٌ
கெய்ரோ	القاهرةُ	சுவை	طَعْمٌ
அலெக்ஸாண்டிரியா	الإسكندريةُ	மிக அதிகம்	أَكْثَرُ
		குடிமக்கள்	سُكَّانٌ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3,4 ஆகிய உதாரணங்களில் முதல் உதாரணத்தில்

اشْتَرَيْتُ رَطْلًا - ஒரு இராத்தல் வாங்கினேன் என கூறும் பொழுது வாக்கியம் தெளிவாக இல்லை.

அதாவது ஒரு இராத்தல் வெண்ணையா அல்லது தேனா அல்லது சர்க்கரையா என்பது தெளிவாக இல்லை. ஏனெனில் இராத்தல் என்பதற்கு இவையெல்லாவற்றுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் **بَحًا** -போரீத்தம் பழத்தை / போரித்தம் பழத்தால் என கூறும் பொழுது “நான் ஒரு இராத்தல் போரித்தம் பழம் வாங்கினேன்” என வாக்கியம் தெளிவாகி விடுகிறது.

இதில் **بَحًا** -எனும் பெயர்ச் சொல் தனக்கு முன்னுள்ள **رَطًّا** -என்பதற்கு **تَمِيْزٌ** (விவரிக்கும் பெயர்ச் சொல்) என்றும் **رَطًّا** -என்பது **مُمِيْزٌ** (விவரிக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்) என்றும் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறு மீதமுள்ள உதாரணங்களில் உள்ள

رَةً قَمَحًا، حَرِيْرًا، بَرَةً -ஆகியவை **تَمِيْزٌ** -களாகும்.

رَةً مُمِيْزٌ، ذَرَاعًا، عَشْرُونَ -ஆகியவை **مُمِيْزٌ** -களாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட 5,6,7,8 ஆகிய உதாரணங்களில் முதல் உதாரணத்தில்

طَابَ الْمَكَانُ -இடம் நன்றாக ஆனது என்று மட்டும் கூறப்படும் பொழுது, இடத்தின் தண்ணீர் அல்லது மண் அல்லது காற்று என ஏதோ ஒன்று இடத்தில் நன்றாக இருக்கிறது என சிந்தனை எழுகிறது.

எனவே **هَوَاءً** -காற்று / காற்றால் எனக் கூறும் பொழுது “இடம் காற்றால் நன்றாக ஆனது” என வாக்கியம் தெளிவாகி விடுகிறது. இதில் **هَوَاءً** என்பது **تَمِيْزٌ** -ஆகும். இவ்வாறு மீதமுள்ள உதாரணங்களில் உள்ள **رَةً مُمِيْزٌ، سُرُورًا، طَعْمًا، سَكَانًا** ஆகியவை **مُمِيْزٌ** -களாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3,4 ஆகிய உதாரணங்களில் **مُمِيْزٌ** கூறப்பட்டிருப்பதைப் போன்று 5,6,7,8 ஆகிய உதாரணங்களில் **مُمِيْزٌ** கூறப்படவில்லை என்பதை கவனிக்கவும். என்றாலும் **مُمِيْزٌ** -வை

விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

அதாவது ஐந்தாவது உதாரணத்தில் طَيْبُ الْمَكَانِ (நல்ல இடம்) என்பதும்.

ஆறாவது உதாரணத்தில் فَيْضُ الْقَلْبِ (உள்ளம் நிறைவது) என்பதும்.

ஏழாவது உதாரணத்தில் فَضِيلَةُ أَلَدِّ الْعِنَبِ مِنْ أَنْوَاعِ الْفَاكِهَةِ (பழ வகைகளில் திராட்சையின் அதிக ருசியின் சிறப்பு) என்பதும்.

எட்டாவது உதாரணத்தில் كَثْرَةُ الْقَاهِرَةِ مِنَ الْإِسْكَندَرِيَّةِ (அலெக்ஸாண்டிரியாவை விட கைரோவின் அதிகரிப்பு) என்பதும் مُمَيَّرٌ -கள் என விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

حُكْمُ التَّمْيِيزِ

விவரிக்கும் பெயர்ச் சொல்லின் சட்டம்

(1) حُكْمُ تَمْيِيزِ الْوَزْنِ وَالْكَيْلِ وَالْمِسَاحَةِ

(1) எடை, அளவு, பரப்பளவு ஆகிய தீயிர் -வின் சட்டம்

القاعدة:

١٥٠- يَجُوزُ فِي تَمْيِيزِ الْوَزْنِ وَالْكَيْلِ وَالْمِسَاحَةِ أَنْ يُنْصَبَ، وَأَنْ يُجَرَّ بِالْإِضَافَةِ
أَوْ بَيْنَ.

சட்டம்:

تَمْيِيزٌ -என்பது எடை, அளவு மற்றும் பரப்பளவு ஆகியவற்றில்
(வரும் பொழுது) نَصَبٌ செய்யப்படுவதும் அல்லது அதை
(பிற சொல்லுடன் இணைத்து) إِضَافَةٌ செய்வதின் மூலம் جَرٌّ
செய்யப்படுவதும் அல்லது مِنْ -எனும் இடைச் சொல்லின் மூலம்
جَرٌّ செய்யப்படுவதும் கூடும்.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

۱. شَرِبْتُ رِطْلًا لَبَنًا، أَوْ رِطْلًا مِنْ لَبَنِ

1. ஒரு இராத்தல் பாலைக் குடித்தேன். அல்லது பாலின் ஒரு இராத்தல், அல்லது பாலிலிருந்து ஒரு இராத்தல்

۲. أَوْقَدْتُ قِنْطَارًا فَحْمًا، أَوْ قِنْطَارًا مِنْ فَحْمٍ

2. ஒரு குவியல் நிலக்கரியை எரித்தேன். அல்லது நிலக்கரியில் ஒரு குவிண்டால், அல்லது நிலக்கரியிலிருந்து ஒரு குவிண்டால்

۳. عِنْدِي مِثْقَالٌ ذَهَبًا، أَوْ مِثْقَالٌ ذَهَبٍ، أَوْ مِثْقَالٌ مِنْ ذَهَبٍ

3. என்னிடம் ஓர் மித்கால் வீதம் தங்கம் உள்ளது. அல்லது தங்கத்தின் மித்கால் வீதம், அல்லது தங்கத்திலிருந்து ஓர் மித்கால் வீதம்

۴. أَكَلْتُ الْحِصَانُ حَفْنَةً شَعِيرًا، أَوْ حَفْنَةً شَعِيرٍ، أَوْ حَفْنَةً مِنْ شَعِيرٍ

4. குதிரை ஒரு கைப்பிடி அளவு வாற்கோதுமையைச் சாப்பிட்டது. அல்லது வாற்கோதுமையின் ஒரு கைப்பிடி அளவு, அல்லது வாற்கோதுமையிலிருந்து ஒரு கைப்பிடி அளவு

۵. شَرِبْتُ كُؤْبًا مَاءً، أَوْ كُؤْبَ مَاءٍ، أَوْ كُؤْبًا مِنْ مَاءٍ

5. ஒரு கோப்பை தண்ணீர் குடித்தேன். அல்லது தண்ணீரின் கோப்பை, அல்லது தண்ணீரிலிருந்து ஒரு கோப்பை

٦. اِشْتَرَيْتُ قَدْحًا سَمْسِمًا، اَوْ قَدَحَ سَمْسِمٍ، اَوْ قَدْحًا مِنْ سَمْسِمٍ

6. ஒரு பாத்திரம் அளவு எள் வாங்கினேன். அல்லது எள்ளின் ஒரு கண்ணாடிப் பொருள் அளவு, அல்லது எள்ளிலிருந்து ஒரு கண்ணாடிப் பொருள் அளவு

٧. بَعْتُهُ ذِرَاعًا حَرِيرًا، اَوْ ذِرَاعَ حَرِيرٍ، اَوْ ذِرَاعًا مِنْ حَرِيرٍ

7. அதை நான் ஒரு முழம் பட்டுத் துணியை விற்பேன். அல்லது பட்டுத் துணியின் ஒரு முழம், அல்லது பட்டுத் துணியிலிருந்து ஒரு முழம்

٨. لَا اَمْلِكُ شِبْرًا اَرْضًا، اَوْ شِبْرَ اَرْضٍ، اَوْ شِبْرًا مِنْ اَرْضٍ

8. ஒரு சாண் அளவு பூமியை சொந்தமாக்கிக் கொள்ள மாட்டேன். அல்லது பூமியின் ஒரு சாண் அளவு, அல்லது பூமியிலிருந்து ஒரு சாண்

٩. زَرَعْتُ قَدَانًا اُرْزًا، اَوْ قَدَانَ اُرْزٍ، اَوْ قَدَانًا مِنْ اُرْزٍ

9. ஓர் ஏக்கர் அளவு நெற்பயிரை விவசாயம் செய்தேன். அல்லது நெற்பயிரின் ஓர் ஏக்கர் அளவு, அல்லது நெற்பயிரிலிருந்து ஓர் ஏக்கர்

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

இராத்தல்	رِطْلٌ	குடித்தேன்	شَرَبْتُ
எரித்தேன்	اَوْقَدْتُ	பால்	لَبَنٌ

நிலக்கரி	فَحْمٌ	குவியல்	قِنْطَارٌ
மித்கால்	مِثْقَالٌ	என்னிடம்	عِنْدِي
சாப்பிட்டது	أَكَلَ	தங்கம்	ذَهَبٌ
கைப்பிடியளவு	حَفْنَةٌ	குதிரை	أَخِصَانٌ
கோப்பை	كُؤْبٌ	வாற்கோதுமை	شَعِيرًا
வாங்கினேன்	اِشْتَرَيْتُ	தண்ணீர்	مَاءٌ
எள்	سَمِسِمٌ	பாத்திரம்	قَدَحٌ
முழம்	ذِرَاعٌ	அதை விற்றேன்	بِعْتَهُ
சொந்தமாக்கிக் கொள்ளமாட்டேன்	لَا أَمْلِكُ	பட்டுத் துணி	حَرِيرٌ
பூமி	أَرْضٌ	சாண் அளவு	شِبْرٌ
ஏக்கர்	فَدَّانٌ	விவசாயம் செய்தேன்	رَزَعْتُ
		நெற்பயிர்	أَرْزٌ

விளக்கம்:

ஒரு பொருள் எடை போட்டு நிறுக்கப்படுவது وَزُنٌ (எடை) எனப் படும். (கிராம் மற்றும் கிலோ போன்று)

ஒரு பொருள் கையால் அல்லது மரைக்கால் போன்றவற்றால் நிறுக்கப்படுவது كَيْلٌ (அளவு) எனப்படும். (ஒரு படி, இரண்டு படி, ஒரு லிட்டர், இரண்டு லிட்டர் போன்று)

முழம், சாண், இட அளவு போன்றவை مِسَاحَةٌ (பரப்பளவு) எனப்படும். (மைல் மற்றும் கிலோ மீட்டர் போன்று)

1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் கூறப்பட்ட وَزْنٌ -வும், 4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் கூறப்பட்ட كَيْلٌ -வும், 7,8,9 ஆகிய உதாரணங்களில் கூறப்பட்ட مِسَاحَةٌ -வும் تَمْيِيزٌ -ஆக வந்துள்ளன.

இந்த تَمْيِيزٌ -என்பது نَصْبٌ செய்யப்படும், إِصَافَةٌ -வின் மூலமும், مِنْ என்ற இடைச் சொல்லின் மூலமும் جَرٌّ செய்யப்படும் உள்ளது.

உ.ம்

مِنْ لَبْنٍ	رَطَّلَ لَبْنٍ	لَبْنَا
مِنْ شَعِيرٍ	حَفَنَةَ شَعِيرٍ	شَعِيرًا
مِنْ حَرِيرٍ	ذِرَاعَ حَرِيرٍ	حَرِيرًا

(۲) حُكْمُ تَمْيِيزِ الْعَدَدِ

(2) எண் விவரிக்கும் பெயர்ச் சொல்லின் சட்டம்

القواعد:

۱۵۱- تَمْيِيزُ الْعَدَدِ يَجِبُ جَرُّهُ جَمْعًا مَعَ الثَّلَاثَةِ وَالْعَشْرَةِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَنَصْبُهُ مُفْرَدًا مَعَ أَحَدٍ عَشَرَ وَتِسْعَةَ وَتِسْعِينَ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَجَرُّهُ مُفْرَدًا مَعَ الْمِائَةِ وَالْأَلْفِ.

சட்டங்கள்:

மூன்று, பத்து மற்றும் அவையிரண்டுக்கும் மத்தியிலுள்ள எண்களுடன் சேர்ந்து பன்மையாக வரும் **تَمْيِيزٌ** -விற்கு **جَرٌّ** செய்வது அவசியமாகும்.

பதினொன்று, தொன்னூற்று ஒன்பது மற்றும் அவையிரண்டுக்கும் மத்தியில் உள்ள எண்களுடன் சேர்ந்து ஒருமையாக வரும் **تَمْيِيزٌ** -விற்கு **نَصْبٌ** செய்வது அவசியமாகும்.

நூறு மற்றும் ஆயிரத்துடன் சேர்ந்து ஒருமையாக வரும் **تَمْيِيزٌ** -விற்கு **جَرٌّ** செய்வது அவசியமாகும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. மூன்று செடிகளை நடட்டினேன்	١. عَرَسْتُ ثَلَاثَ شَجَرَاتٍ
2. நான்கு ஆப்பிள்களைச் சாப்பிட்டேன்	٢. أَكَلْتُ أَرْبَعَ تَفَاحَاتٍ
3. ஐந்து எழுதுகோல்களை வாங்கினேன்	٣. اشْتَرَيْتُ خَمْسَةَ أَقْلَامٍ
4. வாரத்தில் ஏழு நாட்கள் உள்ளன	٤. فِي الْأَسْبُوعِ سَبْعَةُ أَيَّامٍ
5. பள்ளியில் பத்து தூண்கள் உள்ளன	٥. فِي الْمَسْجِدِ عَشْرَةُ أَعْمِدَةٍ

1. பதினொன்று குதிரை வீரர்களைப் பார்த்தேன்	١. رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ فَارِسًا
2. மரத்தில் பத்தொன்பது கிளைகள் உள்ளன	٢. فِي الشَّجَرَةِ تِسْعَةَ عَشَرَ غُصْنًا
3. மாதத்தில் முப்பது நாட்கள் உள்ளன	٣. فِي الشَّهْرِ ثَلَاثُونَ يَوْمًا
4. மரத்தில் நாற்பத்தொன்று ஆரஞ்சுப் பழங்கள் உள்ளன	٤. فِي الشَّجَرَةِ إِحْدَى وَأَرْبَعُونَ بُرْتَقَالَةً
5. தோட்டத்தில் தொன்னூற் றொன்பது பேரித்த மரங்கள் உள்ளன	٥. فِي الْبُسْتَانِ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ خَلَّةً

1. குவியலில் நூறு இராத்தல் உள்ளது	١. فِي الْقِنطَارِ مِائَةٌ رِطْلٍ
2. இரு நூறு பயணிகள் கப்பலில் பயணம் செய்தனர்	٢. رَكِبَ السَّفِينَةَ مِائَتَا مُسَافِرٍ
3. இரயில் ஐநூறு மைல் கடந்தது	٣. قَطَعَ الْقِطَارُ خَمْسِمِائَةَ مَيْلٍ
4. தோட்டத்தில் ஆயிரம் மரங்கள் உள்ளன	٤. فِي الْحَدِيقَةِ أَلْفُ شَجَرَةٍ
5. வீட்டின் நில அளவு இரண்டாயிரம் முழமாகும்	٥. مِسَاحَةُ الدَّارِ أَلْفَا ذِرَاعٍ
6. யுத்த களத்தில் மூவாயிரம் படை வீரர்கள் உள்ளனர்	٦. فِي سَاحَةِ الْقِتَالِ ثَلَاثَةُ آلَافٍ جُنْدِيٍّ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

மூன்று	ثَلَاثٌ	நட்டினைன்	عَرَسْتُ
சாப்பிட்டேன்	أَكَلْتُ	செடிகள்	شَجَرَاتٌ
ஆப்பிள்கள்	تُفَاحَاتٌ	நான்கு	أَرْبَعٌ
ஐந்து	خَمْسَةٌ	வாங்கினைன்	اِشْتَرَيْتُ
வாரம்	الْأُسْبُوعُ	எழுதுகோல்கள்	أَقْلَامٌ
நாட்கள்	أَيَّامٌ	ஏழு	سَبْعَةٌ
பத்து	عَشْرَةٌ	பள்ளிவாசல்	الْمَسْجِدُ

பார்த்தேன்	رَأَيْتُ	தூண்கள்	أَعْمِدَةٌ
குதிரை வீரன்	فَارِسٌ	பதினொன்று	أَحَدَ عَشَرَ
நாற்பத்து ஒன்று	إِحْدَى وَأَرْبَعُونَ	மரம்	الشَّجَرَةُ
தோட்டம்	الْبُسْتَانُ	ஆரஞ்சுப் பழம்	بُرْتَقَالٌ
பேரித்த மரம்	نَخْلَةٌ	தொண்ணூற் றொன்பது	تِسْعٌ وَتِسْعُونَ
நூறு	مِائَةٌ	குவியல்	الْفَيْطَارُ
பயணம் செய்தான்	رَكِبَ	இராத்தல்	رِطْلٌ
இருநூறு	مِائَتَانِ	கப்பல்	السَّفِينَةُ
கடந்தது	قَطَعَ	பயணி	مُسَافِرٌ
ஐநூறு	خَمْسُ مِائَةٍ	இரயில்	الْقِطَارُ
தோட்டம்	الْحَدِيقَةُ	மைல்	مَيْلٌ
நில அளவு	مِسَاحَةٌ	ஆயிரம்	أَلْفٌ
இரண்டாயிரம்	أَلْفَانِ	வீடு	الدَّارُ
யுத்த களம்	سَاحَةُ الْقِتَالِ	முழம்	ذِرَاعٌ
படை வீரன்	جُنْدِيٌّ	மூவாயிரம்	ثَلَاثَةُ آلَافٍ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட முதல் ஐந்து உதாரணங்களில் மூன்று முதல் பத்துக்குள் உள்ள எண்களுடன் சேர்ந்து பன்மையாக வரும் **جُرٌّ** செய்யப் பட்டுள்ளன. **أَعْمِدَةٌ، أَيَّامٌ، أَقْلَامٌ، أَفْحَاحَاتٌ، شَجَرَاتٌ، تَفَاحَاتٌ، قَلَامٌ، أَيَّامٌ، أَعْمِدَةٌ** -கள் **جُرٌّ** செய்யப் பட்டுள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டாவது ஐந்து உதாரணங்களில் பதினொன்று முதல் தொன்னூற்று ஒன்பதுக்குள் உள்ள எண்களுடன் சேர்ந்து ஒருமையாக வரக்கூடிய **فَارِسًا، عَصْنًا، يَوْمًا، بُرْتَقَالَةً، خَلَّةً** -ஆகிய **جُرٌّ** -கள் **نَصْبٌ** செய்யப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட மூன்றாவது மூன்று உதாரணங்களில் நூறு, இருநூறு, ஐநூறு என நூறுடன் சேர்ந்து ஒருமையாக வரும் **رِطْلٌ، مُسَافِرٌ، مَيْلٌ** -ஆகிய **جُرٌّ** -கள் **جُرٌّ** செய்யப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறப்பட்டுள்ள நான்காவது மூன்று உதாரணங்களில் ஆயிரம், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என ஆயிரத்துடன் சேர்ந்து ஒருமையாக வரும் **شَجْرَةٌ، ذِرَاعٌ، جُنْدِيٌّ** -ஆகிய **جُرٌّ** -கள் **جُرٌّ** செய்யப் பட்டுள்ளன.

(۳) حُكْمُ التَّمْيِيزِ إِذَا كَانَ الْمُمَيَّرُ مَدْحُوظًا

(3) (வாக்கியத்தில்) مُمَيَّرٌ கூறப்படாமலிருந்தால்
(அப்பொழுது) تَمْيِيزٌ -வின் சட்டம்

القاعدة:

١٥٢- يُنْصَبُ التَّمْيِيزُ إِذَا كَانَ الْمُمَيَّرُ مَدْحُوظًا.

சட்டம்:

(வாக்கியத்தில்) مُمَيَّرٌ (விவரிக்கப்படும் பெயர்ச் சொல்) என்பது தெளிவாக கூறப்படவில்லையெனில் تَمْيِيزٌ (விவரிக்கும் சொல்) نُصِبٌ செய்யப்படும்.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. சிறுவன் பேச்சால் அழகு பெற்றான்	١. حَسَنَ الْغُلَامِ كَلَامًا
2. ஆண் தோற்றத்தால் சீராக ஆனான்	٢. اِعْتَدَلَ الرَّجُلُ قَامَةً
3. யானை, ஓட்டகத்தைவிட உடலமைப்பால் மிகப் பெரியது	٣. الْفِيلُ أَكْبَرُ مِنَ الْجَمَلِ جِسْمًا
4. பட்டு, பஞ்சைவிட விலையில் விலை மிக உயர்வானது	٤. الْحَرِيرُ أَغْلَى مِنَ الْقُطْنِ قِيَمَةً

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

சிறுவன்	الْغُلَامُ	அழகு பெற்றான்	حَسَنَ
சீராக ஆனான்	إِعْتَدَلَ	பேச்சு	كَلَامًا
தோற்றம்	قَامَةً	ஆண்	الرَّجُلُ
மிகப் பெரியது	أَكْبَرُ	யானை	الْفَيْلُ
ஒட்டகம்	الْجَمَلُ	விட	مِنْ
பட்டு	الْحَرِيرُ	உடல்	جِسْمًا
பஞ்சு	الْقُطْنُ	விலை மிக உயர்வானது	أَعْلَى
		விலை	قِيَمَةً

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட நான்கு உதாரணங்களில் مُمَيَّرٌ தெளிவாக கூறப் படவில்லை. உதாரணமாக, حَسَنَ الْغُلَامُ (சிறுவன் அழகு பெற்றான்) எனக் கூறும் பொழுது வாக்கியம் தெளிவாக இல்லை.

ஆனால் كَلَامًا (பேச்சால்) என கூறும் பொழுது “சிறுவன் அழகு பெற்றான்” என வாக்கியம் தெளிவாகி விடுகிறது. حَسَنَ الْغُلَامُ எனும் தெளிவாக கூறப்படாத مُمَيَّرٌ ஆன வாக்கியத்தை كَلَامًا எனும் تَمَيَّرٌ தெளிவுபடுத்துகிறது.

தெளிவாக கூறப்படாத **مُمَيَّرٌ** -களை தெளிவுபடுத்தும் **تَمْيِيرٌ** கள் செய்யப்படும். எனவே **كَلَامًا، قَامَةً، جِسْمًا، قِيَمَةً** ஆகிய **تَمْيِيرٌ** கள் **نَصْبٌ** செய்யப்பட்டுள்ளன.

வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் - الاعراب

بَاعَ التَّاجِرُ دِرْهَمَيْنِ مِسْكَ

வியாபாரி இரு திர்ஹங்களுக்கு கஸ்தூரி விற்கான்

بَاعَ - **فَتْحٌ** மீது **مَبْنِيٌّ** ஆக உள்ள சென்ற கால வினைச் சொல்லாகும்.

التَّاجِرُ - தெளிவான **ضَمٌّ** மூலம் **رَفْعٌ** செய்யப்பட்ட செய்பொருளாகும்.

دِرْهَمَيْنِ - **ي** மூலம் **نَصْبٌ** செய்யப்பட்ட செயப்படு பொருளாகும். ஏனெனில் அது இருமையாகும்.

مِسْكَ -தெளிவான **فَتْحٌ** மூலம் **نَصْبٌ** செய்யப்பட்ட விவரிக்கும் பெயர்ச் சொல்லாகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

1. குதிரை ஒரு இர்தப் வாற்கோதுமை சாப்பிட்டது	(١) أَكَلَتِ الْخَيْلُ إِرْدَبًا شَعِيرًا
--	---

2. கோழி மூன்று முட்டைகள் இட்டது	(۲) بَاضَتِ الدَّجَاجَةُ ثَلَاثَ بَيْضَاتٍ
3. மைதானத்தில் இருபது குதிரைகள் உள்ளன	(۳) فِي الْمَيْدَانِ عِشْرُونَ جَوَادًا
4. செயல்படும் அறிஞர் செல்வந்தர்களை விட அந்தஸ்தால் மிக உயர்ந்தவர்	(۴) أَلْعَالِمُ الْعَامِلُ أَرْفَعُ مِنْ ذَوِي الْمَالِ قَدْرًا

الْمُنَادَى

அழைக்கப்படுபவர்

القواعد:

۱۵۳- الْمُنَادَى: اسْمٌ يُذَكَّرُ بَعْدَ "يَا" أَوْ إِحْدَى أَخَوَاتِهَا طَلَبًا لِإِقْبَالِ مَدْلُولِهِ.

۱۵۴- يُنْصَبُ الْمُنَادَى إِذَا كَانَ مُضَافًا، أَوْ شَبِيهًا بِالْمُضَافِ، أَوْ نَكْرَةً غَيْرَ مَقْصُودَةٍ. وَيُبْنَى عَلَى مَا يُرْفَعُ بِهِ إِذَا كَانَ نَكْرَةً مَقْصُودَةً، أَوْ عَلَمًا مَفْرَدًا، وَالْمَرَادُ بِالْمَفْرَدِ هُنَا مَا لَيْسَ مُضَافًا وَلَا شَبِيهًا بِالْمُضَافِ.

சட்டம்:

الْمُنَادَى -என்பது, அழைக்கப்படுபவரின் வருகையை நாடி யா மற்றும் அதன் சகோதரிகளான (أَيَا، هَيَا، أَيْ، أ) ஆகியவற்றுக்குப் பின்னால் கூறப்படும் பெயர்ச் சொல்லாகும்.

مُضَافٌ -என்பது பிற வார்த்தையுடன் இணைக்கப்பட்டு -ஆக, அல்லது مُضَافٌ -விற்கு ஒப்பானதாக அல்லது நாடப்படாத பொது பெயர்ச் சொல்லாக இருந்தால் نَصْبٌ செய்யப்படும்.

நாடப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாக அல்லது தனித்த அடையாளப் பெயர்ச் சொல்லாக இருந்தால் அவை எந்த அடையாளத்தைக் கொண்டு رَفْعٌ செய்யப்படுமோ அந்த அடையாளத்தின் மீது مَبْنِيٌّ ஆக்கப்படும்.

இங்கே “தனித்த” என்பதின் நோக்கம் -مُضَافٌ ஆக அல்லது -مُضَافٌ -விற்கு ஒப்பானதாக இல்லாதது என்பதாகும்.

உதாரணங்கள் :الْأَمثلة:

1. ஸலாஹுத்தீனே!	١. يَا صَاحَ الدِّينِ
2. தோட்டக் காவலாளியே!	٢. يَا حَارِسَ البُسْتَانِ
3. அத்திப் பழம் விற்பவனே!	٣. يَا بَائِعَ التَّيْنِ
4. லெபனானிற்கு பயணம் செய்பவனே!	٤. يَا مُسَافِرًا إِلَى لُبْنَانَ
5. தன் பாடத்தை கவனிக்காதவனே!	٥. يَا لَاهِيًا عَن دَرْسِهِ
6. தன் புத்தகம் வீணானவனே!	٦. يَا ضَائِعًا كِتَابَهُ
7. வேகமாக செயல்படுபவனே! அவசரப்படுவதில் வருத்தம் உள்ளது	٧. يَا مُسْرِعًا فِي الْعَجَلَةِ الدَّامَةِ
8. அநீதம் செய்பவனே! முடிவுகளில் உள்ளவற்றை சிந்தித்துப் பார்	٨. يَا ظَالِمًا تَبَصَّرُ فِي الْعَوَاقِبِ
9. பிறர் துன்பம் கண்டு மகிழ்பவனே! நிச்சயமாக காலம் அதிகம் சதி செய்யக்கூடியது	٩. يَا شَامِتًا إِنَّ الدَّهْرَ خَوَّانٌ

10. ஆண்களே, உங்களது வேலைகளை திறம்பட செய்யுங்கள்!	۱۰. يَا رِجَالٌ اتَّقُوا أَعْمَالَكُمْ
11. இரு வாலிபர்களே! பூக்களை வீணடிக்காதீர்கள்!	۱۱. يَا فَتْيَانِ لَا تَعْبَثَا بِالْأَزْهَارِ
12. விளையாடுபவர்களே! ஓய்வு எடுங்கள்!	۱۲. يَا لَاعِبُونَ اسْتَرِيحُوا
13. கலீலே!	۱۳. يَا خَلِيلُ
14. இரு ஹஸன்களே!	۱۴. يَا حَسَنَانِ
15. முஹம்மதுகளே!	۱۵. يَا مُحَمَّدُونَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

காவலாளி	حَارِسٌ	அழைப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் சொல்	يَا
வியாபாரி	بَائِعٌ	தோட்டம்	الْبُسْتَانُ
பயணம் செய்பவர்	مُسَافِرٌ	அத்திப்பழம்	الَّتَيْنُ
கவனம் செலுத்தாதவன்	لَاهٍ	லெப்னான்	لُبْنَانُ
வீணாய் போனது	ضَاعَ	பாடம்	دَرْسٌ
அவசரம்	الْعَجَلَةُ	வேகமாக செயல்படுபவன்	مُسْرِعٌ

அநீதம் செய்பவன்	ظَالِمٌ	கவலை	التَّدَامَةُ
முடிவுகள்	الْعَوَاقِبُ	சிந்தித்துப் பார்	تَبَصَّرْ فِي
நிச்சயமாக	إِنَّ	பிறர் துன்பம் கண்டு மகிழ்பவன்	شَامِتٌ
அதிகம் சதி செய்யக்கூடியது	خَوَانٌ	காலம்	الدَّهْرُ
திறம்பட செய்யுங்கள்	اتَّقِنُوا	ஆண்கள்	رِجَالٌ
இரு வாலிபர்கள்	فَتَيَانٍ	உங்களுடைய வேலைகள்	أَعْمَالِكُمْ
பூக்கள்	الْأَزْهَارُ	இருவரும் வீணடிக்காதீர்கள்	لَا تَعْبَنَا
ஓய்வெடுங்கள்	اسْتَرِيحُوا	விளையாடு பவர்கள்	لَا عِبُونَ
இரு ஹஸன்கள்	حَسَنَانٍ	கலீல்	خَلِيلٌ
		முஹம்மதுகள்	مُحَمَّدُونَ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் முதல் உதாரணத்தில்
صَلَاحُ الدِّينِ என்பதில் يا எனும் எழுத்தின் மூலம்
என்பவர் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். மேலும் صَلَاحُ என்ற வார்த்தை
الدِّينِ என்ற வார்த்தையுடன் இணைக்கப்பட்டு مُضَافٌ ஆக உள்ளது.

இதில் يا என்பது حَرْفُ الدَّاءِ எனும் அழைப்பதற்காக பயன்படுத்தப்படும் எழுத்தாகும். صَلاَحْ என்பது مُنَادَى எனும் அழைக்கப்படுபவர் என்பதாகும்.

مُنَادَى என்பது مُضَافٌ ஆக உள்ளதால் نَصْبٌ செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறுதான் மீதமுள்ள இரு உதாரணங்களும் உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட 4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் مُنَادَى என்பது مُضَافٌ -விற்கு ஒப்பாகியுள்ளது. அதாவது, يَا مُسَافِرًا -“பயணிப்பவரே” என்று கூறும் பொழுது எங்கு பயணிப்பவர் என்பது குறிப்பாகவில்லை.

எனவே, إِلَى لُبْنَانَ -“லெப்னானிற்கு” என்று கூறும் பொழுது “லெப்னானிற்கு பயணம் செய்பவரே” எனும் அர்த்தம் குறிப்பாகுவதால் இது مُضَافٌ -விற்கு ஒப்பான مُنَادَى என கூறப்படுகிறது. மேலும் مُنَادَى என்பது نَصْبٌ செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறுதான் மீதமுள்ள இரு உதாரணங்களும் உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட 7,8,9 ஆகிய உதாரணங்களில் مُنَادَى என்பது யாரையும் நாடாமல் (பொதுவாக சொல்லப்பட்ட) பொதுப் பெயர்ச் சொல்லாக உள்ளது. மேலும் مُنَادَى என்பது نَصْبٌ செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 10,11,12 ஆகிய உதாரணங்களில் مُنَادَى -என்பது பொது பெயர்ச் சொல்லாகவும் நாடப்பட்டதாகவும் உள்ளது. அதாவது يَا رِجَالًا (ஆண்களே) என்று கூறும் பொழுது رِجَالٌ என்பது பொதுப் பெயர்ச் சொல்லாக உள்ளது. அதே நேரம் தனக்கு முன்னால் உள்ளவர்களை يَا رِجَالًا என்று கூறும் பொழுது رِجَالٌ என்பது நாடப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாக ஆகிவிடுகிறது.

தனியாக கூறும் பொழுது رَجَالٌ என்பது ضَمَّة மூலம் رَفْع செய்யப்பட்டிருக்கும். فَتَيَانٍ எனும் இருமை, ا -வின் மூலம் رَفْع செய்யப்பட்டிருக்கும். لَا عِبُونَ எனும் பன்மை, و -வின் மூலம் رَفْع செய்யப்பட்டிருக்கும்.

இவையெல்லாம் يَا -விற்கு பின்னால் مُنَادَى -வாக வரும் பொழுதும் இதே رَفْع -வைத்தான் பெற்றுள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட 13,14,15 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள

مُضَافٌ ஆகவோ مُضَافٌ ஆகியவை -ஆகியவை خَلِيلٌ، حَسَنَانِ، مُحَمَّدُونَ -விற்கு ஒப்பானதாகவோ இல்லாமல் தனித்த அடையாளப் பெயர்ச் சொற்களாக உள்ளன.

தனியாக خَلِيلٌ எனும் வார்த்தையை கூறும் பொழுது அது ضَمَّة மூலம் رَفْع செய்யப்பட்டிருக்கும். حَسَنَانِ எனும் இருமை, ا -வின் மூலம் رَفْع செய்யப்பட்டிருக்கும். مُحَمَّدُونَ எனும் பன்மை, و -வின் மூலம் رَفْع செய்யப்பட்டிருக்கும்.

இவையெல்லாம் يَا -விற்கு பின்னால் مُنَادَى -வாக வரும் பொழுதும் இதே رَفْع -வைத்தான் பெற்றுள்ளன.

வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் - اعراب

ஆடுகள் மேய்ப்பவனே - يَا رَاعِيَ الْغَنَمِ

يا - மீது مَبْنِيٌّ ஆக உள்ள அழைப்பிற்குரிய எழுத்தாகும்.

رَاعِيَ - தெளிவான فَتْحَةً மூலம் نَصْبٌ செய்யப்பட்ட அழைக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாகும். ஏனெனில் அது مُضَافٌ ஆகும்.

الْغَنَمِ - தெளிவான كَسْرَةً மூலம் جَرٌّ செய்யப்பட்ட ஆகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

1. அநீதம் செய்பவர்களே! அநீதத்தின் முடிவுகள் ஆபத்தானவை	(١) يَا ظَالِمِينَ عَوَاقِبُ الظُّلْمِ وَحَيْمَةٌ
2. இரு சிறுவர்களே! நெருப்பு கொண்டு விளையாடாதீர்கள்	(٢) يَا صَبِيَّانِ لَا تَلْعَبَا بِالنَّارِ
3. அலியே மரங்களில் ஏறாதே!	(٣) يَا عَلِيُّ لَا تَتَسَلَّقِ الأشْجَارَ
4. தன்னை சிரமப்படுத்துபவனே!	(٤) يَا مُجْهِدًا نَفْسَهُ

الْمَمْنُوعُ مِنَ الصَّرْفِ

(தன்வீன்) -வை விட்டுத் தடுக்கப்பட்டது

(۱) أَلْعَلَمُ الْمَمْنُوعُ مِنَ الصَّرْفِ

(1) தன்வீன் (ـَ/ـِ/ـِ) வராமல் தடுக்கப்படும்

அடையாளப் பெயர்ச் சொல்

القواعد:

۱۵۵- يُمْنَعُ الْعَلَمُ مِنَ الصَّرْفِ أَيِ التَّنْوِينِ، وَيُجْرُ بِالْفَتْحَةِ نِيَابَةً عَنِ الْكُسْرَةِ

۱. إِذَا كَانَ مُؤَنَّنًا

۲. إِذَا كَانَ أَعْجَبِيًّا

۳. إِذَا كَانَ مُرَكَّبًا تَرْكِيبًا مَرْجِيًّا

۴. إِذَا كَانَ مَزِيدًا فِيهِ أَلِفٌ وَنُونٌ

۵. إِذَا كَانَ عَلَى وَزْنِ الْفِعْلِ

۶. إِذَا كَانَ مُذَكَّرًا ثَلَاثِيًّا مَضْمُومَ الْأَوَّلِ مَفْتُوحَ الثَّانِي

சட்டம்:

أَعْلَمُ - (அடையாளப் பெயர்ச் சொல்)லில் صَرْفٌ (தன்வீன் =/=/) வராது.

كَسْرَةٌ - விற்கு பதிலாக فَتْحَةٌ மூலம் جُرٌّ செய்யப்படும்.

أَعْلَمُ - என்பது

1. பெண்பாலாக இருந்தால்
2. அன்னியப் பெயராக இருந்தால்
3. கலந்து இணைந்து சேர்க்கப்பட்டதாக இருந்தால்
4. அதில் 1 மற்றும் 2 அதிகமாக இருந்தால்
5. வினைச் சொல்லின் அமைப்பில் இருந்தால்
6. முதல் எழுத்து ضَمْ -வும் இரண்டாவது எழுத்து فَتْحٌ -வும் பெற்ற மூன்றெழுத்து ஆண்பாலாக இருந்தால், மேற்கூறப்பட்ட சட்டம் பொருந்தும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. சுஆத் படித்தாள்	1. قَرَأَتْ سُعَادٌ
2. சுஆதைப் புகழ்ந்தேன்	2. أَثْنَيْتُ عَلَى سُعَادَ

3. இலண்டனைச் சென்று பார்த்தேன்	۳. زُرْتُ لَنْدَنَ
4. மாணவன் இலண்டனிலிருந்து வந்தான்	۴. جَاءَ الطَّالِبُ مِنْ لَنْدَنَ
5. நியூயார்க்கைப் பார்த்தோம்	۵. شَاهَدْنَا نِيُويُورْكَ
6. சுற்றுலாப் பயணி நியூயார்க் சென்றார்	۶. ذَهَبَ السَّائِحُ إِلَى نِيُويُورْكَ
7. உஸ்மானைப் பார்த்தேன்	۷. رَأَيْتُ عُثْمَانَ
8. உஸ்மானிற்கு நன்றி செலுத்தினேன்	۸. شَكَرْتُ لِعُثْمَانَ
9. அஹ்மது வந்தான்	۹. جَاءَ أَحْمَدُ
10. அஹ்மதுவிற்கு பரிசு கொடுத்தேன்	۱۰. أَعْطَيْتُ الْمُكَافَأَةَ لِأَحْمَدَ
11. உமர் (ரலி) தன் நீதம் மூலம் பிரபலமடைந்தார்கள்	۱۱. إِشْتَهَرَ بِعَدْلِهِ عُمَرُ
12. உமர் (ரலி) அவர்களை பின்பற்றினேன்	۱۲. إِفْتَدَيْتُ بِعُمَرَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

சூஆது	سُعَادُ	படித்தாள்	قَرَأَتْ
சென்று பார்த்தேன்	زُرْتُ	புகழ்ந்தேன்	أَثْنَيْتُ عَلَى

வந்தான்	جَاءَ	இலண்டன்	لَنْدُنْ
பார்த்தோம்	شَاهَدْنَا	மாணவன்	الطَّالِبُ
சென்றான்	ذَهَبَ إِلَى	நியூயார்க்	نِيُورُوكَ
பார்த்தேன்	رَأَيْتُ	சுற்றுலாப் பயணி	السَّائِحُ
க்கு	لِ	நன்றி செலுத்தினேன்	شَكَرْتُ
பரிசு	الْمُكَافَأَةُ	கொடுத்தேன்	أَعْطَيْتُ
தன் நேர்மையின் மூலம்	بِعَدْلِهِ	பிரபலமடைந்தார்	اِسْتَهَرَ
பின்பற்றினேன்			اِقْتَدَيْتُ بِ

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் **سُعَادٌ** என்பது **عَلَّمَ** -எனும் குறிப்பிட்ட நபரின் அடையாளப் பெயராகவும், பெண்பாலாகவும் உள்ளது.

لَنْدُنْ -(இலண்டன்) என்பது **عَلَّمَ** -எனும் குறிப்பிட்ட இடத்தின் அடையாளப் பெயராகவும், **أَعْجَمِيٌّ** -எனும் அந்நிய (அரபியற்ற) பெயராகவும் உள்ளது.

نِيُورُوكَ (நியூயார்க்) என்பது **مَرْكَبٌ تَرْكِيْبٌ مَرْيٌ** எனும் கலந்து இணைந்து சேர்க்கப்பட்டதாக உள்ளது. அதாவது, நீயூ எனும் வார்த்தை யார்க் எனும் வார்த்தையுடன் சேர்க்கப்பட்டு நியூயார்க் என ஒரு வார்த்தையாக உள்ளது.

عُثْمَانُ -என்பது عِلْمٌ -ஆகவும் அதன் கடைசியில் | மற்றும் ن அதிகாகவும் உள்ளது.

أَحْمَدُ -என்பது أَكْرَمٌ மற்றும் أَحْسَنٌ போன்ற வினைச் சொல்லைப் போன்றுள்ளது.

عُمَرُ -என்பது முதல் எழுத்து ضٌ -வும் இரண்டாவது எழுத்து فَتْحٌ -வும் பெற்ற மூன்றெழுத்து ஆண்பாலாகவும் உள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட عِلْمٌ -ஆன பெயர்ச் சொற்களுக்கு صَرْفٌ (تَنْوِينٌ) வரவில்லை. மேலும்

عَلَى سَعَادٍ، مِنْ لَنْدَنْ، إِلَى نِيُويُورْكَ، لِعُثْمَانَ، لِأَحْمَدَ، بَعْمَرَ كَسْرَةً -விற்கு பதிலாக فَتْحَةً (-) வந்துள்ளது.

(۲) الصِّفَةُ الْمَمْنُوعَةُ مِنَ الصَّرْفِ

(2) (تَنْوِينٌ) صَرْفٌ -வை விட்டு தடுக்கப்படும்
வாணிப்புச் சொல்

القواعد:

۱۵۶- تُمْنَعُ الصِّفَةُ مِنَ الصَّرْفِ وَتُجْرُ بِالْفَتْحَةِ نِيَابَةً عَنِ الْكُسْرَةِ

சட்டம்:

صِفَةٌ - (வாணிப்புச் சொல்) என்பது صَرْفٌ (تَنْوِينٌ) -வை விட்டு தடுக்கப்படும்.

كُسْرَةٌ -விற்கு பகரமாக فَتْحَةٌ மூலம் جُرٌّ செய்யப்படும்.

الصِّفَةُ -என்பது

1. فَعْلَانٌ -எனும் தோற்றத்தில் இருந்தால்

2. أَفْعَلٌ -எனும் தோற்றத்தில் இருந்தால்

3. أَحَادٌ மற்றும் مَوْحَدٌ (ஒன்று, ஒன்றாக) -என்ற தோற்றத்திலிருந்து

عَشَارٌ மற்றும் مَعَشَرَ (பத்து, பத்தாக) -எனும் தோற்றம்வரை இருந்தால், மற்றும் أْخْرٌ எனும் வார்த்தையாக இருந்தால்

மேற்கூறப்பட்ட சட்டம் பொருந்தும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثِلَةُ:

1. சிறுவன் தாகமாக உள்ளான்	١. أَوْلَدُ عَطْشَانَ
2. தாகமாக உள்ள சிறுவனுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தேன்	٢. سَقَيْتُ وَوَلَدًا عَطْشَانَ
3. தாகித்தவனிடம் கஞ்சத்தனம் செய்யாதே	٣. لَا تَبْخُلْ عَلَى عَطْشَانَ
4. நீ என்னைவிட மிக முந்தியவன்	٤. أَنْتَ أَسْبَقُ مِنِّي

1. உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் என்னை மிக முந்தியவன் இல்லை	١. لَمْ يَكُنْ عَيْرُكَ أَسْبَقَ مِنِّي
2. நீ அலியை மிக முந்தியவன் இல்லை	٢. لَسْتَ بِأَسْبَقَ مِنْ عَلِيٍّ

1. படை வீரர்கள் இரண்டிரண்டாக நின்றார்கள்	١. وَقَفَ جُنُودٌ مِّنِّي
2. இரண்டிரண்டாக உள்ள படை வீரர்களுடன் இணைந்து எதிர் கொண்டேன்	٢. تَقَابَلْتُ مَعَ جُنُودٍ مِّنِّي
3. சிறுவர்கள் மும்மூன்றாக வந்தார்கள்	٣. جَاءَ الْأَوْلَادُ ثَلَاثًا
4. மும்மூன்றாக உள்ள சிறுவர்களைப் பார்த்தேன்	٤. نَظَرْتُ إِلَى الْأَوْلَادِ ثَلَاثًا

1. மத்ரஸாவிற்குள் வேறு மாணவிகள் வந்தார்கள்	١. دَخَلَ الْمَدْرَسَةَ بِنَاتٍ أُخْرٍ
2. வேறு மாணவிகளைக் கடந்து சென்றேன்	٢. مَرَرْتُ بِبِنَاتٍ أُخْرٍ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

தாகமாக உள்ளவன்	عَظْشَانٌ	சிறுவன்	أَوْلَادٌ
கஞ்சத்தனம் செய்யாதே	لَا تَبْخُلْ عَلَى	தண்ணீர் கொடுத்தேன்	سَقَيْتُ
மிக முந்தியவன்	أَسْبَقُ	நீ	أَنْتَ
உன்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை	لَمْ يَكُنْ غَيْرَكَ	என்னைவிட	مَعِيَ
நின்றான்	وَقَفَ	நீயில்லை	لَسْتَ بِ
இரண்டிரண்டாக	مَثْنِي	படை வீரர்கள்	جُنُودٌ
வந்தான்	جَاءَ	எதிர் கொண்டேன்	تَقَابَلْتُ
மும்மூன்றாக	ثَلَاثَ	சிறுவர்கள்	أَوْلَادٌ
நுழைந்தான்	دَخَلَ	பார்த்தேன் / கவனித்தேன்	نَظَرْتُ إِلَى
பிறர்	أُخْرٍ	பெண் பிள்ளைகள்	بِنَاتٍ
கடந்து சென்றேன்			مَرَرْتُ بِ

விளக்கம்:

أَوْلَادٌ عَظْمَانٌ -என்பதில் عَظْمَانٌ என்பது أَوْلَادٌ -வை தாகமாக உள்ளான் என வர்ணிக்கும் வர்ணிப்புச் சொல்லாகவும் فَعْلَانٌ எனும் தோற்றத்திலும் உள்ளது. அவ்வாறு,

أَسْبَقُ -என்பது “மிக முந்தியவன்” என வர்ணிக்கிறது. மேலும் இது أَفْعَلُ எனும் தோற்றத்தில் உள்ளது.

مَثْنَى -என்பது “இரண்டு இரண்டாக” என வர்ணிக்கிறது. மேலும் இது مَوْحَدٌ மற்றும் مَعْشَرَ எனும் தோற்றத்தில் உள்ளது.

ثَلَاثٌ -என்பது “மூன்று மூன்றாக” என வர்ணிக்கிறது. மேலும் இது أَحَادٌ மற்றும் عَشَارٌ எனும் தோற்றத்தில் உள்ளது.

أَخْرٌ -எனும் வார்த்தை “மற்றவைகள்” என வர்ணிக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட صِفَةً -களுக்கு صَرْفٌ எனும் تَنْوِينٌ வரவில்லை.

மேலும் இவற்றுக்கு جَرٌّ உடைய நிலையில் كَسْرَةً -விற்கு பகரமாக فَتْحَةً வந்துள்ளது.

உ.ம்

عَلَى عَظْمَانٍ

بِأَسْبَقٍ

مَعَ جُنُودٍ مَثْنَى

إِلَى أَوْلَادٍ ثَلَاثٍ

(۳) الْمَمْنُوعُ مِنَ الصَّرْفِ لِصِيغَةِ مُنْتَهَى الْجُمُوعِ أَوْ أَلِفِ التَّانِيثِ

முடிவுற்ற பன்மைகளின் தோற்றத்தில் உள்ளதற்கு அல்லது
பெண்பாலின் ۱-உடையதற்கு تَنْوِينٌ வராமலிருத்தல்

القواعد:

۱۵۷- يُمْنَعُ الْأِسْمُ مِنَ الصَّرْفِ وَيُجْرُ بِالْفَتْحَةِ نِيَابَةً عَنِ الْكُسْرَةِ

சட்டம்:

பெயர்ச் சொல் என்பது صَرْفٌ (تَنْوِينٌ) -வை விட்டு தடுக்கப்படும்.

كُسْرَةٌ -விற்கு பதிலாக فَتْحَةٌ -வை கொண்டு جَرٌّ செய்யப்படும்.

பெயர்ச் சொல் என்பது

1. مُنْتَهَى الْجُمُوعِ - (முடிவுற்ற பன்மைகள்) உடைய தோற்றத்தில் இருந்தால் (அதாவது கூடுதலான أَلِفٌ -க்குப் பின்னால் இரு எழுத்துக்கள் அல்லது மூன்று எழுத்துக்கள் உள்ள சொல்லாக இருந்தால்)

2. பெண் பாலின் நீட்டப்பட்ட أَلِفٌ (مَمْدُودَةٌ) -வைக் கொண்டு முடிக்கப்பட்டிருந்தால்,

3. பெண் பாலின் சுருக்கப்பட்ட أَلِفٌ (مَقْصُورَةٌ) -வைக் கொண்டு முடிக்கப்பட்டிருந்தால் மேற்கூறப்பட்ட சட்டம் பொருந்தும்.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. மத்ரலாக்கள் கட்டியெழுப்பப்பட்டன	١. أُكْتُسَّتْ مَدَارِسُ
2. மத்ரலாக்களைப் பார்த்தேன்	٢. شَاهَدْتُ مَدَارِسَ
3. மத்ரலாக்களில் பயின்றேன்	٣. تَعَلَّمْتُ فِي مَدَارِسَ
4. இவை சிட்டுக்குருவிகள்	٤. هَذِهِ عَصَافِيرُ
5. சிட்டுக்குருவிகளை விடுவித்தேன்	٥. أَطَلَقْتُ عَصَافِيرَ
6. சிட்டுக்குருவிகளைக் கொண்டு விளையாடாதே	٦. لَا تَلْعَبْ بِعَصَافِيرَ
7. இது பாலைவனம்	٧. هَذِهِ صَحْرَاءُ
8. பாலைவனத்தைக் கடந்து சென்றேன்	٨. إِخْتَرَقْتُ صَحْرَاءَ
9. ஒட்டகம் பாலைவனத்தில் கடந்து செல்கிறது	٩. يَمُرُّ الْجَمَلُ فِي صَحْرَاءَ
10. சிறந்த குழந்தை பேரருளாகும்	١٠. الْوَلَدُ النَّجِيبُ نِعْمَى
11. உடல்நலம் போன்ற பேரருளை நான் கண்டதில்லை	١١. مَا رَأَيْتُ نِعْمَى كَالصَّحَّةِ

12. பேரருளின் மூலம் உபகாரம் செய்

۱۲. قَابِلِ التَّعْمَةِ بِنُعْمَى

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

மதர்ஸாக்கள்	مَدَارِسُ	கட்டியெழுப்பப் பட்டன	أُنشِئَتْ
பயின்றேன்	تَعَلَّمْتُ	பார்த்தேன்	شَاهَدْتُ
சிட்டுக்குருவிகள்	عَصَافِيرُ	இது	هَذِهِ
விளையாடாதே	لَا تَلْعَبْ	விடுவித்தேன்	أَطَلَقْتُ
கடந்து சென்றேன்	إِخْتَرَقْتُ	பாலைவனம்	صَحْرَاءُ
ஒட்டகம்	الْجَمَلُ	கடந்து செல்கிறது	يَمُرُّ
பேரருள்	نُعْمَى	சிறந்த குழந்தை	أَوْلَادُ التَّجِيبِ
உடல்நலம்	الصَّحَّةُ	நான் கண்டதில்லை	مَا رَأَيْتُ
		உபகாரம் செய்	قَابِلِ التَّعْمَةِ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணங்களில்

مَدَارِسُ -என்பது جَمْعُ تَكْسِيرٍ (சீரற்ற பன்மை) ஆகவும்,

مُنْتَهَى الْجُمُوعِ உடைய தோற்றத்திலும் உள்ளது. அதாவது கூடுதலான **أَلْفٌ** -விற்கு பிறகு இரு எழுத்துக்கள் உடையதாக உள்ளது.

عَصَافِيرُ - என்பது جَمْعُ تَكْسِيرٍ - ஆகவும், مُنْتَهَى الْجُمُوعِ உடைய தோற்றத்திலும் உள்ளது. அதாவது கூடுதலான أَلْفٌ - விற்குப் பிறகு மூன்றெழுத்து உடையதாக உள்ளது.

صَحْرَاءُ (Sahraa) - என்பதின் கடைசியில் பெண் பாலின் நீட்டப்பட்ட أَلْفٌ உள்ளது.

نُعْمَى (Nuhma) - என்பதின் கடைசியில் பெண் பாலின் சுருக்கப்பட்ட أَلْفٌ உள்ளது.

எனவே மேற்கூறப்பட்ட பெயர்ச் சொற்களுக்கு تَنْوِينٌ வரவில்லை.

மேலும் அவை كَسْرَةٌ - விற்கு பதிலாக فَتْحَةٌ பெற்றுள்ளன.

உ.ம்

فِي مَدَارِسَ

بِعَصَافِيرَ

فِي صَحْرَاءَ

بِنُعْمَى

(٤) جَرِّ الْمَمْنُوعِ مِنَ الصَّرْفِ بِالْكَسْرِ

(4) تَنْوِينٌ -வை விட்டு தடுக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லுக்கு
كَسْرٌ -வின் மூலம் جَرِّ செய்தல்

القواعد:

١٥٨- يُجَرُّ الْمَمْنُوعُ مِنَ الصَّرْفِ بِالْكَسْرِ إِذَا كَانَ مُضَافًا أَوْ بِهِ "أَل"

சட்டம்:

تَنْوِينٌ -வை விட்டு தடுக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல் என்பது (பிற வார்த்தையுடன் இணைக்கப்பட்டு) مُضَافٌ -ஆக இருந்தால் அல்லது அதில் ا மற்றும் ل இருந்தால் كَسْرٌ கொண்டு جَرِّ செய்யப்படும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. விளையாடுபவர்களில் மிக முந்தி வந்தவரைப் புகழ்ந்தேன்	١. أَتَنَيْتُ عَلَى أَسْبَقِ اللَّاعِبِينَ
2. முந்தி வந்த மாணவனுக்கு ஸலாம் கூறினேன்	٢. سَلَّمْتُ عَلَى التَّلْمِيذِ الْأَسْبَقِ
3. தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளை அதிகப்படுத்துவது அவசியமாகும்	٣. يَجِبُ الْإِكْتِثَارُ مِنْ مَدَارِسِ الصَّنَاعَةِ

4. பள்ளிக்கூடங்கள் மூலமாக சமுதாயங்கள் உயர்த்தப்படும்	٤. بِالْمَدَارِسِ تُرْقَى الْأُمَّمُ
5. தோட்டத்து சிட்டுக்குருவிகளால் மகிழ்ந்தேன்	٥. سُرِرْتُ مِنْ عَصَافِيرِ الْحَدِيقَةِ
6. சிட்டுக்குருவிகளால் மெய் மறந்தேன்	٦. طَرَبْتُ مِنَ الْعَصَافِيرِ
7. பயணக் கூட்டங்கள் அரபக பாலைவனத்தில் செல்கிறது	٧. تَسِيرُ الْقَوَافِلُ بِصَحْرَاءِ الْعَرَبِ
8. தண்ணீர் பாலைவனத்தில் குறையும்	٨. يَقِلُّ الْمَاءُ بِالصَّحْرَاءِ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

மிக முந்தியவன்	أَسْبَقُ	புகழ்ந்தேன்	أَثْنَيْتُ عَلَى
ஸலாம் கூறினேன்	سَلَّمْتُ عَلَى	விளையாடு பவர்கள்	الْلَاعِبُونَ
அவசியமாகும்	يَجِبُ	மாணவன்	الْتَلْمِيذِ
பள்ளிக் கூடங்கள்	مَدَارِسُ	அதிகப்படுத்துதல்	الْإِكْتَارُ
உயர்த்தப்படும்	تُرْقَى	தொழில்	الصَّنَاعَةُ
மகிழ்ந்தேன்	سُرِرْتُ	சமுதாயங்கள்	الْأُمَّمُ
தோட்டம்	الْحَدِيقَةُ	சிட்டுக்குருவிகள்	عَصَافِيرُ

செல்கிறது	تَسِيرُ	மெய் மறந்தேன்	طَرِبْتُ
பாலைவனம்	صَحْرَاءُ	பயணக் கூட்டங்கள்	الْقَوَائِلُ
குறைகிறது	يَقِلُّ	அரபு	الْعَرَبُ
		தண்ணீர்	الْمَاءُ

விளக்கம்:

تَنْوِينٌ (=/=/) வராத வார்த்தை ஆகிய تَنْوِينٌ، مَدَارِسُ، عَصَافِيرُ، صَحْرَاءُ கள் இப்பாடத்தில் பிற சொல்லுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இவை جَرٌّ உடைய அடையாளமான كَسْرَةٌ -தை பெற்றுள்ளன.

உ.ம்

عَلَى اسْبِقِ اللَّاعِبِينَ

تَنْوِينٌ (=/=/) வராத அவ்வார்த்தைகளில் ل மற்றும் فَ also பெற்றுள்ளது. எனவே இவை جَرٌّ உடைய அடையாளமான كَسْرَةٌ தை பெற்றுள்ளன.

உ.ம்

عَلَى التَّلْمِيذِ الْأَسْبِقِ

வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் - الاعراب

பள்ளிவாசல்களில் தொழுதேன் - صَلَّىتُ بِمَسَاجِدَ

صَلَّى - என்பது مَبْنِيٌّ மீது سُكُونٌ -என்பது صَلَّى - صَلَّيْتُ வினைச் சொல்லாகும்.

ت -என்பது செய்பொருளான பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும்.

بِمَسَاجِدَ - என்பது جَرٌّ செய்யும் இடைச் சொல்லாகும்.

بِمَسَاجِدَ -என்பது ب مூலம் جَرٌّ செய்யப்பட்டதாகும். جَرٌّ -உடைய நிலையில் كَسْرٌ -விற்கு பகரமாக فَتْحٌ -உள்ளது. ஏனெனில் அது صَرْفٌ (تَنْوِينٌ) -வை விட்டும் தடுக்கப்பட்டதாகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

1. ஹூல்வான் பகுதிக்குச் சென்றேன்	(١) ذَهَبْتُ إِلَى حُلْوَانَ
2. இஸ்மாயில் மீது பரிதாபப்பட்டேன்	(٢) عَظَمْتُ عَلَى إِسْمَاعِيلَ
3. ஸலாமை அதைவிட மிக அழகிய முறையில் திரும்பக் கூறு	(٣) رَدَّ التَّحِيَّةَ بِأَحْسَنَ مِنْهَا
4. எகிப்து, பசுமை மண் மூலம் மேம்படுகிறது	(٤) تَمَّتَارٌ مِصْرٌ بِتُرْبَةٍ خَضْرَاءَ

التَّعْتُ الْحَقِيقِيُّ وَالسَّبِيُّ

சரியான மற்றும் காரண வர்ணிப்புச் சொல்

القواعد:

109- التَّعْتُ نوعان: حقيقي وسببي، فالحقيقي ما دلَّ على صفةٍ في نفس متبوعه، والسببي، ما دلَّ على صفةٍ في اسمٍ له ارتباطٌ بالمتبوع.

சட்டம்:

التَّعْتُ (வர்ணிக்கும் சொல்) இரு வகைப்படும்.

سَبِيٌّ மற்றும் حَقِيقِيٌّ

الْحَقِيقِيُّ - என்பது مَتَّبُوعٌ எனும் (தனக்கு முன்னுள்ள) சொல்லை வர்ணிக்கும்.

السَّبِيُّ - என்பது مَتَّبُوعٌ -வுடன் தொடர்புள்ள சொல்லை வர்ணிக்கும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. ஒழுக்கமான மனிதர் வந்தார்	1. جَاءَ الرَّجُلُ الْمُهَدَّبُ
2. அறிவான தலைவி வந்தாள்	2. حَضَرَتِ السَّيِّدَةُ الْعَاقِلَةُ
3. அழகிய குதிரையில் பயணம் செய்தேன்	3. رَكِبْتُ الْحِصَانَ الْجَمِيلَ

4. விசாலமான வீட்டில் தங்கினேன்	٤. أَقَمْتُ فِي الْمَنْزِلِ الْفَسِيحِ
--------------------------------	--

1. தன் சகோதரர் ஒழுக்கமுள்ள மனிதர் வந்தார்	١. جَاءَ الرَّجُلُ الْمُهَذَّبُ أَحْوَهُ
2. தன் தாய் அறிவாளியாகவுள்ள தலைவி வந்தாள்	٢. حَضَرَتِ السَّيِّدَةُ الْعَاقِلَةُ أُمَّهَا
3. தன் சேனம் அழகாக இருந்த குதிரையில் பயணம் செய்தேன்	٣. رَكِبْتُ الْحِصَانَ الْجَمِيلَ سَرَجُهُ
4. தன் முற்றம் விசாலமாக இருந்த வீட்டில் தங்கினேன்	٤. أَقَمْتُ فِي الْمَنْزِلِ الْفَسِيحِ فَنَاوُهُ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

ஆண்	الرَّجُلُ	வந்தார்	جَاءَ
வருகை தந்தாள்	حَضَرَتْ	ஒழுக்கமுள்ளவர்	الْمُهَذَّبُ
அறிவுள்ளவர்	الْعَاقِلَةُ	தலைவி	السَّيِّدَةُ
குதிரை	الْحِصَانُ	பயணம் செய்தேன்	رَكِبْتُ
தங்கினேன்	أَقَمْتُ	அழகானது	الْجَمِيلُ
விசாலமானது	الْفَسِيحُ	வீடு	الْمَنْزِلُ

அவளின் தாய்	أُمُّهَا	அவரின் சகோதரர்	أَخُوهُ
அதன் முற்றம்	فِتَاءُهُ	அதன் சேனம்	سَرَجُهُ

விளக்கம்:

جَاءَ الرَّجُلُ الْمُهَدَّبُ - “ஒழுக்கமான மனிதர் வந்தார்” என்பதில்

الْمُهَدَّبُ (ஒழுக்கமானவர்) எனும் சொல் தனக்கு முன்னுள்ள

الرَّجُلُ (மனிதர்) எனும் சொல்லை ஒழுக்கமானவர் என வர்ணித்துள்ளது. மற்றும் அதன் அடையாளக் குறியீடான رَفْعٌ வையே பின்பற்றியுள்ளது.

எனவே, الرَّجُلُ என்பது مَنَعُوتٌ (வர்ணிக்கப்பட்டது) எனவும்,

مَتَّبُوعٌ (பின்பற்றப்பட்டது) எனவும் கூறப்படும்.

الْمُهَدَّبُ என்பது வேறு யாரையும் வர்ணிக்காமல் தனக்கு முன்னுள்ள

الرَّجُلُ -என்பதை மட்டும் சரியாக வர்ணித்துள்ளதால் இதற்கு

النَّعْتُ الْحَقِيقِيُّ (சரியான வர்ணிப்புச் சொல்) என கூறப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட முதல் நான்கு உதாரணங்களில் உள்ள

النَّعْتُ الْحَقِيقِيُّ -ஆகியவை أُمُّهَا، الْعَاقِلَةُ، الْجَمِيلُ، الْفَسِيحُ ஆக

உள்ளன.

இவற்றுக்கு முன்னுள்ள **الرَّجُلُ، السَّيِّدَةُ، الْحِصَانُ، الْفَسِيحُ** ஆகியவை **مَنْعُوتٌ** மற்றும் **مَتَّبُوعٌ** -களாக உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டாவது நான்கு உதாரணங்களில் முதல் உதாரணத்தில் உள்ள **جَاءَ الرَّجُلُ الْمُهَدَّبُ أَخُوهُ** “தன் சகோதரர் ஒழுக்கமுள்ள மனிதர் வந்தார்” என்பதில் **الْمُهَدَّبُ** -என்பது தனக்கு முன்னுள்ள **الرَّجُلُ** -என்பதை வர்ணிக்காமல் **أَخُوهُ** -(அவரின் சகோதரர்) என்பதை வர்ணித்துள்ளது.

இதில் **الرَّجُلُ** (அம்மனிதர்) என்பதற்கும் **أَخُوهُ** (அவரின் சகோதரர்) என்பதற்கும் தொடர்பு உள்ளது.

எனவே **الْمُهَدَّبُ** -என்பது **الرَّجُلُ** என்பதை வர்ணித்துள்ளது எனவும் கூறலாம். எனவே இது **التَّعْتُ السَّبْبِي** (காரண வர்ணிப்புச் சொல்) என கூறப்படுகிறது.

مُطَابَقَةُ النَّعْتِ لِلْمَنْعُوتِ

வர்ணிக்கும் சொல், வர்ணிக்கப்படும் சொல்லுக்கு
ஒப்பாகியிருத்தல்

القواعد:

۱۶۰- النَّعْتُ بِنَوْعِيهِ يَتَّبَعُ مَنْعُوتهُ فِي رَفْعِهِ وَنَصْبِهِ وَجَرِّهِ، وَفِي تَعْرِيفِهِ وَتَنْكِيرِهِ.

۱۶۱- النَّعْتُ الْحَقِيقِيُّ يَتَّبَعُ مَنْعُوتهُ فَوْقَ مَا تَقَدَّمَ فِي إِفْرَادِهِ وَتَثْنِيَّتِهِ وَجَمْعِهِ، وَفِي تَذْكَيرِهِ وَتَأْنِيثِهِ.

۱۶۲- النَّعْتُ السَّبْبِيُّ يَكُونُ مُفْرَدًا وَيُرَاعَى فِي تَذْكَيرِهِ وَتَأْنِيثِهِ مَا بَعْدَهُ.

சட்டம்:

ஆகிய இருவித வர்ணிப்புச் சொற்களுக்கும் தனது **رَفْعٌ، نَصْبٌ، جَرٌّ** ஆகியவற்றிலும் தனது குறிப்பு பெயர்ச் சொல், பொதுப் பெயர்ச் சொல் ஆகியவற்றிலும் தன் மூலம் வர்ணிக்கப்பட்ட சொல்லை பின்பற்றும். (அதாவது அதுபோன்று வரும்)

النَّعْتُ الْحَقِيقِيُّ -என்பது மேற்கூறப்பட்டதை விட தனது ஒருமை, இருமை, பன்மை ஆகியவற்றிலும் தனது ஆண்பால், பெண்பால் ஆகியவற்றிலும் தன் மூலம் வர்ணிக்கப்பட்ட சொல்லை பின்பற்றும்.

النَّعْتُ السَّبْبِيُّ -என்பது ஒருமையாக வரும். அதன் ஆண்பால், பெண்பால் ஆகியவற்றில் அதற்குப் பின்னுள்ள சொல் கவனிக்கப்படும்.

(பின்னுள்ள சொல்லுக்கு ஏற்ப ஆண்பாலாகவும் அல்லது பெண்பாலாகவும் வரும்)

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

الَّتَعْتُ الْحَقِيقِيَّ - விற்குரிய உதாரணங்கள்

1. இது குறுகிய வீடு	١. هَذَا مَنْزِلٌ ضَيْقٌ
2. கெட்டியான மரத்தில் ஏறினேன்	٢. تَسَلَّقْتُ شَجَرَةً غَلِيظَةً
3. சொகுசுக் கூடாரத்தில் அமர்ந்தேன்	٣. جَلَسْتُ فِي السُّرَادِقِ الْفَاحِرِ
4. இவ்விரண்டும் அழகிய இரு படங்கள்	٤. هَاتَانِ صُورَتَانِ جَمِيلَتَانِ
5. இரு கிழக்கத்திய கம்பளங்களை வாங்கினேன்	٥. اشْتَرَيْتُ بِسَاطِنِ شَرْفِيِّنِ
6. ஆச்சரியமான இரு பறவைகளைப் பற்றி கேட்டறிந்தேன்	٦. عَثَرْتُ بِطَائِرَيْنِ غَرِيبَيْنِ
7. இவர்கள் அறிவான பெண்பிள்ளைகள்	٧. هُوَ لَاءِ بَنَاتٍ عَاقِلَاتٍ
8. பணக்கார சகோதரர்களுடன் பழகினேன்	٨. عَاشَرْتُ إِخْوَانًا مُوسِرِينَ
9. ஏழைச் சிறுவர்கள் மீது அனுதாபப்பட்டேன்	٩. أَشْفَقْتُ عَلَى الصَّبِيَّةِ الْمُعْدِمِينَ

التَّعْتُ السَّبِيءِ - விற்குரிய உதாரணங்கள்

1. இது, தன் முற்றம் குறுகலான வீடு	١. هَذَا مَنْزِلٌ ضَيْقٌ فِنَاؤُهُ
2. தன் அடிமரம் முரடாக உள்ள மரத்தில் ஏறினேன்	٢. تَسَلَّقْتُ شَجَرَةً غَلِيظًا جِدْعُهَا
3. தன் இருக்கைகள் சொகுசாக உள்ள பெரிய கூடாரத்தில் அமர்ந்தேன்	٣. جَلَسْتُ فِي السَّرَادِقِ الْفَاخِرَةِ أَرَائِكُهُ
4. இவ்விரண்டும் தன் படச் சட்டம் அழகாக உள்ள படங்களாகும்	٤. هَاتَانِ صُورَتَانِ جَمِيلٌ إِطَارَاهُمَا
5. தம் வண்ணம் கிழக்கத்தியத்தைச் சார்ந்ததாக உள்ள இரு தலையணைகள் வாங்கினேன்	٥. اشْتَرَيْتُ بِسَاطِينِ شَرْقِيًّا نَفْسُهُمَا
6. தம் தோற்றம் ஆச்சரியமாகவுள்ள இரு பறவைகளைப் பற்றி கேட்டறிந்தேன்	٦. عَثَرْتُ بِطَائِرَيْنِ غَرِيبٍ شَكُّهُمَا
7. இவர்கள், தம் தாய்மார்கள் அறிவானவர்களாக உள்ள பெண் மக்கள்	٧. هُوَ لَاءِ بَنَاتٌ عَاقِلَةٌ أُمَّهَاتُهُنَّ
8. தம் பெற்றோர்கள் பணக்காரர்களாக உள்ள சகோதரர்களுடன் பழகினேன்	٨. عَاشَرْتُ إِخْوَانًا مُوسِرًا آبَائِهِمْ
9. தம் குடும்பக் கிளையார்கள் ஏழைகளாக உள்ள சிறுவர்கள் மீது அனுதாபப்பட்டேன்	٩. أَشْفَقْتُ عَلَى الصَّبِيَّةِ الْمُعْدِمِ أَهْلُوهُمْ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

வீடு	مَنْزِلٌ	இது	هَذَا
ஏறினேன்	تَسَلَّطْتُ	குறுகலானது	ضَيْقٌ
கெட்டியானது	غَلِيظَةٌ	மரம்	شَجَرَةٌ
கூடாரம்	السَّرَادِقُ	அமர்ந்தேன்	جَلَسْتُ
இவ்விரண்டும் (பெண்பால்)	هَاتَانِ	சொகுசானது	الْفَاخِرُ
இரு அழகானவை	جَمِيلَتَانِ	இரு படங்கள்	صُورَتَانِ
இரு கம்பளங்கள்	بِسَاطِينِ	வாங்கினேன்	اِشْتَرَيْتُ
கேட்டறிந்தேன்	عَثَرْتُ	இரு மேற்கத்திய பொருட்கள்	شَرْفِيَيْنِ
இரு ஆச்சரியமானவை	غَرِيْبَيْنِ	இரு பறவைகள்	بِطَائِرَيْنِ
பெண் பிள்ளைகள்	بَنَاتٌ	இவர்கள்	هَؤُلَاءِ
பழகினேன்	عَاشَرْتُ	அறிவான பெண்கள்	عَاقِلَاتٌ
பணக்காரர்கள்	مُؤَسِّرِينَ	சகோதரர்கள்	إِخْوَانٌ
சிறுவர்கள்	الصَّبِيَّةُ	அனுதாபப் பட்டேன்	أَشْفَقْتُ عَلَى
அதன் முற்றம்	فِنَاءُهُ	ஏழைகள்	الْمُعْدِمِينَ

அதன் இருக்கைகள்	أَرَائِكُهُ	அதன் அடிமரம்	جِدْعَهَا
அவ்விரண்டின் இரு படச் சட்டங்கள்	إِطَارَاهُمَا	அழகானது	جَمِيلٌ
அவ்விரண்டின் வண்ணம்	نَفْسُهُمَا	கிழக்கத்திய	شَرْقِيٌّ
அவ்விரண்டின் தோற்றம்	شَكْلُهُمَا	ஆச்சரியமானது	عَرِيبٌ
அப்பெண்களின் தாய்மார்கள்	أُمَّهَاتُهُنَّ	அறிவாளிப் பெண்	عَاقِلَةٌ
அவர்களின் தந்தைகள்	آبَاؤُهُمْ	பணக்காரன்	مُوسِرٌ
அவர்களின் குடும்பக் கிளையார்கள்	أَهْلُوهُمْ	ஏழை	الْمُعْدِمُ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட முதல் ஒன்பது உதாரணங்கள் التَّعْتُ الْحَقِيقِيُّ -ஆகவும் இரண்டாவது ஒன்பது உதாரணங்கள் التَّعْتُ السَّبِيُّ -ஆகவும் உள்ளன. இதன் விளக்கம் முன்னுள்ள பாடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

التَّعْتُ الْحَقِيقِيُّ -ஆன 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள

صَيِّقٌ، غَلِيظَةٌ، الْفَاخِرَةُ ஆகிய வர்ணிப்புச் சொற்கள் தன் மூலம் வர்ணிக்கப்பட்ட தனக்கு முன்னுள்ள சொற்களைப் போன்றே ஒருமையாகவும், ஆண்பால், பெண்பாலாகவும் ஒரே மாதிரியான அடையாளக் குறியீடு பெற்றதாகவும் உள்ளன.

4.5.6 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள

جَمِيلَتَانِ، شَرْقِيَّيْنِ، غَرِيْبَيْنِ ஆகிய வர்ணிப்புச் சொற்கள் தன் மூலம் வர்ணிக்கப்பட்ட, தனக்கு முன்னுள்ள சொற்களைப் போன்றே இருமையாகவும், ஆண்பாலாகவும், பெண்பாலாகவும் ஒரே மாதிரியான அடையாளக் குறியீடு பெற்றதாகவும் உள்ளன.

7.8.9 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள

عَاقِلَاتٌ، مُؤَسِّرِينَ، الْمَعْدِمِينَ ஆகிய வர்ணிப்புச் சொற்கள் தன் மூலம் வர்ணிக்கப்பட்ட, தனக்கு முன்னுள்ள சொற்களைப் போன்றே பன்மையாகவும், ஆண்பாலாகவும், பெண்பாலாகவும், ஒரே மாதிரியான அடையாளக் குறியீடை பெற்றதாகவும் உள்ளன.

التَّعْتُ السَّبَبِيَّ -ஆன இரண்டாவது ஒன்பது உதாரணங்களில் உள்ள

ضِيْقٌ، غَلِيْظٌ، الْفَاخِرَةُ، جَمِيْلٌ، شَرْقِيًّا، غَرِيْبٌ، عَاقِلَةٌ، مُؤَسِّرًا، الْمَعْدِمِ

ஆகிய வர்ணிப்புச் சொற்கள் ஒருமையாக மட்டும் வந்துள்ளன. அதாவது அதற்கு முன்னுள்ள வார்த்தைக்கு தோதுவாக இருமையாக, பன்மையாக வராமல் ஒருமையாக மட்டும் வந்துள்ளன. ஆனால் பின்னுள்ள வார்த்தைக்கு தோதுவாக ஆண்பாலாகவும் பெண்பாலாகவும் வந்துள்ளன.

உ.ம்.

هَذَا مَنَزِلٌ صَبِيحٌ فَنَاوُهُ

جَلَسْتُ فِي السُّرَادِقِ الْفَاخِرَةِ أَرَائِكُمْ

أَرَائِكُمْ -என்பது பன்மையாகும். பன்மை என்பது பெண்பாலாக இருப்பதால் அதற்கு ஏற்ப **الْفَاخِرَةُ** பெண்பாலாக உள்ளது.

الَّتَعْتُ حِينَ يَكُونُ جُمْلَةً

வர்ணிக்கும் சொல் வாக்கியமாக அமையும் தருணம்

القواعد:

١٦٣- الْجُمْلُ بَعْدَ التَّكْرَارِ صِفَاتٌ، وَبَعْدَ الْمَعَارِفِ أَحْوَالٌ.

சட்டம்:

பொதுப் பெயர்ச் சொற்களுக்குப் பின்னுள்ள வாக்கியங்கள் **صِفَةٌ** (வர்ணிக்கும் சொற்)கள் எனப்படும்.

குறிப்பு பெயர்ச் சொற்களுக்குப் பின்னுள்ள வாக்கியங்கள் **حَالٌ** (நிலை விவரிக்கும் சொற்)கள் எனப்படும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلُ:

1. இது பயனுள்ள செயல்	١. هَذَا عَمَلٌ نَافِعٌ
2. நீந்தும் மனிதனைப் பார்த்தேன்	٢. أَبْصَرْتُ رَجُلًا سَابِحًا
3. மூழ்கும் கப்பலைப் பார்த்தேன்	٣. نَظَرْتُ إِلَى سَفِينَةٍ غَارِقَةٍ
4. வெப்பம் கடுமையாகவுள்ள நாள் சென்றுவிட்டது	٤. مَضَى يَوْمٌ شَدِيدُ الْحَرِّ

5. ஒளி பிரகாசமாகவுள்ள விளக்கை ஏற்றினேன்	٥. أَوْقَدْتُ مِصْبَاحًا قَوِيَّ التُّورِ
6. மீன் அதிகமுள்ள குளத்தில் மீன் பிடிப்போம்	٦. نَصِيدُ فِي بَرَكَةٍ كَثِيرَةِ السَّمَكِ

1. இது பயன்தரும் கல்வி	١. هَذَا عَمَلٌ يَنْفَعُ
2. நீந்துகிற மனிதனைப் பார்த்தேன்	٢. أَبْصَرْتُ رَجُلًا يَسْبَحُ
3. மூழ்குகிற கப்பலைப் பார்த்தேன்	٣. نَظَرْتُ إِلَى سَفِينَةٍ تَغْرُقُ
4. தன் வெப்பம் கடுமையாகவுள்ள நாள் சென்றுவிட்டது	٤. مَضَى يَوْمٌ حَرٌّ شَدِيدٌ
5. தன் வெளிச்சம் பிரகாசமாக வுள்ள விளக்கை ஏற்றினேன்	٥. أَوْقَدْتُ مِصْبَاحًا نُورُهُ قَوِيٌّ
6. தன் மீன் அதிகமுள்ள குளத்தில் மீன் பிடிப்போம்	٦. نَصِيدُ فِي بَرَكَةٍ سَمَكُهَا كَثِيرٌ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

செயல்	عَمَلٌ	இது	هَذَا
பார்த்தேன்	أَبْصَرْتُ	பயனுள்ளது	نَافِعٌ
நீந்துபவன்	سَابِحٌ	ஆண் / மனிதன்	رَجُلٌ

கப்பல்	سَفِينَةٌ	பார்த்தேன்	نَظَرْتُ إِلَى
சென்றுவிட்டது	مَضَى	மூழ்கக்கூடியது	غَارِقَةً
கடுமையானது	شَدِيدٌ	நாள்	يَوْمٌ
ஏற்றினேன்	أَوَقَدْتُ	வெப்பம்	أَحْرًا
பலமானது	قَوِيٌّ	விளக்கு	مِصْبَاحٌ
நாம் வேட்டையாடுகிறோம்	نَصِيدٌ	ஒளி	النُّورُ
அதிகமானது	كَثِيرَةٌ	குளம்	بِرْكَةٌ
பயன்தரும்	يَنْفَعُ	மீன்	السَّمَكُ
மூழ்குகிறது	تَغْرُقُ	நீந்துகிறான்	يَسْبَحُ
அதன் ஒளி	نُورُهُ	அதன் வெப்பம்	حَرُّهُ
		அதன் மீன்	سَمَكُهَا

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட முதல் ஆறு உதாரணங்களில் உள்ள

كَثِيرَةٌ، قَوِيٌّ، شَدِيدٌ، غَارِقَةٌ، سَاحِجًا، نَافِعٌ ஆகியவை தனக்கு முன்னுள்ள
 1-இல்லாத பொதுப் பெயர்ச் சொற்களை வர்ணிக்கும் صِفَةٌ
 அல்லது نَعْتٌ எனும் வர்ணிக்கும் சொற்களாக உள்ளன.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டாவது ஆறு உதாரணங்களில்

تَغْرِقٌ، يَنْفَعُ، يَسْحُ، تَغْرِقٌ ஆகியவை தனக்கு முன்னுள்ள பெயர்ச் சொற்களின் நிலையை விவரிக்கும் வினைச் சொல் வாக்கிய **صِفَةٌ** -களாகும்.

حَرُّهُ شَدِيدٌ، نُورُهُ قَوِيٌّ، سَمَكُهَا كَثِيرٌ ஆகியவை தனக்கு முன்னுள்ள பெயர்ச் சொற்களின் நிலையை விபரிக்கும் பெயர்ச் சொல் வாக்கிய **صِفَةٌ** -களாகும்.

உ.ம்

عَمَلٌ يَنْفَعُ -பயனளிக்கும் கல்வி.

يَوْمٌ حَرُّهُ شَدِيدٌ -வெப்பம் கடுமையாகவுள்ள நாள் என்பவை குறிப்பிட்ட அர்த்தம் கொண்டுள்ளன.

குறிப்பு:

صِفَةٌ என்பது எவ்வாறு **مُفْرَدٌ** ஆகவோ அல்லது **جُمْلَةٌ** ஆகவோ வருமோ அவ்வாறு **حَالٌ** வும் **مُفْرَدٌ** ஆகவும் **جُمْلَةٌ** ஆகவும் வரும்.

صِفَةٌ -க்கும் **حَالٌ** -க்கும் உள்ள வித்தியாசம்:

جُمْلَةٌ என்பது **صِفَةٌ** ஆக வரும்பொழுது அதற்கு முன்னுள்ள **مَوْصُوفٌ** என்பது **نَكْرَةٌ** வாக இருக்கும். ஆனால் **جُمْلَةٌ** என்பது **حَالٌ** வாக வரும்பொழுது அதற்கு முன்னுள்ள **صَاحِبُ الْحَالِ** என்பது **مَعْرِفَةٌ** வாக இருக்கும்.

التَّوَكِيدُ

உறுதிப்படுத்தும் சொல்

القواعد:

١٦٤- التَّوَكِيدُ: تَابِعٌ يُذَكِّرُ فِي الْكَلَامِ لِدَفْعِ مَا قَدْ يَتَوَهَّمُهُ السَّامِعُ مِمَّا لَيْسَ مَقْصُودًا، وَهُوَ نَوْعَانِ: مَعْنَوِيٌّ وَلَفْظِيٌّ.

١٦٥- التَّوَكِيدُ الْمَعْنَوِيُّ يَكُونُ بِالْفَاظِ هِيَ: النَّفْسُ، وَالْعَيْنُ، وَكُلٌّ، وَجَمِيعٌ، وَكَلَامٌ، وَكَلْتَا؛ وَيَجِبُ أَنْ يَتَّصَلَ كُلٌّ مِنْهُمَا بِضَمِيرٍ يُطَابِقُ الْمُؤَكَّدَ.

١٦٦- التَّوَكِيدُ اللَّفْظِيُّ يَكُونُ بِإِعَادَةِ اللَّفْظِ اسْمًا أَوْ فِعْلًا، أَوْ حَرْفًا، أَوْ جُمْلَةً.

சட்டம்:

التَّوَكِيدُ - என்பது (مُؤَكَّدٌ) எனும் தனக்கு முன்னுள்ள பெயர்ச் சொல்லின் அடையாளக் குறியீடை) பின்பற்றும்.

ஒரு பேச்சைக் கேட்பவர் பேச்சு நோக்கமில்லாததை தவறாக விளங்கிக் கொள்வதை தடுப்பதற்கு تَوَكِيدٌ கூறப்படும்.

تَوَكِيدٌ இரு வகைப்படும்.

لَفْظِيٌّ மற்றும் مَعْنَوِيٌّ

التَّوَكِيدُ الْمَعْنَوِيُّ (கருத்து உறுதிப்படுத்தும் சொல்) என்பது வார்த்தைகளை பெற்றிருக்கும்.

அவ்வார்த்தைகள்:

النَّفْسُ، الْعَيْنُ، كُلُّ، جَمِيعٌ، كِلَا، كَلِمًا

இவையனைத்தும் **مُؤَكَّدٌ** (உறுதிப்படுத்தப்படும் சொல்)லிற்கு பொருத்தமான பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லை பெற்றிருப்பது அவசியமாகும்.

التَّوَكُّيدُ اللَّفْظِيُّ (வார்த்தை உறுதிப்படுத்தும் சொல்) என்பது பெயர்ச் சொல் அல்லது வினைச் சொல் அல்லது இடைச் சொல் அல்லது வாக்கியம் ஆகியவற்றை மீண்டும் கூறுவதாகும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. அமைச்சர், அவர்தான் என்னிடம் பேசினார்	١. حَدَّثَنِي الْوَزِيرُ نَفْسَهُ
2. அமைச்சரைத்தான் சந்தித்தேன்	٢. قَابَلْتُ الْوَزِيرَ نَفْسَهُ
3. அமைச்சருக்குத்தான் கடிதம் எழுதினேன்	٣. كَتَبْتُ إِلَى الْوَزِيرِ نَفْسِهِ
4. வீடு, அது முழுவதும் எரிந்து விட்டது	٤. أَحْتَرَقَتِ الدَّارُ كُلَّهَا
5. புத்தகம், அதை முழுவதையும் படித்து விட்டேன்	٥. قَرَأْتُ الْكِتَابَ كُلَّهُ
6. வேலை, அதை அனைத்தையும் முடித்து விட்டேன்	٦. فَرَعْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ كُلِّهَا

7. இரு சகோதரர்கள், அவர்கள் இருவரும் வெற்றி பெற்றார்கள்	٧. نَجَّحَ الْأَخْوَانَ كِلَاهُمَا
8. இரு செம்மறியாடுகள், அவ்விரண்டையும் அறுத்தோம்	٨. ذَبَجْنَا الْكَبْشَيْنِ كِلَيْهِمَا
9. இரு வீடுகள், அவ்விரண்டிலுமே தங்கினோம்	٩. سَكْنَا فِي الْمَنْزِلَيْنِ كِلَيْهِمَا
10. முதலையை, முதலையைப் பார்த்தேன்	١٠. رَأَيْتُ التَّمْسَاحَ التَّمْسَاحَ
11. காணாமல் போனவன் வந்தான், வந்தான்	١١. حَضَرَ حَضَرَ الْعَائِبُ
12. இல்லை. நான் ஒப்பந்தத்திற்கு மாறு செய்வது இல்லை	١٢. لَا، لَا، لَا أَخُونُ الْعَهْدَ
13. நீ பழிப்புக்குரியவன், நீ பழிப்புக்குரியவன்	١٣. أَنْتَ الْمَلُومُ أَنْتَ الْمَلُومُ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

அமைச்சர்	الْوَزِيرُ	என்னிடம் பேசினார்	حَادِثْنِي
சந்தித்தேன்	قَابَلْتُ	அவர்தான்	نَفْسُهُ
எரிந்தது	احْتَرَقَتْ	எழுதினேன்	كَتَبْتُ إِلَى
அது முழுவதும்	كُلُّهَا	வீடு	الدَّارُ

அது முழுவதும்	كُلَّةٌ	படித்தேன்	قَرَأْتُ
வேலைகள்	الْأَعْمَالُ	முடித்து விட்டேன்	فَرَعْتُ مِنْ
இரு சகோதரர்கள்	الْأَخْوَانِ	வெற்றி பெற்றான்	نَجَحَ
அறுத்தோம்	ذَبَحْنَا	அவ்விருவரும்	كِلَاهُمَا
தங்கினோம்	سَكْنَا	இரு செம்மறியாடுகள்	الْكَبْشَانِ
பார்த்தேன்	رَأَيْتُ	இரு வீடுகள்	الْمَنْزِلَانِ
வந்தான்	حَضَرَ	முதலை	الْتَّمْسَاحُ
இல்லை	لَا	காணாமல் போனவன்	الْغَائِبُ
ஒப்பந்தம்	الْعَهْدُ	நான் மாறு செய்வதில்லை	لَا أَخُونُ
பழிப்புக்குரியவன்	الْمُؤْمُ	நீ	أَنْتَ

விளக்கம்:

حَادَّثَنِي الْوَزِيرُ “அமைச்சர் என்னிடம் உரையாடினார்” எனக் கூறும் பொழுது அதை கேட்பவர் அமைச்சரிடம் பேசுவது இலகுவான காரியமில்லை. எனவே, அமைச்சரின் பொறுப்புதாரி, அல்லது செயலர் அல்லது யாராவது உதவியாளர் பேசியிருக்கலாம் என விளங்குவார். எனவே الْوَزِيرُ என்பதற்குப் பிறகு نَفْسُهُ (அவரே) எனும் சொல் தவறான புரிதலைத் தடுத்து சொல்லின் கருத்தை

உறுதிப்படுத்துகிறது.

இதில் **نَفْسٌ** என்பது **تَأْكِيدٌ** (உறுதிப்படுத்தும் சொல்) எனப்படும்.

الْوَزِيرُ என்பது **مُؤَكَّدٌ** (உறுதிப்படுத்தப்படும் சொல்) எனப்படும்.

نَفْسٌ -என்பதில் **مُؤَكَّدٌ** -விற்கு பொருத்தமான **ه** எனும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் உள்ளது.

نَفْسٌ -உடைய சட்டம்தான் **عَيْنٌ** எனும் சொல்லுக்கும் வரும்.

إِحْتَرَقَتِ الدَّارُ -வீடு எரிந்தது எனக் கூறும் பொழுது அதைக் கேட்பவர் வீட்டுச் சாமான்கள் அல்லது வாசல்கள் அல்லது ஏதோ ஓர் அறை எரிந்துவிட்டது என விளங்குவார். எனவே **الدَّارُ** என்பதற்குப் பிறகு **كُلُّهَا** (வீடு அனைத்தும்) எனும் சொல் தவறான புரிதலைத் தடுத்து சொல்லின் கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இதில் **كُلٌّ** என்பது **تَأْكِيدٌ** எனப்படும். **الدَّارُ** என்பது **مُؤَكَّدٌ** எனப்படும்.

كُلٌّ -என்பதில் **مُؤَكَّدٌ** -விற்கு பொருத்தமான **ها** எனும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் உள்ளது.

كُلٌّ -உடைய சட்டம்தான் **جَمِيعٌ** எனும் சொல்லுக்கும் வரும்.

نَجَحَ الْأَحْوَانُ “இரு சகோதரர்கள் வென்றார்கள்” எனக் கூறும் பொழுது அதைக் கேட்பவர் இருவரில் ஒருவர் வென்றிருக்கலாம் என விளங்குவார். **الْأَحْوَانُ** என்பதற்குப் பிறகு **كِلَاهُمَا** (அவர்கள் இருவரும்) எனும் சொல் தவறான புரிதலைத் தடுத்து சொல்லின் கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

كَرًا -என்பது ஆண்பால் இருமைக்கும்.

كَرًا -என்பது பெண்பால் இருமைக்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

மேலும் இவற்றில் முன்னுள்ள **مُؤَكَّدٌ** -விற்கு தோதுவாக **هُمَا** எனும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் வரும்.

மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து **تَوْكِيْدٌ** -களும் தனது **مُؤَكَّدٌ** உடைய அடையாளக் குறியீடுகளைப் பெற்றுள்ளன. மேலும் அவை **التَّوَكِيْدُ الْمَعْنَوِيُّ** (கருத்து உறுதிப்படுத்தும் சொல்) ஆக உள்ளன.

கடைசி நான்கு உதாரணங்களில் உறுதிப்படுத்தி சொல்வதற்காக வார்த்தைகள் மீண்டும் வந்துள்ளன.

அவற்றில் **التَّمْسَاخُ** -என்பது பெயர்ச் சொல்லாகவும்

حَضَرَ -என்பது வினைச் சொல்லாகவும்

لَا -என்பது இடைச் சொல்லாகவும்

أَنْتَ الْمَلُومُ -என்பது வாக்கியமாகவும் உள்ளன.

இவை **التَّوَكِيْدُ اللَّفْظِيُّ** (வார்த்தை உறுதிப்படுத்தும் சொல்) ஆக உள்ளன. இந்த **تَوْكِيْدٌ** -கள் தனது **مُؤَكَّدٌ** -உடைய அடையாளக் குறியீடுகளை பெற்றுள்ளன.

تَوْكِيدُ الضَّمِيرِ الْمُتَّصِلِ وَالْمُسْتَتِرِ

வினைச் சொல்லுடன் இணைந்துள்ள மற்றும்
மறைவாகவுள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லை
உறுதிப்படுத்தும் சொல்

القواعد:

١٦٧- الضَّمَائِرُ الْمُتَّصِلَةُ وَالْمُسْتَتِرَةُ تُؤَكَّدُ تَوْكِيدًا لَفْظِيًّا بِضَمَائِرِ الرَّفْعِ الْمُفْصَلَةِ.

١٦٨- لَا تُؤَكَّدُ ضَمَائِرُ الرَّفْعِ الْمُتَّصِلَةُ وَالْمُسْتَتِرَةُ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ إِلَّا بَعْدَ تَوْكِيدِهَا بِضَمَائِرِ الرَّفْعِ الْمُنْفَصَلَةِ.

சட்டங்கள்:

வினைச் சொற்களுடன் இணைந்துள்ள மற்றும் மறைவாகவுள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள், رَفْعٌ பெற்ற தனிப் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களின் மூலம் التَّوَكِيدُ اللَّفْظِيُّ (வார்த்தை உறுதிப்படுத்தும் சொல்) ஆக்கப்படும்.

வினைச் சொற்களுடன் இணைந்துள்ள மற்றும் மறைவாகவுள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களை عَيْنٌ மற்றும் نَفْسٌ எனக் கொண்டு உறுதிப்படுத்துவதாக இருந்தால் அந்த பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களை தனி பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களாக கொண்டு வர வேண்டும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثِلَةُ:

1. நான்தான் கடமையை நிலை நாட்டினேன்	١. قُمْتُ أَنَا بِالْوَجِبِ
2. உன்னிடம்தான் யாரும் வரவில்லை	٢. مَا جَاءَكَ أَنْتَ أَحَدٌ
3. அவனுக்குதான் ஸலாம் கூறினேன்	٣. سَلَّمْتُ عَلَيْهِ هُوَ
4. நாம்தான் பிரமித்துப் போய்விட்டோம்	٤. دَهَشْنَا نَحْنُ أَنْفُسَنَا
5. நீதான் பதட்டமடைந்தாய்	٥. دُعِرْتَ أَنْتَ نَفْسَكَ
6. அவர்கள்தான் தைரியம் இழந்தார்கள்	٦. جَبُّنُوا هُمْ أَنْفُسَهُمْ
7. நான்தான் குதிரைக்கு சேனமிடுகிறேன்	٧. أُسْرِجُ أَنَا الْفَرَسَ
8. நீயே ஜன்னலைத் திற	٨. افْتَحْ أَنْتَ النَّافِذَةَ
9. பரீதுதான் புத்தகத்தைப் படித்தான்	٩. فَرِيْدٌ قَرَأَ هُوَ الْكِتَابَ
10. நான்தான் குதிரைக்கு சேனமிடுகிறேன்	١٠. أُسْرِجُ أَنَا نَفْسِي الْفَرَسَ
11. நீயே ஜன்னலைத் திற	١١. افْتَحْ أَنْتَ نَفْسَكَ النَّافِذَةَ

12. பரீதுதான் புத்தகத்தைப் படித்தான்	۱۲. فَرِيدٌ قَرَأَ هُوَ نَفْسَهُ الْكِتَابَ
---	---

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

நான்	أَنَا	நிறைவேற்றினேன்	قُمْتُ
உன்னிடம் வரவில்லை	مَا جَاءَكَ	கடமை	الْوَجِبُ
ஒருவர்	أَحَدٌ	நீ	أَنْتَ
அவன்	هُوَ	ஸலாம் கூறினேன்	سَلَّمْتُ عَلَيْهِ
நாம்	نَحْنُ	பிரமித்து விட்டோம்	دَهَشْنَا
பதட்டமடைந்தாய்	ذُعِرْتَ	நாம்தான்	أَنْفُسَنَا
தையியம் இழந்தார்கள்	جَبُّوْا	நீதான்	نَفْسَكَ
அவர்கள்தான்	أَنْفُسَهُمْ	அவர்கள்	هُمْ
நான்	أَنَا	சேனமிடுகிறேன்	أَسْرِجُ
திற	اِفْتَحْ	குதிரை	الْفَرَسُ
பரீது	فَرِيدٌ	ஐன்னல்	التَّافِدَةُ
அவன்	هُوَ	படித்தான்	قَرَأَ

நானே	نَفْسِي	புத்தகம்	الْكِتَابُ
அவனே	نَفْسُهُ	நீயே	نَفْسِكَ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் قُمْتُ -வில் உள்ள மற்றும் جَاءَكَ -வில் உள்ள ك மற்றும் عَلَيْهِ -வில் உள்ள ه ஆகியவை الضَّمِيرُ الْمُتَّصِلُ எனும் வினைச் சொற்களுடன் இணைந்த பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களாக உள்ளன. இவற்றை உறுதிப்படுத்த இவற்றுக்குப் பின்னால் رَفَعُ பெற்ற الضَّمِيرُ الْمُنْفَصِلُ எனும் தனிப் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களான أَنَا، أَنْتَ، هُوَ ஆகியவை வந்துள்ளன.

رَفَعُ பெற்ற الضَّمِيرُ الْمُتَّصِلُ எனும் உறுதிப்படுத்தும் أَنَا، أَنْتَ، هُوَ சொற்களாகும். இவை التَّوَكِيدُ اللَّفْظِيُّ (வார்த்தை உறுதிப்படுத்தும் சொல்) எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட 4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் دَهَشْنَا -வில் உள்ள نا மற்றும் دُعِرْتَ -வில் உள்ள ت மற்றும் جَبْنُوا -வில் உள்ள ه ஆகியவை رَفَعُ பெற்ற الضَّمِيرُ الْمُتَّصِلُ எனும் வினைச் சொற்களுடன் இணைந்துள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களாக உள்ளன. இவற்றுக்குப் பின்னால் هُمْ، أَنْتَ، هُنَّ ஆகிய توكيدٌ -கள் உள்ளன. இந்த دَهَشْنَا -களுக்கு பின்னுள்ள أَنفُسَنَا என்பது دَهَشْنَا -வையும் جَبْنُوا என்பதையும் دُعِرْتَ -வையும் أَنفُسُهُمْ என்பது جَبْنُوا என்பதையும் உறுதிப்படுத்தும் பெயர்ச் சொற்களாக உள்ளன.

نَفْسٌ -என்பதில் هُمْ ஆகிய ضَمِيرٌ -களும் نَفْسٌ -என்பதில்
ك -என்னும் ضَمِيرٌ -வும் مُؤَكَّدٌ -விற்கு பொருத்தமாகவுள்ளன.

இவை التَّوَكِيدُ الْمَعْنَوِيُّ (கருத்து உறுதிப்படுத்தும் சொல்) எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட 7,8,9 ஆகிய உதாரணங்களின் வினைச் சொற்களில்
மறைந்துள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களை அவற்றைப் போன்றுள்ள
தனிப் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

உ.ம்

أَنَا எனபது مُسْتَتِرٌ எனும்
மறைவாகவுள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும். அதனை அதைப்
போன்றுள்ள மற்றொரு தனிப் பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லான أَنَا எனபது
உறுதிப்படுத்துகிறது. இவ்வாறுதான் மீதமுள்ள இரு உதாரணங்
களும் உள்ளன.

இவை التَّوَكِيدُ اللَّفْظِيُّ எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட 10,11,12 ஆகிய உதாரணங்களில் الضَّمِيرُ الْمُسْتَتِرُ
என்பது تَوَكِيدٌ -களாகவுள்ள هُوَ أَنَا، أَنْتَ، هُوَ ஆகியவற்றுக்குப்
பின்னுள்ள نَفْسٌ என்பதின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
மேலும் نَفْسٌ என்பதில் مُؤَكَّدٌ எனும் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ضَمِيرٌ
-விற்கு பொருத்தமான ضَمِيرٌ சேர்ந்துள்ளது.

உ.ம்

ضَمِيرٌ -என்பது மறைவாகவுள்ள أَنَا -என்பதில் أُسْرِجُ أَنَا نَفْسِي الْفَرَسَ ஆகும். அந்த ضَمِيرٌ -வை உறுதிப்படுத்த அதைப் போன்றுள்ள ضَمِيرٌ -ஆக உள்ள أَنَا எனும் مُؤَكَّدٌ -ஆன ضَمِيرٌ -விற்கு பின்னால் ضَمِيرٌ எனும் வார்த்தை வந்துள்ளது. அதில் மறைவாகவுள்ள ضَمِيرٌ -விற்கு பொருத்தமாக ي எனும் ضَمِيرٌ சேர்ந்துள்ளது. இவ்வாறுதான் மீதமுள்ள இரு உதாரணங்களும் உள்ளன.

இவை - التَّوَكِيدُ الْمَعْنَوِيُّ எனப்படும்.

نَفْسٌ -உடைய சட்டம்தான் عَيْنٌ எனும் வார்த்தைக்கும் வரும்.

الاعراب - உறுப்பிலக்கணம்

نَظَفَتْ يَدَاهُ كِلْتَاهُمَا

அவன் இரு கைகள், அவ்விரண்டுமே சுத்தமாக ஆனது.

نَظَفَتْ -نَظَفَتْ மீது مَبْنِيٌّ ஆகவுள்ள சென்ற கால வினைச் சொல்லாகும் ت என்பது பெண்பாலின் அடையாளமாகும்.

يَدَا - يَدَا என்பது | மூலம் رَفَعُ செய்யப்பட்ட செய்பொருளாகும். ஏனெனில் அது இருமையாகும். மேலும் அது مُضَافٌ எனும் இணைக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாகும். هُ -என்பது جَرٌّ உடைய இடத்தில் مَبْنِيٌّ மீது ضَمٌّ ஆகவுள்ள إِلَيْهِ எனும் தன்பால்

இணைக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லாகும்.

كَلَّمَا - كَلَّمَا என்பது |மூலம் رَفْعُ செய்யப்பட்டு, தனக்கு முன்னுள்ள இருமை பெயர்ச் சொல்லை உறுதிப்படுத்தும் பெயர்ச் சொல்லாகும். மேலும் அது مُضَافٌ ஆகும்.

هُمَا -என்பது جَرٌّ -உடைய இடத்தில் سُكُونٌ மீது مَبْنِيٌّ ஆகவுள்ள مُضَافٌ إِلَيْهِ ஆகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

1. நாம் மருத்துவரையே அழைத்தோம்	(١) دَعَوْنَا الطَّيِّبَ نَفْسَهُ.
2. வீட்டுச் சாமான்கள் அவையனைத்தும் எரிந்துவிட்டன	(٢) اِحْتَرَقَ اثْنَا الْمَنْزِلِ جَمِيعُهُ.
3. இன்று உன்னை யாராவது சந்தித்தார்களா?	(٣) هَلْ زَارَكَ أَنْتَ أَحَدٌ الْيَوْمَ
4. நீங்களே கண்காணிப்பாளரிடம் செல்லுங்கள்	(٤) اِذْهَبُوا أَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ إِلَى التَّائِيْرِ

الْعَطْفُ

இணைக்கப்படும் சொல்

القواعد:

١٦٩- الْعَطْفُ: تَابِعٌ يَتَوَسَّطُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَتَّبِعِهِ أَحَدُ هَذِهِ الْحُرُوفِ وَهِيَ: أَلْوَاؤُ،
وَالْفَاءُ، وَثُمَّ، وَأَوْ، وَأَمْ، وَلَا، وَبَلْ، وَلَكِنْ، وَحَتَّى.

சட்டங்கள்:

الْعَطْفُ -என்பது (مَتَّبِعٌ) எனும் தனக்கு முன்னுள்ள சொல்லின் அடையாளக் குறியீடை) பின்பற்றக் கூடியது.

تَابِعٌ (அடையாளக் குறியீடை பின்பற்றும் சொல்)விற்கும்

مَتَّبِعٌ (அடையாளக் குறியீடு பின்பற்றப்படும் சொல்)விற்கும் மத்தியில் இவ்விடைச் சொற்களில் ஒன்று வரும். அவை:

و، ف، ثُمَّ، أَوْ، أَمْ، لَا، بَلْ، لَكِنْ، حَتَّى

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. குழிப்பேரிப் பழம் மற்றும் திராட்சைப் பழம் பழுத்தன	١. نَضِجَ الْخَوْخُ وَالْعِنَبُ
2. குழிப்பேரிப் பழத்தையும் திராட்சைப் பழத்தையும் சாப்பிட்டேன்	٢. أَكَلْتُ الْخَوْخَ وَالْعِنَبَ
3. இது குழிப்பேரிப் பழச் செடி மற்றும் திராட்சைப் பழச் செடி	٣. هَذَا شَجَرُ الْخَوْخِ وَالْعِنَبِ
4. வானம் இடி இடித்து மின்னல் வெட்டுகிறது	٤. تُرْعِدُ السَّمَاءُ وَتُبْرِقُ
5. குழந்தைகள், வானம் இடி இடித்து மின்னல் வெட்டுவதை பயப்படுகிறார்கள்	٥. يَخَافُ الْأَطْفَالُ مِنْ أَنْ تُرْعِدَ السَّمَاءُ وَتُبْرِقَ
6. வானம் இடி இடித்து மின்னல் வெட்டினால் நிச்சயமாக நாம் வெளியேறமாட்டோம்	٦. إِنْ تُرْعِدِ السَّمَاءُ وَتُبْرِقَ فَلَنْ نَخْرُجَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

குழிப்பேரி பழம்	الْخَوْخُ	பழுத்தது	نَضِجَ
திராட்சைப் பழம்	الْعِنَبُ	மற்றும் / இன்னும்	وَ
இது	هَذَا	சாப்பிட்டேன்	أَكَلْتُ
இடி இடிக்கிறது	تُرْعِدُ	செடி	شَجَرٌ

மின்னல் வெட்டுகிறது	تُبْرِقُ	வானம்	السَّمَاءِ
குழந்தைகள்	الأَطْفَالُ	பயப்படுகிறான்	يَخَافُ
இடி இடித்தால்	إِنْ تُرْعِدُ	இடி இடிப்பதிலிருந்து	مِنْ أَنْ تُرْعِدَ
நிச்சயமாக வெளியேற மாட்டோம்			لَنْ نُخْرَجَ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் இரு பெயர்ச் சொற்களுக்கு மத்தியிலுள்ள و என்பது இரு பெயர்ச் சொற்களையும் இலக்கணச் சட்டத்தில் இணைத்துள்ளது. அதாவது இரண்டிற்கும் ஒரே அடையாளக் குறியீடை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

உ.ம்

بُخِخَ الخَوْخُ وَالْعِنْبُ இதில் الخَوْخُ மற்றும் العِنْبُ ஆகிய இரு பெயர்ச் சொற்களுக்கு மத்தியில் உள்ள و என்பது இரண்டையும் இலக்கணச் சட்டத்தில் இணைத்துள்ளது. அதாவது العِنْبُ -என்பது தனக்கு முன்னுள்ள الخَوْخُ என்பதின் அடையாளக் குறியீடான رَفْعُ வை பின்பற்றியுள்ளது.

இதில் العِنْبُ என்பது عَطْفُ அல்லது مَعْطُوفٌ (இணைக்கப்படும் சொல்) எனப்படும். الخَوْخُ என்பது مَعْطُوفٌ عَلَيْهِ (தன்பால் இணைக்கப்படும் சொல்) எனப்படும்.

و-என்பது حَرْفُ الْعَطْفِ (இணைக்கும் இடைச் சொல்) எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட 4.5.6 ஆகிய உதாரணங்களில் இரு வினைச் சொற்களுக்கு மத்தியிலுள்ள و என்பது இரண்டையும் இலக்கணச் சட்டத்தில் இணைத்துள்ளது.

விளக்கம்:

تُرْعِدُ السَّمَاءُ وَتُبْرِقُ இதில் تُرْعِبُ மற்றும் تَبْرِقُ ஆகிய வினைச் சொற்களுக்கு மத்தியில் و வந்துள்ளது.

تُرْعِدُ -உடைய رَعَى வை تَبْرِقُ பின்பற்றியுள்ளது.

مَعَانِي حُرُوفِ الْعَظْفِ

உடைய எழுத்துக்களின் அர்த்தங்கள்

القواعد:

۱۷۰- حُرُوفُ الْعَظْفِ تِسْعَةٌ، الْوَاوُ وَهِيَ لِمُطْلَقِ الْجَمْعِ، وَالْفَاءُ لِلتَّرْتِيبِ مَعَ التَّعْفِيفِ، وَثُمَّ لِلتَّرْتِيبِ مَعَ التَّرَاخِي، وَأُوُّ لَلشَّكِّ أَوْ التَّخْيِيرِ، وَأَمَّ لَطَبِ التَّعْيِينِ، وَلَا لِلنَّفْيِ، وَبَلُّ لِلإِضْرَابِ، وَلَكِنَّ لَلِاسْتِدْرَاكِ، وَحَتَّى لِلْغَايَةِ.

சட்டங்கள்:

عَظْفٌ -உடைய எழுத்துக்கள் ஒன்பதாகும்.

(இன்னும்) و -என்பது பொது இணைத்தலுக்கு வரும்.

(இன்னும்/பிறகு) ف -என்பது காலதாமதம் இல்லாமலிருப்பதுடன் வரிசைப் படுத்தலுக்கு வரும்.

(பிறகு) ثُمَّ -என்பது கால தாமதத்துடன் வரிசைப் படுத்தலுக்கு வரும்.

(அல்லது) أَوْ -என்பது விருப்பமளித்தல் அல்லது சந்தேகத்திற்கு வரும்.

(அல்லது) **أَمْ** -என்பது குறிப்பிட்ட ஒன்றை தெரிந்து கொள்வதற்கு வரும்.

(இல்லை) **لَا** -என்பது தனக்குப் பின்னுள்ள வார்த்தையை மறுப்பதற்கு வரும்.

(இல்லை) **بَلْ** -முதலில் கூறிய விசயத்தை மறுப்பதற்கு வரும்.

(ஆனால்) **لَكِنَّ** -தவிர்த்தலுக்கு வரும்.

(வரை/உட்பட) **حَتَّى** -எல்லைக்கு வரும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمثلة:

1. அபூபக்கர் (ரலி) மற்றும் உமர் (ரலி) ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார்கள்	١. تَوَلَّى الْخِلَافَةَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ
2. உமர் (ரலி) மற்றும் அபூபக்கர் (ரலி) ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார்கள்	٢. تَوَلَّى الْخِلَافَةَ عُمَرُ وَأَبُو بَكْرٍ
3. இமாம் மற்றும் இமாமைப் பின்பற்றி தொழுவவர்கள் தொழுதார்கள்	٣. صَلَّى الْإِمَامُ وَالْمَأْمُومُ
4. ஆசிரியர் நுழைந்தார். பிறகு மாணவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள்	٤. دَخَلَ الْمُدْرَسُ فَوَقَفَ التَّلَامِيذُ

5. இஸ்மாயில் பிறகு தவ்பீக் எகிப்தை ஆண்டார்கள்	٥. حَكَمَ مِصْرَ إِسْمَاعِيلُ فَتَوَفِّيَهُ
6. உன் தந்தை எங்களைப் பார்த்தார். பிறகு ஸலாம் கூறினார்	٦. رَأَى أَبُوكَ فَحَيَّانَا
7. ரஷீது அவர்கள், பிறகு மஃமூன் அவர்கள் இறந்தார்கள்	٧. مَاتَ الرَّشِيدُ ثُمَّ الْمَأْمُونُ
8. பஞ்சை விவசாயம் செய்தோம். பிறகு அதனைப் பறித்தோம்	٨. زَرَعْنَا الْقُطْنَ ثُمَّ جَنَيْنَاهُ
9. கோடை காலம் செல்லும். பிறகு திரும்ப வரும்	٩. يَنْقُضِي الصَّيْفُ ثُمَّ يَعُودُ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

ஆட்சி	الْخِلَافَةُ	பொறுப்பேற்றார்	تَوَلَّى
இமாமைப் பின்பற்றி தொழுபவர்கள்	الْمَأْمُومُ	தொழுகை நடத்துநர்	الْإِمَامُ
ஆசிரியர்	الْمُدْرَسُ	நுழைந்தார்	دَخَلَ
எழுந்து நின்றான்	وَقَفَ	பிறகு	فَ
ஆண்டார்	حَكَمَ	மாணவர்கள்	التَّلَامِيذُ
எங்களைப் பார்த்தார்	رَأَى	எகிப்து	مِصْرُ

எங்களுக்கு ஸலாம் கூறினார்	حَيَّانَا	உன் தந்தை	أَبُوكَ
பிறகு	ثُمَّ	இறந்தார்	مَاتَ
பஞ்சு	الْقُطْنُ	விவசாயம் செய்தோம்	زَرَعْنَا
செல்லும்	يَنْقِضِي	அதைப் பறித்தோம்	جَنَيْنَاهُ
திரும்ப வரும்	يَعُودُ	கோடை காலம்	الصَّيْفُ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் **عَظْفٌ** உடைய எழுத்தான **و** என்பது இரு பெயர்ச் சொற்களை இணைத்துள்ளது.

تَوَلَّى الخِلافةَ أَبُو بَكْرٍ وَعَمَّرُ அபூபக்கர் அவர்கள் மற்றும் உமர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றார்கள். என்பதில் முதலில் அபூபக்கர் அவர்களும் பிறகு உமர் அவர்களும் ஆட்சி செய்தார்கள் என வரிசைப்படுத்தி வந்துள்ளது.

صَلَّى الإمامُ وَالْمَأْمُومُ -இமாம் மற்றும் இமாமை பின்பற்றுபவர்கள் தொழுதார்கள் என்பதில் அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் தொழுதார்கள் எனும் அர்த்தமுள்ளது.

இவ்வாறு **و** என்பது குறிப்பிட்ட அர்த்தம் உள்ளதற்கு வராமல் பொதுவாக வந்து, பெயர்ச் சொற்களை இணைத்துள்ளது. இது **مُطْلَقُ الجُمُعِ** (பொது இணைத்தல்) எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட 4,5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் **عَظْفُ** -உடைய எழுத்தாக வரும் **ف** என்பது பின் வருதலுடன் வரிசைப் படுத்தலுக்கு வந்துள்ளது.

உ.ம்

دَحَلَ الْمُدْرَسُ فَوْقَ التَّلَامِيذِ -ஆசிரியர் நுழைந்தார். பிறகு மாணவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள் என்பதில் முதலில் ஆசிரியரின் செயலும் பிறகு மாணவர்களின் செயலும் பின் தொடர்ந்து வரிசையாக கால தாமதமில்லாமல் நிகழ்ந்துள்ளன.

7,8,9 ஆகிய உதாரணங்களில் **عَظْفُ** -உடைய எழுத்தாகவுள்ள **ثُمَّ** என்பது கால தாமதம் உடைய அர்த்தத்துடன் வரிசைப் படுத்தலுக்கு வந்துள்ளது.

உ.ம்

مَاتَ الرَّشِيدُ ثُمَّ الْمَأْمُونُ ரஷீத் அவர்கள் மறைந்தார்கள். பிறகு மஃமூன் அவர்கள் மறைந்தார்கள்.

இதில் ரஷீது அவர்களின் மரணத்திற்கும் மஃமூன் அவர்களின் மரணத்திற்கும் மத்தியில் கால தாமதம் உள்ளது.

أَوْ -என்பது விருப்பமளித்தல் அல்லது சந்தேகத்திற்கு வரும்.

விருப்பமளித்தலுக்கு உதாரணம்:

حَذِرْنَا أَوْ بَنَفْسًا -ரோஜாப் பூவை எடு அல்லது ஊதாப் பூவை எடு

சந்தேகத்திற்கு உதாரணம்:

نَقَلَ الْخَبَرَ عَنِّي أَوْ فَرِيدٌ -அலி அல்லது பரீது செய்தி அறிவித்தார்.

أَمْ -என்பது குறிப்பிட்ட ஒன்றை தெரிந்து கொள்வதற்கு வரும்.

உ.ம்

أَتَفَّاحًا أَكَلْتَ أَمْ بُرْتَقَالًا؟ -நீ ஆப்பிள் சாப்பிட்டாயா அல்லது ஆரஞ்சா?

لَا -என்பது தனக்குப் பின்னுள்ள வார்த்தையை மறுத்தலுக்கு வரும்.

உ.ம்

حَمَدْنَا الْقَمَحَ لَا الشَّعِيرَ -கோதுமையை அறுவடை செய்தோம்.
வாற்கோதுமையை இல்லை.

بَلْ -என்பது முதலில் கூறிய விசயத்தை மறுப்பதற்கு வரும்.

உ.ம்

اشْتَرَيْتُ دَوَاةَ بَلْ فَلَمَّا -நான் மைக்கூடு வாங்கினேன். இல்லை,
பேனா வாங்கினேன்.

لَكِنْ -என்பது தவிர்த்தலுக்கு வரும்.

உ.ம்

مَا جَاءَ السَّيِّدُ لَكِنْ خَادِمُهُ -தலைவர் வரவில்லை. ஆனால் பணியாளர் வந்தார்.

இதில் لَكِنْ என்பது தலைவரின் வருகையைத் தவிர்த்து கூறுவதற்கு வந்துள்ளது.

حَتَّى -என்பது எல்லைக்கு வரும்.

உ.ம்

فَرَّ الْجُنُودُ حَتَّى الْقَائِدُ - படைத் தளபதி வரை/உட்பட படை வீரர்கள் (அனைவரும்) விரண்டோடினார்கள்.

وَأُو الْعَطْفِ وَوَأُو الْمَعِيَّةِ

இணைக்கப்படும் சொல்லான **و** மற்றும் **உடன்** எனும்
அர்த்தமுள்ள **و**

القواعد:

۱۷۱- وَأُو الْعَطْفِ تُفِيدُ اشْتِرَاكَ مَا قَبْلَهَا وَمَا بَعْدَهَا فِي نِسْبَةِ الْحُكْمِ إِلَيْهِمَا،
وَالِاسْمُ بَعْدَهَا يَكُونُ تَابِعًا لِمَا قَبْلَهُ فِي إِعْرَابِهِ.

۱۷۲- وَأُو الْمَعِيَّةِ لَا تُفِيدُ اشْتِرَاكَ مَا قَبْلَهَا فِي الْحُكْمِ بَلْ تَدُلُّ عَلَى الْمُصَاحَبَةِ،
وَالِاسْمُ بَعْدَهَا يَكُونُ مَنْصُوبًا دَائِمًا عَلَى أَنَّهُ مَفْعُولٌ مَعَهُ.

۱۷۳- تَتَعَيَّنُ الْوَاوُ لِلْمَعِيَّةِ إِذَا كَانَ هُنَاكَ مَانِعٌ مِنَ الْعَطْفِ.

۱۷۴- تَتَعَيَّنُ الْوَاوُ لِلْعَطْفِ بَعْدَ مَا لَا يَتَأْتِي وَقُوعُهُ إِلَّا مِنْ مُتَعَدِّدٍ.

۱۷۵- إِذَا صَحَّ الْعَطْفُ وَلَمْ يَجِبْ جَارَ أَنْ تَكُونَ الْوَاوُ لِلْعَطْفِ وَأَنْ تَكُونَ
لِلْمَعِيَّةِ

சட்டங்கள்:

عَطْفٌ -உடைய **و** என்பது தனக்கு முன்னுள்ள மற்றும் பின்னுள்ள
சொல்லிரண்டும் சட்டத்தில் இணைவதை பயன் தரும்.

و-விற்கு பின்னுள்ள பெயர்ச் சொல் و-விற்கு முன்னுள்ள பெயர்ச் சொல்லை தனது அடையாளக் குறியீடில் பின்பற்றி வரும்.

مَعِيَّةٌ (உடன் எனும் அர்த்தமுள்ள) و என்பது தனக்கு முன்னுள்ள மற்றும் பின்னுள்ள பெயர்ச் சொற்கள் சட்டத்தில் இணைவதை பயன் தராது. எனினும் உடன் போதல் எனும் அர்த்தம் தரும்.

و-விற்கு பின்னுள்ள பெயர்ச் சொல் எப்பொழுதும் அது مَفْعُولٌ مَعَهُ (உடன் எனும் அர்த்தமுள்ள செயப்படு பொருள்) எனும் அடிப்படையில் نَصْبٌ செய்யப்பட்டு வரும்.

عَظْفٌ -விற்குரிய و என்பது அங்கே (வாக்கியத்தில்) مَعِيَّةٌ -செய்வதற்கு தடையாக இருந்தால் و என்பது உடன் எனும் அர்த்தத்திற்கு மட்டுமே வரும்.

பலரின் மூலம் நிகழ்கிற فِعْلٌ (வினைச்சொல்)லுக்குப் பின்னால் و வந்தால் عَظْفٌ -விற்கு மட்டும் வரும்.

عَظْفٌ செய்தே ஆக வேண்டும் எனும் கட்டாயமில்லாமல் உள்ள இடங்களில் و என்பது عَظْفٌ ஆகவும் அல்லது مَعِيَّةٌ ஆகவும் இருப்பது கூடும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمثلة:

1. அதிகாலை விடியும் பொழுது உன் நான் சென்றேன்	١. سِرْتُ وَطُلُوعَ الْفَجْرِ
2. சூரியன் மறையும் பொழுது உன் முஹம்மது வந்தார்	٢. حَضَرَ مُحَمَّدٌ وَعُرُوبَ الشَّمْسِ

3. அஹ்மது மற்றும் ஹஸன் தர்க்கம் செய்தனர்	٣. تَخَاصَمَ أَحْمَدُ وَحَسَنٌ
4. மஹ்முது மற்றும் நஜீப் சேர்ந்து கொண்டனர்	٤. اشْتَرَكَ مُحَمَّدٌ وَنَجِيبٌ
5. இப்றாஹிம் மற்றும் காலிது பயணம் செய்தனர். அல்லது இப்றாஹிம் காலிதுடன் பயணம் செய்தார்	٥. سَافَرَ إِبْرَاهِيمُ وَخَالِدٌ أَوْ وَخَالِدًا
6. குழந்தை மற்றும் செவிலித் தாய் தூங்கினார். அல்லது குழந்தை செவிலித்தாயுடன் தூங்கியது	٦. نَامَ الظُّفْلُ وَالْمُرْضِعُ أَوْ وَالْمُرْضِعَ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

இன்னும் / உடன்	وَ	சென்றேன்	سِرْتُ
அதிகாலை	الفَجْرُ	விடியல்	ظُلُوعٌ
மறையுதல்	عُرُوبٌ	வந்தார்	حَضَرَ
தர்க்கம் செய்தனர்	تَخَاصَمَ	சூரியன்	الشَّمْسُ
நஜீப்	نَجِيبٌ	சேர்ந்தான்	اشْتَرَكَ
அல்லது	أَوْ	பயணம் செய்தான்	سَافَرَ

குழந்தை	الطُّفْلُ	தூங்கினான்	نَامَ
		செவிலித்தாய்	الْمَرْضِعُ

விளக்கம்:

மேற்கூறிய 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்களில் و -விற்கு பின்னுள்ள مَفْعُولٌ مَعَهُ ஆகிய பெயர்ச் சொற்கள் مَرْضِعٌ மற்றும் غُرُوبٌ ஆகிய பெயர்ச் சொற்கள் (உடன் எனும் அர்த்தமுள்ள செயப்படுபொருள்) எனும் அடிப்படையில் عَظْفٌ செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வுதாரணங்கள் عَظْفٌ உடையதாக இல்லை. எனவே وَأُو الْمَعِيَّةِ குறிப்பிட்டு வந்துள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 3,4 ஆகிய உதாரணங்களில் உள்ள و இரு பெயர்ச் சொற்களை சட்டத்தில் இணைத்துள்ளது.

உ.ம்

و -விற்குப் பின்னுள்ள சொல் و -விற்கு முன்னுள்ள சொல்லின் அடையாளக் குறியீடை பின்பற்றியுள்ளது. இது عَظْفٌ -உடைய و -ஆகும்.

இதில் عَظْفٌ உடைய و என்பது عَظْفٌ ஆக மட்டுமே வரும். காரணம், تَخَاصَمَ (தர்க்கம் செய்தான்) எனும் வினைச் சொல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களின் மூலமே நிகழும். எனவே و என்பது عَظْفٌ என்பதற்கு மட்டும் குறிப்பாகும். இதில் و என்பது இரு

பெயர்ச் சொற்களை சட்டத்தில் (இருவரும் தர்க்கம் செய்தனர் எனும் அர்த்தத்தில்) இணைத்துள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 5,6 ஆகிய உதாரணங்களில் عَظْفُ செய்வது கட்டாயமில்லை என்பதால் و என்பது عَظْفُ ஆகவும் அல்லது عَظْفُ ஆகவும் வந்துள்ளது. இந்த உதாரணங்களில் عَظْفُ மற்றும் مَعِيَّةٌ ஆகவும் தெளிவாக உள்ளது. அதாவது, و -விற்கு பின்னுள்ள பெயர்ச் சொற்களின் அடையாளக் குறியீடை வைத்து عَظْفُ -வுடைய و -வையும் مَعْفُؤٌ مَعَهُ -உடைய و -வையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

உ.ம்

இப்றாஹிம் மற்றும் காலிது

பயணம் செய்தனர்

- سَافَرَ إِبْرَاهِيمُ وَ خَالِدٌ

இப்றாஹிம் காலிதுடன்

- سَافَرَ إِبْرَاهِيمُ وَ خَالِدًا

பயணம் செய்தார்

வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் - الاعراب

சிங்கத்தைப் பார்த்தேன். புலியை இல்லை - رَأَيْتُ الْأَسَدَ لَا التَّمِيرَ

رَأَيْتُ - ராய் என்பது رَأَيْتُ -வில் உள்ளதாகும். மேலும் அது سَكُونٌ

மீது مَبْنِيٌّ ஆகவுள்ள சென்ற கால வினைச் சொல்லாகும்.

مَبْنِيٌّ مِثْلُ مِثْمٌ -உடைய இடத்தில் -என்பது செய்பொருளின் رَفْعٌ -ஆகவுள்ள பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லாகும்.

الْأَسَدِ -தெளிவான مَوْلَمٌ فَتْحَةٌ செய்யப்பட்ட செயப்படு பொருளாகும்.

لَا -ஆகவுள்ள حَرْفٌ عَظْفٍ எனும் இணைக்கும் இடைச் சொல்லாகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

1. மரம் வளர்ந்து கனி தரும்	(١) الشَّجَرَةُ تَنْمُو وَتُثْمِرُ
2. நான் தோட்டத்து சுவர் உடன் (ஒட்டி) நடந்தேன்	(٢) مَشَيْتُ وَسُورَ الْحَدِيقَةِ

الْبَدَلُ

பகரச் சொல்

القواعد:

۱۷۶- البَدَلُ: تَابِعٌ مُّمَهَّدٌ لَهُ بِذِكْرِ اسْمٍ قَبْلَهُ غَيْرِ مَقْصُودٍ لِدَاثِهِ، وَهُوَ أَنْوَاعٌ: بَدَلٌ مُطَابِقٌ، وَبَدَلٌ بَعْضٍ مِنْ كَلٍّ، وَبَدَلٌ اشْتِمَالٍ.

۱۷۷- يَجِبُ فِي بَدَلِ الْبَعْضِ، وَالِاشْتِمَالِ أَنْ يَتَّصَلَ كُلُّ مِنْهُمَا بِضَمِيرٍ يَعُودُ عَلَى الْمُبَدَّلِ مِنْهُ.

சட்டங்கள்:

الْبَدَلُ -என்பது (தனக்கு முன்னுள்ள சொல்லின் அடையாளக் குறியீடை) பின்பற்றக் கூடியதாகும்.

بَدَلٌ -விற்கு முன்பு நோக்கமற்ற பெயர்ச் சொல்லை கூறுவதின் மூலம் بَدَلٌ என்பது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

بَدَلُ பல வகைப்படும்

بَدَلٌ مُطَابِقٌ - சம பொருத்த பகரச் சொல்.

بَدَلٌ بَعْضٍ مِنْ كُلِّ - முழுவதில் ஒரு பகுதியின் பகரச் சொல்

بَدَلٌ إِشْتِمَالٍ - உள்ளடக்க பகரச் சொல்

بَدَلُ الْبَعْضِ மற்றும் بَدَلُ الْإِشْتِمَالِ ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் (அவற்றுக்கு முன்னுள்ள) الْمُبَدَّلُ مِنْهُ (பகரமாக்கப்பட்ட சொல்)லை பார்த்து மீளும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் இருப்பது அவசியமாகும்.

உதாரணங்கள்: الْأَمْثَلَةُ:

1. உன் சகோதரன் ஹஸன் வந்தான்	١. حَضَرَ أَخُوكَ حَسَنٌ
2. வியாபாரி கலீலிடம் வணிகத் தொடர்பு கொண்டேன்	٢. عَامَلْتُ التَّاجِرَ خَلِيلًا
3. பேச்சாளர் அலியின் பேச்சைக் கேட்டேன்	٣. أَصَعَيْتُ إِلَى الخَطِيبِ عَلِيٍّ
4. அபுல் ஹவல் அவரின் மூக்கு நொறுங்கியது	٤. تَهَشَّمَ أَبُو الْهُوْلِ أَنْفَهُ
5. கடன், அதன் மூன்றில் ஒரு பங்கை நிறைவேற்றினேன்	٥. فَضَيْتُ الدَّيْنَ ثُلُثَهُ
6. கப்பல், அதன் பாய்மரத் துணியைப் பார்த்தேன்	٦. نَظَرْتُ إِلَى السَّفِينَةِ شِرَاعِهَا

7. தோட்டம், அதன் நறுமணம் பரவியது	۷. تَصَوَّعَ الْبُسْتَانَ أَرْجِيهُ
8. கவிஞர், அவர் பாடுவதைக் கேட்டேன்	۸. سَمِعْتُ الشَّاعِرَ إِشَادَهُ
9. சிங்கம், அதன் வீரத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன்	۹. عَجِبْتُ مِنَ الْأَسَدِ إِفْدَامِهِ

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

உன் சகோதரன்	أَخُوكَ	வந்தான்	حَضَرَ
வியாபாரி	التَّاجِرُ	வணிகத் தொடர்பு கொண்டேன்	عَامَلْتُ
பேச்சாளர்	الْخَطِيبُ	செவியேற்றேன்	أَصَعَيْتُ
அவரின் மூக்கு	أَنْفُهُ	நொறுங்கியது	تَهَشَّمَ
கடன்	الدَّيْنُ	நிறைவேற்றினேன்	فَضَيْتُ
பார்த்தேன்	نَظَرْتُ	அதன் மூன்றில் ஒரு பங்கு	ثُلُثُهُ
அதன் பாய்மரத்துணி	شِرَاعُهَا	கப்பல்	السَّفِينَةُ
தோட்டம்	الْبُسْتَانُ	பரவியது	تَصَوَّعَ
கேட்டேன்	سَمِعْتُ	அதன் நறுமணம்	أَرْجِيهِ
அவரின் பாடுதல்	إِشَادَهُ	கவிஞர்	الشَّاعِرُ

சிங்கம்	الْأَسَدُ	ஆச்சரியப் பட்டேன்	عَجِبْتُ مِنْ
		அதன் வீரம்	إِقْدَامُهُ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட 1,2,3 ஆகிய உதாரணங்கள் சம பகரச் சொல் கொண்டுள்ளன.

உ.ம்

حَصْرَ أَخُوكَ حَسَنٌ “உன் சகோதரன் حَسَنٌ வந்தான்”

இதில் حَسَنٌ யார் என்பதை அறிமுகப்படுத்த அதற்கு முன்பு أَخُوكَ (உன் சகோதரன்) என்பது வந்துள்ளது.

أَخُوكَ என்பது நோக்கமற்ற பெயர்ச் சொல்லாகும். அதாவது حَسَنٌ என்பதுதான் நோக்கமாகும்.

حَسَنٌ -எனும் مُبَدَّلٌ (பகரச் சொல்) தனக்கு முன்னுள்ள أَحٌ எனும் مُبَدَّلٌ (பகரமாக்கப்பட்ட சொல்)லில் உள்ள رَفَعٌ -வை பின்பற்றியுள்ளது. أَحٌ என்பது و மூலம் رَفَعٌ பெற்றுள்ளது ஏனென்றால் أَحٌ என்பது الْأَسْمَاءُ الْخَمْسَةُ -வில் கட்டுப்பட்டது.

أَخُوكَ என்பதும் حَسَنٌ என்பதும் ஒரே ஆளாக சம பொருத்தமாக இருப்பதால் இது مُطَابِقٌ (சம பொருத்த பகரச் சொல்) எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட 4,5,6 ஆகிய உதாரணங்கள் **بَدَلُ بَعْضٍ مِنْ كُلِّ** (முழுவதில் ஒரு பகுதியின் பகரச் சொல்) கொண்டுள்ளன.

உ.ம்

“அபுல் ஹவல், அவரின் மூக்கு நொறுங்கியது”
இதில் **أَبُو الْهَوْلِ** முழுவதுமாக நொறுங்கவில்லை. மாறாக அவரில் ஒரு பகுதியான மூக்கு நொறுங்கியது என புரிகிறது. இதில் **أَنْفٌ** -எனும் **بَدَلٌ** என்பது தனக்கு முன்னுள்ள **أَبُو الْهَوْلِ** -**مُبَدَّلٌ مِنْهُ** உடைய அடையாளக் குறியீடான **رَفْعٌ** -வை பெற்றுள்ளது. மேலும் **أَنْفٌ** என்பதில் **أَبُو الْهَوْلِ** -வைப் பார்த்து மீளும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் உள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட 7,8,9 ஆகிய உதாரணங்களில் **بَدَلُ إِشْتِمَالٍ** (உள்ளடக்க பகரச் சொல்) கொண்டுள்ளன.

உ.ம்

“தோட்டம், அதன் நறுமணம் பரவியது” இதில் **تَضَوَّعَ الْبُسْتَانُ أَرْيَجِيَّ** -என்பது **بَدَلُ إِشْتِمَالٍ** -ஆக உள்ளது. அதாவது, **أَرْيَجِيَّ** (நறுமணம்) என்பது **بُسْتَانٌ** (தோட்டம்) என்பதில் உள்ளடங்கியுள்ளது. **أَرْيَجِيَّ** -எனும் **مُبَدَّلٌ مِنْهُ** உடைய **بُسْتَانٌ** எனும் **بَدَلٌ** தனக்கு முன்னுள்ள **بُسْتَانٌ** எனும் **مُبَدَّلٌ مِنْهُ** -உடைய

அடையாளக் குறியீடான رَفْعٌ -வை பெற்றுள்ளது. மேலும் أَرِيحُ -என்பதில் بُسْتَانٌ -வைப் பார்த்து மீளும் • எனும் பிரதிப் பெயர்ச் சொல் உள்ளது.

வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம்

சந்திரன், அதன் ஒளி பரவியது - سَطَعَ الْقَمَرُ نُورَهُ

سَطَعَ - فَتَحَ மீது مَبْنِيٌّ ஆகவுள்ள சென்ற கால வினைச் சொல்லாகும்.

الْقَمَرُ - தெளிவான ضَمَّةٌ மூலம் رَفْعٌ செய்யப்பட்ட செய்பொருளாகும்.

نُورُهُ - نُورٌ என்பது தெளிவான ضَمَّةٌ மூலம் رَفْعٌ செய்யப்பட்டதாகும்.

மேலும் فَمَرٌ -உடைய بَدَلِ إِشْتِمَالٍ எனும் உள்ளடக்க பகரச் சொல்லாக உள்ள مُضَافٌ ஆகும்.

• -என்பது جَرٌّ -உடைய இடத்தில் ضَمٌّ மீது مَبْنِيٌّ ஆகவுள்ள مُضَافٌ إِلَيْهِ - ஆகும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய உறுப்பிலக்கணம் தருக:

1. தளபதி ஜவ்ஹர் எகிப்தை உருவாக்கினார்	(١) بَنَى الْقَائِدُ جَوْهَرَ الْقَاهِرَةَ.
2. அபூ தய்யிப் அல்முதனப்பி ஞானக் கவிஞராக இருந்தார்	(٢) كَانَ أَبُو الطَّيِّبِ الْمُتَنَبِّيِّ شَاعِرًا حَكِيمًا.

3. பணிவிடையாளன். அவன் நம்பகத்தன்மை என்னை மகிழ்வித்தது	(۳) سُرِّي الخَادِمُ أَمَانَتُهُ.
4. வீடு, அதன் அஸ்திவாரத்தைக் கட்டினேன்	(۴) بَنَيْتُ الدَّارَ أَسَاسَهَا.

أَدَوَاتُ الْإِسْتِفْهَامِ وَالْجَوَابِ

கேள்வி, பதில் எழுத்துக்கள்

القواعد:

١٧٨- يُسْتَفْهَمُ بِالْهَمْزَةِ، وَهَلْ عَنِ مَضْمُونِ الْجَمَلَةِ، وَيَكُونُ الْجَوَابُ بِنَعْمٍ، أَوْ جَيْرٍ، أَوْ أَجَلٍ، إِنْ أُرِيدَ الْإِثْبَاتُ. وَبَلَا إِنْ أُرِيدَ النَّفْيُ.

١٧٩- يُسْتَفْهَمُ بِالْهَمْزَةِ أَيْضاً عَنْ وَاحِدٍ مِنْ شَيْئَيْنِ أَوْ أَشْيَاءٍ، وَيَكُونُ الْجَوَابُ حِينَئِذٍ بِالتَّعْيِينِ لَا غَيْرُ.

சட்டங்கள்:

هَمْزَةٌ மற்றும் ஹல் மூலம் வாக்கியத்தின் கருத்து குறித்து கேள்வி கேட்கப்படும். (அதற்கு) உடன்பாடு பதில் நாடப்பட்டால் (அதன்) பதில் نَعْمٌ அல்லது جَيْرٌ அல்லது أَجَلٌ என்றிருக்கும். எதிர்மறை பதில் நாடப்பட்டால் لا என்றிருக்கும்.

هَمْزَةٌ -வின் மூலம் இரண்டில் ஒன்று அல்லது பலதில் ஒன்று குறித்தும் கேள்வி கேட்கப்படும். (அதன்) பதில் குறிப்பிட்ட ஒன்றாக மட்டும் இருக்கும். வேறெதுவும் பதிலாக வராது.

உதாரணங்கள்

الأمثلة:

1. சூரியன் உதயமாகி விட்டதா?	١. أَطْلَعَتِ الشَّمْسُ؟
2. தூதுவர் திரும்பி விட்டாரா?	٢. أَعَادَ الرَّسُولُ؟
3. இரும்பு நெருப்பில் உருகுமா?	٣. أَيَذُوبُ الْحَدِيدُ فِي النَّارِ؟
4. அலி பயணம் செய்கிறாரா அல்லது ஹஸனா?	٤. أَعَلَيْ مُسَافِرٌ أَمْ حَسَنٌ؟
5. வாகனத்தில் வந்தாயா அல்லது நடந்தா?	٥. أَرَأَكِبًا جِئْتَ أَمْ مَاشِيًا؟
6. காலையில் வந்தாயா அல்லது மாலையிலா?	٦. أَصَبَاحًا حَضَرْتَ أَمْ مَسَاءً؟

1. சூரியன் உதயமாகி விட்டதா?	١. هَلْ طَلَعَتِ الشَّمْسُ؟
2. தூதுவர் திரும்பி விட்டாரா?	٢. هَلْ عَادَ الرَّسُولُ؟
3. இரும்பு நெருப்பில் உருகுமா?	٣. هَلْ يَذُوبُ الْحَدِيدُ فِي النَّارِ؟
4. அலி பயணம் செய்கிறாரா?	٤. هَلْ عَلَيٌّ مُسَافِرٌ؟
5. பயணம் செய்து வந்தாயா?	٥. هَلْ جِئْتَ رَاكِبًا؟
6. காலையில் வந்தாயா?	٦. هَلْ حَضَرْتَ صَبَاحًا؟

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

உதயமானது	طَلَعَتْ	கேள்வி கேட்க பயன்படுத்தப்படும் எழுத்துக்கள்	أ - هَلْ
திரும்பி விட்டார்	عَادَ	சூரியன்	الشَّمْسُ
உருகும்	يَذُوبُ	தூதுவர்	الرَّسُولُ
நெருப்பு	النَّارُ	இரும்பு	الحَدِيدُ
அல்லது	أَمْ	பயணம் செய்பவர்	مُسَافِرٌ
நீ வந்தாய்	جِئْتِ	வாகனிப்பவர்	رَاكِبٌ
காலை	صَبَاحٌ	நடப்பவர்	مَاشِيٌّ
மாலை	مَسَاءٌ	நீ வந்தாய்	حَضَرْتَ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட முதல் மூன்று உதாரணங்களில் هَمْرَةٌ (أ) பயன்படுத்தப்பட்டு கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது.

أَطَلَعَتِ الشَّمْسُ -சூரியன் உதயமாகி விட்டதா? என ஒருவர் கேட்கிறார் எனில் அவர் வாக்கியத்தின் கருத்தை, அதாவது சூரியன் உதயமானதா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள -வை பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இதன் பதில் உடன்பாடாக இருந்தால் ஆம்! எனும் அர்த்தமுள்ள

بَقِيَّةُ أَدَوَاتِ الْإِسْتِفْهَامِ

மீதமுள்ள கேள்வி எழுத்துக்கள்

القواعد:

١٨٠- لِإِسْتِفْهَامِ أَدَوَاتٍ أُخْرَى غَيْرِ الْهَمْزَةِ، وَهَلْ. وَمَنْ أَشْهَرَهَا مَا يَأْتِي:

مَنْ: وَيُسْأَلُ بِهَا عَنِ الْعُقَلَاءِ.

مَا: وَيُسْأَلُ بِهَا عَنِ غَيْرِ الْعُقَلَاءِ.

مَتَى: وَيُسْأَلُ بِهَا عَنِ الزَّمَانِ.

أَيْنَ: وَيُسْأَلُ بِهَا عَنِ الْمَكَانِ.

كَيْفَ: وَيُسْأَلُ بِهَا عَنِ الْحَالِ.

كَمْ: وَيُسْأَلُ بِهَا عَنِ الْعَدَدِ.

أَيُّ: وَيُسْأَلُ بِهَا عَنِ جَمِيعِ مَا تَقَدَّمَ.

١٨١- إِذَا كَانَتْ أَدَاةُ الْإِسْتِفْهَامِ فِي الْجُمْلَةِ وَاحِدَةً مِنَ الْأَدَوَاتِ السَّبْعِ الْمَذْكُورَةِ

هُنَا، كَانَ الْجَوَابُ بِتَعْيِينِ الْمَسْئُولِ عَنْهُ.

சட்டங்கள்:

வினாவிற்கு ஹம்زة மற்றும் هل -வைத் தவிர வேறு எழுத்துக்களும்

உள்ளன.

அவற்றில் பின் வரக் கூடியது மிகப் பிரபலமானது.

(யார்) مَنْ - மூலம் மனிதர்கள் குறித்து கேட்கப்படும்

(எது) مَا - மூலம் மனிதர்கள் அல்லாதவற்றைக் குறித்து கேட்கப்படும்.

(எப்பொழுது) مَتَى - மூலம் காலம் குறித்து கேட்கப்படும்.

(எங்கே) أَيْنَ - மூலம் இடம் குறித்து கேட்கப்படும்.

(எப்படி) كَيْفَ - மூலம் நிலை குறித்து கேட்கப்படும்.

(எத்தனை) كَمْ - மூலம் எண்ணிக்கை குறித்து கேட்கப்படும்.

(எந்த) أَيَّ - மூலம் மேற்கூறப்பட்ட அனைத்தையும் குறித்து கேட்கப்படும்.

இங்கு கூறப்பட்ட ஏழு கேள்வி வார்த்தைகளில் ஒன்று வாக்கியத்தில் இருந்தால், எதைப் பற்றி கேள்வி கேட்கப்பட்டதோ அதை பதிலாக குறிப்பிட வேண்டும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثَلَةُ:

1. இந்த மனிதர் யார்?	١. مَنْ هَذَا الرَّجُلُ؟
2. எவர், எகிப்தை எல்லையாக்கினார்?	٢. مَنْ اخْتَطَّ الْقَاهِرَةَ؟
3. உன் கையில் என்ன உள்ளது?	٣. مَا الَّذِي بِيَدِكَ؟

4. பென்சில் சீவும் கருவி வைத்து என்ன செய்கிறாய்?	٤. مَا تَفْعَلُ بِمِزَانِكَ؟
5. எப்பொழுது பஞ்சு பறிக்கப்படும்?	٥. مَتَى يُجْنَى الْقُطْنُ؟
6. எப்பொழுது மூங்கில் விவசாயம் செய்யப்படும்?	٦. مَتَى يُزْرَعُ الْقَصْبُ؟
7. உங்கள் வீடு எங்கே உள்ளது?	٧. أَيْنَ دَارُكُمْ؟
8. உங்கள் சகோதரர்கள் எங்கே ஒன்று கூடுகிறார்கள்?	٨. أَيْنَ يَجْتَمِعُ إِخْوَانُكُمْ؟

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

இவர்	هَذَا	யார்	مَنْ
எல்லையாக்கினார்	اِخْتَطَّ	மனிதர்	الرَّجُلُ
என்ன	مَا	எகிப்து	الْقَاهِرَةُ
உன் கை	يَدِكَ	எத்தகையது	الَّذِي
பென்சில் சீவும் கருவி	مِيزَانٌ	என்ன செய்கிறாய்	مَا تَفْعَلُ
பறிக்கப்படும்	يُجْنَى	எப்பொழுது	مَتَى
விவசாயம் செய்யப்படும்	يُزْرَعُ	பஞ்சு	الْقُطْنُ

எங்கே	أَيْنَ	மூங்கில்	الْقَصَبُ
ஒன்று கூடுகிறான்	يَجْتَمِعُ	உங்களுடைய வீடு	دَارِكُمْ
உங்கள் சகோதரர்கள்			إِخْوَانِكُمْ

விளக்கம்:

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் مَنْ என்பது மனிதர் குறித்தும், مَا என்பது மனிதர் அல்லாதவற்றைக் குறித்தும், مَتَى -என்பது காலம் குறித்தும், أَيْنَ என்பது இடம் குறித்தும் கேள்வி கேட்க பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

كَيْفَ என்பது நிலை குறித்து கேட்க பயன்படுத்தப்படும்.

உ.ம்

كَيْفَ أَنْتَ - நீ எப்படி இருக்கிறாய்.

كَمْ என்பது எண்ணிக்கை குறித்து கேட்க பயன்படுத்தப்படும்.

உ.ம்

كَمْ حُجْرَةً فِي الْمَنْزِلِ - வீட்டில் எத்தனை அறை உள்ளது.

أَيُّ - என்பது மேற்கூறப்பட்ட அனைத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

உ.ம்

எந்த மனிதர் - أَيُّ رَجُلٍ

எந்த குதிரை	-	أَيُّ حِصَانٍ
எந்த நேரம்	-	أَيُّ وَقْتٍ
எந்த இடம்	-	أَيُّ مَكَانٍ
எந்த நிலை	-	أَيُّ حَالٍ
எந்த எண்	-	أَيُّ رَفِيمٍ

இவற்றின் பதில் எதைப் பற்றி கேள்வி கேட்கப்பட்டதோ அந்த ஒன்றை குறிப்பிடுவதன் மூலமாக அமையும்.

مَنْ هَذَا - இவர் யார் என குறிப்பிட்ட நபர் குறித்து கேள்வி கேட்கப் பட்டுள்ளது. எனவே, அக்குறிப்பிட்ட நபர்தான் இதன் பதிலாகும்.

குறிப்பிடப்பட்ட நபர் சகோதரர் எனில் هَذَا أَخِي (இது என் சகோதரர்) என்பது பதிலாகும்.

الِاسْتِفْهَامُ وَالتَّفْيُّ مَعًا

கேள்வியும் எதிர்மறையும் இணைந்திருத்தல்

القواعد:

١٨٢- الْجُمْلُ الاسْتِفْهَامِيَّةُ الْمَنْفِيَّةُ هِيَ الْمُصَدَّرَةُ بِأَدَاةِ اسْتِفْهَامٍ مَتَّبِعَةٌ بِأَدَاةِ التَّفْيِّ مُبَاشَرَةً.

١٨٣- جَوَابُ الْجُمْلِ الاسْتِفْهَامِيَّةِ الْمَنْفِيَّةِ يَكُونُ بِلَفْظِ "بَلَى" فِي حَالِ الْإِثْبَاتِ، وَبِلَفْظِ "نَعَمْ" فِي حَالِ النِّفْيِ.

சட்டங்கள்:

எதிர்மறை கேள்வி வாக்கியங்கள் என்றால் ஒரு வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் கேள்வி எழுத்தும் அதனைத் தொடர்ந்து எதிர்மறை எழுத்தும் இணைந்திருப்பதாகும்.

எதிர்மறை கேள்வி வாக்கியங்களின் பதில் உடன்பாடாக இருக்கும் சமயத்தில் **بَلَى** (ஆம்) என்றும், பதில் எதிர்மறையாக இருக்கும் சமயத்தில் **نَعَمْ** (இல்லை) என்றும் வரும்.

உதாரணங்கள்

الْأَمْثِلَةُ:

1. நீ நமது தோட்டத்தை பார்க்கவில்லையா?	١. أَلَمْ تَرَ حَدِيثَنَا؟
2. கிராமங்களில் தங்குவதை நீ விரும்புவதில்லையா?	٢. أَلَا تُحِبُّ الْإِقَامَةَ فِي الْقَرْيَةِ؟
3. பஞ்சு, எகிப்து நாட்டு செல்வத்தின் தூணாக இல்லையா?	٣. أَلَيْسَ الْقُطْنُ عِمَادَ الثَّرْوَةِ فِي مِصْرَ؟
4. எகிப்து, சுற்றுலாப் பயணிகள் இறங்குமிடமாக இல்லையா?	٤. أَلَيْسَتْ مِصْرُ مَهْبِطَ السُّيَاحِ؟

தனித்தனி வார்த்தைகளும் அதன் அர்த்தங்களும்

நீ பார்ப்பாய்	تَرَى	இல்லையா?	أَلَمْ
இல்லையா?	أَلَا	நமது தோட்டம்	حَدِيثُنَا
தங்குதல்	الْإِقَامَةُ	விரும்புவாய்	تُحِبُّ
கிராமங்கள்	الْقَرْيَةِ	இல்	فِي
பஞ்சு	الْقُطْنُ	இல்லையா?	أَلَيْسَ
செல்வம்	الثَّرْوَةُ	தூண்	عِمَادٌ
இறங்குமிடம்	مَهْبِطٌ	எகிப்து	مِصْرُ
		சுற்றுலாப் பயணிகள்	السُّيَاحِ

விளக்கம்:

مَّ -என்பதில் ا என்பது வினா எழுத்தாகும்.

لَمَّ (இல்லை) -என்பது எதிர்மறை அர்த்தம் உள்ளதாகும். முதலில் ا -வும் அதனைப் பின் தொடர்ந்து مَّ -வும் இணைந்து வந்துள்ளன. (இவ்வாறுதான் اَلَا மற்றும் اَلَيْسَ வந்துள்ளன)

اَلَمْ تَرَ حَدِيْقَتَنَا نِ எனது தோட்டத்தைப் பார்க்கவில்லையா? என கேள்வி கேட்கப்படும் சமயம், பதில் என்பது உடன்பாடாக இருந்தால் (அதாவது பார்த்தேன் என்றிருந்தால்) بَلَى (ஆம்) என கூற வேண்டும். பதில் என்பது எதிர்மறையாக இருந்தால் (அதாவது பார்க்கவில்லை என்றிருந்தால்) نَعَمْ (இல்லை) என கூற வேண்டும்.

இச்சட்டம் வினா எழுத்தும் எதிர்மறை எழுத்தும் இணைந்திருக்கும் பொழுது மட்டும் பொருந்தும்.

